

การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและ
ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

LEARNING MANAGEMENT BY USING ROLE MODELS TO INSPIRE
AND PROMOTE READING HABITS OF FIRST YEAR
UNDERGRADUATE STUDENTS, CHANDRAKASEM
RAJABHAT UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการศึกษาและการสอน
คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

LEARNING MANAGEMENT BY USING ROLE MODELS TO INSPIRE
AND PROMOTE READING HABITS OF FIRST YEAR
UNDERGRADUATE STUDENTS, CHANDRAKASEM
RAJABHAT UNIVERSITY

THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN INNOVATIONS IN LEARNING AND TEACHING
SCHOOL OF INTERDISCIPLINARY TECHNOLOGY AND INNOVATION
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2021
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ
และส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

LEARNING MANAGEMENT BY USING ROLE MODELS TO
INSPIRE AND PROMOTE READING HABITS OF FIRST YEAR
UNDERGRADUATE STUDENTS, CHANDRAKASEM
RAJABHAT UNIVERSITY

นักศึกษา

นายอรรณวุฒิ มุขมา รหัสประจำตัว 64500530

หลักสูตร

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน

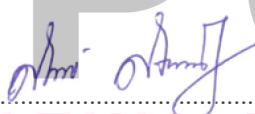

คณะ

สหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์)

.....กรรมการ
(ดร.ผุสดี กลิ่นเกษร)

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน

คณบดีคณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2565

วิทยานิพนธ์เรื่อง	การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
คำสำคัญ	บุคคลต้นแบบ แรงบันดาลใจ การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน
นักศึกษา	นายอรรณวุฒิ มุขมา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์
หลักสูตร	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน
คณะ	สหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน 2) เพื่อศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ 3) เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐานแบบ Pre-Experimental design กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่เรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 50 คน 1 กลุ่มเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีผลค่าระดับความเหมาะสมมากที่สุด 2) แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.930 3) แบบวัดนิสัยรักการอ่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.937 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test one sample group และ t-test dependent

ผลการวิจัย พบว่า 1. การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบสังเคราะห์มาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์และการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม 2) ขั้นสร้างความท้าทายในชั้นเรียน 3) ขั้นได้ความรู้ใหม่ 4) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ และ 5) ขั้นกำกับตนเอง 2. แรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

TITLE LEARNING MANAGEMENT BY USING ROLE MODELS TO INSPIRE AND PROMOTE READING HABITS OF FIRST YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS, CHANDRAKASEM RAJABHAT UNIVERSITY

KEYWORD ROLE MODELS, INSPIRE, PROMOTE READING HABITS

STUDENT MR. ATTAWUTH MOOKMA

ADVISOR ASST.PROF. SIRINTHORN SINJINDAWONG, PH.D.

LEVEL OF STUDY MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN INNOVATIONS IN LEARNING AND TEACHING

FACULTY SCHOOL OF INTERDISCIPLINARY TECHNOLOGY AND INNOVATION SRIPATUM UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2021

ABSTRACT

The objectives of this research were to: 1) design a learning management process by role model to inspire and promote reading habits, 2) to study the inspiration for reading after learning management using a role model, and 3) to compare reading habits before and after learning management using a role model. This was basic experimental research design. The sample was 50 first-year undergraduate students studying GELT1001 Thai for Communication at Chandrakasem Rajabhat University during the 2nd semester of the 2021 academic year. The sample was obtained by cluster random sampling with a lottery method. The instruments were 1) the learning management lesson plan by using a role model that the level of appropriate was at the highest level 2) the student inspiration in reading checklist which the index of Item objective congruence was 1.00 and the reliability value was 0.930 and 3) the student reading habits checklist, the index of Item objective congruence was 1.00, and the reliability value was 0.937. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test one sample group and t-test dependent.

The findings were as follows: 1. The process of learning management by using a role model was designed based on constructivist theory and teaching by inspiring learners consisted of five steps: 1) review previous knowledge 2) challenge in the classroom 3) gaining new knowledge 4) applying knowledge and 5) self-direction

2. The students' inspiration in reading after learning management using a role model was higher than the 60% threshold with a statistical significance at the .05 level.
3. The students' reading habits after learning management using a role model were significantly higher than before learning management at .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงอย่างงดงามด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินตวงศ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อาจารย์ที่ปรึกษาที่ทุ่มเททั้งร่างกายแรงใจ สละเวลา เป็นที่พึ่งทางวิชาการของผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยตระหนักในความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี มหาวิทยาลัยบูรพา ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และดร.สุสติ กลิ่นเกษร มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความรู้ ข้อคิด คำแนะนำอันมีค่า เพื่อให้นักวิจัยเรื่องนี้มีความสมบูรณ์ทางวิชาการยิ่งขึ้น จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราภรณ์ ไทโยมา คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล เอกวรางกุล รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน นายวิทยา พุ่มอิม ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ที่กรุณาตรวจเครื่องมือวิจัยและให้คำแนะนำทางวิชาการเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุมและอาจารย์พิเศษจากมหาวิทยาลัยภายนอกทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทางศาสตร์การศึกษา ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้อย่างกว้างขวาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน บริการสังคม และทำวิจัยในระดับต่อไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณคุณสุขวัญ อรรถจารุสิทธิ์ คุณกว่าชื่น บางคมบาง และอาจารย์แมน คล้ายสุวรรณ ที่ให้เกียรติมาเป็นบุคคลต้นแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมด้วยความซาบซึ้งในน้ำใจยิ่ง

ในฐานะพี่คนโต ขอขอบคุณน้อง ๆ ปริญญาโทพร้อมรุ่นทุกคน ที่คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งเรื่องเรียนและกิจกรรม ถึงแม้ได้เจอตัวจริงกันไม่กี่ครั้ง เพราะเรียนออนไลน์ ก็รู้สึกรักผูกพัน มีความสุข สนุกสนาน ผ่านสื่อโซเชียลมีเดียร่วมกันมาตลอด 1 ปี

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณตนเองที่มุ่งมั่นอดทนสาหัสในการเรียนและทำงานไปพร้อมกัน โดยใช้ทุนทรัพย์ส่วนตัว มิได้ขอบิดามารดาหรือขอทุนจากหน่วยงานใด จึงรู้สึกอดภูมิใจในความสำเร็จของตนครั้งนี้มิได้ อีกทั้งมิตรสหายอีกหลายท่านที่คอยเป็นกำลังใจ ผลักดัน ให้คำปรึกษาทางวิชาการ จนทำให้การเรียนปริญญาโทใบที่ 2 ในสาขาวิชานวัตกรรม การเรียนรู้และการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุมแห่งนี้ สำเร็จลุล่วงลงด้วยดีสมความตั้งใจ

นายอรรถวุฒิ มุขมา

25 กรกฎาคม 2565

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(4)
สารบัญ.....	(5)
สารบัญตาราง.....	(7)
สารบัญภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	10
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	11
สมมติฐานการวิจัย.....	11
ขอบเขตการวิจัย.....	11
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	12
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	13
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	14
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
ตอนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต้นแบบ.....	15
ตอนที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้.....	28
ตอนที่ 3 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน.....	48
ตอนที่ 4 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์.....	63
จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์สู่การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ.....	78
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	83
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	83
แบบแผนของการวิจัย.....	83
ขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	84
ระยะที่ 1 การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ.....	88
ระยะที่ 2 การศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่าน.....	99
ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่าน.....	103

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
ระยะที่ 1 ผลการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ.....	108
ระยะที่ 2 ผลการศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่าน.....	138
ระยะที่ 3 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่าน.....	140
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	144
สรุปผลการวิจัย.....	145
อภิปรายผลการวิจัย.....	149
ข้อเสนอแนะ.....	156
บรรณานุกรม.....	158
ภาคผนวก.....	170
ภาคผนวก ก ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	171
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	176
แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ.....	177
แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน.....	268
แบบวัดนิสัยรักการอ่าน.....	275
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	280
ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้.....	281
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน.....	282
ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน.....	283
ค่า t-test แบบ one sample group.....	284
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดนิสัยรักการอ่าน.....	285
ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดนิสัยรักการอ่าน.....	286
ค่า t-test แบบ dependent sample test.....	287
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	288

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างแรงดันตาใจและแรงจูงใจ	31
2.2	การเปรียบเทียบระหว่างแรงดันตาใจและแรงจูงใจ	33
2.3	ขั้นตอนการสังเคราะห์จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิสต์และการสอนด้วยการสร้างแรงดันตาใจให้ผู้เรียนสู่ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ	80
3.1	แบบแผนการทดลองตามแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน	84
3.2	ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	84
3.3	แผนการดำเนินงาน	86
3.4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านสารคดี	91
3.5	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านบันเทิงคดี	94
3.6	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านกวีนิพนธ์	96
4.1	การวัดและการประเมินผลการอ่านสารคดี	114
4.2	แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านสารคดี	116
4.3	การวัดและการประเมินผลการอ่านบันเทิงคดี	125
4.4	แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านบันเทิงคดี	127
4.5	การวัดและการประเมินผลการอ่านกวีนิพนธ์	134
4.6	แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านกวีนิพนธ์	136
4.7	สรุปการวัดและประเมินผลผู้เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้	138
4.8	ผลการทดสอบสมมติฐานการวัดแรงดันตาใจในการอ่านของนักศึกษา ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บุคคลต้นแบบ ด้านพื้นฐานแรงดันตาใจในการอ่าน	139
4.9	ผลการทดสอบสมมติฐานการวัดแรงดันตาใจในการอ่านของนักศึกษา ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บุคคลต้นแบบ ด้านการวัดแรงดันตาใจในการอ่านหลังการจัดการ เรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ	140

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.10	ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ	141
4.11	ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านความคิดที่มีต่อการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ	142
4.12	ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านความรู้สึกรักที่มีต่อการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ	142
4.13	สรุปผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ทั้ง 3 ด้าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บุคคลต้นแบบ	143

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	14
2.1	การสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน	44
4.1	ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิด	109
4.2	แนะนำบุคคลต้นแบบการอ่านสารคดี	110
4.3	บุคคลต้นแบบบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านสารคดี	110
4.4	ความรู้ใหม่ที่ได้จากบุคคลต้นแบบ	111
4.5	ตัวอย่างผลงานการฝึกอ่านสารคดีโดยใช้วิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักศึกษา	112
4.6	ตัวอย่างการนำเสนอผลงานการอ่านสารคดีของนักศึกษา	113
4.7	ตัวอย่างแผนการอ่านสารคดีของนักศึกษา	114
4.8	วิธีที่สัมพันธ์กันเกี่ยวกับบันเทิงคดี	119
4.9	วงล้อสุ่มเรียกเลขที่นักศึกษา	120
4.10	การตอบคำถามกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับบันเทิงคดี	120
4.11	แนะนำบุคคลต้นแบบการอ่านบันเทิงคดี	121
4.12	บุคคลต้นแบบบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านบันเทิงคดี	121
4.13	ความรู้ใหม่ที่ได้จากบุคคลต้นแบบการอ่านบันเทิงคดี	122
4.14	ตัวอย่างการนำเสนอผลงานการฝึกอ่านบันเทิงคดีของนักศึกษา	122
4.15	ตัวอย่างการนำเสนอผลงานการอ่านบันเทิงคดีของนักศึกษา	123
4.16	ตัวอย่างวิธีการอ่านบันเทิงคดีของนักศึกษา	124
4.17	ตัวอย่างแผนการอ่านบันเทิงคดีของนักศึกษา	124
4.18	แผนที่ความคิดคุณค่าการอ่านบันเทิงคดี	124
4.19	แผนที่ความคิดความสำคัญของการอ่านบันเทิงคดี	125
4.20	แผนที่ความคิดสรุปความคิดรวบยอด	125
4.21	ความทรงจำเกี่ยวกับกวีนิพนธ์	130
4.22	แนะนำบุคคลต้นแบบการอ่านกวีนิพนธ์	131
4.23	บุคคลต้นแบบบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านกวีนิพนธ์	131

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4.24	แผนที่ความคิดเกี่ยวกับความรู้ใหม่ที่ได้จากบุคคลต้นแบบการอ่านกวีนิพนธ์	132
4.25	ตัวอย่างผลงานการฝึกอ่านวิเคราะห์กวีนิพนธ์ของนักศึกษา	132
4.26	วงล้อส้อมเรียกเลขที่นักศึกษา	133
4.27	ตัวอย่างการนำเสนอผลงานการอ่านกวีนิพนธ์ของนักศึกษา	133
4.28	ตัวอย่างแผนการอ่านกวีนิพนธ์ของนักศึกษา	134
4.29	ตัวอย่างวิธีการอ่านกวีนิพนธ์ของนักศึกษา	134

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ เป็นภาษาที่คนไทยทุกคนต้องเรียนรู้ในฐานะเจ้าของภาษา เป็นสื่อกลางให้คนในชาติติดต่อกัน เป็นเครื่องมือในการศึกษาและแสวงหาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพการงานให้เจริญก้าวหน้ารุ่งเรือง อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้วัฒนธรรมอื่น ๆ เจริญขึ้น ชาติไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นศูนย์กลางยึดเหนี่ยวคนไทยไว้ให้เป็นพวกเดียวกัน คงความเอกราชเป็นชาติไทย นับเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษไทยได้สร้างไว้ เราจึงควรถ่ายทอดด้วยวิธีการรักษา สืบสาน และสร้างสรรค์ภาษาไทยให้คงอยู่คู่ชาติต่อไปอย่างไม่เสื่อมสูญ

ความสำคัญของภาษาไทยที่สำคัญที่สุดคือทำหน้าที่เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน “การที่เราใช้ภาษาไทยเป็นภาษาของชาติเช่นนี้ ทำให้การสื่อสารระหว่างคนในชาติไม่มีปัญหา เพราะมีภาษาไทยเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารของคนในชาติ ภาษาไทยช่วยสื่อความหมาย ความคิด ความรู้สึก และความเข้าใจให้เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ยังมีทักษะในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนมากเท่าไร การสื่อสารก็ยิ่งสะดวกมากขึ้นเท่านั้น และในปัจจุบันมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็ว หากใช้ภาษาสื่อสารได้ดี ก็ย่อมบังเกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็ว ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การสื่อสารในเรื่องนั้น ๆ ตามต้องการ” (อรรถวุฒิ มุขมา, 2562)

ทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนามนุษย์ให้เป็นคนรอบรู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกลย่อมเป็น “ทักษะการอ่าน” เพราะการอ่านเป็นรากฐานสำคัญของชีวิตมนุษย์ ช่วยย่อโลกอันกว้างไกลมาให้ได้ศึกษาอย่างใกล้ชิด สะดวก ปลอดภัย ประหยัดทั้งเวลาและทุนทรัพย์ สามารถดึงดวงความรู้จากนักปราชญ์ของโลกได้ทุกคนและทุกเวลา สามารถยังรู้ความรู้สึกนึกคิดของผู้คนมากมายจากทุกยุคทุกสมัย รวมไปถึงการแสวงหาความสนุกสนานเพลิดเพลินด้วยจินตนาการอันไม่จำกัดจากการอ่านสื่อนานาชนิด การดำเนินชีวิตยุคสังคมนวัตกรรมในปัจจุบันจำเป็นต้องอาศัยการอ่านที่มีประสิทธิภาพ เพราะการอ่านคือการเปิดประตูออกไปสู่โลกกว้างอันหาขอบเขตที่สุดมิได้

ปัจจุบันมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น สื่อออนไลน์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เข้ามาแย่งเวลาของเราไป แต่การอ่านก็ยังถือว่าเป็นสิ่งที่ดี ไม่อาจนำเอาสิ่งใดมาทดแทนได้ หนังสือสิ่งพิมพ์หรือหนังสือออนไลน์ (e-book) จะเป็นกุญแจไขความรู้และความลึกลับต่าง ๆ ในโลกให้แก่เราตามต้องการ และ

จากการอ่านจะได้ความรู้สึกละเอียดอ่อน ความซาบซึ้งใจกับความไพเราะและรสของภาษา เกิดภาพพจน์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสื่ออื่นจะไม่มีสิ่งเหล่านี้ (จิรวัดน์ เพชรรัตน์และอัมพร ทองใบ, 2561)

ศิวกานต์ ปทุมสูติ (2553) กล่าวถึง “ความสำคัญของการอ่าน” ไว้ว่า การอ่านเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ความคิด และพิจารณาให้คนเรามีความงอกงามทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญา และความสามารถได้ดียิ่ง การอ่านยังส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาในชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดีงามได้โดยตัวของตัวเอง อีกทั้งยังเป็นสะพานเชื่อมประสานความรู้ความเข้าใจของมวลมนุษยชาติทุกชาติทุกภาษาให้ถึงกัน ให้ประจักษ์ในความจริงเดียวกัน และให้ความสามารถประกอบกิจต่าง ๆ อันเป็นคุณประโยชน์ร่วมกันได้เป็นอย่างดี ส่วนสุวรรณา ตั้งทิษะรักษ์ (2556) กล่าวถึง “ประโยชน์ของการอ่าน” ไว้ว่า การอ่านช่วยให้คนเราทันโลก ทันเหตุการณ์ ไม่ล้าหลัง ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ด้านต่าง ๆ การอ่านมากย่อมทำให้รู้มากและมีผลทำให้สติปัญญาชาญฉลาด เฉียบแหลม ทำให้เกิดวิจรรณญาณในการรับสาร ทั้งยังช่วยให้คนเรามีทัศนคติที่กว้างขึ้น รู้จักรับฟังและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพทางหนึ่งด้วย รวมถึงทำให้คนเราได้รับความเพลิดเพลิน ทำให้เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว จนสามารถลืมความเบื่อหน่ายและความเหงาได้ จึงนับว่าการอ่านเป็นการใช้เวลาที่มีประโยชน์ที่สุด นอกจากนี้ วราภรณ์ สามโกเศศ (2562) ยังกล่าวอีกว่า ยิ่งอ่านมาก ยิ่งรู้มาก สามารถเกิดแรงบันดาลใจและทัศนคติที่เหมาะสม เกิดความคิดสร้างสรรค์อันก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่และการอ่านมากยังช่วยให้ผู้อ่านได้สะสมคลังคำศัพท์ได้มากด้วย นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดคุณธรรม เกิดความชื่นชมในความรู้ที่ได้จากการอ่านอันเป็นเหตุให้เกิดนิสัยรักการอ่านได้

ด้วยเหตุผลความสำคัญของการอ่านดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมจึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 (2562) ที่กล่าวถึง “ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (คุณลักษณะของคนไทย 4.0) ซึ่งมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันและมีระดับความลึกต่างกัน สำหรับแต่ละระดับการศึกษา ประเด็นว่าด้วยคุณลักษณะเพื่อสร้างงานและคุณภาพชีวิตที่ดี **ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาต้องมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต** รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ปรับตัว ยืดหยุ่น สามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงในโลกดิจิทัลและโลกอนาคตได้ มีความเป็นผู้นำ มีความรู้ ความรอบรู้ต่าง ๆ มีปัญญา รู้คิดสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะต่าง ๆ ในการสร้างงาน/สัมมาอาชีพ ความมั่นคง และคุณภาพชีวิตที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม” ซึ่งทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ให้ความสำคัญนั้นได้รวมถึงทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อันประกอบด้วย ทักษะการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนด้วย ด้วยเหตุนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมจึงจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยโดยกำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป ในรายวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมทุกคนต้องเรียน การ

พัฒนาทักษะการอ่านเป็นหน่วยการเรียนรู้หน่วยหนึ่งแรกในรายวิชานี้ โดยมีวัตถุประสงค์ประจำหน่วยความว่า “เพื่อให้ นักศึกษาสามารถมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านที่ถูกต้อง การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจทั้งงานเขียนประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่านจับใจความสำคัญ ฝึกปฏิบัติการอ่านประเภทต่าง ๆ การเห็นคุณค่าของการอ่าน สามารถนำทักษะการอ่านไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน” (มคอ. 3 วิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร, 2565) นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ยังเปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีวิชาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยและการอ่านประเภทอื่น ๆ ซึ่งเป็นทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก อีกทั้งยังมีกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เช่น งานสัปดาห์หนังสือ งานสัปดาห์ห้องสมุด ของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ภายในงานมีกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ การจำหน่ายหนังสือราคาถูกจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการอ่านและสร้างนิสัยรักการอ่านอีกด้วย

ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการอ่าน แต่ก็พบว่า นักศึกษายังคงมีปัญหาเรื่องการอ่าน ทำให้การเรียนการสอนทักษะการอ่านในมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากประสบการณ์การสอนที่ผู้วิจัยพบจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอน ได้แก่ นักศึกษาไม่สนใจและไม่มีวามกระตือรือร้นที่จะอ่าน ไม่มีใจรักการอ่าน มอเป้าหมายงานมักไม่อ่านหรืออ่านไม่จบ เมื่อไม่อ่านก็ไม่สามารถทำกิจกรรมการอ่านได้ นักศึกษาชายมีปัญหาการอ่านมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อถามคำถามส่วนใหญ่ นักศึกษาชายมักตอบไม่ได้ ไม่สามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถวิเคราะห์ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านได้ อ่านไม่แตกฉาน อ่านไม่คล่องแคล่ว อ่านคำไทยผิดทดสอบย่อยในชั้นเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จึงส่งผลให้การสอบปลายภาคในหน่วยการเรียนรู้เรื่องการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์ตามไปด้วย จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า ปัญหาเรื่องการอ่านของนักศึกษาเกิดขึ้นหลายปัจจัย ได้แก่ ทักษะคิดต่อการอ่าน แรงบันดาลใจ การสนับสนุนด้านการอ่านจากครอบครัว สภาพแวดล้อมการอ่านที่บ้าน และการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ ชูติวรรณ เจริญสุข (2553) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนว่ามาจากปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนภาษาไทย นิสัยรักการอ่าน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการอ่านของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในวิชาภาษาไทย หรือลินจง จันทรวราทิตย์ (2559) กล่าวถึงปัญหาในการอ่านของนักศึกษาว่า ประสบการณ์ของผู้เขียนจากการสอนการอ่านแก่นักศึกษามาเป็นเวลานาน สอบถามปัญหาการอ่านของนักศึกษาทุกรุ่นพบว่า ปัญหาการอ่านมักจะซ้ำ ๆ กันทุกรุ่นทุกปี ปัญหาสำคัญมีดังนี้ อ่านช้า อ่านแล้วไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน จับใจความสำคัญและสรุปสาระสำคัญไม่ได้ ไม่มีสมาธิในการอ่าน ไม่มีเวลาอ่าน อ่านแล้วง่วงนอน สิ่งแวดล้อมในการอ่านไม่ดี บรรยากาศในการอ่าน

ไม่มี ต้องการอ่านแต่ไม่ทราบจะอ่านอะไร หนังสือราคาแพง ไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่อยากอ่านหนังสือ ปัญหาในการอ่านทุกข้อมีวิธีแก้ไขได้ ยกเว้นปัญหาไม่ชอบอ่านหนังสือ แก้ได้ยากที่สุดเพราะเป็นเรื่องของทัศนคติ

ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษา จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบวัดความสามารถช่วงปลายภาคการศึกษา วิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 60 ข้อ หน่วยการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน จำนวน 20 ข้อ โดยศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 240 คน จาก 5 คณะ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะเกษตรและชีวภาพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และวิทยาลัยการแพทย์ทางเลือก ย้อนหลัง 3 ภาคการศึกษา ได้ข้อสรุปประการหนึ่งว่า เมื่อพิจารณาภาพรวมของการทำข้อสอบนักศึกษามีสมรรถนะการอ่านผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำซึ่งอยู่ในระดับยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ผลการประเมินสรุปได้ ดังนี้

ภาคการเรียนที่ 1/2563 นักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 นักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบผ่านเกณฑ์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ภาคการเรียนที่ 2/2563 นักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 นักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบผ่านเกณฑ์ จำนวน 105 คิดเป็นร้อยละ 43.75 ภาคการเรียนที่ 1/2564 นักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 59.17 นักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบผ่านเกณฑ์ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 40.83 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ต้องผ่านเกณฑ์ 10 คะแนน ทั้ง 3 ภาคการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า มีจำนวนนักศึกษาสอบได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์สูงกว่าจำนวนนักศึกษาสอบได้คะแนนผ่านเกณฑ์ค่อนข้างมาก ซึ่งนับว่ามีจำนวนนักศึกษาที่ต้องพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยค่อนข้างสูง

หากวิเคราะห์จากผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุดที่นักศึกษาทำได้ ปรากฏว่า ภาคการเรียนที่ 1/2563 คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 6 คะแนน และคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 13 คะแนน คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 8.59 ภาคการเรียนที่ 2/2563 คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 4 คะแนน และคะแนนสูงสุดอยู่ที่ 13 คะแนน คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 8.78 คะแนน ภาคการเรียนที่ 1/2564 คะแนนต่ำสุดอยู่ที่ 5 คะแนน คะแนนสูงสุดอยู่ที่ 14 คะแนน คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 9.22 คะแนน ความสามารถในการอ่านภาษาไทยจากการทำข้อสอบปลายภาค ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน และต้องมีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ 10 คะแนน ของทั้ง 3 ภาคการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาทำคะแนนเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งคะแนนต่ำสุดก็ต่ำมาก ส่วนคะแนนสูงสุดก็ไม่ได้สูงมาก แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (ที่มา : ผลการสอบปลายภาคการพัฒนาทักษะการอ่าน วิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม)

ปัญหาการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยไม่ได้พบที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเพียงแห่งเดียว นักศึกษาสถาบันแห่งอื่นก็ปรากฏปัญหาด้านการอ่านเช่นกัน โดยมีงานวิจัยหลายเรื่องได้กล่าวถึงปัญหาการอ่านของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่น รัชฎาพร อธิวรรณ (2555) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการอ่าน วิธีการอ่าน และปัญหาการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต” พบว่า ปัญหาการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต คือ ใช้เวลาสำหรับดูโทรทัศน์มากเกินไป ใช้เวลาสำหรับฟังรายการวิทยุมากเกินไป เสียงดังรบกวนจากภายนอก ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ บรรยากาศไม่น่าอ่าน ไม่มีโต๊ะนั่งอ่านที่เหมาะสม หนังสือราคาแพงเกินไป โต๊ะนั่งอ่านไม่เพียงพอ เครื่องปรับอากาศในห้องสมุดหนาวเกินไป สถานที่ในห้องเรียนไม่น่าอ่าน การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตไม่สะดวก อาจารย์ผู้สอนไม่แนะนำหนังสือที่น่าอ่าน เพื่อน ๆ ในห้องเรียนไม่ชอบอ่าน นักเขียนเขียนไม่ตรงกับสิ่งที่ต้องการอ่าน ไม่ชอบสำนักพิมพ์ นักเขียนไม่มีคุณภาพ ไม่ชอบนักเขียน หรือ ศิริพร ศรีสุวรรณ (2557) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ” โดยกล่าวว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงยังขาดทักษะการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย ไม่สามารถตีความได้ รวมไปถึงไม่สามารถแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และขาดทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้ส่งผลกระทบต่อทักษะการเขียนและการพูดไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ปานรวี ยงยุทธวิชัย (2556) กล่าวว่า ปัญหาใหญ่ของการปฏิรูปการเรียนรู้ เรื่องการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน เป็นปัญหาสำคัญระดับชาติที่สะสมต่อเนื่องมาอย่างยาวนาน ผลการประเมินในเรื่องดังกล่าว ไม่ว่าจะกี่ครั้งต่อกี่ครั้ง ผลสรุปที่ออกมาก็คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน ของเด็กไทยทั่วประเทศยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานตลอดมา ปัญหาดังกล่าวนี้อาจยังไม่มีเริ่มต้นแก้ไขปัญหากันอย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ แล้ว ต่อไประบบการศึกษาของไทยจะก้าวเข้าสู่ยุควิกฤตทางปัญญา ที่การศึกษาไม่สามารถจัดการศึกษาให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้สนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและตอบสนองความต้องการของสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมต้องเร่งดำเนินการแก้ไขอย่างต่อเนื่องและจริงจัง เนื่องจากหากนักศึกษาไม่มีพื้นฐานการอ่านที่ดีจะส่งผลเสียตามมามากมายในชีวิตประจำวัน ดังที่ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2560) กล่าวว่า การอ่านไม่ออก การอ่านน้อย หรือไม่อ่านเลยจะทำให้ถูกหลอกลวงได้จากผู้ที่ใช้เล่ห์เหลี่ยมเขียนข้อความในสัญญา หรือการโฆษณาหลอกลวงจนหลงเชื่อง่าย ๆ เพราะไม่เคยอ่านว่าเคยมีเหตุการณ์หลอกลวงทำนองนี้มาก่อนแล้ว การอ่านมากจะทำให้จำเป็นบทเรียนได้ ไม่ว่าจะเป็นการหลอกลวงให้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ยารักษาโรค และหลอกลวงให้ไปทำงานต่างประเทศ เป็นต้น นอกจากนั้นการอ่านน้อยจะทำให้ลุ่มหลงมกมายได้ง่าย รวมทั้งหลงตัวเองเพราะความคิดไม่ก้าวไกล เชื่อในสิ่งไร้สาระ หลงใหลอย่างไม่มีเหตุผล เนื่องจาก

ไม่ได้ติดตามอ่านข้อมูลที่ถูกต้อง จึงมองทุกอย่างในด้านเดียว มีความเชื่อมั่นและยึดมั่นในข้อมูลเก่าที่
 ล้าสมัย ถึงแม้จะได้รับการศึกษาสูงเพียงไร แต่หากเขาอ่าน ไม่ชอบอ่าน อ่านน้อย อ่านแต่ข้อมูลด้าน
 เดียวแล้ว การใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลและมีความคิดอันกว้างไกลย่อมสู้คนที่ได้รับการศึกษาน้อยแต่
 เป็นนักอ่านที่อ่านอยู่ตลอดและอ่านทุก ๆ วันอย่างมีวิจารณญาณไม่ได้

ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาการพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
 จันทบุรี ผู้วิจัยเห็นว่า ก่อนที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ในการ
 เรียนให้ดียิ่งขึ้นนั้น ผู้สอนควรสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านให้นักศึกษาเป็นประการแรก เมื่อเกิดแรง
 บันดาลใจในการอ่านแล้วควรปลูกฝังและส่งเสริมให้มีนิสัยรักการอ่านเป็นประการต่อมา ดังจะกล่าว
 ข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของ 2 ประการ ต่อไปนี้

ประการแรก **การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้** สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอน
 ปลาย สพฐ. (2562) ได้กล่าวถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การนำระบบสนับสนุน
 และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สู่การปฏิบัติ ได้ให้ความสำคัญของการสร้างแรงบันดาลใจใน
 การเรียนรู้ โดยกล่าวไว้หน่วยที่ 2 การสร้างแรงบันดาลใจใฝ่อยากรู้ สรุปความได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้
 สถานการณ์กระตุ้นในการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนเกิดนาคำถามอยากรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้นทุก ๆ
 เรื่อง ผู้สอนต้องเตรียมไปกิจกรรมการมอบหมายงานการลงภาคสนาม เพื่อให้ให้นักเรียนไปสัมผัสและถูก
 กระตุ้นด้วยแหล่งจัดประสบการณ์จริงเกิดสารพัดคำถามอยากรู้ เพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมกลุ่ม
 แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งเป็นสมมติฐานคำตอบที่เป็นไปได้มากที่สุด และจัดทำผังมโนทัศน์แสดง
 ความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับสาระสำคัญรายวิชาต่าง ๆ ตามประเด็นกระตุ้นที่ผู้สอนตั้งขึ้น เพื่อให้
 นักเรียนอภิปรายเชื่อมโยงไปสู่สาระเนื้อหาที่จะเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาร่วมกับสมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์
 และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญในการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่
 ผู้เรียน ได้จัดประชุมวิชาการ ครั้งที่ 14 ประจำปี 2562 เรื่อง **“การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้
 ของผู้เรียนเพื่อสังคมที่หลากหลาย”** ในภาพรวมกล่าวถึงการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ เป็น
 การสร้างพลังอำนาจในตนเองให้บังเกิดความอยากรู้ การสำนึกให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพื่อขับเคลื่อน
 การคิดและการกระทำใด ๆ ที่พึงประสงค์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการ การจัดการเรียนการ
 สอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจในตัวผู้เรียน จึงเป็นแรงกระตุ้นสำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ การ
 กำหนดเป้าหมายของการทำงานที่ท้าทาย การมีต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ การมีแรงกระตุ้นหรือ
 แรงขับเคลื่อนที่มีอิทธิพล ล้วนเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้ไปสู่จุดหมายทั้งสิ้น อาจารย์ผู้สอน
 สามารถสร้างแรงบันดาลใจในตัวผู้เรียนให้เกิดขึ้นได้ตั้งแต่การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ การ
 สนับสนุนให้เกิดการร่วมคิดร่วมทำ การเรียนการสอนโดยยึดหลักแห่งความแตกต่างระหว่างบุคคล
 เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถก้าวออกสู่สังคมและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะใน

สภาพการณ์ปัจจุบันที่สังคมมีการแข่งขันสูง มีความหลากหลายของผู้คนหลากหลายสาขาอาชีพ หลากหลายทางความคิด เป็นโจทย์ของอาจารย์ผู้สอนที่จะจัดการเรียนการสอนอย่างไรให้สอดคล้องกับสังคมที่หลากหลาย มีหลายงานวิจัยที่ได้นำเสนอการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ เช่น บทความวิจัยเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมคิดของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา” ของวรชัย วิทยุปรโคตร พรศิริมา บุรณะพันธ์ และสรุชัย เทียนขาว บทความวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนิสิตปริญญาตรีด้วยโครงการ Zero Projects from Passions to Mission” ของ อนุชา กอนพวง บทความวิจัยเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนสอนเพื่อน” ของ ชนัตต์ พูนเดช บทความวิจัยเรื่อง การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ด้วยกรอบความคิดเชิงบูรณาการของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ของ ณัชนรี นุชนิยม บทความวิจัยเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยโครงการฉายหนัง” ของ ธีระพันธ์ ชนาพรธณ (วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์. บรรณาธิการ, 2562)

ณัฐกานต์ ประจัญบาน และปกรณ์ ประจัญบาน (2564) กล่าวถึงการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้เพิ่มเติมอีกว่า กระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของครูจึงเป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ในการปรับตัวด้านการเรียนการสอนของครูในปัจจุบัน เพราะแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ จะเป็นพลังอำนาจให้ผู้เรียนขับเคลื่อนการคิดและการกระทำใด ๆ ที่พึงประสงค์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการ ซึ่งในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) การมุ่งสร้างความแตกต่างและการสร้างสรรค์องค์ความรู้ทางนวัตกรรมใหม่ ๆ จึงเป็นหัวใจสำคัญของการอยู่รอดและการปรับตัว ทั้งนี้ การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมซึ่งเป็นตัวเร่งให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ จะเห็นได้ว่า กิจกรรมหรือกระบวนการในการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของครูมีความสำคัญสำหรับการขับเคลื่อนผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นการพัฒนาให้ครูเกิดกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จำเป็นจะต้องวัดระดับของการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ขึ้นมาเสียก่อน

ฉะนั้น การสร้างแรงบันดาลใจควรเป็นด่านแรกในการสร้างความสนใจใฝ่เรียนรู้แก่ผู้เรียน แรงบันดาลใจจึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำพาผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จในหลาย ๆ ด้านของชีวิต หากผู้เรียนไม่มีแรงบันดาลใจหรือสร้างความประทับใจในการเรียนรู้แต่เริ่มต้น ก็เป็นการยากที่จะเข้าถึงความรู้ที่จะเกิดขึ้นในลำดับต่อไป ดังนั้น การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้สามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหาการพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาได้

ประการที่สอง การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เมื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจในการอ่านแล้ว การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านจะทำให้เห็นคุณค่าของการอ่านมากขึ้น เช่น ฝึกปฏิบัติการอ่านตามที่สนใจนอกเวลาเรียนแล้วเขียนบันทึกการอ่าน จัดกิจกรรมเล่าเรื่องจากสิ่งที่อ่าน แนะนำหนังสือ

สนทนาเกี่ยวกับหนังสือ จัดนิทรรศการการอ่าน อ่านแล้วนำมาแสดงละคร อ่านแล้วนำมาได้ว่าที่ประกวดการอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง ประกวดอ่านข่าว เป็นต้น และเป็นที่น่าแปลกใจว่าเพราะเหตุใดนักศึกษาถึงไม่รักการอ่าน ด้วยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมส่วนใหญ่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และการจัดการเรียนการสอนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน “มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่าน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาห้องสมุดและการพัฒนาบรรณารักษ์ให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้นักเรียนมีแหล่งเรียนรู้ที่ดี มุ่งเน้นให้มีการสนับสนุนทรัพยากรด้านสื่อและบุคลากร เน้นการอ่านออก เขียนได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานก่อน ที่จะไปสู่นิสัยรักการอ่าน แล้วจึงมีกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนากระบวนการคิดและปัญญาของมนุษย์ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของสังคมและประเทศชาติและยังสมควรได้รับการพิจารณาที่จะดำเนินการให้ทั่วถึงทั้งระบบ” (ปิยธิดา รอดซุง, 2561) อีกทั้งครูผู้สอนรวมถึงนิสิตนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านไว้มากมาย เช่น พิศมัย ขวาไชยวิ (2553) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน” วีรยุทธ ปู่เพ็ง (2557) ศึกษาเรื่อง “การดำเนินงานการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของโรงเรียนสีชมพูศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น” อริสา พานิชกุล (2560) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” มนตรี คงเจริญ (2561) ศึกษาเรื่อง “การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม” ปิยธิดา รอดซุง (2562) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน” เป็นต้น ส่วนผลการวิจัยทุกเรื่องสรุปในทิศทางเดียวกันคือนักเรียนมีนิสัยรักการอ่านสูงขึ้นหลังการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการอ่าน แต่เมื่อนักเรียนก้าวเข้าสู่การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา พฤติกรรมรักการอ่านและความสามารถในการอ่านก็ไม่ได้ดีขึ้นเมื่อพ้นจากระบบโรงเรียนแล้ว

การเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านไม่ควรเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นแต่สอนทฤษฎีหรือเนื้อหาการอ่านให้ถูกต้อง จนละเลยการฝึกปฏิบัติการอ่านเหมือนที่ผ่านมา ดังที่ นริศรา ชยธวัช (2563) กล่าวว่า ครูผู้สอนส่วนมากยังคงเน้นในด้านความรู้ ความจำ และความเข้าใจในเรื่องเป็นสำคัญ ครูผู้สอนมักจะเป็นสอนทักษะการอ่านและวิธีการอ่านให้จับทันในหลักสูตรการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่ไม่ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาในการฝึกอ่านให้มาก รวมไปถึงการจัดกิจกรรมการสอนภายในห้องเรียนที่ครูผู้สอนมักให้ผู้เรียนอ่านเนื้อหาแล้วถามรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นคำถามด้านความจำ การจัดการเรียนการสอนเช่นนี้นอกจากจะไม่ส่งเสริมการอ่านแล้ว ยังไม่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอีกด้วย เพราะเน้นเพียงการจำเนื้อหามากกว่าการคิดวิเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในเรื่องที่อ่านของผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และจากการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีนักวิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาการอ่านของผู้เรียน เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้แบบหมวกหกใบ การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R และ SQ5R การจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคคำถาม 5W 1H การจัดการเรียนรู้แบบ PANORAMA เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน เมื่อวันที่ 5-15 กุมภาพันธ์ 2565 สามารถได้ข้อสรุปที่น่าสนใจว่า นักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่น อายุโดยเฉลี่ย 18-23 ปี ควรเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ นักศึกษาต้องการต้นแบบที่ดี ต้องการมี Idol ในดวงใจ อีกทั้งวัยนี้ชื่นชอบศิลปิน นักร้อง คนมีชื่อเสียง และ Content Creator ต้องการแบบอย่างและการเลียนแบบจากบุคคลที่ตนชื่นชอบ การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบนี้จะนำมาช่วยแก้ไขปัญหานี้ให้นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านได้ ความจริงแล้วการใช้บุคคลต้นแบบเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ดังเช่น วรชัย วิภูอุปโภคตร พรศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรัชย์ เทียนขาว (2562) ได้กล่าวไว้ในบทความวิจัยเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมคิดของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา” ในประเด็นการสร้างความท้าทายความสนุกสนานในชั้นเรียน (Enjoyment) เป็นเทคนิคสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจของผู้เรียน ประการหนึ่งว่า การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้รู้จักกับบุคคลที่เป็นต้นแบบ แนวปฏิบัติที่ดี (Inspire Introducing Them to Heroes) ทั้งในอดีตและปัจจุบัน หรือ อนุชา กอนพวง (2561) กล่าวไว้ในบทความวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนิสิตปริญญาตรีด้วยโครงการ Zero Projects from Passions to Mission” ในประเด็น “ที่มาของแรงบันดาลใจ” ประการหนึ่งว่า แรงบันดาลใจจากต้นแบบ (Inspiration by Role Model) บุคคลภายในองค์กรหรือภายนอกองค์กรที่มีความโดดเด่นสามารถสร้างความเป็นต้นแบบก่อให้เกิดความศรัทธาเชื่อถือ และต้องการยึดถือไว้เป็นแบบอย่างโดยแรงบันดาลใจของผู้ตามจะเกิดจากความรู้สึกที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการรับรู้ข่าวสารและการเข้าไปมีส่วนร่วมการปฏิสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม หรือธีระพันธ์ ชนาพรณ (2562) ได้กล่าวถึงการสร้างแรงบันดาลใจจากต้นแบบไว้ในบทความวิจัยเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยโครงการฉายหนัง” ไว้ว่า การสร้างแรงบันดาลใจสามารถสร้างได้ 4 วิธี ดังนี้ 1. แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย 2. แรงบันดาลใจจากต้นแบบ 3. แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น 4. แรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อน โดยกล่าวถึง “แรงบันดาลใจจากต้นแบบ” ไว้ว่า แรงบันดาลใจจากต้นแบบ (Inspiration by Role Model) การที่องค์กรเลือกทิศทางขององค์กรอื่นที่ประสบความสำเร็จมาเป็นแบบอย่างหรือผู้บริหารพนักงานที่มีความโดดเด่นก็สามารถสร้างความเป็นต้นแบบก่อให้เกิดความศรัทธาเชื่อถือ ความรู้สึกดังกล่าวย่อมพัฒนาออกมาเป็นความรู้สึกที่ต้องการยึดถือไว้เป็นแบบอย่าง ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากความรู้สึกที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับแล้ว แต่ว่าจะเกิดขึ้นจากการรับรู้ข่าวสาร การเข้าไปมีส่วนร่วม การปฏิสัมพันธ์

ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม แรงบันดาลใจจากต้นแบบย่อมมีผลต่อการใช้ชีวิต การเลือกทางเดินให้กับชีวิต ทศนคติ มุมมอง ความคิด รวมถึงการตัดสินใจจากเรื่องต่าง ๆ ในทิศทางที่สอดคล้องกับต้นแบบ และจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ยังไม่มีผู้วิจัยนำการใช้บุคคลต้นแบบมาสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างเด่นชัด และยังไม่มีผู้วิจัยนำบุคคลต้นแบบมาสร้างการจัดการเรียนรู้หรือวิธีสอนอย่างเป็นขั้นตอนหรือเป็นระบบมาก่อน

การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สามารถตอบโจทย์การเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยจะนำทฤษฎีนี้มาใช้เป็นฐานสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ เพราะ “เป็นทฤษฎีที่มุ่งให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้สอนมีหน้าที่เสนอปัญหาให้นักเรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญาให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง” (กรรณิการ์ หาญพิทักษ์, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับเจริญขวัญ โรจน์พงศ์สถาพร (2561) กล่าวว่า “แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากตัวของผู้เรียนเองโดยผู้เรียนจะนำสิ่งที่พบเห็นผนวกกับความรู้เดิมแล้วสร้างสรรค์เป็นองค์ความรู้ใหม่ซึ่งความรู้ที่ได้นั้นสามารถได้โดยเปิดโอกาสให้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจองค์ความรู้นั้นได้อย่างลุ่มลึก” ฉะนั้น ผู้วิจัยจะนำแนวความคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักวิจัยต่าง ๆ มาสังเคราะห์เชื่อมโยงจนกลายเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาระดับการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน โดยช่วยเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนได้ อีกทั้งยังไม่มีผู้วิจัยคนใดที่จะนำบุคคลต้นแบบมาสร้างการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนมาก่อน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ให้ดียิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีวิธีการออกแบบอย่างไร
2. แรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบอยู่ในระดับใด
3. นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2. เพื่อศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ
3. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

สมมติฐานการวิจัย

1. แรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60
2. นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 950 คน 9 กลุ่มเรียน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ณ เดือนมกราคม 2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 50 คน 1 กลุ่มเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาหรือตัวแปร

2.1 เนื้อหา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การพัฒนาทักษะการอ่าน วิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

2.2 ตัวแปร

ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ และ 2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ แรงบันดาลใจในการอ่าน และนิสัยรักการอ่าน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ปีพุทธศักราช 2564 จนถึงเดือนพฤษภาคม ปีพุทธศักราช 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ (Learning Management by Using a Role Model) หมายถึง กิจกรรมที่ผู้สอนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลตัวอย่างหรือบุคคลที่น่าชื่นชมยกย่องที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ จนสามารถนำมาเป็นแบบอย่างในการพัฒนาการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge) เป็นขั้นตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนโดยใช้คำถามหรือกิจกรรมกระตุ้นปัญญาเดิมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ สร้างความสนใจ ความเข้าใจในการทบทวนความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานตามที่เคยศึกษามาแล้วหรือมีประสบการณ์มาแล้ว

2. ขั้นสร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom) เป็นขั้นการใช้เทคนิคสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ มีพลังในการพยายามหาความรู้ใหม่ สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความตื่นเต้น ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้รู้จักกับบุคคลต้นแบบ แนวปฏิบัติที่ดี สมควรนำมาเป็นแบบอย่างในชีวิต กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจทำให้การเรียนสนุก สร้างบรรยากาศให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งปัน เกิดความหลงใหลในศาสตร์และวิชาที่เรียน

3. ขั้นได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge) เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษารวบรวมความรู้แล้วบันทึกข้อมูล สรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ด้วยตนเอง จนเกิดองค์ความรู้ใหม่

4. ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาทั้งหมดและความรู้ใหม่ที่ได้นำมาใช้ พร้อมนำความรู้ไปฝึกปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ประโยชน์ที่ได้จากสิ่งที่เรียน และการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

5. ขั้นกำกับตนเอง (Self-Direction) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำวิธีการ ความรู้ ไปใช้ศึกษาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ การนำวิธีการ ความรู้ ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในแบบของตนเอง ประเมินผลความรู้ ความคิด แล้วปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนา เพิ่มคุณค่าของความรู้เพื่อสร้างค่านิยมในการเรียนรู้ของตนเองอย่างยั่งยืน

แรงบันดาลใจในการอ่าน (Inspiration for Reading) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รับแรงกระตุ้นด้วยฤทธิ์หรือแรงอำนาจของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้มีแรงผลักดัน ขับเคลื่อน ให้ต้องการเกิดความสนใจในการอ่าน จนเกิดผลสำเร็จในการอ่านตามที่ตั้งใจหรือคาดหวังไว้ แรงบันดาลใจในการอ่านอาจมาจากบุคคลที่ชื่นชอบ พฤติกรรมของตัวละคร ข้อคิด คำคม คติสอนใจ ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นต้น ในที่นี้ แรงบันดาลใจในการอ่านคือคะแนนที่ได้จากการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของผู้เรียน 2 ด้าน ได้แก่ พื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่าน และแรงบันดาลใจในการอ่านหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

พื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่าน (Fundamentals of Inspiration for Reading) หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านเบื้องต้นของผู้เรียน ซึ่งอาจมีภูมิหลัง ประสบการณ์ และอารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกัน โดยได้จากการวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน 3 ด้าน ได้แก่ ประสบการณ์ทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน กิจกรรมทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน และความรู้สึกทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน

แรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ (Inspiration for Reading After Learning Management by Using a Role Model) หมายถึง การที่ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการอ่านหลังจากได้รับแรงกระตุ้นให้เห็นคุณค่าของการอ่านด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

นิสัยรักการอ่าน (Reading Habit) หมายถึง ผู้เรียนมีพฤติกรรมเกิดความสนใจและเห็นความสำคัญของการอ่าน และพยายามพัฒนาการอ่านของตนจนชอบเป็นนิสัย ใช้เวลาว่างเพื่อการอ่านเป็นประจำต่อเนื่อง เป็นการชอบอ่านอย่างสมัครใจ เมื่อมีเวลาว่างจะชอบอ่านมากกว่าทำอย่างอื่น สามารถอ่านได้จากสื่อทุกชนิด และอ่านเรื่องราวได้หลากหลายประเภท ทั้งหนังสือที่ให้ความบันเทิง เรียงร้อยและหนังสือที่ให้ความรู้ต่าง ๆ จนสามารถนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้จากอ่านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเกิดประโยชน์ได้ ในที่นี้ นิสัยรักการอ่านคือความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการวัดนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรม ความคิด และความรู้สึกที่มีต่อการอ่านของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

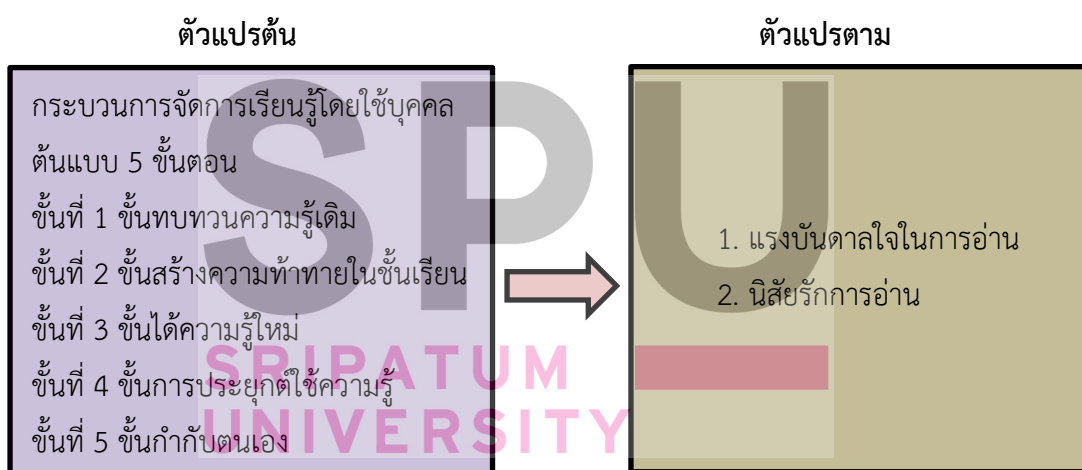
ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ได้กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ 5 ขั้นตอน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ และส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ด้วยการนำไปใช้กับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2. ทำให้ทราบแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังจากการกระตุ้นด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบที่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้เรียน

3. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ซึ่งจะเป็นแนวทางการพัฒนานิสัยรักการอ่านของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยสังเคราะห์จากทฤษฎี RM3S ของเท็ดคัทดี้ เป็ดทอง (2561) และทฤษฎี PPP ของแพรวไหม คำดวง (2562) ร่วมกับการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนของวรชัย วิภูอุปโคตร ศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรชัย เทียนขาว (2562) โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ตามกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ดังนี้ 1) เพื่อออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 2) เพื่อศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามประเด็นต่อไปนี้ 1) บุคคลต้นแบบ 2) การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ 3) การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และ 4) ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ตอนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต้นแบบ

ในตอนต้นที่ 1 นี้ จะกล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต้นแบบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต้นแบบ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต้นแบบ

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงความหมายของบุคคลต้นแบบ แนวคิดเกี่ยวกับบุคคลต้นแบบ คุณลักษณะของบุคคลต้นแบบ และตัวอย่างบุคคลต้นแบบด้านการอ่าน

1.1 ความหมายของบุคคลต้นแบบ

บุคคลต้นแบบ หรือตรงกับภาษาอังกฤษว่า role model หมายถึง แบบอย่างคือสิ่งที่แสดงถึงอุดมคติที่สร้างแรงบันดาลใจ แบบอย่างก็คือคนที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเลียนแบบพฤติกรรมที่ดีของเขาหรือเธอ พ่อแม่พยายามเป็นแบบอย่างให้ลูกด้วยการเป็นคนดี บุคคลที่มีชื่อเสียงที่ให้เงินเพื่อการกุศลหรือช่วยเหลือเด็กป่วยเป็นแบบอย่างที่ดี ถ้ามีคนประพฤติตัวไม่ดี คุณสามารถพูดได้ว่าพวกเขาเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีหรือไม่ดี เป็นคนที่ไม่ควรเลียนแบบ (<https://www.vocabulary.com/role model>)

บุคคลต้นแบบ หมายถึง คนที่มีคนชื่นชมและพยายามเลียนแบบพฤติกรรมของเขา (<https://www.dictionary.cambridge.org/role model>)

บุคคลต้นแบบ หมายถึง บุคคลที่ประพฤติตนถูกผู้อื่นลอกเลียน ([https://www.americandictionary.com/role model.](https://www.americandictionary.com/role%20model))

บุคคลต้นแบบ หมายถึง บุคคลที่มีพฤติกรรม ตัวอย่าง หรือความสำเร็จ หรือสามารถให้ผู้อื่นเลียนแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นแรงบันดาลใจให้คนหนุ่มสาว ([https://www.dictionary.com/role model](https://www.dictionary.com/role%20model))

บุคคลต้นแบบ หมายถึง บุคคลที่เห็นว่ามีคุณธรรมและความเก่ง และมองว่าเป็นต้นแบบในความสำเร็จ โดยอาจจะมองเป็นต้นแบบในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือในภาพรวมทั้งตัวตนเขาก็ได้ (<https://www.facebook.com/TheCoachinth>)

กล่าวโดยสรุป บุคคลต้นแบบ หมายถึง คนที่คนอื่นมองว่าเป็นแบบอย่างที่ดี คนที่คู่ควรกับการเลียนแบบ คนที่ช่วยสร้างแรงบันดาลใจผลักดันให้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ คนตัวอย่างที่ทำให้ความฝันของคนคนหนึ่งเป็นจริง

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับบุคคลต้นแบบ

แฟนเพจเฟซบุ๊ก ชื่อว่า The Coach.in.th ได้ลงข้อความเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2563 เกี่ยวกับ “คนต้นแบบ Role Model” ไว้ว่า คนจำนวนมากที่มีศักยภาพสูง แต่กลับไม่ได้ปลดปล่อยศักยภาพที่เขามีอย่างเต็มที่ สาเหตุหนึ่งก็คือคิดว่าทำให้หลาย ๆ คนเป็นอย่างนั้น อาจจะมาจากการขาดคนต้นแบบ เรามาดูกันว่า 1. คนต้นแบบคืออะไร 2. การมีคนต้นแบบมีประโยชน์อย่างไร 3. และเราจะมองหาคนต้นแบบได้จากไหนบ้าง

1. คนต้นแบบ หรือ Role Model คือบุคคลที่เราเห็นว่าเขามีคุณธรรมและความเก่ง และเรามองเขาเป็นต้นแบบในความสำเร็จ โดยเราอาจจะมองเขาเป็นต้นแบบ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือในภาพรวมทั้งตัวตนเขาก็ได้

2. การมีคนต้นแบบมีประโยชน์อะไร ทำให้เราเกิดแรงบันดาลใจ ทำให้เราเห็นว่าพฤติกรรม คำพูด ค่านิยม และหลักคิด ของ “ความดีและความเก่ง” ในแต่ละเรื่องนั้นมีรูปแบบที่จับต้องได้อย่างไร

3. เราจะมองหาจากไหน 1) คนในครอบครัวเรา คนในละแวกที่เราอยู่อาศัย 2) ครู อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา กัลยาณมิตร ผู้ใหญ่ที่เมตตาเรา พี่เลี้ยง โค้ช 3) หัวหน้า เพื่อนร่วมงาน คู่ค้า ลูกค้า ที่ปรึกษา พี่เลี้ยง โค้ช 4) บุคคลสาธารณะ ผู้นำทางศาสนา บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ ผู้ได้รับรางวัลเกียรติคุณต่าง ๆ เช่น รางวัลโนเบล คนมีชื่อเสียงที่ปรากฏใน YouTube-Ted Talk ผู้เขียนหนังสือ ผู้เขียนบทความ Influencers ดารา-นักแสดงผู้มีความประพฤติดี ผู้นำประเทศ ผู้นำชุมชน ผู้นำภาคสังคม (<https://www.facebook.com/TheCoachinth>)

เมื่อได้คนต้นแบบแล้ว ลองศึกษาดูว่า 1) เขามีหลักคิด และความเชื่ออย่างไร 2) เขาเผชิญปัญหาอุปสรรคอย่างไร 3) เขาอ่านหนังสืออะไร 4) เขาศึกษาประวัติของใคร (ใครคือคนต้นแบบของเขา) 5) เขาพัฒนาความเก่งจากประสบการณ์อะไร

ในเว็บไซต์ชื่อว่า www.nicetofit.com กล่าวถึง “บุคคลต้นแบบ” ว่า Role Model คือ คนที่เรายึดเป็นแบบอย่าง คนที่มีบุคลิก มีนิสัยทัศน์ คนที่เป็นแบบอย่างที่ดีที่เราได้ หรือแบบอย่างในทางไม่ดีที่เราควรหลีกเลี่ยง ไม่ว่าจะใครก็สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีได้ คนที่มีความสามารถ ไม่ว่าจะป็น นักกีฬา นักร้อง นักเขียนคนดัง คนที่เราชื่นชมและทำตาม คนที่มีแบบอย่างที่ดีในเรื่องการกินอาหาร การออกกำลังกาย การอ่าน การสื่อสาร หรือเรื่องอื่น ๆ ที่ได้กหรือคนที่ต้องการพัฒนาตัวเองควรจะเรียนรู้ ส่วนประโยชน์ของการมีต้นแบบที่ดี เช่น ความสำเร็จของบุคคลต้นแบบ แนวคิด แนวทางการแก้ปัญหาของเขา จะทำให้เรามองโลกในแงุ่มใหม่ ๆ ช่วยให้เราเข้าใจปัญหาและแก้ไขได้ เราจะได้ นิสัยที่ดีจากบุคคลต้นแบบ เช่น นิสัยรักการอ่าน ความพยายาม ความมั่นใจ ความหลงใหล ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (<https://www.nicetofit.com/บุคคลต้นแบบ>)

กล่าวโดยสรุป ประโยชน์ของบุคคลต้นแบบทำให้ใครหลายคนมีแรงบันดาลใจ มีต้นแบบในการต่อสู้กับชีวิต ต้นแบบเป็นแรงผลักดันที่จะทำให้ความฝันให้เป็นจริง ทำให้มีหลักคิดและพฤติกรรม การแสดงออกที่สามารถนับต้องได้เป็นรูปธรรมชัดเจน บุคคลต้นแบบจะเป็นใครก็ได้ที่แต่บุคคลเห็นว่าเป็น ไอดอลหรือเป็นฮีโร่ของเขา อาจไม่ใช่บุคคลที่มีชื่อเสียงยิ่งใหญ่ก็ได้ จากนั้นควรศึกษาบุคคลต้นแบบด้วยว่า มีหลักคิดอะไร โปรดปรานอ่านหนังสืออะไร บุคคลต้นแบบของเขาชื่อใคร เขาต่อสู้เผชิญกับอุปสรรคและแก้ไขปัญหาชีวิตอย่างไร ก็จะทำให้ได้รับประโยชน์จากการมีตัวอย่างที่ดีเพื่อนำไปปรับใช้กับชีวิตต่อไป

1.3 คุณลักษณะของบุคคลต้นแบบ

โครงการสรรหาและคัดเลือกบุคคลต้นแบบมีหลายโครงการ มีทั้ง 1. สรรหาบุคคลต้นแบบภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เช่น โครงการคนดีศรีจันทร์เกษมของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม โครงการยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลต้นแบบด้านคุณธรรมและจริยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลช่อผกา อำเภอขานี จังหวัดบุรีรัมย์ โครงการยกย่องเชิดชูเกียรติพนักงานส่วนตำบล พนักงานครู อบต. พนักงานจ้าง และบุคคลภายนอกดีเด่น ผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการของสำนักปลัด อบต. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เป็นต้น และ 2. สรรหาบุคคลต้นแบบเพื่อเป็นปูชนียบุคคลระดับประเทศ เช่น โครงการศิลปินแห่งชาติ โครงการคัดเลือกบุคคลต้นแบบตามคุณธรรม 9 ประการ ตามพระราชดำรัสแสดงความจงรักภักดีและถวายความอาลัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โครงการปูชนียบุคคลผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่นของกระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น โครงการเหล่านี้ได้กำหนดคุณลักษณะของผู้เป็นต้นแบบไว้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ทั้งนี้ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรที่มี

ความประพฤติดี มุ่งมั่นในการทำงาน เป็นการสรรหาคนดีจากหน่วยงาน โดยให้ผู้อื่นยึดถือเป็นแบบอย่าง เช่น

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ได้ดำเนิน “โครงการคัดเลือกบุคคลต้นแบบตามคุณธรรม 9 ประการ” ตามพระราชดำรัสแสดงความจงรักภักดีและถวายความอาลัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในปีพุทธศักราช 2560 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกบุคคลต้นแบบที่ประพฤติปฏิบัติตามคุณธรรมพระราชทาน 9 ประการที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงพระราชทานแก่ปวงชนชาวไทย และเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเด็กและเยาวชนประชาชนที่ประพฤติปฏิบัติตามคุณธรรมพระราชทาน 9 ประการ ให้มีขวัญ กำลังใจ ภาคภูมิใจ และเป็นต้นแบบให้แก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกว่าบุคคลต้นแบบต้องมีคุณสมบัติสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานดังนี้ 1. มีผลงานตามหลักคุณธรรมโดดเด่นเป็นที่ประจักษ์แก่สังคม 2. การเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามหลักคุณธรรม และ 3. มีจิตอาสาหรือมีการบำเพ็ญประโยชน์เกี่ยวกับคุณธรรมเพื่อส่วนรวม (<https://www.culture.go.th>)

องค์การบริหารส่วนตำบลช่อผกา อำเภอชานี้ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้จัด “โครงการยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลต้นแบบด้านคุณธรรมและจริยธรรม” ประจำปีงบประมาณ 2560 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติบุคลากรต้นแบบด้านคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการและให้บริการ 2) เพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติราชการและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคลากรอื่น 3) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรม พร้อมทั้งกำหนดคุณลักษณะของบุคคลต้นแบบไว้ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมขององค์กรอย่างเคร่งครัด และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน
2. ยึดมั่นในหลักการและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ไม่เบี่ยงเบนด้วยอคติหรือผลประโยชน์ส่วนตน
3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีความกระตือรือร้นในการศึกษาหาองค์ความรู้ใหม่ เพื่อใช้ในการพัฒนาตนเองและปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร
4. ปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานทุกระดับอย่างเท่าเทียมกัน
5. มีจิตอาสาเสียสละ เอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น และมีมนุษยสัมพันธ์ดีเป็นที่รักใคร่ของเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (<https://www.Chaophaka.go.th>)

มูลนิธิสมาชิพได้จัด “โครงการบุคคลต้นแบบสมาชิพ” เพื่อส่งเสริมให้คนประกอบอาชีพภายใต้กรอบจริยบรรณที่มีสมาชิพเป็นผู้นำหรือการทำมาหา กินโดยไม่ได้เอากำไรสูงสุดเป็นตัวตั้ง และต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมทางสังคม คำนึงถึงความสุขของตนและคนทำงาน รวมถึงประโยชน์ของผู้บริโภค และผู้รับบริการเป็นหลักโดยไม่ กระทบต่อสิ่งแวดล้อม ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการตัดสินว่าบุคคลต้นแบบของมูลนิธิสมาชิพต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. ด้านความสำเร็จ ต้องประจักษ์ชัดว่าเป็นผู้บริหารระดับสูง (CEO+) ที่สร้าง และ/หรือ บริหารธุรกิจให้เจริญเติบโตมาอย่างต่อเนื่อง หรือฝ่าฟันอุปสรรคหรือความยากลำบากจากวิกฤตการณ์ มาได้ สิ่งบ่งชี้คือตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ

2. ด้านความดีงาม ต้องประจักษ์ชัดว่าเป็นนักธุรกิจที่ยึดหลักการทำธุรกิจอยู่บนความถูกต้อง ดีงามและคำนึงถึงการรักษาสภาพแวดล้อม และไม่เอาเปรียบผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สิ่งบ่งชี้ คือ การรับรองผลงานด้านกิจการเพื่อสังคมของบริษัท หน่วยงาน โครงการ ฯลฯ

3. ด้านการส่งเสริมชุมชน ต้องประจักษ์ชัดว่า เป็นนักธุรกิจที่ส่งเสริมการสร้างงานในพื้นที่ หรือชุมชนอย่างจริงจัง เช่น การรับซื้อวัตถุดิบจากท้องถิ่น การใช้แรงงานในพื้นที่ หรือเป็นธุรกิจที่ ส่งเสริมการแก้ปัญหาในชุมชน เป็นต้น สิ่งบ่งชี้ คือ เป็นกิจการที่รับซื้อวัตถุดิบจากท้องถิ่น จ้างงานใน พื้นที่ และส่งเสริมการแก้ไขปัญหาในชุมชน สร้างมูลค่าเพิ่มให้ชุมชน (<https://www.right-livelihoods.org/บุคคลต้นแบบสัมมาชีพ>)

กระทรวงคมนาคมได้มีโครงการ “คนต้นแบบคมนาคม” โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสรรหา บุคลากรกระทรวงคมนาคมที่ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส ยึดมั่นใน คุณธรรมจริยธรรม 2) เพื่อยกย่องเชิดชูประกาศเกียรติคุณ สร้างความภาคภูมิใจและขวัญกำลังใจ ให้แก่ผู้ที่ได้รับ การคัดเลือกให้ยึดมั่นรักษาความดี มุ่งมั่น พุ้มเทปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เพื่อเป็นกำลังสำคัญของกระทรวงคมนาคมและประเทศชาติ และ 3) เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้ บุคลากรกระทรวงคมนาคม มีความเชื่อมั่นศรัทธาในการทำความดี ยึดมั่นคุณธรรมจริยธรรม ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส ตามประมวลจริยธรรม และได้กำหนดเกณฑ์คัดเลือก บุคคลต้นแบบคมนาคมว่าต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีประวัติทางวินัยที่ดี ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย ไม่อยู่ระหว่างการสอบสวนในคดีต่าง ๆ

2. เป็นผู้ที่มีผลงานด้านการประพฤติปฏิบัติงาน ประกอบด้วย พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึง ความตั้งมั่นด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโปร่งใส พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการยืนหยัดต่อสู้ ปกป้อง เพื่อ ความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความพากเพียรมุ่งมั่นให้เกิดความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส

3. เป็นผู้ที่มีความเสียสละ พุ้มเท อุทิศตนให้กับหน่วยงาน ได้รับการยอมรับ ยกย่องในสังคม ผู้ร่วมงานอย่างเปิดเผยทั้งต่อหน้าและลับหลัง

4. เป็นผู้ที่มีความประพฤติตนเกี่ยวกับสาธารณะ สังคม ครอบครัว โดยยึดหลักพอเพียง สุจริต จิตอาสา และอื่น ๆ ประพฤติตนโดยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) (<https://www.mot.go.th>)

สภานุกรมไทยสำหรับเยาวชนไทย เล่มที่ 37 เรื่องที่ 3 ศิลปินแห่งชาติ ได้กล่าวถึง ความหมาย และที่มาของศิลปินแห่งชาติ ว่า กรมส่งเสริมวัฒนธรรม สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดตั้ง “โครงการ

ศิลปินแห่งชาติ" ใน พ.ศ. 2527 ซึ่งโครงการนี้ได้รับการยกย่อง จากสำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นโครงการดีเด่นของชาติใน พ.ศ. 2535 โครงการศิลปินแห่งชาติได้ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล ผู้ที่สร้างสรรค์ผลงานศิลปะอันทรงคุณค่ามาเป็นระยะเวลายาวนาน การประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติศิลปินแห่งชาติของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ต้องมีการศึกษาพิจารณาผลงานศิลปะของศิลปินผู้นั้นจากอดีตจนถึงปัจจุบันให้ปรากฏแน่ชัดว่า ผลงานดังกล่าวมีคุณูปการต่อแผ่นดิน โดยมีได้ถือว่า รางวัลผู้ชนะการประกวดศิลปินแห่งชาติ เป็นเหมือนรางวัลอื่น ๆ ซึ่งใช้วิธีประกวดผลงานเพียงขึ้นใดขึ้นหนึ่ง นอกจากนี้ได้รับการยกย่องเชิดชูด้วยเกียรติและฐานะแล้ว ศิลปินแห่งชาติยังได้รับหลักประกันตามเกียรติและฐานะนั้น โครงการศิลปินแห่งชาติได้กำหนดวัตถุประสงค์ 5 ข้อ ได้แก่ 1) อนุรักษ์และพัฒนางานศิลปะของชาติ 2) เชิดชูภูมิปัญญาของศิลปิน 3) สืบค้นสรรหาศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะอันทรงคุณค่าของแผ่นดิน ยกย่องเชิดชูเกียรติ เป็นศิลปินแห่งชาติ ตามนโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ 4) ส่งเสริมขวัญและกำลังใจแก่ศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่ออนุรักษ์และพัฒนามรดกวัฒนธรรม ด้านวัตถุและจิตใจในเรื่องของศิลปิน 5) เป็นโครงการหน่วยงานของภาครัฐบาลที่สนับสนุนดูแลศิลปินที่ยังไม่มีหน่วยราชการใดเข้ามาสนับสนุน

ส่วนคนที่จะได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติได้นั้นต้องมีคุณลักษณะดังนี้ 1. เป็นผู้มีสัญชาติไทย และยังมีชีวิตอยู่ในวันตัดสิน 2. เป็นผู้มีความสามารถมีความเชี่ยวชาญและมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะแขนงนั้น 3. เป็นผู้สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะแขนงนั้นจนถึงปัจจุบัน 4. เป็นผู้ผดุงและถ่ายทอดศิลปะแขนงนั้น 5. เป็นผู้ปฏิบัติงานศิลปะแขนงนั้นอยู่ในปัจจุบัน 6. เป็นผู้มีความรู้และมีความรักในวิชาชีพของตน และ 7. เป็นผู้มีความรู้ที่ยังประโยชน์ต่อสังคมและมนุษยชาติ

(<https://www.saranukromthai.or.th>)

กล่าวโดยสรุป ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็น “บุคคลต้นแบบที่ดี” ต้องมีคุณลักษณะตามการให้คำนิยามของสังคม ดังนี้

1. ต้องเป็นคนดีมีคุณธรรมและจริยธรรม เช่น เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ ความประพฤติดีถูกต้องตามทำนองครองธรรม ไม่สร้างความเดือดร้อนแก่สังคม ยึดความถูกต้อง และเคารพกฎ กติกา มารยาทของสังคมและกฎหมายเป็นที่ตั้ง

2. ต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์แก่สังคม เช่น บริจาคทรัพย์และสิ่งของเพื่อช่วยเหลือสังคม ได้รับรางวัลการแข่งขันในศาสตร์ที่ตนสนใจเชี่ยวชาญ นักเขียนมีผลงานวรรณกรรมออกเผยแพร่สู่สังคมเป็นจำนวนมาก มีผลงานวิชาการและงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง

3. ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญในวิชาชีพหรือศาสตร์ของตน สามารถถ่ายทอดอธิบายความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติต่อคนอื่น แบ่งปันความรู้ สอนงานผู้อื่นได้ มีความคิดสร้างสรรค์ ยึดมั่นในหลักการและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

4. ต้องเป็นผู้อุทิศตนในการทำงาน สามารถอุทิศทุ่มเท เสียสละ แม้งานยากลำบากก็ไม่ย่อท้อ สามารถแก้ไขปัญหาให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ จนได้รับการยอมรับยกย่องชื่นชมจากเพื่อนร่วมงาน

5. ต้องเป็นผู้มีจิตสาธารณะ มีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่น เช่น วิ่งทางไกลเพื่อช่วยเหลือคนพิการ เป็นอาสาสมัครช่วยเหลือประชาชนยามภัยพิบัติอุทกภัย หน่วยงานเชิญเป็นวิทยากรก็ยินดีไปโดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทน

6. ต้องเป็นผู้ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับจากสังคม เช่น พื้นฐานเป็นนักอ่าน จนกระทั่งต่อมาสร้างผลงานเขียนวรรณกรรมหลายเล่ม และมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักของสังคม ต่อมาได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ หรือเป็นนักอ่านนวนิยายได้เข้าร่วมแข่งขันรายการแฟนพันธุ์แท้จนได้รับรางวัลที่ 1

1.4 ตัวอย่างบุคคลต้นแบบด้านการอ่าน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2564) กล่าวถึง บุคคลต้นแบบที่รักการอ่านไว้ในบทความชื่อว่า “ได้ดีเพราะการอ่าน” ว่า บุคคลที่มีชื่อเสียงระดับโลกมากมายให้ความสำคัญกับการอ่านอย่างเป็นชีวิตจิตใจ อาทิ

Hans Christian Anderson นักเล่านิทานระดับโลก เจ้าของนิทานอมตะหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็น นิทานเรื่อง ลูกเป็ดขี้เหร่ เจ๊กน้อย เด็กหญิงชายไม้ขีดไฟ พ่อของแอนเดอร์สันมีส่วนอย่างมากในการ อบรมลูกชายด้วยการอ่านหนังสือของนักเขียนชาวเดนมาร์กและชาวต่างประเทศให้ลูกฟังเสมอ ทำให้แอนเดอร์สันมีนิสัยรักการอ่าน เป็นคนเฉลียวฉลาดมาตั้งแต่เด็ก แม้ว่าพ่อจะเสียชีวิตตั้งแต่เขายังเด็ก และทางบ้านประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ แต่เขายังชวนขวายหาหนังสือมาอ่านอยู่เสมอ

หลี่ไป ยอดกวีเอกชาวจีน ผู้ล่วงลับไปนับร้อยปีแต่ผลงานยังคงโดดเด่นอยู่จนถึงวันนี้ ในวัยเด็กของท่านนั้นบิดามักอุ้มท่านไว้บนตักแล้วสอนภาษาจีน เมื่ออายุได้ 10 ปี ท่านสามารถอ่านหนังสือได้อย่างแตกฉาน และสามารถท่องจำบทกวีชื่อดังได้ตั้งแต่อายุน้อย

Victor Hugo นักเขียนชื่อดัง อัจฉริยะบุคคลผู้ใช้ปากกาเป็นอาวุธเพื่อสันติภาพ ในวัยเด็กเขาจะใช้เวลายามว่างจากการเล่นและปฏิบัติภารกิจประจำวันไปกับการอ่านหนังสือ เมื่ออายุ 9 ปี เขาสามารถท่องปากเปล่าบทประพันธ์ของโศรเชซ กวีเอกชาวโรมันได้หลายบท

Upton Sinclair ผู้เขียน “The Jungle” เขาไม่มีโอกาสเข้าโรงเรียนจนอายุได้ 10 ปี แต่นั่นไม่ได้เป็นปัญหาให้เขาเรียนช้ากว่าเพื่อน เนื่องจากก่อนหน้านั้นเขาหัดอ่านหนังสือด้วยตนเอง เขาอ่านอย่างหลงใหล เมื่อโตขึ้นเขาได้หาเลี้ยงตัวเองด้วยการแต่งหนังสือ ตลอดชีวิตของเขาเขาได้เขียนหนังสือเล่มใหญ่ 48 เล่ม เล่มเล็ก ๆ อีกกว่า 500 เล่ม

Alikiri Dante กวีผู้มีชื่อเสียงที่สุดในอิตาลี เป็นคนขยันขันแข็งในการเรียน มีความรอบรู้ในวิทยาการทุกแขนง เขาอ่านและศึกษามาก งานเขียนของเขาจึงมีความลึกซึ้งและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการวรรณกรรมของอิตาลี

Tim Berners Lee เมื่อปลายศตวรรษที่ 20 นิตยสาร Focus ซึ่งเป็นนิตยสารเชิงวิทยาศาสตร์รายเดือน ได้จัดอันดับ นักประดิษฐ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด 50 อันดับแรกของโลกขึ้น ทั้ง 50 คนนี้ เรียกได้ว่าเป็น 50 สุดยอดนักประดิษฐ์ ผู้ตกแต่งโฉมหน้าของโลกปัจจุบัน หนึ่งในนั้นคือ Tim Berners Lee (ทิมเบอร์เนอร์ส ลี) ทิมเกิดเมื่อปี ค.ศ.1958 ที่เมืองเพลสซี ประเทศอังกฤษ เขาได้คิดค้นวิธีการง่าย ๆ ที่จะช่วยให้นักฟิสิกส์ทั่วโลกสามารถแลกเปลี่ยนรายงานวิจัยซึ่งกันและกันได้ผ่านทางสายโทรศัพท์ โดยได้แรงบันดาลใจในเรื่องนี้มาจากหนังสือสมัยวิคตอเรียชื่อ Inquire Within : Anything You Want to Know ว่าด้วยแหล่งข้อมูลที่ทุกคนสามารถเข้ามาสอบถามทุกอย่างที่ต้องการทราบได้ เครือข่ายของเบอร์เนอร์ส ลี สร้างขึ้นเมื่อปี 1989 กลายเป็นสิ่งที่ทุกคนทั่วโลกรู้จักกันดีในชื่อ World Wide Web (WWW) (<https://kriengsak.com/node/2021>)

ในเว็บไซต์ชื่อว่า www.today.line.me.th ได้ลงข่าวประจำวันวันที่ 13 กันยายน 2560 “ยิ่งอ่านยิ่งได้ 5 ดารา นักอ่าน ลงมือจรดปลายปากกา ขึ้นแท่นนักเขียน Best Seller” ไว้ว่า คนในวงการบันเทิงหลายคนเป็นหนอนหนังสือตัวยง ถึงขั้นที่ว่าเคยออกมารีวิวหนังสือให้บรรดานักอ่านได้ลองไปอ่านตามดู และพีคไปกว่านั้นพวกเขายังลงมือเขียนหนังสือในแบบของพวกเขาเองจนขายดิบขายดีไม่แพ้นักเขียนมืออาชีพเลยทีเดียวนะ

1. ณัฐวุฒิ เจนมานะ หรือที่เรารู้จักกันดีในชื่อ แม็ก เจนมานะ หนุ่มหล่อเสียหนุ่มเก่งกีตาร์จากการประกวดเวทีเดอะวอยซ์ นอกจากผลงานเพลงคุณภาพที่เรามักจะได้ฟังกันตลอดจากเขาแล้ว หนุ่มแม็กยังได้มีโอกาสออกหนังสือเป็นของตัวเอง ซึ่งหนุ่มแม็กเคยเปิดเผยว่าน้อยคนจะรู้ว่า เขาชอบอ่านหนังสือมาก และอาชีพแรกที่เป็นคือนักเขียน ส่วนนักเขียนที่เขาชอบมากที่สุดคือ โรอัลด์ ดาห์ล ที่เขียนเรื่อง Charlie and the chocolate factory ส่วนหนังสือที่หนุ่มแม็กลงมือเขียนเองก็คือ Strange to meet you และ THE BOY WHO NEVER GROWS (เด็กไม่รู้จักโต)

2. ทนาย เจริญปุระ เป็นสาวที่เก่งรอบด้านทั้งงานแสดง การทำอาหาร หรือแม้แต่ในแวดวงหนังสือสาวทนายก็ไม่พลาด เพราะเธอมีรายการที่แนะนำหนังสือที่อ่านโดยเฉพาะ เรียกว่านำหนังสือที่อ่านมารีวิวให้หนอนหนังสือที่สนใจได้ลองเปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ในการอ่านกันหลายครั้ง และไม่พลาดที่จะเขียนหนังสือเป็นของตัวเอง หนังสือที่เธอเขียนได้แก่ รีด่าน รักคนอ่าน ปราสาททนาย และหยดน้ำในเปลวทราย บางเรื่องบางตอนถึงกับขายหมดเกลี้ยงไม่มีจำหน่ายแล้วด้วย

3. ฌอห์น จินดาโชติ นอกจากหน้าตาจะหล่อเหลาคิ้วคมเข้มเป็นที่ถูกอกถูกใจสาว ๆ ทั่วประเทศแล้ว หนุ่มฌอห์น จินดาโชติ ยังเป็นนักนักแสดงอีกคนที่มินิซีรีส์รักการอ่าน ดูได้จากการที่เขา มักจะลงข้อคิดคำคมสอนใจบ่อย ๆ จนมีโอกาสได้เขียนหนังสือเป็นของตัวเองอย่าง “Present Perfect เพราะวันนี้...ดีที่สุดแล้ว” ที่เล่าประสบการณ์ชีวิตของตนเอง บอกเลยว่าสาว ๆ เข้าคิวซื้อเพียบ

4. อาย กมลเนตร หนึ่งในสาวนักแสดงที่ทั้งการแสดงและฝีมือด้านงานเขียนของเธอไม่แพ้มืออาชีพเลย สำหรับอาย กมลเนตร นอกจากจะได้เห็นฝีมือเธอทางหน้าจอแล้ว สาวคนนี้ยังรับบทเป็น

คอลัมน์นิสตีในนิตยสาร A DAY อีกด้วย และยังมีผลงานหนังสือเล่มแรกของเธออย่าง “ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา” ที่หลังจากวางจำหน่ายไม่นานก็ขึ้นแท่น Best Seller

5. พัดชา AF2 สาวเสียงดีจากเวที AF อย่างสาวพัดชา อเนกอายุวัฒน์ หากใครได้ติดตามเธอแล้วจะรู้ว่าเจ้าตัวเป็นคนชอบเขียนอยู่แล้วโดยเฉพาะการเขียนไดอารี่ในทุกวัน สาวคนนี้มีผลงานออกมามากมายไม่ว่าจะเป็น บันทึกนักล่าฝัน พัดชาไดอารี่ ส.ร.น. ฝันร้ายก่อนวัย 29 และเล่มล่าสุดกับ ไตโตในโลกล้วนอร่อยจัง ต้องบอกว่าหนังสือทุกเล่มที่เธอเขียนเจ้าตัวตั้งใจและมีวินัยอย่างมากและยังบอกว่างานเขียนเป็นงานหนัก แต่ก็ได้ผลตอบแทนที่ดีจากบรรดานักอ่านของเธอเสมอ (<https://today.line.me/th/v2/article/yQJo36>)

นิตยสาร mix magazine ได้ลงบทความสัมภาษณ์ คุณชมัยภร บางคมบาง เกี่ยวกับความเป็นนักอ่าน สรุปความได้ว่า คุณชมัยภร บางคมบาง หรือนามปากกาว่า ชมัยภร แสงกระจ่าง ไพลิน รุ่งรัตน์ ชมจันท์ บัวแพน นันทพิสัย นศินี วิฑูริศานต์ แสนดาว นักเขียนนวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี สารคดี และนักเขียนบทวิจารณ์วรรณกรรมที่มีชื่อเสียงที่เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงได้เพราะเป็นนักอ่าน อ่านอย่างมากมาก่อน จนกระทั่งได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปีพ.ศ. 2557 คุณชมัยภรเกิดที่ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี โดยมีคุณแม่และคุณพ่อเป็นครูประจำบ้าน คุณพ่อกับคุณแม่เป็นคนชอบอ่านหนังสือที่บ้านจึงมีหนังสืออยู่มาก เช่น นิยาย สารคดี บทกวี พอดอายุ 11-12 ปี ก็เริ่มอ่านหนังสือในบ้านทั้งหมด เหมือนกับว่าตัวหนังสือที่อ่านนั้นฝังอยู่ข้างในตัวตลอด เหตุการณ์ที่ทำให้คุณชมัยภรชอบเรื่องของอักษรและบทกวี บางส่วนได้รับอิทธิพลมาจากคุณพ่อแต่ท่านอาจไม่รู้ตัว ที่ชอบท่องบทกลอนของสุนทรภู่ให้ฟังเสมอ ปกติที่บ้านจะรับหนังสือสัปดาห์วิจารณ์เป็นหนังสือประจำบ้าน ทำให้ได้อ่านหนังสือพวกนี้มาก เวลาไปโรงเรียนก็ไปอ่านหนังสือในห้องสมุดจนไม่เหลือ เรียกว่าเป็นนักอ่านตัวยงตั้งแต่สมัยเรียน ส่วนนักเขียนในยุคนี้ที่ถือว่าอยู่ในดวงใจ คือ คุณสุนทร บุนนาค ใช้ภาษาไพเราะมาก มีนิยายอยู่เรื่องหนึ่งที่ท่านเขียน ตัวละครเป็นนางเอกบอบบางแล้วมีคุณยายเข้ามาเกี่ยวข้อง ก็คิดไปเองว่าเหมือนกับตัวเราทุกประการ ชาติไปเพียงข้อเดียวคือนางเอกต้องไปเรียนคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อเป็นแบบนี้จึงถามคุณพ่อว่าอยากไปเรียนจุฬาฯ คุณพ่อก็ขำออกมาแล้วบอกว่า ไปเรียนตัดเสื้อผ้าดีกว่าไหม ตรงนี้ที่เป็นแรงผลักดันให้อยากเข้าเรียนที่อักษร จุฬาฯ เพื่อจะได้เหมือนกับตัวละคร เมื่อเรียนอยู่ชั้น มศ. 3 มีหนังสือซัพพลายที่คุณพ่อรับประจำ ด้วยความที่อ่านเยอะแล้วอยากเขียนมาก คุณชมัยภรก็ลองเขียนเรื่องส่งไป เป็นเรื่องราวง่าย ๆ เกี่ยวกับเพื่อนที่อยู่ในโรงเรียน ปรากฏว่าได้รับการตีพิมพ์ก็ดีใจมาก เพราะว่าเป็นเรื่องสั้นเรื่องแรก หลังจากนั้นพอคิดอะไรได้ก็เขียนเก็บเอาไว้ตลอด (<https://www.mixmagazine.in.th/00002023>)

กล่าวโดยสรุป บุคคลต้นแบบที่เป็นนักอ่าน มักมีสิ่งที่ทำประกอบการอ่านเสมอ เช่น เป็นนักเขียน นักวิจารณ์ด้วยเสมอ หากไม่เป็นนักสะสมการอ่านมาก่อน ก็จะไม่มีการคลั่งคลั่งความคิด และ

คลังกลวิธีในการเขียนให้เป็นที่ประทับใจคนอ่านได้ และการที่แต่ละบุคคลเป็นนักอ่านก็ได้รับแรงบันดาลใจจากบุคคลอื่นเสมอ เช่น ผู้ปกครอง เพื่อน นักเขียนที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต้นแบบ

ทัศนีย์ เทิดธนากาญจน์ (2546) ศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของบุคคลต้นแบบที่มีต่อพฤติกรรมการเลียนแบบและความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันสูงและต่ำกับวัยรุ่น” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของบุคคลต้นแบบโดยตรง (พ่อแม่และเพื่อน) และบุคคลต้นแบบโดยอ้อม (นักแสดงที่มีชื่อเสียงและนักกีฬาที่มีชื่อเสียง) ที่มีต่อพฤติกรรมการเลียนแบบ ความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันสูง (โทรศัพท์มือถือ) และสินค้าที่มีความเกี่ยวพันต่ำ (น้ำอัดลม) ของวัยรุ่น โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 13-21 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 420 คน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1. กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเลียนแบบจากบทบาทของบุคคลต้นแบบโดยตรงที่ระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลต้นแบบโดยอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2. กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันสูงจากบทบาทของบุคคลต้นแบบโดยตรงที่ระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลต้นแบบโดยอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3. กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันต่ำจากบทบาทของบุคคลต้นแบบโดยตรงที่ระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลต้นแบบโดยอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างชายมีพฤติกรรมการเลียนแบบ และความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำจากบทบาทของบุคคลต้นแบบโดยตรง และบุคคลต้นแบบโดยอ้อมที่ระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 13-15 ปี 16-18 ปี และ 19-21 ปี มีพฤติกรรมการเลียนแบบและความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันสูงและต่ำจากบุคคลต้นแบบโดยตรงและบุคคลต้นแบบโดยอ้อมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไพรวลัย อ่อนชาติ (2556) ศึกษาเรื่อง “ผลของโปรแกรมส่งเสริมสมรรถนะตนเองโดยบุคคลต้นแบบต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยความดันโลหิตสูง ตำบลหนองหัวช้าง อำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ” โรคความดันโลหิตสูงเป็นโรคเรื้อรังที่รักษาไม่หายขาด และผู้ป่วยมักประสบปัญหาเกี่ยวกับภาวะแทรกซ้อน จนพิการและเสียชีวิตเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี จึงจำเป็นต้องดูแลรักษาอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมสมรรถนะตนเองโดยบุคคลต้นแบบ ในพื้นที่ตำบลหนองหัวช้าง อำเภอบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ กลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ กลุ่มละ 37 คน กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมกิจกรรมตามโปรแกรมที่จัดขึ้นเรียกว่า โปรแกรม 6:6:9 โมเดล (ทำ 6 ชั้น ปรับ 6 ด้านปฏิบัติการ 9 ข้อ) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent samples t- test และ Paired samples t-

test ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากทดลองกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการดูแลตนเองด้านการควบคุมน้ำหนัก โภชนบำบัด การควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การควบคุมปัจจัยเสี่ยง และการกำจัดความเครียด เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง และเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยสรุปปัจจัยแห่งความสำเร็จของโปรแกรมนี้ ได้แก่

- 1) การมีบุคคลต้นแบบที่สามารถนำกิจกรรมมาถ่ายทอดได้อย่างดี มีความมุ่งมั่นทุ่มเท เสียสละเวลา
- 2) การมีความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อตัวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแล้วเข้าร่วมกิจกรรมจนครบกำหนด และ
- 3) หน่วยงานภาคส่วนในชุมชนให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี จนสามารถทำให้ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงสามารถปฏิบัติพฤติกรรมได้ถูกต้องและยังส่งผลต่อการควบคุมระดับความดันโลหิตให้อยู่ในเกณฑ์ได้ทุกคน

ไพบุลย์ กุลพิมาย (2557) ศึกษาเรื่อง “**โปรแกรมส่งเสริมทันตสุขภาพโดยบุคคลต้นแบบต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันโรคฟันผุของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา**” การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมทันตสุขภาพโดยบุคคลต้นแบบต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันโรคฟันผุในนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา จำนวนนักเรียนทั้งหมด 74 คน แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองจำนวน 37 คน และกลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 37 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมส่งเสริมทันตสุขภาพที่ประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองและทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคม จำนวน 8 สัปดาห์ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ด้วยสถิติ Paired t-test และ Independent t-test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคฟันผุ การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันโรคฟันผุ ความคาดหวังในผลดีของการป้องกันโรคฟันผุ การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคฟันผุสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) และพบว่าปริมาณแผ่นคราบจุลินทรีย์ ในกลุ่มทดลองลดลงต่ำกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) สรุปความสำเร็จจากโปรแกรมส่งเสริมทันตสุขภาพมาจากตัวแบบที่มีชีวิตจริง คืออาสาสมัครนักเรียน ตัวแบบสัญลักษณ์ คือวีดีทัศน์แมงกินฟัน และวีดีทัศน์การผจญภัยในอาณาจักรฟัน การให้รางวัล การให้ข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องของครู นักเรียน ผู้ปกครอง ซึ่งควรนำโปรแกรมส่งเสริมทันตสุขภาพโดยบุคคลต้นแบบต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันโรคฟันผุไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาอื่นต่อไป

ดวงเพชร สมศรี (2559) ศึกษาเรื่อง “**ระบบการทำงานของบุคคลต้นแบบเชิงพุทธบูรณาการ**” งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อศึกษาหลักการการทำงานตามแนวทฤษฎีทั่วไป (2) เพื่อศึกษาการนำหลักพุทธธรรมมาใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพและของบุคคลต้นแบบในสังคมไทย

(3) เพื่อศึกษาระบบการทำงานของบุคคลต้นแบบเชิงพุทธบูรณาการ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ นำเสนอแบบพรรณนาโวหาร ผลการวิจัยพบว่า หลักการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ได้แก่ การศึกษาเรียนรู้ การทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง การสร้างความรู้สึที่ดีต่อผู้ร่วมงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยการนำหลักอิทธิบาท 4 พรหมวิหาร 4 อคติ 4 ทิศ 6 และสังคหวัตถุ 4 ผสมผสานกับหลักโยนิโสมนสิการมาใช้เป็นแนวคิดการจัดระบบการทำงานของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) และ ศ. (พิเศษ) จำนงค์ ทองประเสริฐ สรุปได้ดังนี้ 1) ใช้สืบทาสาเหตุ 2) จัดแจงส่วนประกอบ 3) รู้รอบเท่าทันธรรมดา 4) แก้ปัญหาเชิงอริยสัจ 5) ใช้หลักการตามจุดหมาย 6) เห็นได้ชัดดี-เสียและทางออก 7) รู้ขอบคุณค่าแท้-เทียม 8) เปี่ยมด้วยกุศลกรรม 9) นำสติตามทันธรรม และ 10) จัดสรรให้รอบด้าน ส่วนพระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร. ได้จัดระบบการทำงานโดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) คิดให้ถูกวิธี 2) ทำให้มีระเบียบ 3) เปรียบเทียบใช้เหตุผล และ 4) ส่งผลเป็นกุศลกรรม ทั้งนี้จะต้องมีความเข้าใจในวิธีการคิดที่แยบยล จะเกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

เกวลิน ปวบุญสิริวงศ์ (2562) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์งานเขียนเรื่องบุคคลต้นแบบของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา” การมีบุคคลต้นแบบมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ช่วยให้เราสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมที่ต้องการทำตาม ช่วยให้แนวปฏิบัติที่จะช่วยเอื้อให้เราบรรลุเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้นและในบางครั้งก็ช่วยให้เราหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ไม่ควรทำซึ่งอาจนำไปสู่ความล้มเหลวหรือผลลัพธ์ที่ไม่น่าพึงประสงค์ แน่ใจว่าบุคคลต้นแบบมีอิทธิพลทางทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมของวัยรุ่นไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่ง นอกจากนี้ลักษณะนิสัยของบุคคลต้นแบบยังช่วยส่งเสริมให้วัยรุ่นต้องการทำความดีและมีน้ำใจต่อผู้อื่น ดังนั้นการมีบุคคลต้นแบบจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษา อย่างไรก็ตาม งานวิจัยเรื่องบุคคลต้นแบบของวัยรุ่นไทย โดยเฉพาะนักศึกษาที่กำลังจะก้าวไปสู่การทำงานยังมีค่อนข้างน้อยอยู่ ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจเรื่องบุคคลต้นแบบในสภาพปัจจุบันงานวิจัยชิ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจประเภทของบุคคลต้นแบบที่ผู้เรียนคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศถือเป็นแบบอย่าง พร้อมทั้งวิเคราะห์หาเหตุผลของความชื่นชมนั้นผ่านงานเขียนบันทึกของนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 66 ชิ้น จากนักศึกษา 3 กลุ่ม ซึ่งประกอบไปด้วย กลุ่มที่ 1 จำนวน 25 คน (เอกภาษาอังกฤษ) กลุ่มที่ 2 จำนวน 22 คน (โทภาษาอังกฤษ) และกลุ่มที่ 3 จำนวน 19 คน (เอกอื่นที่ไม่ใช่สายภาษา) ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์งานเขียนของผู้เรียน 3 กลุ่มในงานวิจัยชิ้นนี้ ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักศึกษาไทยมีความหลากหลายในการเลือกบุคคลต้นแบบและมักจะเลือกบุคคลต้นแบบที่รู้จัก (51.5%, n = 34) มากกว่าบุคคลอื่นที่รู้จักผ่านสื่อ (48.5%, n = 32) แต่ประเภทของบุคคลต้นแบบที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด คือ บุคคลสาธารณะ (36.4%) บิดามารดา (30.2%) และคนรู้จักอื่น ๆ (21.2%) ตามลำดับ และพบว่า เหตุผลในการเลือกบุคคลต้นแบบส่วนใหญ่ คือมีความเป็นมนุษย์เอื้ออารี (26.3%) บุคลิกที่มีความมุ่งมั่นทุ่มเท (22.9%) และการประสบความสำเร็จในบทบาทนั้น ๆ (19.4%)

นอกเหนือจากการมุ่งหาบุคคลต้นแบบของนักศึกษาเป็นอันดับแรกแล้ว ผลการวิจัยนี้อาจมีประโยชน์ในแง่เชิงนโยบายในการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับบุคคลในองค์กรโดยการมีตัวอย่างบุคคลต้นแบบให้เรียนรู้และปฏิบัติตามเพื่อว่าจะได้ช่วยให้กลุ่มบุคคลนั้น ๆ บรรลุวัตถุประสงค์ได้ง่ายหรือเร็วขึ้นอีกทั้งงานวิจัยชิ้นนี้อาจเป็นประโยชน์สำหรับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในแง่การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ได้ฝึกเขียนบันทึกเพื่อเพิ่มความคล่องในการเขียนและส่งเสริมการค้นพบตนเองไปพร้อม ๆ กัน

ภาวิณี ภาพันธ์ (2562) ศึกษาเรื่อง “**การสร้างคุณค่าและความหมายใหม่ของคุณค่าต้นแบบในการดำเนินชีวิตเชิงพุทธ**” การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยคุณค่าและความหมายใหม่ในการดำเนินชีวิต 2. เพื่อศึกษาประวัติและผลงานบุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตเชิงพุทธ 3. เพื่อวิเคราะห์การสร้างคุณค่าและความหมายใหม่ของคุณค่าต้นแบบในการดำเนินชีวิตเชิงพุทธ พบว่าตามแนวคิดบุคคลต้นแบบ 3 ท่าน ได้แก่ ประมวล เพ็งจันทร์, โจน จันใด, ชัยวัฒน์ สุวิทย์ศักดิ์านนท์ พบว่าการสร้างคุณค่าและความหมายเกิดจากการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์นำไปสู่การคิดใหม่จากฐานความคิดเดิมตรงกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของ แจ็ค เมซีโรว์ กล่าวว่าการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนคิดอย่างจริงจังนำไปสู่การให้ความหมายใหม่ที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นแยกความแตกต่างได้ชัดเจนขึ้น จากประวัติและผลงานของบุคคลต้นแบบอธิบายได้ว่าการนำพาตนให้เกิดการเรียนรู้ผ่านเรื่องราวในชีวิตเชื่อมโยงให้เกิดการสร้างคุณค่าตามความเป็นจริงโดยมีความศรัทธาและความเชื่อด้วยสัมมาทิฐิตามหลักมรรคมีองค์ 8 หลักอริยสัจ 4 บุคคลต้นแบบทั้ง 3 ท่าน ใช้แบบแผนของการใช้ชีวิตเพื่อลดความไม่สอดคล้องและความไม่สมดุลในค่านิยมโดยการแปลความหมายเหตุการณ์ที่ล้อมรอบตัว ด้วยการกระทำเช่นนี้ทำให้ค่านิยมมีความคงทนถาวร เพื่อชีวิตการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าเพื่อก้าวไปให้ถึงเป้าหมายสุดท้าย คือพระนิพพานอันเป็นบรมสุข

Mary Elizabeth Fassetta (2011) ศึกษาเรื่อง “**การนำบุคคลต้นแบบของคณาจารย์ไปใช้ในการสอนพฤติกรรมต่อนักศึกษาพยาบาล**” การศึกษานี้อธิบายความเชื่อและการปฏิบัติของคณาพยาบาลเมื่อใช้บทบาทการสร้างแบบจำลองเพื่อสอนค่านิยมแก่นักศึกษาและเชื่อมโยงแบบจำลองการดูแลเอาใจใส่ของคณาจารย์ พฤติกรรมการดูแลนักเรียน คณาจารย์จาก 4 โรงเรียนพยาบาลบัณฑิตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรอกแบบฟอร์มข้อมูลประชากรออนไลน์ แบบสำรวจความเชื่อและแนวทางปฏิบัติของแบบจำลองบทบาท [RMBPS] (Fassetta, 2011) และ Caring Efficacy Scale [CES] (Coates, 1995, 1997) การส่งจดหมายและสิ่งจูงใจเพิ่มการตอบรับของคณาจารย์เป็น 78 คน สำเร็จแล้วทั้งหมด 231 คน แบบฟอร์มข้อมูลประชากรและ CES ส่วนการตอบสนองฟรีให้คุณค่าเชิงคุณภาพข้อมูล RMBPS ระบุ 5 องค์ประกอบหลักซึ่งคิดเป็นร้อยละ 58 ของความแปรปรวน การใช้ตนเองโดยเจตนาและชัดเจน ร้อยละ 20.5 เอกลักษณ์ทางวิชาชีพที่แข็งแกร่ง ร้อยละ 12.3 ศีลธรรม

ความสมบูรณ์ ร้อยละ 9.4 การสนับสนุนสถาบัน ร้อยละ 8.19 และความจำเพาะ ร้อยละ 7.7 ข้อมูลประชากร อิทธิพลรวมถึงสถานการณ์ดำรงตำแหน่ง $p = .04$; อันดับ $p = .006$; และสนามสอนปกติ $p = .004$. คะแนน RMBPS แตกต่างกันระหว่างโรงเรียน $p = .03$ แต่ไม่ได้รับการยืนยันภายหลัง คะแนน CES ได้รับอิทธิพลจากอายุของคณาจารย์และนักศึกษา $p = .0005$; ความเข้มข้นของระดับสูงสุดของคณะ $p = .031$; และเกรดเฉลี่ยนักศึกษา $p = .009$. นักเรียนระบุพยาบาลเป็นแบบอย่างในการดูแลพ่อแม่ ไม่มีความแตกต่างใน CES คะแนนระหว่างโรงเรียน แม้จะมีความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ คะแนน CES แตกต่างระหว่างคณาจารย์และนักศึกษา $p = .0005$ แสดงว่าคณาจารย์มีบทบาทอย่างแข็งขัน การดูแลโมเดล ค่าเฉลี่ย CES ของคณะและค่าเฉลี่ย RMBPS มีความสัมพันธ์กันสูง $p = .0005$. คะแนน CES คิดเป็นร้อยละ 35 ของความแปรปรวน RMBPS คณาจารย์เป็นแบบอย่างในการดูแลนักศึกษา ไม่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างเวลาในโปรแกรมการพยาบาลและคะแนน CES นี้แสดงถึงบทบาทที่เป็นเอกภาพแบบจำลองระหว่างโรงเรียนหรือการแสดงค่านิยมที่เรียนรู้โดยนักเรียนล่าช้า แนะนำให้ศึกษาระยะยาวรวมทั้งผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ คณาจารย์ที่มีประสบการณ์และจำเป็นต้องมีพยาบาลข้างเตียงที่มีอัตลักษณ์ทางวิชาชีพที่แข็งแกร่งในพื้นที่ทางคลินิกตามบทบาทแบบจำลองสำหรับนักเรียน การได้รับปริญญาเฉพาะทางหรือเกรดเฉลี่ยสูงเป็นอาการของห่วงใยในด้านการพยาบาล เช่นเดียวกับการสร้างแบบจำลองโดยคณาจารย์

ตอนที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้

ในตอนี่ 2 นี้จะกล่าวถึง แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงความหมายของแรงบันดาลใจ ความแตกต่างระหว่างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจ วิธีสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ประโยชน์ของการสร้างแรงบันดาลใจ และการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ

1.1 ความหมายของแรงบันดาลใจ

พัชรี บอนคำ กล่าวว่า แรงบันดาลใจ (Inspiration) หมายถึง พลังที่เรารู้สึกใช้ในการผลักดันตนเอง ไม่ว่าจะมาจากความคิดหรือการกระทำ เพื่อให้เราเดินไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ (<https://www.thaihealth.or.th>)

น้ำทิพย์ วิภาวิน (2558) กล่าวว่า แรงบันดาลใจ (Inspiration) หมายถึง พลังอำนาจในตนเอง ชนิดหนึ่ง ที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดและการกระทำใด ๆ ที่พึงประสงค์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการ โดยไม่ต้องอาศัยสิ่งจูงใจภายนอกก่อให้เกิด แรงจูงใจขึ้นภายในจิตใจเสียก่อน เพื่อที่จะกระตุ้นให้เกิดการคิดและการกระทำในสิ่งที่พึงประสงค์เหมือนเช่นปกติวิสัยของมนุษย์ส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะสิ่งที่คุณกระทำนั้นจะยากสักเพียงใด คุณก็พร้อมที่จะฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายสู่ความสำเร็จที่ต้องการให้จงได้ แม้จะต้องเสียสละบางสิ่งของตนเองไปบ้าง ก็พร้อมที่จะเสียสละได้เสมอ ถ้าจะช่วยนำมาซึ่งผลสำเร็จที่ต้องการนั้นได้จริง ๆ

ภรณ์ ภูริสิทธิ์ กล่าวว่า แรงบันดาลใจ หมายถึง ความสามารถในการตั้งเป้าหมายในอนาคต และในขณะเดียวกัน ก็รักษากำลังใจในปัจจุบันขณะ เพื่อที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายนั้นได้ (<http://helendoronrama9.com/แรงบันดาลใจ>)

ภูเบศร์ สมุทรจักร (2552) อธิบายที่มาของคำว่า “แรงบันดาลใจ” (inspiration) ว่ามาจากภาษาละตินว่า สปิราเร่ (Spirare) หมายถึง ลมหายใจ ซึ่งเป็นรากศัพท์ของคำว่า Spirit ที่แปลว่า จิตวิญญาณ คำว่า Inspire จึงแปลว่า การผ่านลมหายใจ หรือการผ่านจิตใจของคนหนึ่งเข้าไปในอีกคนหนึ่ง ลมหายใจหรือจิตใจที่ผ่านเข้าไปนี้ จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้รับนั้นดำเนินชีวิตได้ นอกจากนั้นยังระบุว่า แรงบันดาลใจน่าจะจัดเป็นแรงจูงใจ (Motivation) แต่ว่าตำราและแนวคิดทฤษฎีไม่ได้กล่าวถึงการสร้างแรงจูงใจด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ มีเพียงประเด็นภาวะผู้นำ ที่กล่าวถึงเทคนิคการสร้างแรงจูงใจที่เชื่อมโยงกับเทคนิคการเป็นผู้นำ โดยมีหลักคิดว่าการเป็นผู้นำต้องรู้จักการจูงใจคนด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังเช่น การอธิบายตามแนวคิดทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow ทฤษฎี ERG ของ Clayton Alderfer ทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แรงบันดาลใจอาจไม่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นใด ๆ ไม่มีสิ่งตอบแทนจากภายนอกมาให้เปรียบเทียบกับความต้องการเพื่อบอกว่าเท่ากับที่คาดหวังหรือน้อยกว่าที่คาดหวัง ในทางกลับกันแรงบันดาลใจเกี่ยวข้องกับการที่บุคคลหนึ่งเกิดความรู้สึกประทับใจ เลื่อมใส ศรัทธาในคำพูด แง่คิดหรือการกระทำบางอย่างของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จนกระทั่งสามารถมากำกับทัศนคติและพฤติกรรมของตน และกลายเป็นพลัง หลักการและตัวตน เช่น โอบามา สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ชาวอเมริกันด้วยคำว่า Change และ We can

Bass & Avolio (1994) กล่าวถึงแรงบันดาลใจว่าเป็นองค์ประกอบพฤติกรรมเฉพาะ 1 ใน 4 ประการหรือเรียกว่า “4I” (Four I’s) ตามโมเดลภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) ซึ่งแรงบันดาลใจ (Inspiration Motivation: IM) หมายถึง การที่ผู้นำแสดงออกในทางที่ จูงใจและดลใจให้ผู้ตาม ด้วยการเสริมสร้างแรงจูงใจภายในให้กับผู้ตามด้วยการให้ความหมายและให้ความท้าทายในเรื่องราวของผู้ตามในทีม ผู้ตามแสดงออกถึงการกระตือรือร้นความรู้สึกทางบวก และมองโลกในแง่ดี ผู้นำจะสร้างและสื่อความหวังและวิสัยทัศน์ร่วมกันกับผู้ตามตามต้องการอย่างชัดเจน และจะช่วยให้ผู้ตามมองข้ามผลประโยชน์ส่วนตน เพื่อพัฒนาเป็นความผูกพันต่อเป้าหมาย

ระยะยาว ผู้นำแบบนี้จะมีลักษณะการติดต่อสื่อสารที่ดึงดูดใจ ให้สามารถประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

กล่าวโดยสรุป แรงบันดาลใจ หมายถึง การที่มนุษย์ได้รับแรงกระตุ้นด้วยฤทธิ์หรือแรงอำนาจของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้มีแรงผลักดัน ขับเคลื่อน ให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกิดผลสำเร็จตามที่ตั้งใจหรือคาดหวังไว้ แรงบันดาลใจอาจมาจากคำคม คำพูด บทเพลง พฤติกรรมการกระทำของคุณคนที่ชื่นชอบ หรือพฤติกรรมของตัวละครในนวนิยาย เป็นต้น

1.2 ความแตกต่างระหว่างแรงบันดาลใจกับแรงจูงใจ

คำหนึ่งที่มีความหมายคล้ายคลึงกับ “แรงบันดาลใจ” ได้แก่คำว่า “แรงจูงใจ” สองคำนี้มีความแตกต่างกันดังจะกล่าวต่อไปนี้

ในเว็บไซต์ชื่อว่า www.th.gadget-info.com กล่าวถึง คำว่า “แรงจูงใจ” ตรงกับกับคำภาษาอังกฤษว่า Motivation ก็คืออำนาจ รับรู้สิ่งเร้าที่เป็นเงื่อนไข อารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นตัวบ่งการให้เกิดพฤติกรรมภายนอกต่อไป

คำว่า “แรงบันดาลใจ” ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Inspiration ก็คืออำนาจอันเกิดจากจิตวิญญาณซึ่งเป็นแก่นแท้ของตนเอง โดยใช้เงื่อนไขภายในจิตใจของตนด้วยตัวเอง ซึ่งเรียกว่า “การสำนึกรู้” (Conscious) สิ่งนี้เป็นตัวกำหนดการกระทำออกมา คิดดีจึงทำสิ่งดี คิดไม่ดีผลการกระทำจึงออกไม่ไม่ดีตามความคิด เราสามารถรู้จักต้นไม้โดยดูจากผลของมัน ดังนั้นความคิดจึงเป็นตัวกำหนดการกระทำ การกระทำกำหนดอุปนิสัย และอุปนิสัยเป็นตัวกำหนดผลปลายทางในชีวิต

“แรงบันดาลใจ” เป็นสิ่งสำคัญ เพราะแรงบันดาลใจทำให้เรามีแรงขับเคลื่อน แรงบันดาลใจเป็นชุมพลังทั้งในการจุดระเบิดแรกเริ่ม และยังคงเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงประคับประคองให้เราทำสิ่งนั้นจนสำเร็จลุล่วงไปได้ มีสุภาชิตโบราณบทหนึ่งได้กล่าวว่า “เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย” ทำไมเขาจึงเป็นเช่นนั้น และอะไรที่เป็นแรงที่ขับเคลื่อนที่ทำให้เขาเป็นนั้นได้ คำตอบคือ “แรงบันดาลใจ” เมื่อเขาผู้นั้นได้พบกับบุคคลที่เป็นต้นแบบหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นแรงบันดาลใจที่หนุนใจเขา เขาก็จะมีกำลังขึ้นใหม่ที่ไปได้ไกลกว่าแรงปกติ “แรงบันดาลใจจึงเป็นลมใต้ปีก ส่งให้ทะยานขึ้นไปสู่ปลายฟ้า” หลายเหตุการณ์ในชีวิตอาจจะไม่ได้เป็นสิ่งที่หวัง ทำให้รู้สึกท้อถอยและอยากจะทำเลิกลาได้ อยากหนีใจว่า ท้อได้แต่อย่าถอย หากจะถอยก็ขอให้ถอยเพื่อตั้งหลัก สู้ต่อไป แม้จะล้มก็ลุกได้อย่าล้มเลิกเพราะคนที่ล้มเหลวคือคนที่ล้มเลิกไปก่อนที่จะเห็นผลของความสำเร็จว่ามีความสุขเพียงใด แรงบันดาลใจให้เราทำงานและยึดมั่นกับเป้าหมายตลอดชีวิตของเรา เราทุกคนต้องการแรงบันดาลใจและแรงบันดาลใจในบางช่วงเวลาของชีวิต หลายคนอาจคิดว่าคำทั้งสองนี้เหมือนกันมากหรือน้อย แต่เป็นแนวคิดที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง ในขณะที่แรงจูงใจมาจากแหล่งภายนอกในสภาพแวดล้อมภายนอกแรงบันดาลใจมาจากภายใน

คำว่า “แรงจูงใจ” หมายถึง ความต้องการหรือแรงผลักดันภายในบุคคล ในทางตรงกันข้าม แรงบันดาลใจเป็นกระบวนการที่แต่ละคนได้รับการสนับสนุนทางจิตใจให้ทำอะไรบางอย่าง

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจ

ประเด็น	แรงบันดาลใจ	แรงจูงใจ
ความหมาย	แรงบันดาลใจ หมายถึง การกระทำของคนที่มีอิทธิพลต่อจิตใจและอารมณ์ที่จะทำสิ่งที่สร้างสรรค์	แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการกระตุ้นให้คนทำในวิธีที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
การบังคับ	แรงดึง	แรงผลักดัน
ความรู้สึก	ความตื่นเต้นและไม่ต้องการพยายาม	ความต้านทาน
ชีวิต	อมตะ	อายุสั้น
การควบคุม	ขับเคลื่อน	บังคับ
แหล่ง	ภายนอก	ภายใน
แรงกระตุ้นที่จะดำเนินการ	โดยธรรมชาติ	โดยเจตนา
เหตุผล	การทำตามธรรมชาติซึ่งมาจากส่วนลึกของจิตใจ	ความคาดหวังที่กำหนดโดยตนเองหรือทางสังคมภาระผูกพันและแรงกดดันจากเพื่อนที่ผลักดันให้เราทำอะไรบางอย่าง

นอกจากนี้ ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า ความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนโดยอ้างถึงประเด็นต่อไปนี้

1. แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการกระตุ้นให้คนทำในวิธีที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย แรงบันดาลใจหมายถึงการกระทำของคนที่มีอิทธิพลต่อจิตใจและอารมณ์ที่จะทำสิ่งที่สร้างสรรค์
2. แรงจูงใจ คือ สิ่งที่ผลักดันหรือชักชวนให้คุณลงมือทำขณะที่แรงบันดาลใจคือสิ่งที่ดึงดูดใจเข้าหาบางสิ่ง
3. มีความรู้สึกของการต่อต้านและการแข่งขันในแรงจูงใจในขณะที่แรงบันดาลใจมีความรู้สึกของความตื่นเต้นและความพยายาม

4. แรงจูงใจนั้นมีอายุสั้น เช่น สมมุติว่าคุณเข้าร่วมสัมมนาบุคลิกภาพที่ยอดเยี่ยม หลังจากนั้นคุณรู้สึกตื่นเต้นที่จะทำบางสิ่ง แต่หลังจากระยะเวลาสองสามสัปดาห์หรือวันที่เฉพาเจาะจงแล้วความอยากจะเริ่มลดลง ในทางกลับกันแรงบันดาลใจที่ยั่งยืนในธรรมชาตินั้นอยู่ในตัวเราและทำให้เรามุ่งมั่นจนกว่าเราจะบรรลุเป้าหมาย

5. แรงจูงใจมาจากแหล่งภายนอกซึ่งอาจเป็นรางวัลของคุณการรับรู้ชื่นชมและอื่น ๆ ถึงแม้ว่าแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจนั้นเป็นสิ่งที่อยู่ภายใน แต่เป็นความปรารถนาลึกๆที่เกิดขึ้นภายในตัวเรา

6. แรงจูงใจเป็นสัญชาตญาณโดยเจตนาหรือวางแผนที่จะก้าว ในกรณีของแรงบันดาลใจ แรงกระตุ้นนั้นเป็นไปตามธรรมชาติ (<https://th.gadget-info.com/difference-between-motivation>)

ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจ คือ แรงบันดาลใจเป็นกระบวนการที่เกิดการกระตุ้นจิตใจ มันทำให้เราอยากทำหรือรู้สึกอะไรบางอย่าง แรงจูงใจเกี่ยวข้องกับแรงบันดาลใจที่เพิ่มความกระตือรือร้นหรือความเต็มใจที่จะทำงาน แรงบันดาลใจและแรงจูงใจต่างกัน แต่เกี่ยวข้องกัน แม้ว่าพวกเขาทั้งสองจะมีบริบทที่แตกต่างกัน แต่เงื่อนไขก็ทำให้สิ่งหนึ่งคล้ายกัน

Oxford Dictionary นิยามคำว่า “แรงบันดาลใจ” ไว้ว่า “กระบวนการของการกระตุ้นจิตใจให้ทำหรือรู้สึกบางอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำอะไรที่สร้างสรรค์” แสดงว่าอิทธิพลบางอย่างเกี่ยวข้องกับกระบวนการกระตุ้น ในคำพูดง่าย ๆ แรงบันดาลใจเกี่ยวข้องกับอิทธิพลที่กระตุ้นให้คนทำอะไร การได้รับแรงบันดาลใจสิ่งที่สำคัญที่สุดคือที่มาของแรงบันดาลใจ นี่คือนิยามที่อธิบายอิทธิพลของคุณจะทำอะไร แหล่งข้อมูลนี้อาจเป็นบุคคลอื่น เพลง ภาพวาด เรื่องราว ภาพถ่าย หรือสิ่งอื่น ๆ อาจมีตัวอย่างมากมายสำหรับแรงบันดาลใจ สิ่งที่สำคัญที่สุดด้วยแรงบันดาลใจคือมันเกี่ยวข้องกับแรงใจ หลังจากได้รับการกระตุ้น หมายความว่าบุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยการมีส่วนร่วมของร่างกายและจิตใจอย่างเต็มที่ แรงบันดาลใจมี 2 ประเภท ได้แก่ Passive และ Active การบริโภคความสำเร็จและความคิดของผู้อื่นคือการดลใจ ในขณะที่การสร้างสิ่งต่าง ๆ การนำความคิดใหม่ ๆ ไปใช้กับเป้าหมายและทำผิดพลาดที่พวกเขาค้นพบนั้นเป็นแรงบันดาลใจ

Oxford Dictionary นิยามคำว่า “แรงจูงใจ” ไว้ว่า เหตุผลสำหรับการแสดงหรือพฤติกรรมในลักษณะเฉพาะ เกี่ยวข้องกับแรงบันดาลใจที่เพิ่มความกระตือรือร้นหรือความเต็มใจที่จะทำงาน หากบุคคลมีแรงจูงใจ เขาจะทำงานด้วยความพยายามมากขึ้น และพยายามบรรลุเป้าหมายของเขา ก่อนหรือตรงเวลา เป็นความปรารถนาหรือความเต็มใจในระยะสั้น ความกระตือรือร้นที่จะบรรลุบางสิ่งบางอย่าง แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญในสถานที่ทำงาน ผู้จัดการ บริษัท คือคนที่จูงใจพนักงานหรือเพื่อนร่วมงานในฐานะผู้นำทีมเพื่อบรรลุเป้าหมาย แรงจูงใจเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้แต่ละคนแสดงการกระทำ แรงจูงใจนั้นมีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้ในทุกสิ่ง แรงจูงใจมี 2 ประเภท ได้แก่ Intrinsic และ Extrinsic แรงจูงใจที่แท้จริงคือภายใน หมายความว่า เป็นสิ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้คนถูกบังคับให้ทำอะไร

บางอย่างออกมาจากความสุขความสำคัญหรือความปรารถนา ในขณะที่แรงจูงใจภายนอกเกิดขึ้นเมื่อปัจจัยภายนอกบังคับให้บุคคลทำบางสิ่ง

มีคำพูดที่สวยงามเกี่ยวกับแรงบันดาลใจและแรงจูงใจ เช่น “แรงบันดาลใจคือภายนอกแรงบันดาลใจคือภายใน” โดย Simon Lawry “แรงบันดาลใจคือแรงผลักดันภายในเพื่อบรรลุเป้าหมาย แรงบันดาลใจคือการมองแวบเดียวว่าคุณเป็นใคร” โดย Bambooforest

ตารางที่ 2.2 การเปรียบเทียบระหว่างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจ

ประเด็น	แรงบันดาลใจ	แรงจูงใจ
ลักษณะ	แรงบันดาลใจเป็นกระบวนการที่เกิดการกระตุ้นจิตใจ มันทำให้เราอยากทำหรือรู้สึกอะไรบางอย่าง	แรงจูงใจเกี่ยวข้องกับแรงบันดาลใจที่เพิ่มความกระตือรือร้นหรือความเต็มใจที่จะทำอะไรบางอย่าง
ข้อตกลง	มันทำให้คุณมีบางอย่าง	ความปรารถนาหรือความตั้งใจที่จะทำบางสิ่ง
ประเภท	- แรงบันดาลใจแบบ passive - แรงบันดาลใจที่ใช้งานอยู่	- แรงจูงใจภายใน - แรงจูงใจภายนอก
หลักการ	ชีวิตได้อย่างง่ายดาย - ความหลงใหลในตัวคุณนั้นมันคง แต่มันไม่ได้เป็นแนวแบน - คุณรู้สึกในกระตือรือร้นของคุณ	- คุณต้องหยุดตัวเองตั้งแต่เริ่มต้น - มันมีขนาดพื้นที่จิตไม่มีที่ว่าง - คุณรู้สึกถูกเรียกให้ทำเช่นนี้ ความรู้สึกมาจากแกนกลางของคุณ
ตัวอย่าง	- แม่ของฉันคือแรงบันดาลใจของฉัน - นักวิทยาศาสตร์ใช้แรงบันดาลใจจากธรรมชาติและปลุกฝังคุณสมบัติแม่เหล็กใหม่ - มันเป็นผู้นำโดยแบบอย่างและเป็นแรงบันดาลใจให้พวกเราทุกคน	- ติดตามความคืบหน้าของคุณเพื่อให้ตัวเองมีแรงบันดาลใจ - เราว่านักเรียนเหล่านี้มีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ - สถาบันนี้มีความเกี่ยวข้องอย่างสมบูรณ์กับแรงจูงใจและการเรียนรู้ - โดยเน้นไปที่หลักการและแรงจูงใจ

ประเด็น	แรงบันดาลใจ	แรงจูงใจ
	- ศิลปินได้รับแรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อมที่สวยงามรอบตัว	

(<https://th.natapa.org/difference-between- inspiration-and-motivation-3636>)

1.3 วิธีสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้

ภรณี ภูริสิทธิ์ (2558) ได้แปลบทความชื่อว่า How to Help Kids Find Their Aspirations ของ Katrina Schwartz กล่าวถึง “วิธีช่วยให้เด็กค้นพบแรงบันดาลใจของตัวเอง” ไว้ว่า เด็กหลายคนมีความฝันที่ยิ่งใหญ่ ว่าโตขึ้นอยากจะทำอะไร เช่น จะเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพ อยากจะเป็นนักออกแบบเสื้อผ้าระดับโลก แต่ก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรถึงจะไปสู่จุดนั้น ความฝันสำหรับอนาคตเป็นสิ่งสำคัญ แต่ถ้าหากว่าขาดการวางแผน ฝันก็คงจะเป็นแค่ฝันเพราะการฝันกับการลงมือทำเป็นคนละเรื่องกัน ในขณะที่เด็กบางคนทำงานทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายได้อย่างดี ขยัน ตั้งใจเรียน แต่ก็ไม่รู้ว่า ตัวเองขยัน ตั้งใจเรียน หรือ ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อไปสู่อะไรดี เคล็ดลับที่สำคัญสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองก็คือ ต้องพยายามช่วยเด็กให้ค้นหาแรงบันดาลใจสำหรับเขาให้เจอ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะช่วยในการสร้างแรงบันดาลใจสำหรับเด็ก

1. ทำให้เด็กเห็นคุณค่าในตัวเอง สำคัญที่สุด คือ เด็กต้องรับรู้ว่ามีคุณค่า และมีคนที่รัก เอาใจใส่ห่วงใยเขา นี้ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะพ่อแม่ แต่หมายถึง ครูที่โรงเรียนด้วย เด็กต้องรู้สึกที่ตัวเองเป็นคนสำคัญคนหนึ่งในห้อง ทั้งสำหรับครู และ สำหรับเพื่อน ๆ พ่อแม่สามารถช่วยลูกได้ โดยการพูดคุย สอบถามถึงความสนใจในโรงเรียนในแต่ละวัน ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในแต่ละวัน คุณครูก็เป็นคนสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างให้เด็กรู้จักคุณค่าในตัวเอง ครูที่ดียอมเป็นที่พึ่งพาทางใจของเด็กได้ โดยเฉพาะการให้คำปรึกษาในยามที่เขาท้อแท้ผิดหวัง

2. ทำให้เด็กมีส่วนร่วม ในขณะที่เขากำลังเรียนรู้ ปัจจัยที่สำคัญอีกข้อคือ เด็กต้องสนใจในสิ่งที่ตัวเองทำ เรามักจะได้ยินว่า เด็ก ๆ เรียนรู้ได้ดี เมื่อการเรียนนั้นสนุกและน่าตื่นเต้น แต่สิ่งที่ปัจจัยที่แท้จริงคือ เด็ก ๆ ต้องมีความสนใจ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น จนทำให้พวกเขาแทบจะลืมเวลาในช่วงนั้นไปเลย เมื่อเด็กมีส่วนร่วม พ่อแม่ผู้ปกครองและครู จะสามารถช่วยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น และความคิดสร้างสรรค์ของพวกเขาได้ หากเด็กไม่ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ พวกเขาก็จะรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน เด็กที่มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ จะกล้าที่จะผจญภัย กล้าที่จะเสี่ยง และไม่กลัวที่จะผิดพลาด

3. มีจุดมุ่งหมายและมีเป้าประสงค์ เด็กต้องมีจุดมุ่งหมาย มีเป้าประสงค์ในตัวเอง การมอบหมายให้เด็กมีหน้าที่ มีความรับผิดชอบในงานบางอย่าง ทั้งที่บ้าน และโรงเรียน จะทำให้เขาตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และทำให้เขาได้รับรู้ถึงความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของตนเองที่สามารถทำได้ในตอนี้ แม้ว่าเขาจะยังเป็นแค่ส่วนเล็ก ๆ ส่วนหนึ่งของสังคม การที่เด็กได้รับมอบหมายหน้าที่และงานที่ต้องรับผิดชอบซึ่งเหมาะสมกับวัย สิ่งนี้จะช่วยเด็กได้พัฒนาด้านความตระหนักรู้ว่าเขามีจุดมุ่งหมายหรือมีเป้าประสงค์ใด นอกจากนี้ยังจะช่วยเด็กให้ได้ค้นพบความถนัดของตนเองอีกด้วย

ปัจจัยทั้งสามนี้ จะช่วยสร้างแรงกระตุ้นให้เด็กมีความขยันขันแข็งในการเรียนรู้ มีความพยายามที่จะพัฒนาตนเอง และค้นพบแรงบันดาลใจที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต (<http://helendoronrama9.com/แรงบันดาลใจ>)

เฟซบุ๊กแฟนเพจ ชื่อว่า “การสร้างแรงจูงใจในพริบตา the fast motivation” (2559) กล่าวถึง “วิธีสร้างแรงบันดาลใจในการเรียน” ไว้ว่า

1. รับสารดี ๆ เข้ามาในชีวิต เหล่าผู้มีแรงจูงใจสูงจะคิดถึงหลักการ "ขยะเข้า-ขยะออก" เป็นพิเศษแทนที่จะรับข่าวสารลบ ๆ ละคร่น้ำเน่าในทีวี หรือเรื่องราวอันสลดหดหู่ในเฟซบุ๊ก เขาจะเลือกเปิดรับข้อมูลความคิดในแง่บวก หรือแรงบันดาลใจดี ๆ มันไม่ได้เป็นการปิดกั้นข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แต่เป็นการเลือกที่จะมอง ไม่ใช่เวลาและพลังงานไปกับข่าวสารลบ ๆ

2. การเขียนเป้าหมาย คือหนทางที่ดีที่สุดในการพัฒนาวิธีการคิด ทั้งเป้าหมายระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว เหล่าผู้มีแรงจูงใจสูง จะเขียนมันลงไป และจับตามอง จ้อง เพ่งมันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการปรับโฟกัส ทิศทางความคิด เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายได้อย่างชัดเจนเหมือนเป็นการเตือน ด้วยข้อความ ผ่านจิตสำนึก และที่สำคัญ มันตอกย้ำไปยังจิตใต้สำนึก

3. สร้างเครือข่าย ความสัมพันธ์ กับกลุ่มคนที่คิดบวก เหล่าผู้มีแรงจูงใจสูง รู้ดีว่า คุณภาพชีวิตนั้นสัมพันธ์กับคุณภาพของคนที่คุณเชื่อมโยง เขาจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับคนที่จะสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้ และมีแต่คำพูดที่ให้กำลังใจ คุณควรระวังถ้าต้องติดต่อสัมพันธ์กับคนที่มีความคิดลบ ที่มีแต่คำพูดแย่ ๆ ที่ชวนให้ท้อใจ และในไม่ช้า จะต้องกลายเป็นคนที่คิดลบโดยไม่รู้ตัว และเมื่อใดก็ตามที่ต้องมีความเกี่ยวข้องกับคนเหล่านั้น คุณควรจำกัดระยะห่างให้ชัดเจน

4. กระดาษโน้ตความคิดดี ๆ นี่เป็นอีกวิธีในแต่ละวัน ที่จะรักษาความคิดในแง่บวกเอาไว้การสละเวลาในช่วงเช้า เพื่อลงมือเขียนโน้ตข้อความสั้น ๆ ที่บอกถึงความคิดบวก หรือถ้อยคำสร้างแรงบันดาลใจ แบบไว้ในที่ที่คุณสามารถเห็นได้บ่อยที่สุด คุณจะเริ่มเช้าวันใหม่ที่สดใสและเต็มไปด้วยแรงจูงใจไปตลอดทั้งวัน แล้วคุณจะชอบมัน ถ้าได้ลองทำดู

5. ปรับคำที่ใช้ในการพูด สิ่งที่น่าสนใจคือ เหล่าผู้มีแรงจูงใจสูง จะระวังการใช้คำพูดเป็นอย่างดีเพราะเขาเชื่อว่า มันส่งผลต่อความคิดเป็นอย่างมากและมันก็เหมือน ใกล้เคียงที่ความคิดมีผลต่อ

คำพูด และคำพูดที่ส่งผลต่อความคิดนั้นเองหลักการคือ เลี่ยงใช้คำพูดในแง่ลบ และพยายามตรวจสอบตัวเองอยู่เสมอ เช่น ถ้าคุณต้องพรีเซ็นต์งาน คุณอย่าพูดคำว่า “วันนี้ฉันจะพรีเซ็นต์งานให้ผ่านให้ได้” แต่ให้ใช้คำพูดว่า “ฉันจะพรีเซ็นต์งานที่ดีที่สุดยอด และแสดงถึงความยอดเยี่ยมในตัวของฉัน ให้ทุกคนได้รับรู้” คำพูดที่แสดงความคาดหวังในแง่บวก จะสร้างพลังแห่งความเชื่อให้กับคุณได้อย่างมหาศาลจนคุณไม่รู้ตัว

6. คิดเกี่ยวกับความคิดของตัวเอง มนุษย์เป็นสัตว์ชนิดเดียวที่สามารถคิดเกี่ยวกับความคิดตัวเองได้คุณจะไม่เห็นทางเห็นแนวตัวไหน นอนคิดถึงชีวิต และความคิดที่จะส่งผลกับตัวมันเองได้เหล่าผู้มีแรงจูงใจสูง จะคิดเกี่ยวกับความคิดของตัวเอง สำรวจมัน ปรับจูนมัน ทบทวนมัน และสามารถเปลี่ยนมัน ไปในทิศทางที่เขาต้องการ คุณจะพบว่า คุณสามารถเปลี่ยนชีวิตส่วนตัว และการเป็นมืออาชีพในการทำงานได้และอย่าได้ประเมิณผลกระทบของความคิดลบ และคิดบวก ต่ำจนเกินไป เพราะมันเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังอย่างยิ่ง (<https://www.facebook.com/groups/258312769527701>)

ในเว็บไซต์ชื่อว่า www.women.trueid.net (2562) กล่าวว่า เทคนิค 8 ข้อ สร้างแรงบันดาลใจที่สามารถเปลี่ยนให้ประสบความสำเร็จได้ ดังนี้

1. มีความเชื่อมั่น ก่อนอื่นนั้น เราควรมีความเชื่อมั่นในตัวเองก่อน โดยการสร้างทัศนคติดี ๆ เช่น เชื่อมั่นว่าตนเองทำได้และสามารถผ่านปัญหาที่กำลังเจออยู่ตอนนี้ไปได้ ซึ่งหากเรามีความเชื่อมั่นในตัวเองแล้ว เราก็จะเกิดความมั่นใจและสามารถเอาชนะปัญหาได้ในที่สุด

2. มีเป้าหมายที่ชัดเจน การจะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จนั้น นอกจากจะต้องมั่นใจในสิ่งที่ทำแล้ว การวางแผนและตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนก็เป็นอีกทางที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น เพราะจะช่วยให้เราไม่ไขว่เขวทำให้เรามีแรงจูงใจที่จะไปให้ถึงเป้าหมายได้

3. หาแบบอย่างหรือบุคคลตัวอย่าง ลองหาแบบอย่างหรือบุคคลตัวอย่างที่เราชื่นชอบมาเป็นแรงบันดาลใจของเรา โดยเราอาจชื่นชมบุคคลเหล่านั้นจากการกระทำ แนวคิด หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลเหล่านั้นได้ถ่ายทอดออกมา เราสามารถเลือกบุคคลเหล่านั้นมาเป็นแรงบันดาลใจของเราได้ ถือเป็นกาให้กำลังใจตัวเองอีกทางหนึ่ง

4. เรียนรู้จากความผิดพลาด “ไม่มีใครไม่เคยทำพลาด” คนทุกคนย่อมเคยผ่านความผิดพลาดมาแล้วทั้งนั้น เพียงแต่เราควรนำความผิดพลาดนั้นมาเป็นประสบการณ์และเตือนตัวเองว่าไม่ควรทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าในเรื่องเดิม ๆ รวมถึงเรายังไม่ควรจมปลักอยู่กับความผิดพลาดนั้น ๆ เราควรปล่อยวางแล้วก้าวต่อไป เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า

5. รู้จักบริหารเวลา ในบางครั้งเราก็จำเป็นต้องทำอะไรหลาย ๆ อย่างในเวลาจำกัด ซึ่งเราจะไม่สามารถทำให้สำเร็จได้เลยหากไม่รู้จักบริหารจัดการเวลาที่ดี การเรียงลำดับว่าสิ่งใดควรมาก่อนและสิ่งใดควรทำทีหลัง เป็นนิสัยหนึ่งของคนที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งหากเราอยากจะทำอะไรประสบความสำเร็จก็ควรฝึกตนเองให้มีนิสัยแบบนี้ด้วย

6. เปิดใจ ลองทำสิ่งที่ไม่เคยทำ การติดอยู่กับความเคยชินเก่า ๆ ทำให้เราไม่มีประสบการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งหากเราอยากเป็นคนที่เรียนรู้อะไรหลาย ๆ ด้าน ก็ควรจะเปิดใจทดลองทำอะไรใหม่ ๆ หรือเรียนรู้อะไรใหม่ ๆ ด้วยเช่นกัน เพราะประสบการณ์ที่หลากหลายจะช่วยให้เรามีมือกับอุปสรรคในรูปแบบต่างๆ ได้

7. มองโลกในแง่ดี ลองยอมรับกับปัญหาและมองว่านั่นคือประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ทำให้เราเข้าใจถึงความสำคัญมากขึ้น ซึ่งการจะยอมรับปัญหาได้นั้น เราก็ควรเปลี่ยนตัวเองให้เป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดีเสียก่อน เพราะเมื่อมองทุกอย่างเป็นไปในด้านบวกแล้ว จะช่วยให้เรามีจิตใจโปร่งใสและเกิดแรงบันดาลใจที่ดีเกิดขึ้นมาได้

8. อย่าเสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง เรื่องบางเรื่องหรือแม้แต่คนบางคนก็ไม่ควรที่เราจะไปเสียเวลาด้วย เพราะนอกจากจะไม่ได้ประโยชน์อะไร กลับมีแต่เสียกับเสีย ซึ่งหากเรารู้แบบนี้แล้ว เราก็ควรจะเอาเวลาที่มีไปทำสิ่งที่มีประโยชน์จะดีกว่า (<https://women.trueid.net/detail/rGynn0oAW8P>)

ในเว็บไซต์ชื่อว่า www.betterlife.com กล่าวถึง “วิธีสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) เพื่อสร้างความสำเร็จในชีวิต” ไว้ว่า แปลกใจใหม่ว่า ช่วงแรกที่ทำอะไรใหม่ ๆ รู้สึกว่ามันตื่นเต้น อยากลงมือทำทุก ๆ อย่างให้ประสบความสำเร็จ แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักพักหนึ่ง ทำไมเรากลับรู้สึกว้าปากอุปสรรคปัญหามีมากขึ้น เริ่มท้อแท้ เป็นเรื่องก่อความวุ่นวายในใจ คิดมากจนไม่อยากจะลงมือทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไป รู้ใหม่ว่าสิ่งที่เป็นต้นเหตุแห่งความท้อแท้ นั้น ปรากฏการณ์นั้นเราเรียกว่าสิ้นแรงบันดาลใจ แรงบันดาลใจ คือ การกระตุ้นพลังแห่งจิตใจ ด้วยตนเองให้มีพลังความมุ่งมั่น มีความทะเยอทะยาน เพื่อเอาชนะปัญหาอุปสรรคขวางกั้นความสำเร็จ เทคนิคสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเองมีดังนี้

1. ตั้งเป้าหมาย คนที่มีเป้าหมายในชีวิต จะกระตุ้นต่อมความสำเร็จ และช่วยกระตุ้นอำนาจแห่งจิตให้รับรู้ว่าจะต้องทำตามแผนตามเป้าหมายให้สำเร็จ เป้าหมายจะสร้างความทะเยอทะยาน มีพลังแห่งความมุ่งมั่นให้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จลุล่วง เทคนิคคือการตั้งเป้าหมายแล้วต้องผูกเป้าหมายไว้กับความรับผิดชอบ ผูกเป้าหมายกับสิ่งที่ให้คุณค่าทางใจ เช่น การผูกความก้าวหน้าในอาชีพการงาน หรือความสำเร็จในการทำธุรกิจไว้กับความภูมิใจของพ่อแม่หรือบุคคลซึ่งเป็นที่รักยิ่ง แล้วเป้าหมายนั้น ๆ ก็จะกลายเป็นแรงบันดาลใจให้เราไม่ย่อท้อกับความเหน็ดเหนื่อยในการทำงาน หรือการเผชิญกับเรื่องที่ทำให้ท้อความสามารถ

2. ตัดสินใจ คนที่ไม่ตัดสินใจ จะทำให้การลงมือทำการงานใด ๆ ไม่ประสบความสำเร็จ เหมือนกับการใช้ชีวิตไปวัน ๆ ไร้จุดหมาย แต่การตัดสินใจจะสร้างพลังใจ ไม่ลดละความพยายาม เพราะการตัดสินใจคือ คำมั่นสัญญาที่ได้มอบให้กับตนเองว่า ต้องลงมือทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จเพื่อรับรางวัลแห่งชัยชนะ

3. การคิดหรือการสะสมคำคมดี ๆ คำพูดสร้าง แรงบันดาลใจ สามารถสร้างกำลังใจ และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้สำเร็จ การสะสมคำพูดดี ๆ เป็นวิธีสะสมพลังแห่งการคิดเชิงบวกให้เกิดขึ้นกับ

จิตใต้สำนึก เมื่อจิตใต้สำนึกได้รับพลังที่เป็นบวกบ่อย ๆ มันจะถูกผลักรออกมาเป็นจิตสำนึก ที่เราเรียกมันว่า การกระทำ จิตใต้สำนึกที่มีปริมาณความคิดเป็นบวกมาก การกระทำที่แสดงออกจะบ่งบอกถึงความตั้งใจ มีความเพียรพยายามที่จะลงมือทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุความสำเร็จ

4. ใช้คติพจน์จากคนที่ประสบความสำเร็จ คติพจน์นักจิตวิทยาเชิงสร้างสรรค์เพื่อเป็นแรงบันดาลใจ เป็นไกด์ชี้แนวทางแห่งความสำเร็จ ช่วยสร้างจิตใจเข้มแข็ง กล้าที่จะเผชิญกับอุปสรรคปัญหา เป็นเข็มทิศชีวิตชี้แนะเส้นทางแห่งความฝัน โดยเราสามารถค้นหา คติพจน์ดี ๆ ได้จากหนังสือต่าง ๆ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

5. มีทัศนคติความเชื่อในทักษะความสามารถของตนเอง หากเชื่อว่า “ทำได้ เราจะทำได้ หากพูดว่าทำได้ เราจะทำได้ตามคำที่เราพูด” คำพูดที่บอกกับตัวเองทุกวัน เป็นอีกหนึ่งวิธี ที่บอกจิตใต้สำนึกให้รับรู้ได้เช่นกัน การพูดสิ่งดี ๆ จะทำให้สมอง คิดแต่เรื่องดี ๆ เมื่อชีวิตตกอยู่ในช่วงวิกฤติหรือต้องเผชิญกับสิ่งเลวร้าย ความคิดบวกช่วยป้องกันความคิดลบไม่ให้เกิดขึ้นได้ง่าย ทัศนคติในด้านบวกจะกลายเป็นแรงบันดาลใจ ให้คิดและทำเฉพาะสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในการทำงานหรือการดำรงชีวิตประจำวันได้

6. มองโลกในแง่บวก เพื่อผลักดันปริมาณความคิดลบให้น้อยลง เพราะปริมาณความคิดบวกที่มากขึ้น จะฝังกลบสิ่งที่เป็นลบไม่ให้มีพลังอำนาจ ไม่ท้อแท้หรือยอมรับความล้มเหลวอะไรง่าย ๆ คนที่มองโลกในแง่ดี จะเปิดโอกาสเพื่อให้ตนเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ส่วนคนที่ชอบมองโลกในแง่ลบ จะทำให้ตนเองจมอยู่กับความคิดลบ คิดแต่เรื่องเศร้า มักทำตัวจมอยู่กับตัวของปัญหา จนไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ผ่านพ้นไปสู่ความสำเร็จได้ ส่วนคนที่มองโลกในแง่ดีจะสามารถยอมรับแล้วเรียนรู้จากความล้มเหลวนั้นได้ ไม่ปิดกั้นตัวเองจากความล้มเหลว เปิดใจที่จะเรียนรู้จากบุคคลอื่นได้ สามารถนำความพ่ายแพ้กลายเป็นแรงบันดาลใจ แล้วเตรียมพร้อมรับมือกับโอกาสใหม่ ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

7. ลงมือทำสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ ปรับเปลี่ยนเส้นทางใหม่ ในการไปทำงานแต่เป็นเป้าหมายเดิม หรือตั้งเป้าหมายเล็ก ๆ แต่ลงมือสร้างความสำเร็จสิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นบ่อย ๆ แล้วต้องให้รางวัลกับตนเอง เพื่อตอกย้ำความสำเร็จ ถึงแม้จะเป็นความสำเร็จในเรื่องเล็ก ๆ ก็ตาม การทำสิ่งใหม่เล็ก ๆ สามารถสร้างความมั่นใจสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่ยิ่งใหญ่ให้สำเร็จได้ง่ายยิ่งขึ้น

8. สะสมประโยชน์อันทรงพลัง คนประสบความสำเร็จ มักสร้างประโยชน์อันทรงพลัง เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับตัวเอง เพราะพวกเขาเชื่อมั่นมีอุปสรรคในการดำเนินชีวิตเหมือนกับบุคคลทั่วไป เพียงแต่ พวกเขาไม่ลดละความพยายาม สามารถกระตุ้นความคิดให้มองโลกแง่บวก และเรียนรู้จากความผิดพลาดได้ หลังจากนั้นจึงนำบทเรียนที่ได้ในอดีต ไปปรับปรุงปัจจุบันและอนาคตให้ดียิ่งขึ้น คนที่ประสบความสำเร็จจึงมักมีเรื่องเล่าความสำเร็จ เพื่อให้นักเรียนหลังได้เรียนรู้ ว่าพวกเขากลายเป็นคนที่

ประสบความสำเร็จ มาถึงปัจจุบันนี้ได้อย่างไร เพราะพวกเขาต้องการได้รับการยกย่องและเป็นที่เคารพจากบุคคลคนทั่วไป

9. การใช้บุคคลต้นแบบสร้างแรงบันดาลใจ ความเชื่อและศรัทธาจะเป็นพลังกระตุ้นต่อมความต้องการให้แสดงออกถึงพฤติกรรมการปฏิบัติตนเองให้เหมือนกับคนไอดอล โดยส่วนมากแล้วถึงจะไม่มีใครเลียนแบบใครได้ 100 % แต่เราสามารถนำแนวทางของคนอื่นมาประยุกต์ใช้เป็นวิธีการเป็นแนวทางการปฏิบัติของตัวเองได้

10. การใช้คำพูดที่ถูกดูหมิ่นเหยียดหยามจากคนอื่น เพื่อกระตุ้นความมุ่งมั่นมีความเพียรที่จะลงมือปฏิบัติจนถึงขั้นบรรลุความสำเร็จ เพื่อเอาชนะคำพูดของคนอื่นที่ดูถูกตนเองไว้

11. การค้นหาจุดเด่นของตัวเอง ก่อนที่เราจะกำจัดจุดอ่อนของตัวเอง เพราะการปรับปรุงจุดด้อย อาจต้องอาศัยเวลามากกว่าการส่งเสริมจุดเด่น หากเรารู้ว่าตนเองมีความสามารถด้านใดเป็นพิเศษ จงสร้างความมั่นใจในสิ่งที่ตนถนัดให้มากยิ่งขึ้น กลายเป็นพรสวรรค์ที่โดดเด่นแล้วใช้ประโยชน์จากมัน ให้กลายเป็นคนเหนือคน เพื่อสร้างความสำเร็จในอาชีพการงาน เช่น คนที่ชอบตัวเลขสามารถวิเคราะห์แนวโน้มเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดีก็เป็นกรูรูหุ้น

12. มองคนอื่นที่ด้อยกว่าตนเอง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นทางความคิด สร้างแรงบันดาลใจให้ตนเอง ให้มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในความสามารถของตนเองมากยิ่งขึ้น

13. ค้นหาจุดด้อย แล้วแก้ไขข้อบกพร่อง ทำกำจัดสิ่งที่เป็นลบในใจให้ออกออกไปชีวิต แล้วพัฒนามันให้ดียิ่งขึ้น พัฒนาตนเองปรับปรุงจุดด้อยแล้วนำออกมาเป็นจุดเด่น

14. การลงมือทำแบบไม่ลดละ มีความพยายาม มีมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ คิดเสมอว่าทุกสิ่งที่จะต้องเอาชิ้นหนึ่ง เป็นที่หนึ่งให้ได้ แล้วมันจะกลายเป็นพลังผลักดันให้ตัวเองทำสิ่งต่าง ๆ นั้นเป็นอย่างดี แรงจูงใจจะถูกกระตุ้นกลายเป็นแรงบันดาลใจให้ตนเองอยู่กับผลลัพธ์แห่งความสำเร็จลงมือทำอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ช่วยทำให้เกิดความชำนาญ เกิดทักษะสามารถ ทำได้ดีขึ้น ง่ายขึ้น ทำได้เร็วขึ้น

15. จินตนาการภาพแห่งความสำเร็จ จะเป็นแรงแห่งความมุ่งหวัง ในการลงมือทำการงานใดใด ก็มักจะลงมือด้วยความมุ่งมั่น ไม่ลดความทะเยอทะยาน เชื่อในความรู้ความสามารถที่มี เพื่อเอาชนะปัญหาอุปสรรคไปสู่ความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ได้ (<https://besterlife.com/แรงบันดาลใจ>)

กล่าวโดยสรุป การสร้างแรงบันดาลใจเพื่อสิ่งกระตุ้นให้มนุษย์มีความคาดหวัง มีความฝัน และประสงค์จะทำสิ่งนั้นให้ประสบความสำเร็จ การสร้างแรงบันดาลใจมีหลายวิธี เช่น พยายามสะสมคำคมแง่คิดต่าง ๆ มองคนอื่นที่ด้อยกว่าตัวเอง มองข้ามสิ่งที่ไร้สาระ การมีความพยายามกระตือรือร้น มีจินตนาการและความฝันเสมอ ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน โดยเฉพาะ “การมีบุคคลต้นแบบ” เกือบทุกแหล่งข้อมูลที่อ้างอิงมักปรากฏเป็นข้อหนึ่งในการสร้างแรงบันดาลใจเสมอ จึงเป็นจุดชี้ชวนว่า มนุษย์จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้นั้นส่วนหนึ่งเพราะการมีบุคคลต้นแบบเป็นแรงผลักดันในชีวิตนั่นเอง

1.4 ประโยชน์ของการสร้างแรงบันดาลใจ

สารวจน์ ปาสาทิกา (2555) กล่าวถึง “คุณประโยชน์ที่ผู้ฝึกสร้างแรงบันดาลใจให้กับตัวเองพึงจะได้รับ” ไว้ว่า ทุกวันนี้เรามักได้ยินบ่อย ๆ เกี่ยวกับความสำคัญของแรงบันดาลใจ ว่าเป็นต้นกำเนิดแห่งการเกิดความสำเร็จทั้งปวง มักเกิดจากแรงบันดาลใจอย่างนี้บ้าง อย่างโน้นบ้าง ซึ่งฟัง ๆ ดูแล้วมักจะเป็นแรงบันดาลใจที่มาจากแหล่งภายนอกเกือบทั้งนั้น อันที่จริงแล้วไม่ว่าแรงบันดาลใจนั้นจะมาจากแหล่งข้างนอก หรือแรงบันดาลใจที่เกิดจากตัวเราเอง ล้วนมีความสำคัญทั้งนั้น แรงบันดาลใจที่ได้รับมาจากแหล่งข้างนอก เช่น เกิดจากผู้คน เกิดจากสิ่งแวดล้อม เกิดจากประสบการณ์ที่เราได้พบเห็นมา ซึ่งต้องอาศัยการรอคอย โอกาสที่จะได้รับมา พุดง่าย ๆ ได้ว่าไม่อยู่ในควบคุมของตัวเราเอง แรงบันดาลใจที่ได้รับมาจากแหล่งภายในตัวเราเองนั้น คนเราทุกคนสามารถสร้างขึ้นมาได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และทุก ๆ โอกาส เราย่อมสร้างขึ้นได้ด้วยตัวเราเอง ถ้าเราได้เรียนรู้วิธีสร้าง โดยไม่ต้องรอคอยใด ๆ ทั้งสิ้น และอยู่ในควบคุมของตัวเราเองโดยสิ้นเชิง

ต่อไปนี้เป็นคุณประโยชน์ที่ผู้ฝึกสร้างแรงบันดาลใจให้กับตัวเองพึงจะได้รับ ได้แก่ มีจุดหมายและเป้าหมาย ที่มีคุณค่าสูง เปี่ยมด้วยความรักชอบ มีพลังชีวิตในตัวเองสูง พรั่งพร้อมด้วยพลังความมั่นใจ ความมุ่งมั่น เข้าใจตัวเองและผู้คนที่ยิ่งขึ้น สามารถนำพาตนเองและผู้คนที่มุ่งหวังเอาชนะโชคชะตาชีวิตและการงานได้ดียิ่งขึ้น

ประเด็นคุณประโยชน์อันพึงได้รับที่ว่ามานี้ จำแนกออกได้เป็น 2 ภาค กล่าวคือ ภาคแรก การเพิ่มคุณค่าชีวิตส่วนบุคคลและการทำงาน ได้แก่ 1. ทำความเข้าใจในตัวเองและผู้คน และกำหนดจุดหมายหรือเป้าหมายที่มุ่งหวัง และ 2. สร้างสัมพันธภาพอันดีในตัวเองและระหว่างผู้คน เพื่อนำพาสู่จุดหมายและเป้าหมายที่มุ่งหวัง

ภาคที่สอง การเพิ่มศักยภาพการทำงาน ได้แก่ 1. สร้างสุขภาวะเปี่ยมพลังใจ กาย และทัศนคติ ความเชื่อ ที่ให้พลัง และ 2. ดึงพลังศักยภาพที่แฝงอยู่ภายใน คัดเลือกความถนัด และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (<https://www.gotoknow.org/posts/332885>)

กล่าวโดยสรุป ประโยชน์ของการสร้างแรงบันดาลใจ ได้แก่ 1) ทำให้บุคคลนั้นเป็นมีเป้าหมายในชีวิต พร้อมทั้งจะต่อสู้ให้สิ่งที่คาดหวังไว้ประสบความสำเร็จ 2) ทำให้บุคคลมีพลังแห่งความกระตือรือร้นไม่หยุดความฝันที่ตั้งใจไว้ 3) ทำให้บุคคลมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 4) ทำให้เข้าใจและค้นพบตนเอง หาจุดเด่นว่าชีวิตต้องการดำเนินในทิศทางอย่างไรตามเส้นทางที่บุคคลนั้นถนัด 5) ทำให้สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ของการมีแรงบันดาลใจสู่คนรอบข้างได้ โดยเฉพาะบุคคลที่ไม่ค่อยมีแรงบันดาลใจในชีวิต เป็นต้น

1.5 การสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ

วรชัย วิภูอุปโภคตร พรศิริมา บุรณะพันธุ์ และสุรชัย เทียนขาว (2562) กล่าวถึงการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน สรุปได้ว่า ผู้สอนจะสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนได้อย่างไรนั้น

ต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนด้วยสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง ทั้งความสนใจของผู้เรียน บริบทสังคม กรอบสาระรายวิชาและผลลัพธ์ของผู้เรียนโดยการมุ่งเน้นลักษณะเฉพาะของบุคคลเป็นสำคัญเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เกิดการร่วมคิดร่วมทำ สร้างความท้าทายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เกิดความมั่นใจและความสนุกสนานในการเรียน และได้วิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนจากนักวิชาการหลายท่าน ได้แก่ วิจารณ์ พานิช, ไพฑูรย์ สินลารัตน์, รักชิต สุธาธิพงษ์, Jere, David, Carey, Michael และ Kris โดยสรุปหัวใจสำคัญของการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน มีดังนี้

1. การสร้างห้องเรียนให้เป็นชุมชนการเรียนรู้ (Learning Community) คือ สร้างความน่าสนใจให้กับผู้เรียน (Attractive to Student) เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ (Socialization of Student) และมุ่งเน้นผู้เรียนเพื่อเกิดความร่วมมือโดยเน้นผลลัพธ์ของผู้เรียนรายบุคคล (Focus Students' Attention on Individual and Collaborative Learning Goals) เป็นสำคัญ และมุมมองในห้องเรียนที่จะสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนในปัจจุบันได้ดี ห้องเรียนต้องเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้มีบรรยากาศการเรียนรู้แบบผสมผสานความสัมพันธ์กันทั้งแบบเรียนแบบมุ่งเน้นรายบุคคลและแบบกลุ่ม (Fusion of the Individual and Group) สอดคล้องกับ Sharon (2006) ผู้สอนจะต้องมีกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการสร้างแรงจูงใจในการสร้างห้องเรียนให้เกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เกิดการร่วมคิดร่วมทำของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง (Engaged in Learning) โดยการจัดสภาพห้องเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ต่างไปจากเดิมที่ผู้สอนคนเดียวเท่านั้นเป็นผู้พูด ผู้เรียนคนใดมีข้อสงสัยจะถามต้องยกมืออนุญาตก่อน ซึ่งปัจจุบันห้องเรียนต้องมีสภาพสมัยใหม่เป็นการเรียนเหมือนบรรยากาศเป็นห้องทำงาน (Studio) เกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้เรียนลงมือทำเพื่อเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้การสนับสนุน ชี้แนะ แนะนำ (Learning Facilitator) เกิดกระบวนการ Socialization มากกว่ากระบวนการส่วนตัว

2. การสร้างความท้าทาย ความสนุกสนานในชั้นเรียน (Enjoyment) เป็นเทคนิคสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจของผู้เรียน ดังนี้

2.1 อาจารย์ผู้สอนต้องมีความเชื่อมั่นว่านักศึกษาสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้เสมอ (Always Believe Your Students will Succeed)

2.2 กระตุ้นผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นและมีพลังในการพยายามหาความรู้ใหม่ ๆ (Try New Things, Energy is Infectious) มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน

2.3 สร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว มีส่วนร่วมคิด และไม่น่าเบื่อ (Cool and Not boring)

2.4 มุ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักเข้าใจว่าทำไมการเรียนรู้ถึงมีความสำคัญ (Why Learning is so Important)

2.5 สร้างบทบาทสมมติเป็นตัวอย่างในชีวิตจริงที่น่าตื่นเต้น (Give Them Exciting Real Life Examples as Case Study)

2.6 สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้รู้จักกับบุคคลที่เป็นต้นแบบ แนวปฏิบัติที่ดี (Inspire by Introducing Them to Heroes) ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

2.7 กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจทำให้การเรียนรู้สนุก (Make Learning Fun) ด้วยบรรยากาศการเรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง (Learning in a Real Life Environment)

2.8 สร้างบรรยากาศให้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งปัน (Share a Mutual Respect for Each Other) ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้เรียนและผู้สอนเพื่อให้เกิดความเคารพซึ่งกันและกันและเกิดความหลงใหลในศาสตร์และวิชาเรียน (Passion for the Subject) การให้ความสำคัญต่อแนวทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Student Approaches to Learning) ด้วยการสร้างแรงจูงใจจากการเปิดประเด็นสนทนากับผู้เรียนในความท้าทายที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ (Challenges) การเปิดกว้างและความเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลง (Willing to Change) เป็นแนวทางสำคัญของผู้สอนเพื่อส่งเสริมทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อการเรียนรู้ (Encouraging Positive Attitudes toward Learning)

3. การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมคิดร่วมทำ (Student Engagement) ในชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจเกิดความสนุกในการเรียนอยากมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น การสอนแบบสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเป็นการมุ่งสร้างประสบการณ์การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูง (High Quality Learning Experiences) และสร้างความสนุกสนามความเพลิดเพลินให้ผู้เรียน (Enjoyment) มีความสนุกกับการเรียนมีความสนใจจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่องจนเกิดแรงจูงใจ แรงบันดาลใจนำไปสู่การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผู้เรียนสนุกกับการเรียน (Student Engagement) เป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนโดยการร่วมคิดและลงมือทำจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในตัวผู้เรียนด้วยการเริ่มคิด การตั้งคำถาม เกิดการสร้างสรรค์หาแนวทางออกการเรียนแบบนี้จึงเป็นการฝึกคิดทำให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพการณ์แห่งความท้าทายอยู่ตลอดเวลาและจะมีความสุข เมื่อสามารถเอาชนะความท้าทายนั้นได้ การเร่งสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน เป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ (Supporting Students' Confidence as Learners) การเรียนการสอนแบบร่วมคิดร่วมทำเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี (Building Good Relationships) ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ก็จะทำให้เกิดผลลัพธ์แห่งการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

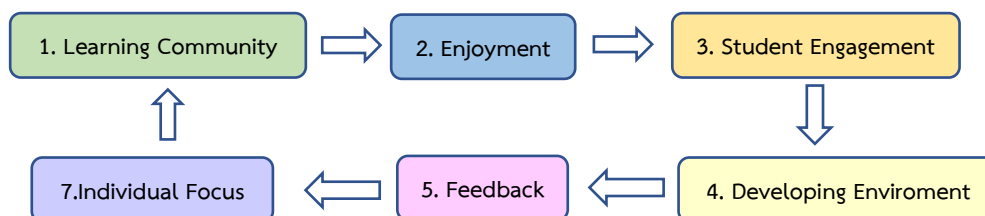
4. การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการคิด (Developing Learning Environments that Promote Thinking) ผู้สอนต้องให้การตอบสนองความต้องการอิสระของผู้เรียนโดยอนุญาตให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการแสดงออกทางความคิด โดยให้ผู้เรียนได้มีทางเลือก มีโอกาสในการเลือกแบบฝึกหัด การเรียนรู้อย่างมีอิสระ เช่น อนุญาตให้ผู้เรียนได้เลือกหัวข้อในการทำการบ้าน หัวข้อในการทำรายงาน หรือโครงการวิจัย การเสนอให้โอกาสผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อเรียนอย่างมีอิสระ (Offer Autonomy and Choice Opportunities to all Students) เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนตามความสนใจใฝ่รู้ ขณะเดียวกัน การศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นยุคแห่งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ผู้สอนและผู้เรียนต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลความรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาเพื่ออำนวยความสะดวกในการแสดงออกทางความคิดของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น

5. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับต่อเรื่องและเหมาะสม (Feedback) มีการวัดและการประเมินผล (Evaluation) มีส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีความมั่นใจและเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากขึ้นเมื่อบรรยากาศในการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนเกิดการให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้ข้อเสนอแนะ แนะนำอย่างทันทีทันใดของผู้สอน (Immediate Feedback) มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการทางความคิดของผู้เรียนและนำไปสู่การนำข้อเสนอแนะที่ถูกต้องจากการรับรู้ไปทำการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาเป็นการสะท้อนผลลัพธ์ของผู้เรียนจากการเรียนรู้ได้ดีซึ่งเป็นหลักการสำคัญในความสำเร็จของแนวทางการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียน การให้ความสำคัญของ Feedback ให้ทันทีทันใดเนื่องจากผู้สอนและเหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนรู้ระดับศักยภาพของตนเองว่ากำลังเดินไปทางไหน เกิดความมั่นใจ สนุกสนาน ทำท่ายในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

6. การเน้นผู้เรียนแบบบุคคล (Individual) อาจารย์ผู้สอนที่จะเป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจในแนวปฏิบัติพื้นฐานหลักที่ดีต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน การสร้างแรงบันดาลใจตามความแตกต่างเฉพาะรายบุคคล รายกลุ่มของผู้เรียนได้ สไตล์การสอนของผู้สอนในการสร้างแรงบันดาลใจต้องขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะบุคคลของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันทั้งเพศ อายุ เชื้อชาติ และสายวิชาชีพที่เรียนต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติของความแตกต่างนี้ รายวิชาเดียวกัน อาจมีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะบุคคล ต้องมีการวิเคราะห์ผู้เรียน ผู้สอนต้องเป็นนักสร้างความสัมพันธ์เชิงบวก (Positive relationships) มีการจัดการห้องเรียน/พฤติกรรมที่ดี (Good Classroom/ Behavior Management) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในเชิงบวกและสนับสนุน (Positive and Supportive Climate) สร้างค่านิยมในการแสดงความคิดเห็นย้อนกลับและข้อเสนอแนะ (Formative Feedback) เป็นรายบุคคล

มุ่งสร้างประสบการณ์การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูง (High Quality Learning Experiences) และสร้างความสนุกสนานความเพลิดเพลินให้ผู้เรียน (Enjoyment) เฉพาะบุคคลเป็นสำคัญ เพราะการเรียนรู้แบบสร้างแรงบันดาลใจอาจให้ผลลัพธ์จากการเรียนรู้ในตัวผู้เรียนแตกต่างกันไป

กล่าวโดยสรุป การสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน สรุปได้ดังแผนภาพ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 การสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน

ผู้วิจัยจะนำแนวความคิด “การสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน” ไปใช้เป็นแนวทางสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบด้วย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้

ชนัดถ์ พูนเดช (2562) ศึกษาเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนสอนเพื่อน” สภาพแวดล้อมและกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นหนึ่งในกลยุทธ์การเรียนรู้เชิงรุกที่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน พัฒนาความสามารถของตนเอง และสร้างความผูกพันในการเรียนได้ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนสอนเพื่อนเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แล้วมอบหมายเนื้อหาให้แต่ละกลุ่มศึกษาอย่างเข้าใจเพื่อทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อน ผู้วิจัยประเมินแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียน และแบบวัดความผูกพันในการเรียน โดยเก็บข้อมูลผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จาก 5 สาขาวิชา จำนวน 461 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนสอนเพื่อน กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความผูกพันในการเรียนอยู่ในระดับมาก การรับรู้ความสามารถในการเรียนเป็นปัจจัยด้านจิตพิสัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ความพยายาม ความผูกพัน และความคงทนในการเรียนของผู้เรียน

วรชัย วิภูอุปโภคตร พรศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรชัย เทียนขาว (2562) ศึกษาเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมคิดของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา” การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาในปัจจุบันเป็นความท้าทายในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความสนใจจดจ่อและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ นำไปสู่ผลลัพธ์ตามเป้าหมายของวิชาชีพและส่งเสริมคุณค่าสู่สังคมตามกรอบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นการมีขีดความสามารถในการทำงานได้คุณลักษณะบัณฑิตที่เหมาะสมต่อการได้รับการจ้างงานสู่การเป็นพลเมืองโลกแห่งศตวรรษที่ 21 การทำหน้าที่ของอาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษาจึงมีความท้าทายในการสอนที่นำไปสู่แนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เรียนโดยผู้สอนต้องมีวิธีการสอนที่ส่งเสริมความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสอนแบบใช้ปัญหาหรือชุมชนเป็นฐาน การสร้างแรงบันดาลใจในการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมคิดของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา มีแนวทางการพัฒนา คือ 1) เสริมสร้างการเป็นชุมชนการเรียนรู้ในชั้นเรียน 2) สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ 3) ยกระดับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมคิดร่วมทำ 4) การบูรณาการเป้าหมายที่สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ และ 5) การประเมินผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์

อนุชา กอนพวง (2562) ศึกษาเรื่อง “การเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนิสิตปริญญาตรีด้วยโครงการ Zero Projects from Passions to Mission” เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนิสิตปริญญาตรีด้วยโครงการ Zero Projects from Passions to Mission กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ลงทะเบียนรายวิชา 001237 life skills (ทักษะชีวิต) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 640 คน ขั้นตอนการวิจัย มีการดำเนินการตามขั้นตอน PAOR โดยให้นิสิตแบ่งกลุ่มไม่เกินกลุ่มละ 10 คน แต่ละคนสำรวจ Passion ของตนเองที่ชอบ/รักและมีความถนัดทำได้ดี แล้วเขียนโครงการ/กิจกรรมที่ส่วนรวมได้ประโยชน์ ที่ใช้เวลาดำเนินการ 1 เดือน และนำเสนอผลการดำเนินการทาง Social Media แล้วนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบกลุ่ม และให้ทุกกลุ่มสะท้อนผล AAR นำเสนอทาง Page รายวิชา และ Google form โดยข้อมูลนำมาวิเคราะห์เนื้อหาแบบ Coding จำแนกตามช่วงระยะเวลาดำเนินการ ผลการวิจัยพบว่า โครงการ Zero Projects ที่นิสิตทำ 67 กลุ่ม มีลักษณะของ Passions 2 ลักษณะ คือ หลากหลายและคล้ายคลึง สามารถจำแนกเป็น 5 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ร้อยละ 60 เป็นประเภท 1) รูปแบบการใช้ชีวิตคนรุ่นใหม่ ที่เหลืออีกร้อยละ 40 เป็นประเภท 2) การใฝ่หาความรู้ พัฒนาตนเอง 3) งานประดิษฐ์ งานศิลปะ 4) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และ 5) จิตอาสาช่วยเหลือ ผลการถอดบทเรียนเกี่ยวกับแรงบันดาลใจของนิสิต พบว่า Passions ที่รักปรารถนา และทำได้ดีของนิสิตที่มีมาก่อนเป็นแรงบันดาลใจประเภท Being inspired-

by เมื่อได้ทำโครงการจึงทำให้เกิดแรงบันดาลใจประเภท Being inspired-to ที่เกิดจากการคิดและทำอย่างสนุกมีความสุขไม่หยุดระหว่างทาง รู้สึกมีความสุขเมื่อคนอื่นยอมรับและได้ช่วยส่วนรวม นอกจากนั้นผลการทำโครงการยังสามารถสร้างทักษะเชิงพฤติกรรม (Non-cognitive Skills) ที่สอดคล้องกับทักษะในยุคศตวรรษที่ 21 (21st century) ในด้านการเรียนรู้จากตัวเองและผู้อื่น การสื่อสาร การทำงานร่วมกันและทำงานเป็นทีม และพัฒนาความเป็นผู้นำ นอกจากนั้นยังต้องการจะดำเนินโครงการต่อไปให้เกิดประโยชน์มากขึ้นและมีรายได้

ราศรี สวอินทร์ และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจจากครุต้นแบบเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาวิชาชีพครูในสามจังหวัดชายแดนใต้” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและกระบวนการเกิดแรงบันดาลใจของนักศึกษาวิชาชีพครูในสามจังหวัดชายแดนใต้ และเพื่อสร้างแรงบันดาลใจจากครุต้นแบบในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาวิชาชีพครูในสามจังหวัดชายแดนใต้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาวิชาชีพครูในสามจังหวัดชายแดนใต้ จำนวน 20 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาร้อยละ 80 ตั้งใจเลือกเรียนวิชาชีพครูมาตั้งแต่ต้นเพราะมีครุต้นแบบที่ประทับใจ ร้อยละ 15 เลือกเรียนตามความต้องการของผู้ปกครอง และร้อยละ 5 เลือกเรียนตามเพื่อน ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและกระบวนการเกิดแรงบันดาลใจผ่านมุมมองของนักศึกษาสรุปได้ 3 ประเด็น คือ 1) แรงผลักดันไปสู่เป้าหมาย 2) แรงในตนเอง 3) แรงรับจากผู้อื่น องค์ความรู้ที่ได้หลังการสังเกตการณ์ สรุปได้ 4 ประเด็น คือ 1) ความมีบุคลิกภาพภูมิฐานสมกับความเป็นครู 2) ความเป็นวิถีชีวิตแบบครู 3) การปฏิบัติงานในหน้าที่ครู และ 4) การปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงาน โรงเรียน ชุมชน และสังคม ผลการพัฒนาด้านการศึกษา โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวม พบว่า หลังสังเกตการณ์ นักศึกษามีผลการเรียนพัฒนาขึ้น จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และมีผลการเรียนลดลง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการไปสังเกตการณ์ ติดตามวิถีชีวิตครุต้นแบบเป็นแรงบันดาลใจให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง และมีแนวโน้มว่าจะพัฒนาอย่างต่อเนื่องในอนาคต

สุทธญาณ์ บุญเต็ม และพรทิพย์ เย็นจะบก (2563) ศึกษาเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง (Life Coach) ผ่านสื่อสังคมออนไลน์” เป็นงานวิจัยคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเอกลักษณ์และวิธีการพูดของนักพูดสร้างแรงบันดาลใจวิธีการนำเสนอของการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ และประโยชน์ที่ได้รับของผู้ฟังต่อรายการพูดสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง (Life Coach) ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์เอกสาร จากเพจเฟซบุ๊ก จำนวน 4 และเพจยูทูป จำนวน 4 ช่อง ได้แก่ 1. ฌอน บูรณะหิรัญ 2. สินธุเสน เขจรบุตร 3. เกตุเสพย์ สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา และรสสุคนธ์ กองเกตุ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน-31 มกราคม 2563

ควบคู่กับการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ ผู้ติดตามรายการของนักพูดทั้ง 4 คนข้างต้น ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ เฟซบุ๊กและยูทูบ เป็นระยะเวลา 1 เดือนขึ้นไป จำนวนทั้งหมด 28 คน จากนั้นนำเสนอในรูปแบบพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1. เอกลักษณะและวิธีการพูดของนักพูดสร้างแรงบันดาลใจมีความแตกต่างกันในแต่ละคน ทำให้การแสดงออกทางท่าทาง และวิธีการพูดแตกต่างกันไปด้วย 2. วิธีการนำเสนอของการสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ มีประเภทเนื้อหาที่นำเสนอผ่านสื่อเฟซบุ๊ก ดังนี้ 1. รูปภาพและข้อความ 2. อินโฟกราฟิก 3. เฟซบุ๊กไลฟ์ 4. วิดีโอ และ 5. การแชร์ลิงค์จากแหล่งอื่น ๆ รูปแบบรายการที่นำเสนอผ่านสื่อยูทูบ แบ่งได้ 5 รูปแบบ ดังนี้ 1. การจัดรายการเดี่ยว 2. รายการสนทนาที่มีแขกรับเชิญ 3. รายการพูดที่มีพิธีกรร่วม 4. ยูทูบไลฟ์ 5. วล็อก และประเด็นเนื้อหาที่พบผ่านสื่อเฟซบุ๊ก ดังนี้ 1. ความรัก 2. ครอบครัว/ญาติ 3. การเงิน 4. การทำงาน 5. ไลฟ์สไตล์ และ 6. Self Esteem/การเข้าสังคม ทั้งนี้ นักพูดแต่ละคน ยังนำเสนอข่าวสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ทำให้ผู้ติดตามเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ 3. ประโยชน์ที่ได้รับของผู้ฟังต่อรายการพูดสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง พบว่า ผู้ฟังแต่ละคนมีจุดเริ่มต้นในการเปิดรับสื่อแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ชีวิตหรือความต้องการในตอนนั้น ซึ่งการเปิดรับสื่อนี้ มีผลในเชิงบวกต่อทัศนคติและพฤติกรรม ทุกคนต่างได้รับประโยชน์ในสิ่งที่ตนต้องการ

Louise Williams, Sarah Nixon, Claire Hennessy, Elizabeth Mahon and Gill Adams (2016) ศึกษาเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจสู่แรงบันดาลใจ : การพัฒนาการสอนในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น” ผลการศึกษาพบว่า ตามความคิดริเริ่มในการพัฒนาบุคลากรเป็นเวลาสามปี ภายในระยะเวลาเดียวในมหาวิทยาลัยของสหราชอาณาจักร ผู้เขียนสะท้อนการสอนที่สร้างแรงบันดาลใจและบทบาทที่เจ้าหน้าที่การพัฒนาสามารถส่งเสริมการปฏิบัติส่วนบุคคล การสอนเป็นองค์ประกอบหลักระดับอุดมศึกษาและซับซ้อนหลากหลายทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ผ่านการไตร่ตรองเป็นรายบุคคลไปจนถึงชุดคำถามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า กลุ่มครูอุดมศึกษาที่รับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ การสอนและการประเมิน แบ่งปันความคิด ความรู้สึก และความเชื่อเกี่ยวกับการสอนที่สร้างแรงบันดาลใจ การวิเคราะห์การตีความข้อมูลแสดงให้เห็นจากมุมมองของเจ้าหน้าที่ว่าแนวคิดการสอนที่สร้างแรงบันดาลใจมีองค์ประกอบหลักสามประการคือทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน ประสบการณ์การสอนและการเรียนรู้ที่แท้จริง การออกแบบของหลักสูตรและความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน โครงการพัฒนาบุคลากรพบว่าช่วยให้ผู้คนได้สำรวจและพัฒนาปรัชญาการสอนของตนเอง เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติใหม่และแบ่งปันและเรียนรู้จากผู้อื่น อย่างไรก็ตาม ปัจเจก ความคิด ความเชื่อ และทัศนคติเป็นสิ่งที่ท้าทาย ครูใส่กรอบได้ การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของการสอนที่สร้างแรงบันดาลใจ และด้วยการสนับสนุนจากภาวะผู้นำระดับสูง ตลอดจนวัฒนธรรมเชิงบวก การสอนชุมชนสามารถทำได้ ทำงานร่วมกันเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการสอน

ตอนที่ 3 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

ในตอนที 3 นี้ จะกล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

ในหัวข้อนี้ จะกล่าวถึง ความรู้เกี่ยวกับทักษะการอ่าน ความหมายของนิสัยรักการอ่าน และการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

1.1 ความรู้เกี่ยวกับทักษะการอ่าน

การอ่านถือเป็นรากฐานสำคัญของชีวิตของมนุษย์ ประเทศต่าง ๆ มีการรณรงค์สนับสนุนให้ประชากรในประเทศอ่านหนังสือมากขึ้น เพราะการอ่านเป็นการเปิดโลกใบใหม่ ทำให้เกิดการเรียนรู้ ความคิด และปัญญาที่จะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

1.1.1 ความหมายของการอ่าน

อาทิตยา เผ่าพงษ์คล้าย (2553) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การเข้าใจ ความหมายของคำ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร การอ่านเป็นการถ่ายทอดความหมาย จนเกิดกระบวนการคิดเพื่อช่วยในการพิจารณาหรือนำความคิดที่ได้ออกมาเพื่อประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ต่อไป เช่น ด้านการศึกษา ด้านการทำงาน ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นต้น

ธนศักดิ์ เมืองเจริญ (2554) การอ่าน คือ การสื่อสารและการถ่ายทอดความคิด ระหว่างผู้เขียนสู่ผู้อ่าน การอ่านคือพื้นฐานที่สำคัญสำหรับชีวิต การอ่านที่ดีจะนำไปสู่การรู้หนังสือและการสร้างสังคมการอ่านที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงกับความรู้เดิม พื้นฐานความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิม

อรอุมา กงไกรราช (2559) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของ ตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิดและเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

กันตินันท์ การะพัตร (2564) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการตีความหมายลายลักษณ์อักษรจากการที่ผู้เขียนได้มีการถ่ายทอดมาให้แล้วนำมาแปรเป็นความคิดทำให้มีความเข้าใจมีความรู้จากการอ่านและสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการดำเนินชีวิต

กล่าวโดยสรุป การอ่าน หมายถึง การใช้สายตาจ้องมองเนื้อหาของสารอย่างมีสมาธิและเกิดความเข้าใจความหมายของตัวอักษร รูปภาพ สัญลักษณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ อย่างถูกต้อง โดยผ่านการจับใจความ วิเคราะห์ หรือตีความ เพื่อนำความรู้ความคิดที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตต่อไป

1.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2559) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านหนังสือพอสรุปได้ดังนี้

- 1) การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่น
- 2) ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่สามารถนำติดตัวไปได้ หนังสือเก็บไว้ได้นานกว่าสื่ออย่างอื่นซึ่งมักมีอายุการใช้งานจำกัด
- 3) ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองขณะอ่าน
- 4) การอ่านส่งเสริมให้มีสมาธิมีสมาธิมากกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น เพราะขณะที่อ่านจิตใจจะต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความพินิจพิเคราะห์ข้อความ
- 5) ผู้อ่านต้องเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าว ๆ อ่านอย่างละเอียด อ่านข้าม หรืออ่านทุกตัวอักษรก็ได้ตามใจผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้เพราะมีหนังสือให้เลือกมากมาย
- 6) หนังสือมีหลากหลายรูปแบบและราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่น
- 7) ทำให้สมองผู้อ่านเปิดกว้าง สร้างแนวคิดและทรรศนะได้กว้างกว่า ทำให้ผู้อ่านไม่ติดอยู่กับแนวคิดใด ๆ โดยเฉพาะ
- 8) ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตัวของตัวเองในขณะที่อ่าน สามารถวินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ หนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยและเมื่อปฏิบัติแล้วก็เกิดผลดี
- 9) ผู้รักการอ่านจะรู้สึกมีความสุขเมื่อได้สัมผัสหนังสือ แม้ว่าในปัจจุบันจะมีหนังสือในรูปของ e-book ก็ตาม แม้ปัจจุบันนี้มีสื่อมวลชน เช่น วิทยุ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ เข้ามาแย่งเวลาของคนไปส่วนหนึ่ง แต่การอ่านก็ยังถือว่าเป็นสิ่งที่ดี ไม่อาจนำเอาสิ่งอื่นใดมาทดแทนได้ หนังสือจะเป็นกุญแจไขความรู้และความลึกลับต่าง ๆ ในโลกให้แก่เราตามต้องการ และจากการอ่านนั้นเราจะได้รับความรู้สึกละเอียดอ่อนและซาบซึ้งไปกับความไพเราะและรสของภาษาเกิดภาพพจน์ได้เป็นอย่างดีซึ่งสื่ออย่างอื่นจะไม่มีสิ่งเหล่านี้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2560) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าเป็นทักษะการรับสารที่มีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้เกิดขึ้นได้ และนอกจากนั้นการอ่านยังมีความสำคัญ ดังนี้ การอ่านช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ มีส่วนช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ ทั้งเพิ่มพูนความรู้เดิมที่มีอยู่ให้มุมมองที่แตกต่างไปจากความรู้หรือความคิดเดิมของผู้อ่าน การอ่านช่วยพัฒนาคุณค่าทางอารมณ์ ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความสุขหรือความบันเทิงใจ ซึ่งส่งผลดีต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย การอ่านช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้หรือแนวคิด รวมทั้งส่งเสริม จินตนาการ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง

จุฬารัตน์ อินทร์อุดม (2561) กล่าวว่า หนังสือคือประทีปแห่งความรู้ หนทางที่จะเข้าสู่แหล่งความรู้คือการอ่าน การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่าน ทำให้รู้ข่าวสารต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านนั้นมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น การอ่านจะช่วยในการพัฒนาตนเองคือพัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อโลก มองโลกที่กว้างไกล ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว เข้าใจปัญหา ที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านสื่อการอ่าน และเหตุการณ์ต่าง ๆ การที่จะพัฒนาประเทศให้มี

ความเจริญรุ่งเรือง ก้าวหน้าได้จะต้องอาศัยคนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ นั้นก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

กล่าวโดยสรุป การอ่านมีความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นในสังคมที่เจริญแล้ว เป็นสิ่งสร้างสรรค์ สร้างบุคลิกภาพ สร้างความเพรียกเพรียง และสร้างความสามารถให้แก่ผู้อ่าน
2. การอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการศึกษาเล่าเรียน มีความจำเป็นสำหรับนักศึกษาเพราะการอ่านเป็นสิ่งที่นำไปใช้ค้นคว้าหาความรู้หรือหาความบันเทิงให้แก่ตนเอง
3. การอ่านทำให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ ชีวิตของคนนี้สั้น การที่จะใช้ชีวิต เพื่อหาประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ครบถ้วนนั้นย่อมเป็นไปได้ จึงจำเป็นจะต้องอาศัยประสบการณ์ของผู้อื่นมาเป็นเครื่องเสริมความรู้ ความคิด และปัญญา การอาศัยประสบการณ์คนอื่นนั้น บุคคลย่อมไม่มีเวลาไปติดต่อคบหาสมาคมกับคนทุกคนทุกอาชีพได้ทุกหนทุกแห่งทุกเวลาในขณะเดียวกันทางที่ดีที่สุดก็คือ การอ่าน ประสบการณ์ของคนอื่นที่ปรากฏเป็นตัวอักษรและทางหนังสือ

1.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ประสบความสำเร็จทางการเรียนทุกสาขาวิชา และในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ซึ่งเรียนรู้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลที่จะแปลความหมายได้อย่างครบถ้วน การอ่านจึงมีคุณค่าสำหรับบุคคล ดังนี้ 1) การอ่านช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพ 2) การอ่านช่วยให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 3) การอ่านทำให้ผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์และหนังสือที่เหมาะสมจะตอบสนองความต้องการทางจิตไปด้วย 4) การอ่านทำให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ 5) การอ่านเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

จรัสกร เล็กตระกูล (2553) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการศึกษาหาความรู้และการพัฒนาคุณภาพชีวิต นอกจากการอ่านจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มากสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ (2555) กล่าวถึงจุดประสงค์ของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรอบรู้ ได้แก่ การอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการศึกษาองค์ความรู้ในแนวอาชีพของตน เพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงาน ทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางทั้งเรื่องส่วนตัวและงานที่ต้องปฏิบัติ นอกจากการอ่านเพื่อ

ความก้าวหน้าในอาชีพของตนแล้วการอ่านเพื่อความรอบรู้อาจจะเป็นการอ่านเพื่อแสวงความรู้แขนงอื่น ๆ ที่ตนเองสนใจ โดยเป็นการอ่านที่ผู้อ่านตั้งใจจะจับความคิดหรือนำสารบางอย่างที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งสามารถประเมินค่า ตีความ วิพากษ์วิจารณ์ให้กว้างขวางออกไปได้

2. การอ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง อาจเป็นการอ่านเพื่อปฏิบัติตามและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านที่เน้นความรวดเร็ว เพราะสิ่งที่ต้องการจากการอ่านคือคำตอบอย่างสั้น ๆ หัวข้อ หรือประเด็นสำคัญ รวมทั้งแนวความคิดที่เด่น ๆ ของข้อความทั้งหมด เช่น การอ่านประกาศ การอ่านป้ายโฆษณา การอ่านพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ การอ่าน แผนที่ การอ่านวิธีการสร้างหรือการปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นต้น

3. การอ่านเพื่อความบันเทิงและความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการอ่านเพื่อสร้างความผ่อนคลายและพักผ่อน เพราะหนังสือเป็นเครื่องมือที่สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นนวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ บทละคร นิตยสาร วารสารเรื่องต่าง ๆ เป็นต้น

4. การอ่านเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ได้แก่ การอ่านเพื่อเสริมสร้างความคิดอุดมคติ และจินตนาการ การอ่านประเภทนี้จะต้องเป็นการอ่านอย่างพิถีพิถัน

จิรวรรณ์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2561) กล่าวว่า หนังสือที่ดียอมให้คุณค่าแก่ผู้อ่านเสมอ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือวิชาการ หรือเรื่องอ่านเล่น ทันทีที่หยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน แม้จะเพียง 2-3 นาที ผู้อ่านก็จะได้ประโยชน์ไม่ด้านใดก็ตามหนึ่ง เช่น ประโยคที่ไพเราะประทับใจมีข้อคิดซึ่งอาจแก้ปัญหาที่คิดไม่ตกอยู่แล้ว อีกทั้งยังกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญเพราะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านสื่อการอ่าน

จุฬารัตน์ อินทร์อุดม (2561) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านว่า เป็นสิ่งที่ผู้อ่านคาดหวังไว้ก่อนที่อ่านหนังสือเพื่อให้เกิดประโยชน์ตามที่ตนต้องการ ในการอ่านทุกครั้งผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งในการอ่านแต่ละครั้งจุดมุ่งหมายย่อมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร จุดมุ่งหมายในการอ่านโดยทั่วไป แบ่งออกได้เป็น อ่านเพื่อหาความรู้ และอ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2553) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านไว้ว่า การอ่านจะประสบความสำเร็จมากหรือน้อยนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งก็คือพื้นฐานการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนซึ่งจำแนกได้ดังนี้

1. พื้นฐานความรู้หนังสือหรือพื้นฐานการอ่านออก กล่าวคือ จะต้องมีความรู้หนังสือและมีทักษะของการอ่านได้อ่านออกเป็นเบื้องต้น

2. พื้นฐานความรักการอ่าน ข้อนี้นอกจากจะช่วยเสริมพื้นที่ทักษะในข้อแรกให้พัฒนาขึ้นแล้วยังเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งที่จะช่วยสร้างเสริมและพัฒนาพื้นฐานข้ออื่น ๆ ให้ผู้อ่านมีความงอกงาม และความก้าวหน้าในการอ่านอีกด้วย เพราะถ้าการอ่านมิได้ดำเนินไปเพราะรักหรือพึงใจที่จะอ่านก็จะทำให้การอ่านไม่มีความสุข ไม่สนุก ไม่จูงใจให้อ่านได้อย่างต่อเนื่อง ในที่สุดก็จะอ่านไม่ทน แม้จะทนอ่านต่อไปอย่างไรก็คงจะไม่เกิดมรรคผลสักเท่าไรนัก

3. พื้นฐานความรู้ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน นั่นคือผู้อ่านที่ดีจะต้องเตรียมความรู้เรื่องและความเข้าใจเรื่องที่อ่านมาก่อนบ้าง เพื่อให้การอ่านเรื่องนั้น ๆ ของตนสามารถรับรู้เข้าใจเรื่องราว และรับรสอารมณ์รู้สึกต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

4. พื้นฐานความสนใจเรื่องที่อ่าน ข้อนี้จะช่วยทำให้การอ่านมีความสุข มีความใฝ่ใจใคร่รู้มีความตั้งใจและความพากเพียรพยายามที่จะอ่าน ซึ่งจะส่งผลให้การอ่านบรรลุจุดมุ่งหมายได้ดียิ่งขึ้น

5. พื้นฐานทางสุขภาพ ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจ นักอ่านที่มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์ ย่อมสามารถอ่านได้อย่างมีสมาธิ มีความสุขหรือความเพลิดเพลินในการอ่าน อีกทั้งยังจะใช้เวลาสำหรับการอ่านได้ครั้งละนาน ๆ

กรมวิชาการ (2559) กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้จากการอ่านว่า จะมีความรู้เพิ่มเติม ช่วยให้รู้กว้างขวาง ไม่แคบอยู่เฉพาะเรื่องรอบตัว ช่วยพัฒนาความคิด เพราะประสบการณ์ในการอ่านจะช่วยเสริมความคิดให้พัฒนาขึ้น ช่วยทำให้เป็นผู้ที่สังคมยอมรับ เพราะผู้ที่อ่านมากจะรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดี ช่วยให้เป็นผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ช่วยให้ได้รับความบันเทิงในชีวิตมากขึ้น ช่วยให้เป็นที่น่าสนใจ เพราะผู้ที่อ่านหนังสือมากขึ้นจะมีความคิดลึกซึ้งและกว้างขวางสามารถแสดงความรู้และความคิดที่ดีได้เสมอ

ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านมีหลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎี OK4R ทฤษฎี SQ4R ทฤษฎี PQRS ในที่นี้จะกล่าวถึง ทฤษฎี SQ4R เพื่อนำไปออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

นริศรา ชยธวัช (2563) กล่าวถึงทฤษฎี SQ4R ไว้ว่า วิธีสอนแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านอย่างมีขั้นตอนเป็นวิธีการสอนอ่าน อย่างคร่าว ๆ โดยใช้คำถามเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายการอ่าน ลักษณะการสอนจะเป็นลักษณะ การสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะในขั้นตอนของการอ่านแบบ SQ4R จะประกอบไปด้วยการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระ มิใช่สนใจที่ตัวภาษา ผู้สอนจึงต้องตระหนักถึงความรู้เดิมของผู้เรียนด้วย

ส่วนขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านมีดังนี้

1. ให้นักเรียนสำรวจ (Survey-S) บทอ่าน และอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ
2. นักเรียนร่วมกันตั้งคำถาม (Question-Q) จากบทอ่าน
3. นักเรียนอ่านบทอ่านอย่างละเอียด (Read-R1) และค้นหา คำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้

4. นักเรียนจดบันทึก (Record-R2) ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านให้จดบันทึกคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้

5. นักเรียนสรุปประเด็นสำคัญ (Recite-R3) จากคำถามในชั้น Question

6. นักเรียนทบทวน (Reflect-R4) บทอ่าน แสดงความคิดเห็น ครูจะทบทวนคำถามและคำตอบที่ได้จากบทอ่าน หากข้อมูลที่สำคัญหายไปให้นักเรียนกลับไปอ่านซ้ำจากบทอ่าน

วิธีสอนแบบ SQ4R ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้ดี มีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ด้วยมีการตั้งคำถามตามความสนใจของนักเรียนแต่ละคน ทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมาย การตั้งคำถามไว้ล่วงหน้าจะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนและช่วยให้นักเรียนได้แนวคิดจากคำถามและพยายามหาคำตอบ ดังนั้นการใช้คำถามจึงเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านอยู่ในขอบเขตที่กำหนด ขั้นตอนต่าง ๆ ล้วนเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเก็บสาระสำคัญได้ รวมถึงการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

กล่าวโดยสรุป การอ่านเป็นการแสวงหาความรู้และสั่งสมเป็นประสบการณ์ นำเนื้อหาจากการอ่านมาใช้พัฒนาความคิด ให้เกิดมุมมองที่กว้างขึ้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง อีกทั้งการอ่านยังให้ความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ผ่อนคลายความเครียด และใช้พิจารณาเลือกรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาใช้ในชีวิตประจำวัน การอ่านจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความต้องการในการนำไปใช้ตามจุดมุ่งหมายในสถานการณ์ที่เหมาะสมสำหรับผู้อ่าน

1.2 ความหมายของนิสัยรักการอ่านและการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

1.2.1 ความหมายของนิสัยรักการอ่าน

อาทิตยา เผ่าพงษ์คล้าย (2553) นิสัยรักการอ่าน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความชอบอ่านและความสนใจที่จะอ่าน การมุ่งมั่นใฝ่การอ่าน อ่านจนเคยชินและอ่านจนติดเป็นนิสัย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ฝึกฝนมาเป็นเวลานาน เกิดเป็นความสุข ความพอใจที่ได้อ่าน ต้องการอ่านหนังสือเองโดยไม่มีสิ่งใดมาบังคับ อ่านหนังสือได้ทุกประเภท ทุกโอกาส และทุกสถานที่

ธนศักดิ์ เมืองเจริญ (2554) กล่าวว่า นิสัยรักการอ่าน หมายถึง พฤติกรรมการอ่านของบุคคลที่ได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็กจนเกิดเป็นนิสัยชอบอ่าน รักอ่าน อันนำไปสู่ทักษะในการอ่าน ความใฝ่รู้และการคิดวิเคราะห์

พรพิมล มณีรัตน์ (2556) กล่าวว่า นิสัยรักการอ่าน หมายถึง ความสนใจมีจิตมุ่งมั่นในการอ่านหนังสือตลอดเวลาจนเป็นนิสัย มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน อ่านสม่ำเสมอเป็นประจำทุกสถานที่ ทุกครั้งที่มีเวลาว่าง โดยการอ่านจะอ่านทุกอย่างที่เป็นวัสดุสำหรับอ่านทุกชนิดหรือแม้แต่กระดาษห่อของ ป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ อ่านเพื่อความรู้ ความบันเทิง เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และให้ความสำคัญกับการอ่านมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ

ปิยธิดา วงศ์ประสิทธิ์ (2558) กล่าวว่า นิสัยรักการอ่าน คือ การชอบอ่านจนเป็นนิสัย สนใจอ่านตลอดเวลา ชอบอ่านหนังสือและเอกสารทุกชนิด ทุกประการ การสร้างนิสัยรักการอ่านมีความสำคัญเพราะการอ่านไม่ใช่ทักษะที่เกิดขึ้นเองโดยการถ่ายทอดพันธุกรรม การสร้างนิสัยรักการอ่านจะต้องปลูกฝังและส่งเสริมให้มีนิสัยรักการอ่านตั้งแต่เล็ก ๆ จึงจะได้ผลและจะได้ผลดียิ่งขึ้นควรเริ่มตั้งแต่ยังเป็นทารกอยู่ในครรภ์ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน และครูมีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดกิจกรรมสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก

กันตินันท์ การะพัตร (2564) กล่าวว่า นิสัยรักการอ่าน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกถึงความสนใจในการอ่านและการชอบอ่าน รวมไปถึงรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และแสวงหาหนังสือเพื่อการอ่าน โดยมีความสมัครใจและยินดีที่จะอ่านเองโดยไม่มีการบังคับและเป็นการแสดงพฤติกรรมการอ่านอย่างสม่ำเสมอ

กล่าวโดยสรุป นิสัยรักการอ่าน หมายถึง การมีใจเสนาหาผูกพันกับการอ่านจนเป็นนิสัยใช้เวลาว่างเพื่อการอ่านเป็นประจำต่อเนื่อง อ่านเรื่องได้หลากหลายประเภท เป็นการชอบอ่านอย่างสมัครใจไม่มีการบังคับ และเกิดความสุขทุกครั้งที่ได้อ่าน จนสามารถนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้จากอ่านไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างเกิดประโยชน์ได้

1.2.2 ความหมายของการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

ธนศักดิ์ เมืองเจริญ (2554) การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ตลอดจนคนใกล้ชิดตัวเด็กที่สนับสนุนให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดี คือเป็นนักอ่านและทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชักจูงเด็กมาสู่การอ่านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนสามารถปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน พัฒนาความสามารถในการอ่านเป็นลำดับจนกลายเป็นนักอ่าน

วาริน เชิญกลาง (2557) การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้น ชักจูงเปิดโอกาสและแนะแนวทางการอ่านให้นักเรียนเพื่อเกิดความสนใจในการอ่านหนังสือนำไปสู่นิสัยรักการอ่านในสถานศึกษา

พิสมัย ดวงพิมาย (2560) กล่าวว่า การส่งเสริมการอ่าน คือ การกระทำต่าง ๆ ที่เป็นการสนับสนุนและกระตุ้น ใ้ใจ จูงใจ สร้างบรรยากาศ ทำกิจกรรมการอ่านให้คนสนใจในการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดนิสัยรักการอ่านขึ้น

วรรณประภา ภูดวงจิตร (2561) กล่าวว่า การส่งเสริมการอ่าน หมายถึง การกระทำต่าง ๆ ที่โรงเรียนหรือผู้ปกครองจัดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและเห็นความสำคัญในการอ่าน และพยายามพัฒนาการอ่านของตนเองจนมีนิสัยรักการอ่าน

กันตินันท์ การะพัตร (2564) การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน หมายถึง การส่งเสริมเพื่อกระตุ้นความสนใจในการอ่านและการชอบอ่านด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเล่านิทาน การเล่าเรื่อง

หนังสือ และการแสดงละคร เป็นต้น เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจการอ่าน จนกระทั่งเห็นความสำคัญและมีนิสัยรักการอ่าน พัฒนาการอ่านจนมีความสามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านในการเรียนรู้และในชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุป การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน หมายถึง การนำวิธีการต่าง ๆ มาใช้เพื่อสร้างกระตุ้น และส่งเสริมเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจการอ่าน มีความต้องการอ่านตลอดเวลา รู้จักเลือกที่จะอ่านสิ่งที่มีประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ มีความเพลิดเพลินในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการอ่าน และแสดงพฤติกรรมกรอ่านเป็นประจำ จนกลายเป็นนิสัยรักการอ่านในที่สุด

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

ศิริอร อินทร์ตลาดชุม (2555) ได้กล่าวถึงการเสริมสร้างลักษณะนิสัยให้รักการอ่านสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. ฝึกทักษะรักการอ่านให้เป็นชีวิตจิตใจ ทุกครั้งที่มองเห็นหนังสือหรือวัสดุการอ่านใดก็ตามขอให้พยายามสร้างความรู้สึกว่า หนังสือเป็นเพื่อนที่ดีของเรา เป็นสิ่งที่มีคุณค่าสมควรแก่การอ่าน
2. ฝึกสร้างนิสัยใฝ่รู้ เมื่อมีความรู้สึกที่ดีต่อการอ่าน จะเกิดความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ
3. ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการสร้างนิสัยให้เด็ก ๆ รักการอ่าน โดยการสละเงินซื้อหนังสือให้ลูก ๆ ตั้งแต่เยาว์วัยหรือพาเข้าร้านหนังสือบ้าง ถ้าจะซื้อของขวัญให้ควรเลือกซื้อหนังสือให้เป็นของขวัญแทนของเล่นราคาแพง นอกจากนี้ผู้ปกครองควรปลูกฝังให้เด็ก ๆ รักการอ่านตั้งแต่ยังเล็ก โดยการอ่านหนังสือนิทานให้ลูกฟังก่อนนอน และผู้ปกครองควรเป็นผู้มีนิสัยรักการอ่านด้วย เมื่อลูกเห็นตัวอย่างก็จะปฏิบัติตามแบบอย่างที่ได้เห็นทุกวัน
4. พ่อแม่ต้องหมั่นสำรวจว่าลูกอ่านหนังสืออะไร แล้วหาหนังสือประเภทนั้น ๆ ให้ลูกอ่าน ซึ่งจะช่วยให้เด็กเต็มใจอ่านมากกว่าถูกบังคับ แม้ว่าลูกจะอ่านหนังสือการ์ตูนก็ควรตามใจ พ่อแม่มีหน้าที่ที่จะให้คำปรึกษา แนะนำ และระมัดระวังเรื่องสื่อลามกที่ลูกอาจได้รับจากสังคมภายนอกที่แอบแฝงมาในลักษณะต่าง ๆ และอย่าตกใจเมื่อพบว่าลูกมีสื่อประเภทนี้ แต่ควรอธิบายให้เข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องให้กับเขาอย่างเต็มใจ
5. เลือกหนังสือที่ส่งเสริมความรู้ประจำไว้ที่บ้าน หนังสือที่มีเนื้อหาสาระที่หลากหลายไว้ให้ลูก เมื่อเขามีความพร้อมที่จะอ่านหรือเมื่อเขาอยากอ่านหนังสือ
6. หาเวลาว่างพาลูกไปร้านหนังสือ พ่อแม่ควรเปิดโอกาสให้ลูกเลือกหนังสือที่เขาสนใจภายใต้การแนะนำของพ่อแม่ พ่อแม่และลูกช่วยกันจัดบรรยากาศภายในบ้านให้เหมาะสมแก่การอ่าน เช่น หาโต๊ะและเก้าอี้ที่เหมาะสมแก่การอ่าน
7. พาลูกไปห้องสมุดบ่อย ๆ จะเป็นการส่งเสริมให้ลูกรักการค้นคว้า ค้นเคยกับการใช้ห้องสมุด รู้วิธีการค้นคว้าหนังสือ ตลอดจนทำให้ลูกรู้สึกถึงความเอื้ออาทรของพ่อแม่ที่มีต่อลูก

8. พ่อแม่ควรอ่านหนังสือเล่มเดียวกับลูก จะช่วยให้พ่อแม่คุยกับลูกได้สะดวกและสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก

ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548) กล่าวว่า ความมีนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนนั้นสามารถสร้างให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ ถึงแม้ว่าผู้เรียนเองไม่มีนิสัยรักการอ่านในตอนแรก โดยวิธีการในการสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนนั้นสามารถทำได้โดยการเน้นที่กิจกรรมการอ่าน และกิจกรรมเสริมการอ่านที่หลากหลายทำหายความสามารถของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากอ่าน อยากติดตามเรื่องที่อ่าน เกิดความพยายามที่จะอ่านให้จบ และมีปฏิสัมพันธ์การอ่านภายหลังจากการอ่านด้วย และสิ่งหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนอีกอย่างหนึ่ง คือ สิ่งแวดล้อมนั่นเอง ซึ่งมีผู้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุด เมื่อผู้เรียนมีการเรียนจากธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เขาอาศัยอยู่ เพราะมนุษย์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเสมอ ฉะนั้นหากต้องการให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน เพื่อพัฒนาให้เป็นบุคคลเรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญด้วย

พรพิมล มณีรัตน์ (2556) กล่าวว่า บุคคลที่มีนิสัยรักการอ่านจะต้องชอบอ่านหนังสือ อ่านได้บ่อย อ่านได้นานโดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และมีความพึงพอใจในการอ่านอย่างไม่มีที่สิ้นสุด มีความรู้สึกว่าการอ่านเป็นเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิต ทำให้นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเองได้ จึงสรุปได้ว่าองค์ประกอบนิสัยรักการอ่าน ประกอบด้วย ความสนใจใฝ่รู้ในการอ่าน ความสม่ำเสมอในการอ่าน และเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549) กล่าวว่า การอ่านหนังสือเป็นการพัฒนาตนเองและเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในการพัฒนาคนและพัฒนาสังคม การอ่านหนังสือของคนไทยเป็นกิจกรรมที่ไม่แพร่หลายแม้ในหมู่ผู้รู้หนังสือแล้ว โดยเฉพาะการอ่านหนังสือที่ดีและมีสาระยังมีน้อยขึ้นไปอีก สาเหตุมีอยู่หลายประการนับตั้งแต่การขาดแคลนหนังสือที่ดีและตรงกับความต้องการของผู้อ่าน การขาดแคลนแหล่งหนังสือที่จะยืมอ่านได้ ไปจนถึงการดึงความสนใจและการแย่งเวลาของสื่ออื่น ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ รวมทั้งขาดแรงจูงใจ และการชักจูง การกระตุ้น และมีนิสัยรักการอ่านทั้งในและนอกโรงเรียน เมื่อเทียบกับความเพลิดเพลินและการได้ฟังได้รู้เห็นเรื่องต่าง ๆ จากโทรทัศน์และวิทยุแล้ว การอ่านหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวต้องใช้ความพยายามมากกว่าและต้องมีทักษะในการอ่าน ถ้าจะให้การอ่านหนังสือเกิดเป็นนิสัยจำเป็นต้องมีการปลูกฝังและชักชวนให้เกิดความสนใจการอ่านอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ซึ่งควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เร้าใจให้เกิดความอยากอ่านหนังสือ
2. ให้เกิดความพยายามที่จะอ่านเพื่อจะได้รู้เรื่องที่น่ารู้ที่มีอยู่ในหนังสือ และนำสนุกตามกิจกรรมที่จัดขึ้น

3. แนะนำ กระตุ้นให้อยากรู้ อยากเห็นเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ เกิดความรอบรู้ คิดกว้าง และมีการอ่านต่อเนื่องจนเป็นนิสัย

4. สร้างบรรยากาศที่นำอ่าน รวมทั้งให้มีวัสดุการอ่าน มีแหล่งการอ่านที่เหมาะสมและเพียงพอ

แม้นมาส ซวลิต (2543) กล่าวว่า การส่งเสริมการอ่านเป็นการกระทำต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลเห็นความสำคัญ ความจำเป็น และมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน เกิดการพัฒนาตนเองและอ่านจนเป็นนิสัย กิจกรรมส่งเสริมการอ่านจะมีลักษณะสำคัญคือกิจกรรมต้องเร้าใจ จูงใจ กระตุ้น และบรรยากาศที่เหมาะสม และต้องบูรณาการกิจกรรมต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน การเสริมสร้างการอ่านนั้นเด็กต้องได้รับการสนับสนุนให้สนใจใฝ่รู้ ได้รับส่งเสริมสุขภาพของร่างกาย และสมอง ส่งเสริมประสบการณ์ชีวิต เสริมทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการคิด จัดสภาพแวดล้อม สร้างบรรยากาศทั้งในบ้านและสถานศึกษา ทำให้ทุกคนมีความสุข ส่งเสริมการทำกิจกรรมที่ใช้ความรู้จากการอ่านอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้บุคคลที่เกี่ยวข้องในการที่จะช่วยส่งเสริมการอ่าน คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นตัวอย่างด้านการอ่าน จัดหนังสือไว้ในบ้าน ส่งเสริมกิจกรรมที่ใช้ความรู้จากการอ่าน ครูอาจารย์ ผู้บริหารโรงเรียนจัดห้องสมุดส่งเสริมการอ่าน จัดประกวดการอ่าน ให้รางวัล ทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่หลากหลาย สอดแทรกการอ่านในการเรียนการสอน ท่องถิ่นจัดให้มีห้องสมุดประชาชนที่อ่านหนังสือ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านแก่ชุมชน สำนักพิมพ์จัดพิมพ์หนังสือที่มีคุณภาพ ร่วมจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ สมาคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน สื่อมวลชนให้เวลาสำหรับการเผยแพร่กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เผยแพร่หนังสือ ทำละครจากหนังสือเป็นการกระตุ้นให้อ่าน บริษัทเอกชนหรือโรงงานต่าง ๆ จัดที่อ่านหนังสือ เผยแพร่หนังสือแก่ลูกจ้างและคนงานให้ใช้เวลาว่างเพื่อการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2560) กล่าวว่า องค์กรที่มีบทบาทในการสร้างนิสัยรักการอ่าน ต้องประกอบด้วย

1. บ้านหรือครอบครัว การสร้างความสนใจในการอ่านต้องเริ่มที่บ้านก่อน บ้านเป็นสถานที่ที่เด็กจะเรียนรู้ได้ทั้งวัน ผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดก็คือพ่อแม่ (โดยเฉพาะแม่) ผู้ปกครอง ญาติผู้ใหญ่ และพี่เลี้ยง การเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก สามารถเริ่มได้ตั้งแต่การพัฒนาทารกในครรภ์มารดา เป็นการเตรียมความพร้อมทั้งสมองและอารมณ์เพื่อการเรียนรู้และการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วย

2. โรงเรียน เป็นสถานที่สำคัญรองลงมาจากครอบครัวที่จะต้องให้ความรักและความอบอุ่นเหมือนบ้าน รวมทั้งการเสริมสร้างความสนใจในการอ่าน โดยจัดทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างนิสัยรักการอ่าน ตลอดจนสร้างความสามารถหรือทักษะในการอ่านให้กับเด็กไปตามลำดับ ผู้บริหารโรงเรียนควรเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลในเรื่องของการอ่านโดยตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน สนับสนุนให้มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐานขึ้นในโรงเรียนและจัดให้

มีมุมหนังสือในห้องเรียน จัดสรรงบประมาณสำหรับห้องสมุดในการจัดซื้อหนังสือและวัสดุการอ่าน รูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและพอเพียง นอกจากนี้ โรงเรียนควรจัดหาบรรณารักษ์ห้องสมุดที่มีความรู้ทางวิชาชีพมาบริหารจัดการห้องสมุด ให้ห้องสมุดมีทรัพยากรสารสนเทศที่ได้มาตรฐาน สามารถสนับสนุนการเรียนการสอน และส่งเสริมการอ่านของนักเรียนในแต่ละระดับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสร้างสภาพแวดล้อมที่เชิญชวนให้ครูและนักเรียนเข้ามาใช้ห้องสมุด จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เชิญชวนเข้าไปอ่านหนังสือในห้องสมุด จัดนิทรรศการหมุนเวียนตามวันสำคัญต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา การมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีของบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด มีส่วนสำคัญ ที่ช่วยดึงดูดความสนใจให้ผู้อ่านอยากเข้าไปอ่านในห้องสมุดเช่นเดียวกัน

นอกจากนั้น ห้องสมุดต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างสม่ำเสมอ โดยบรรณารักษ์อาจเป็นผู้ดำเนินการเองหรือจัดร่วมกับครูในโรงเรียน ทั้งนี้อาจจะจัดในชั้นเรียน ห้องสมุด ห้องประชุม หรือกลางแจ้ง เป็นต้น การร่วมมือระหว่างครูกับบรรณารักษ์มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านในเด็ก เช่น ครูผู้สอนที่นำกิจกรรมการอ่านของห้องสมุดมาช่วยในการสอน จะทำให้การเรียนรู้เป็นสิ่งเพลิดเพลิน ช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องที่สอนได้อย่างรวดเร็ว และช่วยสร้างทักษะการอ่านของเด็ก

3. ชุมชน มีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านด้วยการจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ศูนย์การเรียนรู้ และห้องสมุดประชาชน เพื่อบริการการอ่านให้แก่ชุมชน บางชุมชนอาจจะจัดห้องสมุดประชาชนสำหรับเด็กโดยเฉพาะ นอกจากห้องสมุดประชาชนแล้ว หอสมุดแห่งชาติก็มีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านให้กับเด็ก มีห้องอ่านหนังสือสำหรับเด็ก มีห้องกิจกรรม มีชั่วโมงเล่านิทาน เล่าเรื่อง หนังสือ มีการจัดกิจกรรม และการจัดนิทรรศการเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ

วิทยากร เชียงกูล (2552) กล่าวถึง การส่งเสริมให้คนไทยมีนิสัยใฝ่รู้และรักการอ่าน ดังนี้

1. สร้างกรอบแนวคิดใหม่ของระบบการศึกษาไทย โดยกำหนดว่าการเรียนรู้จะต้องอาศัย การรู้จักฟัง การอ่าน คิดวิเคราะห์ ไต่แย้ง สังเคราะห์ วิจัย ค้นคว้า เป็นตัวของตัวเอง และ วิชาพิจารณาแทนที่จะเป็นการท่องจำตามตำรา หรือตามที่อาจารย์บอก และต้องเปลี่ยนวิธีวัดผล การสอบปรนัยเป็นการสอบอัตนัยและทำรายงาน ทำโครงการสัมมนา ตลอดจนพัฒนาระบบให้นักเรียนประเมินตนเอง ซึ่งสำคัญกว่าคะแนนสอบหรือประกาศนียบัตร

2. เปลี่ยนวิธีสอนและส่งเสริมการสอนวิชาวรรณกรรมตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กให้เกิดความสนุกและ น่าสนใจ ส่งเสริมจินตนาการ การคิดตีความอย่างหลากหลายเพราะความรู้ทางภาษาเป็นพื้นฐาน สำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ

3. ผู้ปกครองและนักเรียน ควรสร้างนิสัยและทัศนคติในการซื้อหนังสืออ่านแทนการใช้เงิน เพื่อความสนุกสนานอย่างอื่นที่ไม่มีประโยชน์ ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลควรลดภาษีกระดาษและการ

พิมพ์ จัดสรรงบประมาณซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดสถาบันการศึกษาและสร้างหรือขยายห้องสมุดประชาชนเพิ่มขึ้น

4. รัฐบาลควรปฏิรูปห้องสมุดทั่วประเทศให้มีการกระจายอำนาจประชาธิปไตยและโปร่งใสในการบริหารโดยเฉพาะหอสมุดแห่งชาติควรแยกเป็นองค์กรอิสระและเปิดสาขาตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ

5. สร้างนิสัยรักการอ่านให้กับเด็กและเยาวชนลงทุนด้านหนังสือและสื่อการเรียนรู้ซึ่งปัจจุบันเด็ก และเยาวชนหันมาใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้นแต่ขาดนิสัยรักการอ่านทำให้ไม่สนใจค้นคว้าแต่นิยมคัดลอก ตัดแปะข้อความจากบทความและหนังสือมาทำรายงานส่งอาจารย์

อีกทั้งยังเน้นว่าระบบการศึกษาไทยจำเป็นต้องมีการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ใหม่ให้นักเรียนรู้จักรักการอ่าน การใฝ่ใจเรียนรู้ด้วยตนเองในหมู่เด็ก เยาวชน และคนไทย รัฐบาลต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน วิธีการวัดผลแทนการท่องจำแต่ต้องเน้นการอ่านเป็น คิดเป็น พูดเป็น และเขียนเป็น โดยอาจศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนจากโรงเรียนนานาชาติที่สอนให้เด็กหัดคิด ค้นคว้า และได้แย้งกับอาจารย์อย่างมีข้อมูลและมีเหตุผล ซึ่งหลักสูตรวิธีการสอนให้เด็กหัดเชื่อมโยงคือสิ่งสำคัญ

กล่าวโดยสรุป การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านเป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการอ่าน เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน เกิดความเพลิดเพลินในการอ่านพยายามพัฒนาการอ่านของตนให้ถึงระดับการอ่านเป็นและอ่านจนเป็นนิสัย กิจกรรมส่งเสริมการอ่านควรมีลักษณะเร้าใจกลุ่มเป้าหมาย เหมาะสมกับอายุ เพศ และการศึกษาว่ากลุ่มเป้าหมายสนใจอ่านอะไร นวนิยาย เรื่องสั้น สารคดี บทกลอน ข่าว หรือเรื่องแปล สนใจอ่านจากสื่อประเภทใด สื่อออนไลน์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจอ่านแนวเรื่องประเภทใด แนววาย แนวสืบสวนสอบสวน แนวอาชญากรรม แนวกีฬาสุขภาพ แนวรักโรแมนติก แนวตลกชวนขำขัน ฯลฯ เรื่องที่เลือกให้อ่านต้องสนุก น่าสนใจ ให้ข้อคิดที่ดี อีกทั้งต้องจูงใจให้เกิดความพยายามอ่านอย่างแตกฉาน กระตุ้นแนะนำให้อยาก รู้ อยากเห็น รักในการอ่าน จนกระทั่งมีความรู้สึว่าการอ่านเป็นกิจกรรมประจำวันที่ขาดไม่ได้ กิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีหลายแบบ เช่น การเล่านิทานให้ฟัง การเล่าเรื่องจากหนังสือ การอ่านแล้วนำไปแสดงละคร อ่านแล้วนำไปสร้างบทเพลง อ่านแล้วนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ อ่านแล้วนำไปพูดต่อสาธารณชน เช่น โต้เวที อภิปราย วิพากษ์วิจารณ์ จัดนิทรรศการหนังสือ งานขายหนังสือราคาถูก จัดงานสัปดาห์หนังสือ เป็นต้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

วุฒิพงษ์ คำเนตร (2552) ศึกษาเรื่อง “การจัดกิจกรรมตามแนวคิดการสร้างความรู้ นิยมเพื่อส่งเสริมทักษะและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมตามแนวคิดการสร้างความรู้ นิยมที่มีต่อทักษะและนิสัยรัก

การอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ที่เรียนในรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนรังษีวิทยา อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามแนวคิดการสร้างความรู้ניยม จำนวน 7 แผน ดังนี้ การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของถ้อยคำ การอ่านเพื่อความเข้าใจสำนวน การอ่านเพื่อความเข้าใจโวหาร การอ่านย่อเรื่อง การอ่านเพื่อวิเคราะห์และประเมินค่า การสรุปแผนภาพความคิดจากการอ่าน และการอ่านสรุปคำประพันธ์ ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและนิสัยรักการอ่าน 2) แบบวัดทักษะการอ่าน และ 3) แบบวัดนิสัยรักการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองนักเรียนมีทักษะการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และนิสัยรักการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมการอ่าน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะและนิสัยรักการอ่านทั้ง 7 ครั้ง อยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนได้ให้ความเห็นด้วยกับกิจกรรมการอ่านในระดับที่ดีมาก จึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมตามแนวคิดการสร้างความรู้นิยมสามารถสร้างเสริมทักษะการอ่านและนิสัยรักการอ่านให้สูงขึ้นได้

อริสา พานิชกุล (2560) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านระหว่างก่อนใช้ชุดกิจกรรมกับหลังใช้ชุดกิจกรรม 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนชุดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เฉพาะนักเรียนชุมนุมห้องสมุด เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน 2) แบบวัดนิสัยรักการอ่าน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.840 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.58/75.19 2. นิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับมาก

ปิยธิดา รอดซุง (2562) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน” จุดมุ่งหมายของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดกิจกรรม โดยใช้แบบสอบถาม สภาพและความต้องการในการจัดกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1, 2 และ 3 จำนวน 510 คน และครู จำนวน 47 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า Priority Need Index (PNI) 2) เพื่อสร้างและพัฒนากิจกรรม โดยอาศัยข้อมูลเชิงทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ร่วมกับข้อมูลจากการศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดกิจกรรม และการสัมภาษณ์ ครูที่จัดกิจกรรมในโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรมเป็นที่ยอมรับ จำนวน 5 คน สังเคราะห์เป็นแนวคิดในการจัดกิจกรรม ตรวจสอบแนวคิดในการจัดกิจกรรมด้วยการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน และประเมิน คุณภาพกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาวิเคราะห์เนื้อหา การหาค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 3) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน อนุบาลศรีสะเกษ จำนวน 26 คน โดยมีการวัดนิสัยรักการอ่านก่อนดำเนินการทดลองใช้กิจกรรม ระหว่างการดำเนินกิจกรรมและภายหลังจบกิจกรรม ประกอบการสังเกตพฤติกรรมการอ่าน การสัมภาษณ์นักเรียน วิเคราะห์ ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดซ้ำ การหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์เนื้อหา และ 4) เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้กิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านโดยครูโรงเรียนอนุบาล ศรีสะเกษ จำนวน 15 คน ร่วมกับการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าความถี่ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม มีประโยชน์ มีความถูกต้อง และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ตามแนวคิดในการจัดกิจกรรมที่สังเคราะห์ขึ้นสามารถทำให้นักเรียนมีคะแนนการวัดนิสัยรักการอ่านที่เพิ่มขึ้นและมีคะแนนการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับดีมาก กิจกรรมที่นักเรียนชอบคือ กิจกรรมเส้นทางนักอ่านและกิจกรรมนิทานสำราญใจ และมีประสิทธิผลการใช้ กิจกรรมในด้านความเป็นประโยชน์และด้านความเหมาะสมของกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

วรรณภา ภูดวงจิตร (2561) ศึกษาเรื่อง “การส่งเสริมกิจกรรมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนบ้านหนองแขง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและสร้างนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนบ้านหนองแขง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้วิจัย ครู ผู้บริหารโรงเรียนบ้านหนองแขง 6 คน ผู้ปกครอง 110 คน และนักเรียน 110 คน ปีการศึกษา 2556 โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยระเบียบวิธีการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มีขั้นตอนการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพนิสัยรักการอ่านของนักเรียน

ระดับปฐมวัยโรงเรียนบ้านหนองแขง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ระยะที่ 2 การเสริมสร้างกิจกรรมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนบ้านหนองแขง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์เขต 2 ระยะที่ 3 ประเมินผล ตรวจสอบระดับพฤติกรรมและรายงานผล เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต การสนทนากลุ่ม การนิเทศติดตาม ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพก่อนการเสริมสร้างกิจกรรมนิสัยรักการอ่านนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนบ้านหนองแขง พบว่า พฤติกรรมโดยรวมของนักเรียนจากการประเมินของครูผู้บริหร ผู้ปกครองนักเรียน และตัวนักเรียนเอง อยู่ในระดับปฏิบัติการปานกลาง จากการสอบถาม การสัมภาษณ์คณะครู ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องนิสัยรักการอ่านของนักเรียนพบว่า ระดับพฤติกรรมยังไม่เป็นไปตามความต้องการของคณะครูและผู้ปกครอง 2) หลังจากที่ได้พัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยระเบียบวิธีการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม พบว่าการส่งเสริมกิจกรรมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนบ้านหนองแขง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีด้วยกัน 3 จุดเน้นคือ 2.1) จัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกเป็นกิจวัตร 2.2) จัดกิจกรรมการสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมุติเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ 2.3) ใช้หลักการมีส่วนร่วมจากนักเรียน ครู ผู้ปกครองและชุมชน โดยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติใน 7 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมหุ่นน้อยเด็กดีของสังคม 2) กิจกรรมอ่านหนังสือให้ลูกฟัง 3) กิจกรรมบรรณารักษ์น้อย 4) กิจกรรมเล่านิทาน 5) กิจกรรมที่ช่วยน้อง 6) กิจกรรมภาคเครือข่ายระดับปฐมวัย 7) กิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกรัณที่ จากการดำเนินการดังกล่าวทำให้ระดับพฤติกรรมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนบ้านหนองแขงเพิ่มขึ้นจากก่อนการโดยรวมมีค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรม 3.49 หลักจากการพัฒนา พบว่า พฤติกรรมของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ซึ่งเป็นที่น่าพอใจของคณะครูและผู้ปกครองของนักเรียน

สุปราณี สายช่วย (2562) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-6 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย การบริหารจัดการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแบบบูรณาการ วังหิน 1 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1” การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่าน 2) เพื่อศึกษาสภาพของปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 362 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้คือการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียน โดยใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และพรรณนาผลการค้นพบผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เจตคติต่อการอ่าน สภาพแวดล้อม การอ่านที่บ้าน และลักษณะทางกายภาพของห้องสมุดและห้องเรียน

สามารถอธิบายความแปรปรวนนิสัยรักการอ่าน ได้ร้อยละ 40.5 ($=0.405$) และ 2) สภาพของปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่าน มีดังนี้ เจตคติต่อการอ่าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุน การอ่านของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมการอ่านที่บ้าน การสนับสนุนการอ่านของครู ลักษณะทางกายภาพของห้องสมุด และห้องเรียน และความพร้อมด้านสื่อ เทคโนโลยี โดยสรุป พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีความสอดคล้องตรงกันทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ เจตคติต่อการอ่าน สภาพแวดล้อม การอ่านที่บ้าน และลักษณะทางกายภาพของห้องสมุดและห้องเรียน

Kendell M. Rucker (2020) ศึกษาเรื่อง “นิสัยการอ่านและความชอบด้านมัลติมีเดียของนักเรียนมัธยมปลาย Generation Z เมื่ออ่านหนังสือสำหรับความสุขกับการอ่านในโรงเรียน” วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือเพื่อระบุพฤติกรรมการอ่านและความชอบด้านมัลติมีเดียของ Generation Z นักเรียนมัธยมปลายเมื่ออ่านเพื่อความบันเทิงกับการอ่านสำหรับโรงเรียนในโรงเรียนในชนบทและชานเมือง อำเภอในจอร์เจีย ผู้วิจัยใช้การออกแบบการวิจัยเชิงสำรวจและเผยแพร่ 43 รายการทางออนไลน์ สัมภาษณ์นักเรียนมัธยมปลาย 432 คนจากทั้งสองเขต โดยทั่วไปไม่มีความแตกต่างในการอ่าน ความชอบและนิสัยการอ่านระหว่างนักเรียนในชนบทและชานเมือง นอกจากนี้ยังไม่มี ความแตกต่างในการตั้งค่าการอ่านสำหรับนักเรียนมัธยมปลายที่อ่านหนังสือ 3 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ เมื่อเทียบกับนักเรียนที่อ่านหนังสือน้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์เมื่ออ่านเพื่อความบันเทิงและไปโรงเรียน อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างของนักเรียนที่อ่านเพื่อความบันเทิงกับการอ่านในโรงเรียน เนื่องจากเกี่ยวข้องกับข้อความดั้งเดิมข้อความดิจิทัลและตัวแทนการสอน ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยครูและโรงเรียนฝ่ายบริหารระบุการตั้งค่ามัลติมีเดียของนักเรียนรุ่นน้องและวางแผนสำหรับที่อยู่ห่างไกล การเรียนการสอนในสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย เช่น COVID-19 และอื่น ๆ

ตอนที่ 4 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ในตอนี่ 4 นี้จะกล่าวถึง แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะกล่าว 3 ประเด็น คือ ความหมายของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ และการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

1.1 ความหมายของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

สมจิต หนูพิชัย (2551) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ หมายถึง ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญที่ตัวผู้เรียน ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ จากการใช้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก

ทฤษฎีภทรา สุดแก้ว (2554) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ หมายถึง กระบวนการหรือการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ด้วยตัวผู้เรียนเองโดยการสร้างองค์ความรู้ที่ผู้เรียนได้นำมาจากสิ่งที่ประสบการณ์หรือสิ่งที่ก่อเกิดขึ้นใหม่ทางปัญญา ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการคิดค้นทางปัญญาและการเชื่อมโยงความรู้ออกมาเดิมกับความรู้ใหม่ คอนสตรัคติวิสต์เป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาแนวหนึ่งที่น่าตรงการสร้างความรู้ใหม่โดยผู้เรียนต้องสร้างความรู้ใหม่นั้นด้วยตนเอง ด้วยการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่มีอยู่แล้วกับความรู้ใหม่ซึ่งอาศัยบรรยากาศที่เหมาะสม การทำงานร่วมกัน

กรรณิการ์ หาญพิทักษ์ (2559) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ หมายถึง ทฤษฎีที่มุ่งให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้สอนมีหน้าที่เสนอปัญหาให้นักเรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญาให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง

กรรณิก ยงค์โภชน์ (2561) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ หมายถึง ทฤษฎีที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการที่ต่าง ๆ กัน อาศัยประสบการณ์เดิม โครงสร้างทางปัญญาหรือความรู้ที่มีอยู่เดิม แรงจูงใจภายใน เกิดความขัดแย้งทางปัญญาทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองเชื่อมโยงไปสู่ประสบการณ์ใหม่ ครูเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือและแนะนำ

เจริญขวัญ วิจารณ์พงศ์สถาพร (2561) กล่าวว่า แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากตัวของผู้เรียนเองโดยผู้เรียนจะนำสิ่งที่พบเห็นผนวกกับความรู้เดิมแล้วสร้างสรรค์เป็นองค์ความรู้ใหม่ซึ่งความรู้นั้นจะออกมาได้โดยการเปิดโอกาสให้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจองค์ความรู้นั้นได้อย่างลุ่มลึก

แพรวไหม คำดวง (2562) กล่าวว่า ทฤษฎีที่นำมาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความรู้ของผู้เรียนคือทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ของผู้เรียน ซึ่งถ้าพิจารณาจากรากศัพท์ Constructivist แปลว่า สร้าง โดยในที่นี้หมายถึงการสร้างความรู้โดยผู้เรียนนั่นเอง ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชื่อว่าการสร้างความรู้เกิดขึ้นจากกระบวนการภายในผู้เรียน โดยนำประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่พบเห็น หรือสิ่งแวดล้อมเกิดเป็นความรู้ใหม่ที่เข้าใจอยู่ภายในความคิดตนเอง ซึ่งความคิดเหล่านี้อาจแตกต่างกันในแต่ละบุคคล

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ หมายถึง ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผ่านรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวตลอดเวลาและมีการเชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับชีวิตจริง ผู้สอนเป็นเพียงผู้ช่วยของผู้เรียน เปิดโอกาสผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง แต่ต้องสอนศิลปะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติไม่ว่าผู้สอนจะใช้วิธีสอนอย่างไร

1.2 แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ชนาธิป พรกุล (2554) ได้กล่าวไว้ว่าแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) หรือทฤษฎี การสร้างความรู้ มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของ Piaget และ Vygotsky เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการเรียนรู้ว่าเกิดขึ้นในบริบทที่ผู้เรียนสร้างความรู้ในขณะที่ได้รับประสบการณ์สถานการณ์ต่าง ๆ ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นจากการสังเกตการเรียนรู้ของเด็กเล็ก ๆ เด็กสร้างความรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์แบบต่างๆ เช่น ดู ฟัง ชิม ตม สัมผัส แสดงว่า เด็กสร้างความรู้ด้วยการมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวกับสถานการณ์จริงในชีวิต และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น บ้าน โรงเรียน ชุมชน และโลก นอกจากนี้ โครงสร้างทางปัญญายังช่วยในการเรียนรู้เรื่องใหม่ เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูล เขาจะพยายามนำข้อมูลใหม่ให้เข้าไปอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่ก่อน

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2554) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีรากฐานมาจาก 2 แหล่งคือ ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ และวิกโกทสกี ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ จึงแบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎี คือ

1. Cognitive constructivism หมายถึง ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยมที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ ทฤษฎีนี้ถือว่านักเรียนเป็นผู้กระทำ (Active) และเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นในใจเอง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีบทบาทในการก่อให้เกิดความสมดุลทางพุทธิปัญญาขึ้นเป็นเหตุให้นักเรียนปรับความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ให้เข้ากับข้อมูลข่าวสารใหม่จนกระทั่งเกิดความสมดุลทางพุทธิปัญญา หรือเกิดความรู้ใหม่ขึ้น

2. Social constructivism เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการของวิกโกทสกี ซึ่งถือว่านักเรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางด้านสังคมกับผู้อื่น (ผู้ใหญ่หรือเพื่อน) ในขณะที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองาน ในสถานะสังคม (Social context) ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญและขาดไม่ได้ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทำให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจเดิมให้ถูกต้องหรือซับซ้อนกว้างขวางขึ้น

ทิศนา แคมมณี (2555) กล่าวว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) และของวิกโกทสกี (Vygotsky) เป็นรากฐานที่สำคัญของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism)

เพียเจต์ (Piaget) อธิบายว่า พัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของบุคคลมีการปรับตัวผ่านทางกระบวนการซึมซับหรือดูดซึม (Assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) พัฒนาการเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับและซึมซับข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่เข้าไป

สัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สามารถสัมพันธ์กันได้ จะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น (Disequilibrium) บุคคลจะพยายามปรับสภาวะให้อยู่ในภาวะสมดุล (Equilibrium) โดยใช้กระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) เพื่อยืดเชื่อว่า คนทุกคนมีพัฒนาการเรียนรู้ไปตามลำดับขั้น จากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการคิดเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logic mathematical experience) รวมถึงการถ่ายทอดทางสังคม (Social transmission) วุฒิภาวะ (Maturity) และกระบวนการพัฒนาความสมดุล (Equilibration) ของบุคคลนั้น

ส่วนวีโกทสกี (Vygotsky) ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและสังคมมาก เขาอธิบายว่ามนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติแล้วยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมซึ่งก็คือวัฒนธรรมที่สังคมสร้างขึ้น ดังนั้น สถาบันสังคมต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่สถาบันครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเรียนรู้ปัญญาของแต่ละบุคคล นอกจากนั้น ภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดและการพัฒนาการเรียนรู้ปัญญาขั้นสูง พัฒนาการทางภาษาและทางความคิดของเด็กเริ่มด้วยการพัฒนาที่แยกจากกัน แต่เมื่ออายุมากขึ้น พัฒนาการทั้ง 2 ด้าน จะเป็นไปพร้อมกัน

อนูชา โสมาบุตร (2556) กล่าวว่า แนวคิดของกลุ่มการสร้างความรู้ทั้งกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา (Cognitive constructivism) และกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม (Social constructivism) ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปเป็นสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ความรู้ของบุคคลใด คือ โครงสร้างทางปัญญาของบุคคลนั้นที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ในการคลี่คลายสถานการณ์ที่เป็นปัญหาและสามารถนำไปใช้เป็นฐานในการแก้ปัญหาหรืออธิบายสถานการณ์อื่น ๆ ได้

2. ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยวิธีการที่ต่าง ๆ กัน โดยอาศัยประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม ความสนใจและแรงจูงใจภายในตนเองเป็นจุดเริ่มต้น

3. ครูมีหน้าที่จัดนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ปรับขยายโครงสร้างทางปัญญาของตนเอง ภายใต้ข้อสมมติฐานต่อไปนี้

3.1 สถานการณ์ที่เป็นปัญหาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา

3.2 ความขัดแย้งทางปัญญาเป็นแรงจูงใจภายในให้เกิดกิจกรรมการไตร่ตรองเพื่อขจัดความขัดแย้งนั้น Dewey ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะการไตร่ตรอง (Reflection) เป็นการพิจารณาอย่างรอบคอบ กิจกรรมการไตร่ตรองจะเริ่มต้นด้วยสถานการณ์ที่เป็นปัญหา น่าสงสัย งงวย ยุ่งยาก ซับซ้อน เรียกว่า สถานการณ์ก่อนไตร่ตรอง และจะจบลงด้วยความแจ่มชัดที่สามารถอธิบายสถานการณ์ดังกล่าว สามารถแก้ปัญหาได้ ตลอดจนได้เรียนรู้และพึงพอใจกับผลที่ได้รับ

3.3 การไตร่ตรองบนฐานแห่งประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิมภายใต้การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กระตุ้นให้มีการสร้างโครงสร้างใหม่ทางปัญญา

จากแนวคิดข้างต้นนี้ กระบวนการเรียนรู้ตามกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ จึงมักเป็นไปในแบบที่ให้นักเรียนสร้างความรู้จากการร่วมมือกันแก้ปัญหา (Collaborative problem solving) กระบวนการเรียนการสอน จะเริ่มต้นด้วยปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา (Cognitive conflict) นั่นคือประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม ไม่สามารถจัดการแก้ปัญหาได้ลงตัวพอดีเหมือนปัญหาที่เคยแก้มาแล้ว ต้องมีการคิดค้นเพิ่มเติมที่เรียกว่า “การปรับโครงสร้าง” หรือ “การสร้างโครงสร้างใหม่ทางปัญญา” (Cognitive restructuring) โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ถกเถียงปัญหา ซักค้ำจนกระทั่งหาเหตุผล หรือหลักฐานในเชิงประจักษ์มาขจัดความขัดแย้งทางปัญญาภายในตนเอง และระหว่างบุคคลได้

การจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชื่อว่า ครูผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้แต่สามารถช่วยให้ผู้เรียนปรับขยายโครงสร้างทางปัญญา โดยการจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะเสียสมดุล หรือก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญาขึ้น ซึ่งก็คือสภาวะที่โครงสร้างทางปัญญาเดิมใช้ไม่ได้ ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องประสบการณ์มากขึ้นหรือเกิดโครงสร้างทางปัญญาใหม่นั้นเอง (<https://teacherweekly.wordpress.com>)

นอกจากนี้ ทิศนา แคมมณี (2544) ยังกล่าวถึง กรอบแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้เป็น “Active process” ที่เกิดขึ้นเฉพาะตัวบุคคล
2. กระบวนการสร้างความรู้เกิดขึ้น ได้โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้ที่มีอยู่แล้วจากแหล่งต่าง ๆ เช่น สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ประสบการณ์เดิมมาเป็นเกณฑ์ช่วยตัดสินใจ
3. ความรู้และความเชื่อของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และสิ่งที่บุคคลได้เห็น ข้อมูลทั้งหลายเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจและสร้างแนวคิดใหม่
4. ความเข้าใจมีความแตกต่างจากความเชื่อและความเชื่อจะมีผลโดยตรงต่อการสร้างแนวคิดหรือการเรียนรู้

อัมพร ม้าคอง (2546) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีกรอบแนวคิดสำคัญ ดังนี้ นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานเดิมของการสร้างความรู้ใหม่ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น ผู้สอนและเพื่อน มีส่วนช่วยในการสร้างความรู้ ผู้สอนมีบทบาทในการจัดบริบททางการเรียนรู้ ตั้งคำถามท้าทายความสามารถ กระตุ้นและสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือการสร้างความรู้ และนักเรียนเป็นผู้กระตือรือร้นในการเรียน

1.3 การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ทิศนา แคมมณี (2555) กล่าวถึง การนำแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถทำได้โดยมีหลักการ ดังนี้

1. ผลของการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์จะมุ่งเน้นที่กระบวนการสร้างความรู้ (process of knowledge construction) และการตระหนักรู้ในกระบวนการนั้น (reflexive awareness of that process) เป้าหมายการเรียนรู้จะต้องมาจากการปฏิบัติงานจริง (authentic tasks) ครูจะต้องเป็นตัวอย่าง และฝึกฝนกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็น ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

2. เป้าหมายของการสอนจะเปลี่ยนจากการถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้ที่แน่นอนตายตัว ไปสู่การสาคิดกระบวนการแปลและสร้างความหมายที่หลากหลาย การเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ จะต้องมีประสิทธิภาพถึงขั้นทำได้และแก้ปัญหาจริงได้

3. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะเป็นผู้มืบทบาทในการเรียนรู้อย่างตื่นตัว (active) ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดกระทำกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่าง ๆ และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเอง โดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบริบทจริง ซึ่งไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนจะต้องออกไปยังสถานที่จริงเสมอไป แต่อาจจัดเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ โดยผู้เรียนสามารถจัดกระทำ ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ ทดลอง ลองผิดลองถูกกับสิ่งนั้น ๆ จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจขึ้น ดังนั้นความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากกระบวนการการคิด การจัดกระทำข้อมูลมิใช่เกิดขึ้นได้ง่าย ๆ จากการได้รับข้อมูลหรือมีข้อมูลเพียงเท่านั้น

4. ในการจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศทางสังคมจริยธรรม (sociomoral) ให้เกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งทางสังคมถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้ เพราะลำพังกิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลาย ที่ครูจัดให้หรือผู้เรียนแสวงหาเพื่อการเรียนรู้ไม่เป็นการเพียงพอ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และบุคคลอื่น ๆ จะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนกว้างขึ้น ชับซ้อนขึ้น และหลากหลายขึ้น

5. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้เต็มที่ โดยผู้เรียนจะนำตนเองและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ เช่น ผู้เรียนจะเป็นผู้เลือกสิ่งที่ต้องการเรียนเอง ตั้งกฎระเบียบเอง เลือกผู้ร่วมงานเอง และรับผิดชอบในการดูแลรักษาห้องเรียนร่วมกัน

6. ในการเรียนการสอนแบบสร้างความรู้ ครูจะมีบทบาทแตกต่างไปจากเดิม คือ จากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ และควบคุมการเรียนรู้ เปลี่ยนไปเป็นการให้ความร่วมมืออำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำทั้งทางด้านวิชาการและด้านสังคมแก่ผู้เรียน ดูแลให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหา และประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนั้นครูยังต้องมีความเป็นประชาธิปไตยและมีเหตุผลในการสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วย

7. ในการประเมินผลการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเองนี้ ขึ้นกับความสนใจและการสร้างความหมายที่แตกต่างกันของบุคคลผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจึงมี

ลักษณะหลากหลาย ดังนั้นการประเมินผลจึงจำเป็นต้องมีลักษณะประเมินตามจุดมุ่งหมายในลักษณะที่ยืดหยุ่นกันในแต่ละบุคคล ควรใช้วิธีการหลากหลายโดยอาศัยบริบทจริงที่มี

กรมวิชาการ (2543) กล่าวถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ไว้ดังนี้

1. กำหนดการจัดการเรียนรู้ให้เห็นเรื่องหรือปัญหาที่มีเขตกว้าง ผู้เรียนควรจะสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้งกับเนื้อหาที่สมบูรณ์กว่า

2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของหัวข้อการจัดการเรียนรู้และสามารถจะปรับเปลี่ยนหัวข้อการเรียนรู้และสามารถจะปรับเปลี่ยนหัวข้อการเรียนรู้ได้เท่าที่เขามองเห็นว่าจำเป็น นำปัญหาหรือหัวข้อการเรียนรู้มาจากผู้เรียนและใช้ปัญหานั้นเป็นแรงกระตุ้นการเรียนรู้หรือกำหนดปัญหาที่ผู้เรียนสามารถยอมรับว่าปัญหานั้นเป็นปัญหาของเรา

3. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะสมจริง บริบทการจัดการเรียนรู้ที่มีความสมจริง คือบริบทที่ใช้พลังสติปัญญาที่มีลักษณะเดียวกันกับพลังสติปัญญาที่ผู้เรียนต้องนำไปใช้ในอนาคต ผู้เรียนที่เสนอความคิดต่างกันอย่างมาจนวนมาก ในการอภิปรายจะก่อให้เกิดความขัดข้องที่นำไปสู่ความคิดเกิดขึ้นภายในตัวคน นักปรัชญากลุ่มนี้มีความเห็นว่าจิตเจ้านั้นมีอยู่ที่บุคคลในกิจกรรมของกลุ่ม และเชื่อว่ากระบวนการทางพุทธิปัญญานั้นเป็นกระบวนการย่อยภายในกระบวนการทางสังคมและให้มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้เรียนและกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการเรียนรู้และพัฒนา

4. ผู้สอนอาจเสนอแนะให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลเดิมหรือข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิแทนที่จะมอบให้อ่านแนวคิดที่คนอื่นเขียนไว้

5. กำหนดกิจกรรมและบริบทของการจัดการเรียนรู้ให้มีความละเอียดอ่อนในลักษณะเดียวกันกับผู้เรียนจะออกไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6. กำหนดกิจกรรมและบริบทของการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด

7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสวิเคราะห์เนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ใช้ปรัชญาแห่งการสร้างองค์ความรู้

8. ผู้สอนยอมรับและส่งเสริมการริเริ่มและเป็นตัวของตัวเองของผู้เรียน การยอมรับความคิดของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดโดยอิสระจะเป็นการช่วยให้พัฒนาความมีลักษณะด้านวิชาการเฉพาะตัว ผู้เรียนที่ตั้งคำถามและประเด็นแล้วนำมาวิเคราะห์หาคำตอบด้วยตนเองจะเป็นคนที่รับผิดชอบที่จะหาความรู้และแก้ปัญหา

9. ตั้งคำถามประเภทปลายเปิดและทิ้งช่วงเวลาให้ผู้เรียนตอบเพราะความคิดที่ลึกซึ้งซึ่งต้องใช้เวลาและมักจะเกิดขึ้นจากที่ได้ทั้งความคิดและความเห็นของผู้อื่นแล้ว คำถามและคำตอบจากผู้เรียนจะมีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

10. ส่งเสริมความคิดที่ซับซ้อน จะกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงและสรุปความคิดรวบยอดต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ทำนายและให้คำอธิบายความคิดของตนเองได้

11. ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยแลกเปลี่ยนกับผู้สอนและเพื่อน ความคิดของผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงหรือมั่นคงขึ้น เมื่อได้ทดสอบความคิดนั้นในสังคม เมื่อผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนเองและได้ยินความคิดเห็นของผู้อื่น ผู้เรียนจะแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างมีความหมาย

กนกอร ยงศ์โกชน (2561) กล่าวถึง การนำทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มคอนสตรัคติวิสต์ไปใช้ในการเรียนการสอน ระบุว่า ผู้สอนต้องจัดสิ่งแวดล้อมประสบการณ์จริงที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างความรู้ใหม่เองได้ จัดให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเน้นความร่วมมือการนับถือซึ่งกันและกันและใช้กลยุทธ์ของการแบ่งงานกันทำ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเคารพความคิดเห็นผู้อื่น ผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำ สนับสนุนให้การเรียนรู้ของผู้เรียนสำเร็จตามเป้าหมาย

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553) กล่าวถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ว่า

1. บทบาทของครูตามคอนสตรัคติวิสต์ การเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ถือว่าครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนมโนคติของผู้เรียนเป็นการใช้วิธีสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ด้วยวิธีการสอนแบบนี้ถือว่าครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เป็นทรัพยากรบุคคลเป็นผู้สืบเสาะหาความรู้ที่ไม่เคยมีความรู้หรือไม่เคยมีประสบการณ์ในการสืบเสาะหาความรู้มาก่อน เป็นผู้ทำทหายความคิดของนักเรียน ในฐานะที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ครูพยายามที่จะนำนักเรียนและแหล่งทรัพยากรให้มาพบกันในฐานะที่เป็นทรัพยากรบุคคล ครูจัดหาข้อมูลให้นักเรียนมากกว่าการถามกลับไปตัวนักเรียนในฐานะที่เป็นผู้สืบเสาะหาความรู้ที่ไม่เคยมีความรู้หรือไม่เคยมีประสบการณ์ในการสืบเสาะหาความรู้มาก่อน ครูจะทำเป็นไม่รู้เกี่ยวกับคำอธิบายหรือไม่รู้เกี่ยวกับสถานการณ์นั้นเพื่อช่วยให้นักเรียนหาคำตอบด้วยตนเองและในฐานะที่เป็นผู้ทำทหายความคิดของนักเรียน ครูจะทำทหายความคิดของนักเรียนโดยเฉพาะความคิดที่ไม่เป็นไปตามพยานหลักฐานที่ได้หรือไม่เป็นประโยชน์หรือไม่ชัดเจน

2. แนวทางการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ให้นักเรียนถามคำถามแล้วใช้คำถามและความคิดเห็นของนักเรียนในการวางแผนการสอน ยอมรับและสนับสนุนความคิดเห็นของนักเรียน ส่งเสริมความเป็นผู้นำ ความร่วมมือ การหาแหล่งข้อมูลข่าวสารและการนำความคิดเห็นไปปฏิบัติอันเป็นผลเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้ความคิดเห็น ประสบการณ์ และความสนใจของนักเรียนเพื่อให้บทเรียนดำเนินไปอย่างมีความหมาย สนับสนุนให้นักเรียนเสนอแนะสิ่งที่เป็นสาเหตุของเหตุการณ์หรือสถานการณ์และสนับสนุนให้นักเรียนทำนายผลที่จะเกิดขึ้น สนับสนุนให้นักเรียนทดสอบความคิดเห็นของตนเอง เช่น ตอบคำถามที่ตัวเองตั้งขึ้นเดาว่าอะไรเป็นสาเหตุและทำนายผลที่

ตามมา ค้นหาความคิดเห็นของนักเรียนทดสอบความคิดของครูหรือก่อนศึกษาความคิดเห็นจากหนังสือเรียนหรือจากแหล่งอื่น สนับสนุนให้นักเรียนท้าทายความคิดเห็นของกันและกัน ใช้ยุทธวิธีการเรียนแบบร่วมมือซึ่งเน้นความร่วมมือการนับถือซึ่งกันและกันและใช้กลยุทธ์ของการแบ่งงานกันทำ สนับสนุนให้มีการสะท้อนความคิดและมีการวิเคราะห์วิจารณ์ความคิดเห็นของกันและกัน แสดงความเคารพและใช้ทุกความคิดเห็นที่นักเรียนสร้างขึ้น สนับสนุนให้มีการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง รวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนความคิดเห็นและสร้างความคิดใหม่อันเนื่องมาจากประสบการณ์และพยานหลักฐานใหม่

3. ขั้นตอนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ Yager ได้เสนอขั้นตอนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์แบบ The constructivist learning model (CLM) ไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้นเชิญชวน ได้แก่ สังเกตสิ่งรอบตัวด้วยความอยากรู้อยากเห็น ถามคำถาม พิจารณา คำตอบที่เป็นไปได้ของคำถามที่ตั้งขึ้น จดบันทึกปรากฏการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้นแต่ไม่เกิดขึ้น ชี้สถานการณ์ที่การรับรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน

3.2 ขั้นสำรวจ ได้แก่ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ระดมพลังสมองเกี่ยวกับทางเลือกที่เป็นไปได้ มองหาสารสนเทศ ทำการทดลองโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ สังเกตปรากฏการณ์ที่เฉพาะเจาะจง ออกแบบโมเดล รวบรวมและจัดทำข้อมูล ใช้ยุทธวิธีแก้ปัญหา เลือกทรัพยากรที่เหมาะสม อภิปรายการแก้ปัญหา ออกแบบและดำเนินการทดลอง ประเมินทางเลือกที่หลากหลาย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ชี้การเสี่ยงและผลที่ตามมา ขอบเขตของการสืบเสาะหาความจริง วิเคราะห์ข้อมูล

3.3 ขั้นนำเสนอคำอธิบายและคำตอบของปัญหา ได้แก่ สื่อความหมายข้อมูลและความเห็น สร้างและอธิบายโมเดล สร้างคำอธิบายใหม่ ทบทวนและวิจารณ์คำตอบของปัญหา ให้เพื่อนประเมินผลการเสนอคำตอบ รวบรวมคำตอบที่หลากหลาย ชี้ให้เห็นคำตอบที่เหมาะสม บูรณาการคำตอบที่ได้กับความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่

3.4 ขั้นนำไปปฏิบัติ ได้แก่ การตัดสินใจ นำความรู้และทักษะไปใช้ ถ่ายโยงความรู้และทักษะ แลกเปลี่ยนสารสนเทศและความคิดเห็น ถามคำถามใหม่ นำผลที่ได้จากการเรียนรู้และส่งเสริมความคิดเห็น ใช้โมเดลและความคิดเห็นเพื่อให้เกิดการอภิปรายและการยอมรับจากเพื่อน

เท็ดคักดี เปิดทอง (2561) ได้นำแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักวิชาการศึกษา สังเคราะห์จนกลายเป็นรูปแบบการสอน RM3S ที่มีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม เชื่อมโยงความรู้ใหม่ (Review and connect: R) เป็นขั้นที่ตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน โดยใช้คำถามหรือกิจกรรมกระตุ้นโครงสร้างทางปัญญาเดิมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ สร้างความสนใจ ความเข้าใจ ในการทบทวนความรู้เดิม หรือความรู้พื้นฐาน ตามที่เรียน

มาแล้ว เช่น การให้ความหมายของคำ บอกลักษณะทางภาษา เป็นต้น ผ่านการสร้างปฏิสัมพันธ์กับสังคม

2. ชั้นสร้างความขัดแย้งทางปัญญา (Making knot: M) เป็นขั้นที่เตรียมพร้อมผู้เรียนสู่การเรียนรู้ โดยกำหนดประเด็น แล้วใช้คำถามหรือกิจกรรม กระตุ้นความคิด เพื่อให้ผู้เรียน เกิดความขัดแย้งทางปัญญา หรือสร้างความรู้ แล้วเกิดการถ่ายโอนความรู้ นำไปแยกประเภท เช่น การหาความหมายของคำ การเดา ความหมายของคำ การใช้วิธีอุปนัยในการสังเคราะห์กฎเกณฑ์ทางภาษา เป็นต้น แล้วตั้งสมมติฐาน แนวความคิด สำหรับใช้ศึกษารวบรวม และเลือกข้อมูลต่อไป ผ่านกิจกรรมกลุ่มเพื่อสร้างทักษะทางสังคม และความร่วมมือในการสร้างความรู้

3. ชั้นศึกษาความรู้ใหม่ (Searching and Comprehend: S1) เป็นขั้นที่ผู้เรียนใช้สมมติฐานแนวความคิด ที่เกิดจากความขัดแย้งทางปัญญา เพื่อตั้งคำถาม และสืบค้น ศึกษา รวบรวมแล้วบันทึกข้อมูล จัดกระทำ สรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์ด้วยตนเองเป็นข้อมูล หรือความรู้ใหม่ด้วยแผนผังความคิด เช่น การพิสูจน์สมมติฐานเกี่ยวกับความหมายของคำ หรือกฎเกณฑ์ทางภาษาที่คาดเดา โดยใช้กิจกรรมที่เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์กับสังคม ศึกษาจากหนังสือ ผู้รู้ แหล่งข้อมูล และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นต้น

4. ชั้นนำเสนอความรู้และอภิปราย (Show and Debate: S2) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลที่พบอย่างละเอียด แล้วสะท้อนความรู้ ความคิด และกระบวนการทางปัญญาที่เกิดขึ้นในสมอง ในขณะศึกษา ค้นคว้า ระบุนั่นตอนที่ใช้คิดทำงาน โดยร่วมกันอภิปรายเปรียบเทียบสังเคราะห์ความรู้ที่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการกัน เช่น การนำเสนอความรู้เกี่ยวกับหลักการสร้างคำหรือกฎเกณฑ์ทางภาษาที่นักเรียนสืบค้น จากสมมติฐาน แล้วอภิปราย วิเคราะห์ และสังเคราะห์ตามหลักวิชา ร่วมกันในชั้นเรียน

5. ชั้นประเมินตนเอง (Self-assessment: S3) เป็นขั้นที่ผู้เรียนประเมินความรู้ความคิด ของกลุ่มตน แล้วปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนา เพิ่มคุณค่าของความรู้ เพื่อสร้างค่านิยมให้งานของตนเอง

แพรวไหม คำดวง (2562) ได้นำแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ไปประยุกต์สร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

Presentation Stage

1. ชั้นกระตุ้นความสนใจ เป็นขั้นดึงดูดความสนใจผู้เรียน ด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจเตรียมพร้อมในการเข้าสู่บทเรียนผู้สอนจะใช้วิดีโอ หรือเกมในขั้นนี้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนขั้นตอนนี้จะช่วยดึงดูดความสนใจและกระตุ้นผู้เรียนให้อยากเรียนรู้

2. ชั้นทบทวนความรู้เดิม ขั้นนี้จะทบทวนความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนแล้วโยงความรู้เดิมนั้นเข้าสู่บทเรียนใหม่ที่ผู้เรียนกำลังจะเรียน ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน ขั้นตอนนี้จะทำให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา

3. ขั้นสอนแบบอุปนัยเพื่อสร้างแนวความคิดใหม่

Practice Stage

4. ขั้นการฝึกฝนผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิด กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องทำร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อให้ผู้เรียนตกผลึกความรู้

5. ขั้นทบทวนความรู้ใหม่ หลังจากให้ผู้เรียนตกผลึกความรู้แล้วผู้สอนจึงทบทวนบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในบทเรียนนั้นมากยิ่งขึ้นพร้อมจะนำไปใช้หลังจากที่ผู้เรียนตกผลึกความรู้แล้วผู้สอนจึงทบทวนบทเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในบทเรียนนั้นมากยิ่งขึ้นพร้อมจะนำไปใช้ ขั้นนี้นับเป็นหัวใจสำคัญเพราะผู้เรียนจะสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ชัดเจนขึ้นมา

Production Stage

6. ขั้นประยุกต์ใช้ ในขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาทั้งหมดมาใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้แนวคิดหรือความรู้ความเข้าใจที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้ที่เกิดขึ้นนี้เป็นความรู้ที่คงทน เพราะผู้เรียนได้ใช้ความรู้ในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง

กล่าวโดยสรุป หลักการที่สำคัญของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ คือ ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่ขึ้น อย่างกระตือรือร้น แทนการรับฟัง และซึมซับความรู้จากครูผู้สอน ผู้เรียนจะเป็นผู้คิดค้นตามความคิดของตนเอง ด้วยการหลอมรวมความคิดหรือข้อมูลใหม่ที่ได้รับเข้ากับความคิดเดิม ซึ่งเป็นสิ่งที่ยาก และผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วปรับเปลี่ยนเป็นความรู้ใหม่ ซึ่งในกระบวนการสร้างความรู้ใหม่นี้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดอย่างสลับซับซ้อน และเกิดหลังในการคิดและเมื่อได้รับการส่งเสริมอย่างเหมาะสมจากผู้สอน ผู้เรียนก็จะสามารถพัฒนาการคิดหยั่งรู้อย่างมีวิจารณญาณในสิ่งที่ตนคิดค้น และศึกษาได้อย่างละเอียดและลึกซึ้งแผนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีองค์ประกอบหลัก ๆ ได้แก่

1) การตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะสอนอย่างไร โดยวิธีการที่จะตรวจสอบ ครูสามารถใช้วิธีการได้หลากหลาย เช่น การอภิปราย การสัมภาษณ์ การใช้สถานการณ์ เหตุการณ์สำคัญหรือข่าว เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกว่ามีความรู้อะไรบ้าง ก่อนจะเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน
2) จากนั้นเริ่มดำเนินกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์นั้นโดยตรง
3) ขั้นสรุป ต้องให้โอกาสผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ว่าตนเอง ได้เรียนรู้อะไรบ้างในกิจกรรมขั้นนี้ เช่น การนำเสนอ การสรุปความรู้ การอภิปรายความคิดรวบยอด เป็นต้น
4) การประเมินผลการเรียนการสอนสามารถประเมินได้ทุกขั้นตอน การประเมินจะเป็นการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนมากกว่าที่จะตัดสินว่าผ่านเกณฑ์หรือไม่ผ่าน ซึ่งขั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนคือ จะทำให้ผู้เรียนได้แสดงออกว่าสิ่งที่เรียนรู้และปรับปรุงการเรียนรู้คืออะไร

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ดวงใจ แหยมกระโทก (2557) ศึกษาเรื่อง “การสร้างความรู้ของผู้เรียนที่เรียนด้วยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้มัลติมีเดียตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างความรู้ของผู้เรียนที่เรียนด้วยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้มัลติมีเดียตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษาการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 30 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยก่อนการทดลอง (Pre Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบหลังเรียน (One Shot Case Study) การวิเคราะห์ข้อมูลการคิดวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์โปรโตคอล (Protocol Analysis) วิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของผู้เรียนด้วยการสรุปตีความจากแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1. การสร้างความรู้ของผู้เรียน พบว่า 1) ผู้เรียนศึกษาสถานการณ์ปัญหาและเกิดความสงสัย จากนั้นเข้าไปค้นหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้และมีการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการค้นหาคำตอบที่ตนเองต้องการและสามารถแก้ไขปัญหาได้ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดการปรับโครงสร้างทางปัญญา เพื่อเข้าสู่สภาวะสมดุลทางปัญญาด้วยวิธีการดูดซึม (Assimilation) 2) ผู้เรียนศึกษาสถานการณ์ปัญหาและเกิดความสงสัย จากนั้นเข้าไปศึกษาแหล่งการเรียนรู้ มีการใช้ฐานการช่วยเหลือ และการสอบถามผู้สอน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดการปรับโครงสร้างทางปัญญาเพื่อเข้าสู่สภาวะสมดุลทางปัญญา ด้วยวิธีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) 3) ผู้เรียนมีการเรียนแบบกลุ่ม ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ปัญหา มีการนำเสนอหน้าชั้น โดยมีการลงมติเพื่อเสนอผู้ที่จะออกไปนำเสนอ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแก้ปัญหา (Collaborative) และผู้เรียนสามารถเข้าสู่สภาวะสมดุลทางปัญญา เกิดการสร้างความรู้ โดยสามารถเขียนแผนที่ความคิดเพื่อเป็นการสรุปขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ อย่างครบถ้วนทุกขั้นตอน 2. ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่เรียนด้วยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้มัลติมีเดียตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ พบว่า จำนวนนักเรียนทั้งหมด 30 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 30 คะแนน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 ของนักเรียนทั้งหมด 3. ความคิดเห็นของผู้เรียนที่เรียนด้วยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้มัลติมีเดียตามแนว คอนสตรัคติวิสต์ เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ พบว่า เนื้อหามีความเพียงพอ และสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาตามภารกิจที่มอบหมายได้ สิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้มัลติมีเดียตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ช่วยสนับสนุนการค้นหาความรู้การแลกเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการแก้ปัญหา กับเพื่อนในชั้นเรียน การเรียนด้วยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้มัลติมีเดียตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ผู้เรียนจะต้องแก้ไขภารกิจโดยการบอกความหมาย บอกความสำคัญ ขั้นตอน รวมถึงสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ตามขั้นตอนของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ค้นหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ลิงค์ที่เกี่ยวข้อง ฐานความช่วยเหลือ กระดานถามตอบและครูผู้สอน

ณัฐดา คำมุกชิก (2558) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนคละชั้นระดับประถมศึกษาโดยประยุกต์ใช้แนวคิดสมดุภาษาและทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่าน” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาและศึกษายุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนคละชั้นระดับประถมศึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดสมดุภาษาและทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ด้านการอ่านที่มีคุณภาพ วิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับ ความสามารถด้านการอ่านตามแนวคิดสมดุภาษาและทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์เชิงสังคม ระยะที่ 2 พัฒนายุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ กลุ่ม ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนเจซี.บ้านอินทร์แปลง ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามยุทธศาสตร์ 2) แบบวัด ความสามารถด้านการอ่าน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ แบบวัดความสามารถด้านการอ่านร้อยแก้ว และ แบบวัดความสามารถด้านการอ่านชนิดร้อยกรอง และ 3) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อ ความเข้าใจ การศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ ข้อมูลโดยการหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย The Wilcoxon, Matched-pairs, Sign Ranks Test, และ The Binomial Test ผลการวิจัยสรุปว่า 1. ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนคละชั้นระดับประถมศึกษา โดยประยุกต์ใช้ แนวคิดสมดุภาษาและทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์เชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านที่ พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นสร้างแรงจูงใจ 2) ขั้นฝึก ทักษะการอ่าน 3) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4) ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ 5) ขั้นประเมินผล ผลการประเมิน จากผู้เชี่ยวชาญว่า ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ผลการใช้ ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

เจริญขวัญ โรจนพงศ์สถาพร (2561) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนตามแนวคิดคอน สตรัคติวิสต์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning) เพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและศึกษา ประสิทธิภาพของชุดการเรียนตามแนวคิด คอน สตรัคติวิสต์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้แบบ เคลื่อนที่ (Mobile Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อน และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดย

ใช้ชุดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวนผู้เรียน 72 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ชุดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ Paired sample t-test ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning) เรื่อง เลขยกกำลัง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.25/84.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning) หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เทิดศักดิ์ เป็ดทอง (2561) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้” งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องประโยค ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ RM3S ตามทฤษฎีการสร้างความรู้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพมงคลรังสี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้เรื่อง ประโยค 2) แบบทดสอบก่อนการทำการทดลอง (pretest) และหลังการทำการทดลอง (posttest) เรื่องประโยค 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่องประโยค ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบแบบที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนหลักภาษาไทย

เรื่องประโยค ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ RM3S ตามทฤษฎีการสร้างความรู้โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด

แพรวไหม คำดวง (2562) ศึกษาเรื่อง “การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร” การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 32 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ก่อนและหลังเรียน แบบปรนัย 40 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนไวยากรณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test) แบบที่ไม่เป็นอิสระต่อกันผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 2) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ อยู่ในระดับมากที่สุด

Mehmet Fatih Ayaz and Hanifi Sekerci (2015) ศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของแนวทางการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อวิชาการของนักเรียนความสำเร็จ: การศึกษาวิเคราะห์เชิงปริมาณ” ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ห่อภิมาเพื่อหาผลของการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์แนวทางเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก และบทความระดับชาติและฐานข้อมูลระหว่างประเทศซึ่งรับรู้ระหว่างปี พ.ศ. 2546-2557 เหมาะสมกับปัญหาและซึ่งสามารถนำมารวมไว้ในงาน meta-analysis ที่มีข้อมูลทางสถิติที่สำคัญ ได้ทำการศึกษาโดยการสแกนในภาษาตุรกีและภาษาอังกฤษ ในตอนท้ายของการทบทวนวรรณกรรม มีการศึกษาทั้งหมด 53 เรื่องเกี่ยวกับผลกระทบของคอนสตรัคติวิสต์ แนวทางการเรียนรู้เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรวมอยู่ในการศึกษาวิเคราะห์ห่อภิมา การศึกษาเมตาวิเคราะห์ระบุว่าแนวทางการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์ เมื่อเทียบกับวิธีการสอนแบบเดิม ๆ มีผลในเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากใช้โมเดลเอฟเฟกต์แบบสุ่มด้วย 0.910 และช่วงความเชื่อมั่น 1.402 ผลกระทบโดยรวมของแนวทางการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์เกี่ยวกับวิชาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า 1.156 (95% CI, SE=0.125) 50 จาก 53 การศึกษาที่รวมอยู่ในการศึกษามีผลลัพธ์ในเชิงบวกแม้ว่าจะมีเพียง 3 รายการเท่านั้นที่แสดงผลเชิงลบ จากผลการวิเคราะห์ของผู้ดำเนินรายการ เราจะเห็นว่า ค่าผลกระทบสูงสุดจะสังเกตได้จากวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทในการสอนวิทยาศาสตร์และในระดับวิทยาลัย

จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนสู่การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า บุคคลต้นแบบเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ในเว็บไซต์ชื่อว่า www.women.trueid.net (2562) กล่าวถึงเทคนิคการสร้างแรงบันดาลใจที่สามารถเปลี่ยนให้ประสบความสำเร็จได้ 8 ข้อ และ 1 ใน 8 ข้อนั้นได้กล่าวถึงการสร้างแรงบันดาลใจด้วยบุคคลต้นแบบ ความว่า การมองหาแบบอย่างหรือบุคคลตัวอย่างที่เราชื่นชมมาเป็นแรงบันดาลใจ โดยเราอาจชื่นชมบุคคลเหล่านั้นจากการกระทำ แนวคิด หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลเหล่านั้นได้ถ่ายทอดออกมา เราสามารถเลือกบุคคลเหล่านั้นมาเป็นแรงบันดาลใจของเราได้ ถือเป็นการให้กำลังใจตัวเองอีกทางหนึ่ง (<https://women.trueid.net/detail/rGynn0oAW8P>) หรือในเว็บไซต์ชื่อว่า www.betterlife.com กล่าวถึง วิธีสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) เพื่อสร้างความสำเร็จให้ชีวิต ไว้ว่า แรงบันดาลใจคือการกระตุ้นพลังแห่งจิตใจด้วยตนเองให้มีพลังความมุ่งมั่น มีความทะเยอทะยาน เพื่อเอาชนะปัญหาอุปสรรคขวางกั้นความสำเร็จ เทคนิคสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง ได้แก่ การใช้บุคคลต้นแบบสร้างแรงบันดาลใจ ความเชื่อและศรัทธาจะเป็นพลังกระตุ้นต่อมความต้องการให้แสดงออกถึงพฤติกรรมปฏิบัติตนเองให้เหมือนกับคนไอดอล โดยส่วนมากแล้วถึงจะไม่มีใครเลียนแบบใครได้ 100 % แต่เราสามารถนำแนวทางของคนอื่นมาประยุกต์ใช้เป็นวิธีการ เป็นแนวทางการปฏิบัติของเราเองได้ (<https://betterlife.com/> แรงบันดาลใจ) หรือวรชัย วิภูอุปโคตร ศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรชัย เทียนขาว (2562) กล่าวถึง การสร้างแรงบันดาลใจให้รู้จักกับบุคคลต้นแบบ ไว้ว่า การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้รู้จักกับบุคคลที่เป็นต้นแบบ (Inspire Introducing Them to Heroes) แนวทางปฏิบัติที่ดีทั้งในอดีตและปัจจุบัน หรือ ชนดัล พูนเดช (2562) กล่าวว่า แรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากความประทับใจจากต้นแบบ เป็นแรงบันดาลใจที่มักพบได้บ่อยที่สุด ซึ่งเกิดจากความนิยมชมชอบ เลื่อมใส หรือศรัทธาในคำพูดหรือการกระทำของบุคคลนั้น ๆ จนส่งผลให้เกิดแรงจูงใจขับเคลื่อนให้อาจเกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ ดังนั้น ปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลให้เกิดแรงบันดาลใจขึ้นคือความประทับใจจากต้นแบบ ซึ่งในกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้สอนสามารถนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนได้

วรชัย วิภูอุปโคตร ศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรชัย เทียนขาว (2562) ได้สรุปหัวใจสำคัญของการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน ไว้ 6 ข้อ ดังนี้ 1) การสร้างห้องเรียนให้เป็นชุมชนการเรียนรู้ (Learning Community) 2) การสร้างความท้าทาย ความสนุกสนานในชั้นเรียน (Enjoyment) 3) การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมคิดร่วมทำ (Student Engagement) 4) การพัฒนาสภาพแวดล้อม

ที่ส่งเสริมการคิด (Developing Learning Environments that Promote Thinking) 5) ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับต่อเนื้อหาและเหมาะสม (Feedback) และ 6) การเน้นผู้เรียนแบบบุคคล (Individual) ซึ่งจัดเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งพิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2550) ให้ความหมายการเรียนการสอนประเภทนี้ไว้ว่า การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และความถนัด เน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆ ใช้หลากหลายวิธีการสอน หลากหลายแหล่งความรู้ สามารถพัฒนาปัญญาอย่างหลากหลายคือพหุปัญญา รวมทั้งเน้นการวัดผลอย่างหลากหลายวิธี

การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีหลายประเภทและการสอนแบบคอนสตรัคติวิสต์ก็เป็นหนึ่งในประเภทนั้น ทฤษฎีการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนของวอร์ซีย์ วิญูอุปโคตรศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรชัย เทียนขาว มีหลายขั้นตอนได้พัฒนาขึ้นจากแนวความคิดการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เช่น ข้อ 3 การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมคิดร่วมทำ (Student Engagement) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2554) ที่กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ไว้ว่า ครูจะต้องใช้เวลาผู้เรียนที่จะได้ทำงานคนเดียวหรือทำงานกับเพื่อน หรือทำงานเป็นกลุ่ม และต้องให้มีการติดต่อเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ ติดต่อกับโลกความเป็นจริงด้วย ต้องเน้นว่าสิ่งที่เรียนรู้เชื่อมโยงกันอย่างไร และเชื่อมโยงกับความเป็นจริงในโลกของเขาอย่างไร วิธีการหนึ่งคือจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ อาจจะประมาณ 4-5 คนต่อกลุ่ม และมอบหมายงานให้แต่ละกลุ่มทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องบอกด้วยว่างานนั้นคืออะไร กำหนดหน้าที่และมอบหมายหน้าที่ให้ทำ ครูต้องช่วยประสานงานให้งานดำเนินไปได้ให้โอกาสผู้เรียนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หรือข้อ 4 การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการคิด (Developing Learning Environments that Promote Thinking) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของจิรพรรณ คงคารพธรรม (2553) กล่าวไว้ว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ครูต้องวางแผนการสอนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีกิจกรรมเกิดขึ้นตลอดเวลา ให้นักศึกษาเรียนและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน สร้างบรรยากาศทางสังคมให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กัน ทั้งต้องคอยสังเกต กระบวนการแก้ปัญหา การทำงานร่วมกันและตรวจสอบความคิดของนักศึกษา ช่วยให้ นักศึกษาเกิดการเรียนรู้อย่างเข้าใจจากการมีโอกาสได้สร้างความรู้ใหม่ขึ้นตามความคิดของตนเองหรือหลอมรวมข้อมูลใหม่ที่ได้รับเข้ากับความคิดเดิม โดยมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น หรือข้อ 5 ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับต่อเนื้อหาและเหมาะสม (Feedback) สอดคล้องกับแนวความคิดของ Begg (1991)

กล่าวถึง การประเมินผลตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ไว้ว่า ครูต้องพิจารณาถึงชนิดของข้อมูลย้อนกลับที่ตัวครูและนักเรียนต้องการทั้งก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน ซึ่งข้อมูลย้อนกลับนี้คือ คำตอบของคำถามในช่วงต่าง ๆ ของการเรียนการสอน

จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ได้มีอิทธิพลต่อทฤษฎีการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ ของวรชัย วิภูอุปโคตร ศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรชัย เทียนขาว ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ จึงพัฒนาขึ้นจากแนวความคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับทฤษฎีการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสร้างองค์ความรู้สู่ภาคปฏิบัติ ฝึกทักษะมากกว่าการท่องจำ จนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

จากแนวความคิดของนักวิชาการทางการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับทฤษฎีการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.3 ขั้นตอนการสังเคราะห์จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนสู่การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ของเท็ดคัทท์ เปิดทอง RM3S (2561)	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ของ แพร์โหม คำดวง PPP (2562)	การสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนของ วรชัย วิญญูปรโคตร และคณะ (2562)	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ (ผู้วิจัย)
1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม เชื่อมโยงความรู้ใหม่ (Review and connect) 2. ขั้นสร้างความขัดแย้งทางปัญญา (Making knot) 3. ขั้นค้นหาความรู้ใหม่ (Searching and Comprehend) 4. ขั้นนำเสนอความรู้และอภิปราย (Show and Debate) 5. ขั้นประเมินตนเอง (Self-assessment)	Presentation stage 1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ 2. ขั้นทบทวนความรู้เดิม 3. ขั้นสอนแบบอุปนัยเพื่อสร้างแนวความคิดใหม่ Practice stage 4. ขั้นการฝึกฝนผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิด 5. ขั้นทบทวนความรู้ใหม่ Production stage 6. ขั้นประยุกต์ใช้	1. การสร้างห้องเรียนให้เป็นชุมชนการเรียนรู้ (Learning Community) 2. การสร้างความท้าทายความสนุกสนานในชั้นเรียน (Enjoyment) 3. การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมคิดร่วมทำ (Student Engagement) 4. การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการคิด (Developing Learning Environments that Promote Thinking) 5. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับต่อเนื้อและเหมาะสม (Feedback) 6. การเน้นผู้เรียนแบบบุคคล (Individual)	1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge) 2. ขั้นสร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom) 3. ขั้นได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge) 4. ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge) 5. ขั้นกำกับตนเอง (Self-Direction)

จากการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของเท็ดคักต์ เปิดทอง RM3S (2561) และแพรวไหม คำดวง PPP (2562) ร่วมกับทฤษฎีการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนของวรชัย วิภูอุปโคตร ศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรชัย เทียนขาว (2562) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ 5 ขั้นตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. **ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge)** เป็นขั้นที่ตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนโดยใช้คำถามหรือกิจกรรมกระตุ้นปัญญาเดิมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ สร้างความสนใจความเข้าใจในการทบทวนความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานตามที่เคยศึกษามาแล้วหรือมีประสบการณ์มาแล้ว

2. **ขั้นสร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom)** เป็นเทคนิคสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นมีพลังในการพยายามหาความรู้ใหม่ สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความตื่นเต้น ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้รู้จักกับบุคคลต้นแบบ แนวปฏิบัติที่ดี สมควรนำมาเป็นแบบอย่างในชีวิตกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจทำให้การเรียนสนุก สร้างบรรยากาศให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งปัน เกิดความหลงใหลในศาสตร์และวิชาที่เรียน

3. **ขั้นได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษารวบรวมความรู้แล้วบันทึกข้อมูล สรุป วิเคราะห์ ประเมินค่า ด้วยตนเอง จนเกิดความรู้ใหม่

4. **ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาทั้งหมดและความรู้ใหม่ที่ได้มาใช้ พร้อมนำความรู้ไปฝึกปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ประโยชน์ที่ได้จากสิ่งที่เรียน และการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

5. **ขั้นกำกับตนเอง (Self-Direction)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำวิธีการ ความรู้ ไปใช้ศึกษาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ การนำวิธีการ ความรู้ ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในแบบของตนเอง ประเมินความรู้ ความคิด แล้วปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนา เพิ่มคุณค่าของความรู้เพื่อสร้างค่านิยมในการเรียนรู้ของตนเองอย่างยั่งยืน

กล่าวโดยสรุป แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐานแบบ Pre-Experimental design มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 2) เพื่อศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ สำหรับวิธีดำเนินการวิจัยมีดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 950 คน 9 กลุ่มเรียน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ณ เดือนมกราคม 2565)

2. กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 50 คน 1 กลุ่มเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

แบบแผนของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง One Group Pretest Posttest Design ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558)

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลอง (Experimental Research) ตามแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental)

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบวัดนิสัยรักการอ่านก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

T₂ หมายถึง การทดสอบวัดนิสัยรักการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 3.2 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ระยะที่	ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	เครื่องมือ
1. การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
	1.2 ออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้วยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	
	1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข	
	1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปดำเนินการใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง	

ระยะที่	ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	เครื่องมือ
	1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กับกลุ่มอย่างแล้วจึงนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูล	
2. การวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ	2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน
	2.2 สร้างแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน	
	2.3 นำแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข	
	2.4 นำแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านไปดำเนินการใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้	
	2.5 วิเคราะห์ผลการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านจากกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่า t-test เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60	
3. การเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ	3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1. แบบวัดนิสัยรักการอ่าน 2. ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษา
	3.2 สร้างแบบวัดนิสัยรักการอ่าน	
	3.3 นำแบบวัดนิสัยรักการอ่านเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข	
	3.4 นำแบบวัดนิสัยรักการอ่านไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำไปใช้กลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้	

ระยะที่	ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	เครื่องมือ
	3.5 นำผลการวัดนิสัยรักการอ่านที่กลุ่มตัวอย่างทำแล้วไปหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำผลการวัดนิสัยรักการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ t-test	

ตารางที่ 3.3 แผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน	เดือน/ปี พ.ศ.								
	พ.ย. 2564	ธ.ค. 2564	ม.ค. 2565	ก.พ. 2565	มี.ค. 2565	เม.ย. 2565	พ.ค. 2565	มิ.ย. 2565	ก.ค. 2565
ระยะที่ 1 ออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม									
1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	×								
2. ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม		×							
3. นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข			×						
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปดำเนินการทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข				×					
5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปดำเนินการใช้กับกลุ่มตัวอย่าง					×				
ระยะที่ 2 การวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ									
1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	×								
2. สร้างแบบวัดนิสัยรักการอ่าน		×							
3. นำแบบวัดนิสัยรักการอ่านเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข			×						

แผนการดำเนินงาน	เดือน/ปี พ.ศ.								
	พ.ย.2564	ธ.ค. 2564	ม.ค.2565	ก.พ. 2565	มี.ค. 2565	เม.ย. 2565	พ.ค. 2565	มิ.ย. 2565	ก.ค. 2565
4. นำแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านไปดำเนินการทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข				×					
5. นำแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านไปดำเนินการใช้กับกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้					×				
6. ทำการวิเคราะห์ผลการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบสมมติฐาน						×			
ระยะที่ 3 เปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ									
1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	×								
2. สร้างแบบวัดนิสัยรักการอ่าน		×							
3. นำแบบวัดนิสัยรักการอ่านเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข			×						
4. นำแบบวัดนิสัยรักการอ่านไปดำเนินการทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข				×					
5. นำแบบวัดนิสัยรักการอ่านไปดำเนินการใช้กับกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้					×				
6. นำผลการวัดนิสัยรักการอ่านที่กลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ค่าสถิติเปรียบเทียบ เพื่อทดสอบสมมติฐาน						×			

งานวิจัยเรื่องนี้แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยเป็น 3 ระยะ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

วัตถุประสงค์

เพื่อออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

การสร้างและหาประสิทธิภาพของการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 950 คน 9 กลุ่มเรียน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ณ เดือนมกราคม 2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 50 คน 1 กลุ่มเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ศึกษา มคอ.3 รายละเอียดของรายวิชา (Course Specification) GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

3.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ บุคคลต้นแบบ การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ และการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 ค้นหาและคัดเลือกบุคคลต้นแบบที่มีนิสัยรักการอ่านเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน อาทิ ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ นักเขียน นักแสดง บุคคลสำคัญหรือผู้นำประเทศ บุคคลที่ประสบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ เป็นต้น โดยมีเกณฑ์คัดเลือกตามที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ไว้ใน บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อลักษณะของบุคคลต้นแบบ ดังนี้

1) ต้องเป็นผู้มีนิสัยรักการอ่านและมีผลงานด้านการอ่านเป็นที่ประจักษ์แก่สังคม

2) ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญในการอ่าน สามารถถ่ายทอดอธิบายความรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติต่อคนอื่น แบ่งปันความรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ ยึดมั่นในคุณค่าและหลักการของการอ่าน

3) ต้องเป็นผู้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานจนเป็นที่ยอมรับจากสังคม โดยมีพื้นฐานมาจากนิสัยรักการอ่าน

4) ต้องเป็นคนดี มีคุณธรรม และจริยธรรม สามารถเป็นแบบอย่างในการอ่านแก่คนทั่วไปได้

5) ต้องเป็นผู้ที่อุทิศทุ่มเทในการทำงาน ได้รับการยกย่องจากเพื่อนร่วมงาน

6) ต้องเป็นผู้มีจิตสาธารณะชอบช่วยเหลือผู้อื่น เช่น ได้รับเชิญเป็นวิทยากรด้านการอ่านอย่างต่อเนื่องไม่เคยปฏิเสธ

บุคคลต้นแบบในการอ่านที่คัดเลือกเพื่อมาดำเนินการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

1) **บุคคลต้นแบบในการอ่านสารคดี ได้แก่ คุณสุขวัญ อรรถจารุสิทธิ์** นักอ่านสารคดีหลากหลายประเภทโดยเฉพาะเรื่องท่องเที่ยว เรื่องกิน และเรื่องแมว นักเขียนสารคดีท่องเที่ยวต่างประเทศชุด IN LOVE 5 เล่ม ได้แก่ เกาหลีอินเลิฟ ปารีสอินเลิฟ คิวชูอินเลิฟ เกียวโตอินเลิฟ และไทเปอินเลิฟ ผู้จัดการสำนักพิมพ์เปิดเต่าควาย จัดอาร์ตเวิร์ค และวาดภาพประกอบ

2) **บุคคลต้นแบบในการอ่านบันเทิงคดี ได้แก่ คุณกว่าซิ่น บางคมบาง** นักอ่านนวนิยาย โดยเฉพาะนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน ทมยันตี ว.วินิจฉัยกุล บรรณาธิการสำนักพิมพ์บางคมบาง ซึ่งเป็นสำนักพิมพ์ของตนเอง พิสูจน์อักษรผลงานเขียนนวนิยาย เรื่องสั้น สารคดี กวีนิพนธ์ของมารดา คือคุณชัชฌา บางคมบาง (แสงกระจ่าง) ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปีพุทธศักราช 2557 จึงทำให้เป็นนักอ่าน นักวิจารณ์วรรณกรรม รักการอ่านเพราะได้รับการปลูกฝังจากครอบครัว และทำงานด้านวรรณกรรมกับครอบครัว

3) **บุคคลต้นแบบในการอ่านกวีนิพนธ์ ได้แก่ คุณแมน คล้ายสุวรรณ** อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นักอ่านกวีนิพนธ์ นักเขียนกวีนิพนธ์หลายเรื่อง เช่น หนังสือกวีนิพนธ์คำสารภาพถึงพ่อขุนรามคำแหง ได้รับรางวัลดีเด่น งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปี 2560 ประเภทบทร้อยกรองสำหรับวัยรุ่น อีกทั้งยังได้รับรางวัลเยาวชนดีเด่นกรุงเทพมหานคร ปี 2553 ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รางวัลเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ ปี 2557 สาขาศิลปวัฒนธรรม และรางวัลเกียรติยศอีกมากมาย

3.4 นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 5 ขั้นตอน ที่สังเคราะห์ขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของเท็ดค็อกซ์ เปิดทอง RM3S (2561) และแพรวไหม คำดวง PPP (2562) ร่วมกับการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนของวรชัย วิภูอุปโภคตร ศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรชัย เทียนขาว (2562) ไปออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีจุดเด่นแตกต่างกันของแต่ละแผน ดังนี้

1. **ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge)** เป็นขั้นที่ตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนโดยใช้คำถามหรือกิจกรรมกระตุ้นปัญญาเดิมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ สร้างความสนใจ ความเข้าใจในการทบทวนความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานตามที่เคยศึกษามาแล้วหรือมีประสบการณ์มาแล้ว

2. **ขั้นสร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom)** เป็นเทคนิคสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นมีพลังในการพยายามหาความรู้ใหม่ สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้รู้จักกับบุคคลต้นแบบ แนวปฏิบัติที่ดี สมควรนำมาเป็นแบบอย่างในชีวิตกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจทำให้การเรียนสนุก สร้างบรรยากาศให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งปัน เกิดความหลงใหลในศาสตร์และวิชาที่เรียน

3. **ขั้นได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษารวบรวมความรู้แล้วบันทึกข้อมูล สรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ด้วยตนเอง จนเกิดความรู้ใหม่

4. **ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาทั้งหมดและความรู้ใหม่ที่ได้มาใช้ พร้อมนำความรู้ไปฝึกปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ประโยชน์ที่ได้จากสิ่งที่เรียน และการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

5. **ขั้นกำกับตนเอง (Self-Direction)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำวิธีการ ความรู้ ไปใช้ศึกษาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ การนำวิธีการ ความรู้ ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในแบบของตนเองประเมินความรู้ ความคิด แล้วปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนา เพิ่มคุณค่าของความรู้เพื่อสร้างค่านิยมในการเรียนรู้ของตนเองอย่างยั่งยืน

3.5 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 3 แผน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านสารคดี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านบันเทิงคดี และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านกวีนิพนธ์ แผนละ 9 ชั่วโมง จัดเป็นทฤษฎี 3 ชั่วโมง ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง 3 ชั่วโมง และปฏิบัติ 3 ชั่วโมง รวม 27 ชั่วโมง ซึ่งเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนรู้รายวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง “การพัฒนาทักษะอ่าน” ดังนี้

ตารางที่ 3.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านสารคดี (ดูแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับเต็มในภาคผนวก)

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อที่ใช้	การประเมิน
<p>1. เพื่อให้ นักศึกษามี ความรู้ความเข้าใจในการอ่านสารคดี</p> <p>2. เพื่อให้ นักศึกษาจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็น จากการอ่านสารคดี</p> <p>3. เพื่อให้ นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดี จนเกิดแรงบันดาลใจในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านสารคดีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต</p>	<p>ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม</p> <p>- ผู้สอนเปิดประเด็นชักชวนให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิด เช่น ชอบอ่านหรือไม่ อ่านอะไรกันมาบ้าง ได้ประโยชน์อะไรจากการอ่าน สารคดีเป็นงานเขียนลักษณะอย่างไร</p>	<p>- พาวเวอร์พอยท์</p> <p>- วงล้อสุ่มชื่อ</p>	<p>วิธีการประเมิน</p> <p>- สังเกตพฤติกรรม</p> <p>เครื่องมือประเมิน</p> <p>- แบบ บ สั ง เ ก ต</p> <p>พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนระดับดี</p>
	<p>ขั้นที่ 2 สร้างความท้าทายในชั้นเรียน</p> <p>- ผู้สอนใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน</p> <p>- บุคคลต้นแบบเล่าประวัติ ชีวิต การมีนิสัยรักการอ่าน การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต พร้อมการสัมภาษณ์จากผู้สอนและผู้เรียนและอภิปรายร่วมกัน</p> <p>- บุคคลต้นแบบให้ความรู้และวิธีการอ่านสารคดีด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R</p>	<p>- สื่ อ บุ ค ค ล</p> <p>ต้นแบบ</p> <p>- พาวเวอร์พอยท์</p> <p>- ยูทูบ</p> <p>- วิดีทัศน์ขนาดสั้น</p>	<p>วิธีการประเมิน</p> <p>- สังเกตพฤติกรรม</p> <p>เครื่องมือประเมิน</p> <p>- แบบ บ สั ง เ ก ต</p> <p>พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนระดับดี</p>
	<p>ขั้นที่ 3 ได้ความรู้ใหม่</p> <p>- ผู้เรียนสังเคราะห์ความรู้ใหม่ที่ได้ความรู้อะไรจากบุคคลต้นแบบในการอ่านสารคดี</p>	<p>- Padlet</p>	<p>วิธีการประเมิน</p> <p>- สังเกตพฤติกรรม</p> <p>เครื่องมือประเมิน</p> <p>- แบบสังเกต</p> <p>พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนระดับดี</p>

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อที่ใช้	การประเมิน
	<p>ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้</p> <p>- ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน ปฏิบัติการอ่านสารคดี โดยใช้วิธีการอ่านแบบ SQ4R มีขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Survey (S) ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องอย่างคร่าว ๆ แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกการอ่าน 2. Question (Q) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยบันทึกไว้ในแบบบันทึกการอ่าน 3. Read (R1) อ่านเรื่องอย่างละเอียด และค้นหาคำตอบของคำถามที่ได้ตั้งไว้ 4. Record (R2) ให้ผู้เรียนบันทึกส่วนที่สำคัญและจำเป็นโดยเขียนข้อความอย่างกระชับรัดกุมตามความเข้าใจของผู้เรียน 5. Recite (R3) ให้ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญและตอบคำถามที่ตั้งไว้จากเรื่องที่อ่าน โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในคำตอบให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่ 6. Reflect (R4) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน <ul style="list-style-type: none"> - แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน บุคคลต้นแบบร่วมกับผู้สอนซักถามผู้เรียนถึงประโยชน์ของเรื่องที่อ่านที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบฝึกหัดการอ่านสารคดี - ประกอบด้วยบทอ่านและข้อความคำถาม - แบบบันทึกการอ่าน - พาวเวอร์พอยท์ 	<p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตพฤติกรรม <p>เครื่องมือประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน - กลุ่มและการนำเสนอผลงาน <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี</p>
	<p>ขั้นที่ 5 กำกับตนเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝึกปฏิบัติการอ่านสารคดีนอกชั้นเรียน - ให้ผู้เรียนค้นหาวิธีการอ่านสารคดีของตนเอง - ให้ผู้เรียนสร้างแผนการอ่านสารคดีของตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกการอ่าน - วงล้อสุ่มชื่อ - พาวเวอร์พอยท์ - แผนที่ความคิด 	<p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลงานการอ่าน <p>เครื่องมือประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินผลงาน - แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อที่ใช้	การประเมิน
	<ul style="list-style-type: none"> - การนำเสนอผลการอ่านอย่างสร้างสรรค์และอภิปรายร่วมกันในการเรียนครั้งต่อไป - ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาที่เรียน 		เกณฑ์การประเมิน ผู้เรียนร้อยละ 80 มี การปฏิบัติกิจกรรมใน ระดับดี

ตารางที่ 3.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านบันเทิงคดี (ดูแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับเต็มในภาคผนวก)

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อที่ใช้	การประเมิน
<p>1. เพื่อให้ นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจในการอ่านบันเทิงคดี</p> <p>2. เพื่อให้ นักเรียน จับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็น จากการอ่านบันเทิงคดี</p> <p>3. เพื่อให้ นักเรียน เห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันเทิงคดี จนเกิดแรงบันดาลใจในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่าน บันเทิงคดีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต</p>	<p>ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนเปิดวิดีโอทัศน์ขนาดสั้นเพื่อกระตุ้นภาพจำเกี่ยวกับบันเทิงคดี - ผู้สอนเปิดประเด็นซักชวนให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิด เช่น บันเทิงคดีคืออะไร เคยอ่านบันเทิงคดีหรือไม่ เคยอ่านบันเทิงคดีประเภทใด เรื่องอะไรมาบ้าง มีนักเรียนเขียนบันเทิงคดีในดวงใจหรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - วิดีทัศน์ขนาดสั้น - วงล้อสุ่มชื่อ 	<p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตพฤติกรรม <p>เครื่องมือประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบ บ ส ัง เก ต <p>พฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนระดับดี</p>
	<p>ขั้นที่ 2 สร้างความท้าทายในชั้นเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน - บุคคลต้นแบบเล่าประวัติ ชีวิต การมีนิสัยรักการอ่าน การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต พร้อมการสัมภาษณ์จากผู้สอนและผู้เรียนและอภิปรายร่วมกัน - บุคคลต้นแบบให้ความรู้และวิธีการอ่านบันเทิงคดี 	<ul style="list-style-type: none"> - สื่ อ บุ ค ค ล ต้นแบบ - พาวเวอร์พอยท์ - ยูทูบ - วิดีทัศน์ขนาดสั้น 	<p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตพฤติกรรม <p>เครื่องมือประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบ บ ส ัง เก ต <p>พฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนระดับดี</p>
	<p>ขั้นที่ 3 ได้ความรู้ใหม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน และให้ช่วยกันสังเคราะห์ว่าต้องค้ความรู้ใหม่ อะไรจากบุคคลต้นแบบในการอ่านบันเทิงคดี 	<ul style="list-style-type: none"> - Padlet 	<p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตพฤติกรรม <p>เครื่องมือประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบ บ ส ัง เก ต <p>พฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนระดับดี</p>

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อที่ใช้	การประเมิน
	<p>ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน ปฏิบัติการอ่านบันทึกคดี โดยมีบุคคลต้นแบบและผู้สอนเป็นผู้กำกับดูแล - บุคคลต้นแบบร่วมกับผู้สอนซักถามผู้เรียนถึงประโยชน์ของเรื่องที่อ่านที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งนำเสนอหน้าชั้นเรียน 	<p>แบบฝึกหัดการอ่านบันทึกคดี ประกอบด้วยบทอ่าน และ ข้อคำถาม</p>	<p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตพฤติกรรม <p>เครื่องมือประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบ สังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน - แบบประเมินการนำเสนอผลงาน <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี</p>
	<p>ขั้นที่ 5 กำกับตนเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝึกปฏิบัติการอ่านบันทึกคดีนอกชั้นเรียนที่สนใจ - ให้ผู้เรียนค้นหาวิธีการอ่านบันทึกคดีของตนเอง - ให้ผู้เรียนสร้างแผนการอ่านบันทึกคดีของตนเอง - การนำเสนอผลการอ่านอย่างสร้างสรรค์และอภิปรายร่วมกันในการเรียนครั้งต่อไป - ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดโดยใช้แผนที่ความคิด 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบฝึกการอ่านบันทึกคดี - แบบบันทึกการอ่าน - วังล้อมชื่อ - พาวเวอร์พอยท์ - แผนที่ความคิด 	<p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลงานการอ่าน <p>เครื่องมือประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินผลงาน - แบบประเมินการนำเสนอผลงาน <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมในระดับดี</p>

ตารางที่ 3.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านกวีนิพนธ์ (ดูแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับเต็มในภาคผนวก)

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อที่ใช้	การประเมิน
<p>1. เพื่อให้ นักศึกษามี ความรู้ความเข้าใจในการอ่านกวีนิพนธ์</p> <p>2. เพื่อให้ นักศึกษาจับใจความ วิเคราะห์ ดีความ และแสดงความคิดเห็น จากการอ่านกวีนิพนธ์</p> <p>3. เพื่อให้ นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์ จนเกิดแรงบันดาลใจในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านกวีนิพนธ์อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต</p>	<p>ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม</p> <p>- ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นความคิดผู้เรียนเพื่อทบทวนความรู้เดิมโดยการให้เขียนสิ่งใดก็ได้เท่าที่จำได้เกี่ยวกับกวีนิพนธ์หรือบทร้อยกรองไทย</p> <p>- ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายร่วมกัน</p>	<p>- Padlet</p> <p>- พาวเวอร์พอยท์</p>	<p>วิธีการประเมิน</p> <p>- สังเกตพฤติกรรม</p> <p>เครื่องมือประเมิน</p> <p>- แบบ บ ส ัง เก ต</p> <p>พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนระดับดี</p>
	<p>ขั้นที่ 2 สร้างความท้าทายในชั้นเรียน</p> <p>- ผู้สอนใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน</p> <p>- บุคคลต้นแบบเล่าประวัติ ชีวิต การมีนิสัยรักการอ่าน การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต พร้อมการสัมภาษณ์จากผู้สอนและผู้เรียนและอภิปรายร่วมกัน</p> <p>- บุคคลต้นแบบให้ความรู้และวิธีการอ่านกวีนิพนธ์</p>	<p>- สื่ อ บุ ค ค ล ต้นแบบ</p> <p>- พาวเวอร์พอยท์</p> <p>- ยูทูบ</p> <p>- วิดีทัศน์ขนาดสั้น</p>	<p>วิธีการประเมิน</p> <p>- สังเกตพฤติกรรม</p> <p>เครื่องมือประเมิน</p> <p>- แบบ บ ส ัง เก ต</p> <p>พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนระดับดี</p>
	<p>ขั้นที่ 3 ได้ความรู้ใหม่</p> <p>- ผู้เรียนสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ในการอ่านกวีนิพนธ์จากบุคคลต้นแบบโดยวิธีการพูดนำเสนอต่อเนื่องกันไม่ซ้ำประเด็นแบบจิ๊กซอว์ และสรุปเป็นแผนที่ความคิดร่วมกัน</p>	<p>- แผนที่ความคิด</p>	<p>วิธีการประเมิน</p> <p>- สังเกตพฤติกรรม</p> <p>เครื่องมือประเมิน</p> <p>- แบบ บ ส ัง เก ต</p> <p>พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p> <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนระดับดี</p>

วัตถุประสงค์	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	สื่อที่ใช้	การประเมิน
	<p>ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน อ่านบทกวีนิพนธ์ขนาดสั้น กลุ่มละ 1 เรื่อง และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านและนำเสนอ - อภิปรายร่วมกันว่ากวีนิพนธ์ที่อ่านสามารถนำไปปรับในชีวิตประจำวันอย่างไรได้บ้าง - อภิปรายร่วมกันว่าอ่านกวีนิพนธ์สามารถนำไปทำประโยชน์หรือรับใช้สังคมอย่างไรได้บ้าง 	<p>แบบฝึกหัดการอ่านกวีนิพนธ์ประกอบด้วยบทอ่านและข้อคำถาม</p>	<p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตพฤติกรรม <p>เครื่องมือประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบ บ สั ง เ ก ต พ ฤ ติ ก ร ร ม ก า ร <p>ทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบฝึกหัด <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี</p>
	<p>ขั้นที่ 5 กำกับตนเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝึกปฏิบัติการอ่านกวีนิพนธ์นอกชั้นเรียนที่สนใจ - ให้ผู้เรียนค้นหาวิธีการอ่านกวีนิพนธ์ของตนเอง - ให้ผู้เรียนสร้างแผนการอ่านกวีนิพนธ์ของตนเอง - การนำเสนอผลการอ่านอย่างสร้างสรรค์ด้วยวิธีการ Think-pair-share ในการเรียนครั้งต่อไป <p>ขั้นที่ 1 ผู้เรียนอ่านกวีนิพนธ์และจับใจความสำคัญ วิเคราะห์และตีความหมายของกวีนิพนธ์</p> <p>ขั้นที่ 2 จับคู่กับเพื่อนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการอ่านกวีนิพนธ์ แล้วเปรียบเทียบหลอมรวมความคิดว่าใครถูกต้องที่สุดร่วมกัน</p> <p>ขั้นที่ 3 ผู้เรียนแบ่งปันความรู้หน้าชั้นเรียน ว่าอ่านกวีนิพนธ์แล้วผลการอ่านเป็นอย่างไร โดยผู้สอนจะเขียนคำตอบในทัศนะของผู้สอนในพาวเวอร์พอยท์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนและผู้เรียนสรุปเนื้อหาที่เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบฝึกการอ่านกวีนิพนธ์ - แบบบันทึกการอ่าน - วงล้อส้มชื่อ - พาวเวอร์พอยท์ 	<p>วิธีการประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลงานการอ่าน <p>เครื่องมือประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินผลงาน <ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินการนำเสนอผลงาน <p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>ผู้เรียนร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี</p>

3.6 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

3.7 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.8 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ด้านการสอนภาษาไทย 1 คน ด้านหลักสูตรและการสอน 1 คน และด้านการวัดและการประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เป็นแบบประเมินความคิดเห็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามหลักการของ Likert ได้แก่

ระดับ 5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อยที่สุด

จากนั้นนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมคำนวณคอมพิวเตอร์ จากนั้นแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินของผู้เชี่ยวชาญมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกัน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ชุดนี้มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.90 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แล้วพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยผลการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีข้อปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

3.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยคัดเลือกมา 1 แผน ไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาจำนวน 50 คน 1 กลุ่มเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการนำไปใช้และพิจารณาข้อดีและข้อจำกัดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.10 ปรับปรุงด้านเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในช่วงการใช้แผนการจัดการเรียนรู้จากการวัดและการประเมินผลในด้านการสังเกตพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ผลงาน และการนำเสนอผลงานในชั้นเรียน เพื่อนำผลจากการจัดการเรียนรู้ไปวิเคราะห์ค่าระดับคะแนนต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการใช้แผนจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ทั้ง 3 แผน ในด้านการสังเกตพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ผลงาน และการนำเสนอผลงานการอ่าน ว่าผู้เรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมในการเรียนผ่านเกณฑ์ระดับดีหรือไม่ อย่างไร (เกณฑ์การวัดและประเมินผลดูได้จากแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคผนวก)

ระยะที่ 2 การศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 950 คน 9 กลุ่มเรียน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ณ เดือนมกราคม 2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 50 คน 9 กลุ่มเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดแรงบันดาลใจและแบบวัดเรื่องใกล้เคียง เช่น แบบวัดแรงจูงใจแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ จำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบวัดพื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่าน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ประสบการณ์ทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน ด้านที่ 2 กิจกรรมทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน และด้านที่ 3 ความรู้สึกทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 บุคคลต้นแบบทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการอ่าน และด้านที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบกับการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน จำนวน 20 ข้อ โดยสังเคราะห์จากแบบวัดแรงบันดาลใจ ของ Thrash & Elliot. (2003) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูโรงเรียนพัทลุง จังหวัดพัทลุง (<https://ptschool.thai.ac.th>) แบบประเมินความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนรายวิชา (<http://op.mahidol.ac.th>) ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามหลักการของ Likert ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง สร้างแรงบันดาลใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง สร้างแรงบันดาลใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง สร้างแรงบันดาลใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง สร้างแรงบันดาลใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สร้างแรงบันดาลใจน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับควรปรับปรุง

3.3 เสนอแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อคำถาม

3.4 ปรับปรุงและแก้ไขแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ตามแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.5 เสนอแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 1 คน ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ในการถาม (Index of Item Objectives Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2564)

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจ ข้อคำถามนั้นว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นใช้โปรแกรมคำนวณคอมพิวเตอร์ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งผลจากการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยผู้เชี่ยวชาญไม่มีประเด็นให้ต้องแก้ไขปรับปรุง

3.6 นำแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านที่ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หรือความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า α ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามมีความเชื่อมั่นระดับสูง (อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2562) จากนั้นใช้โปรแกรมคำนวณคอมพิวเตอร์ ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของประเด็นคำถาม พบว่า ข้อคำถามมีค่าความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้ในการศึกษาได้และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้เท่ากับ 0.930

3.7 นำแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วไปใช้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (one sample t-test) เทียบกับเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 เพื่อทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ที่เก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน ดังนี้

5.1 หาค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมคำนวณคอมพิวเตอร์ จากนั้นแปรผลค่าเฉลี่ยตามการจำแนกคะแนนเป็นระดับคุณภาพ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

- ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับดีมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับดี
- ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับพอใช้
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง แรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับควรปรับปรุง

5.2 หาค่า t-test แบบ one sample group โดยมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

- 1) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มจากกลุ่มประชากรที่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ
- 2) ค่าของตัวแปรตามแต่ละหน่วยเป็นอิสระต่อกัน

3) ไม่ทราบค่าความแปรปรวนของกลุ่มประชากร

4) กลุ่มตัวอย่างมีขนาดน้อยกว่า 100 คน (<http://vph.vet.ku.ac.th/vphvetku/images/education/Biostat57/tTestText57.pdf>)

จากนั้นใช้โปรแกรมคำนวณคอมพิวเตอร์เพื่อทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ผลคะแนนจากแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ โดยผลค่าคะแนนเฉลี่ยที่นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทำได้ต้องมีแรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป หรือสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 จากหลักเกณฑ์วิธีการประเมินผลการศึกษาของ Bloom (1971) ดังนี้

ระดับสูง หมายถึง ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ระดับกลาง หมายถึง ได้คะแนนระหว่างร้อยละ 60-79

ระดับต่ำ หมายถึง ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

การสร้างและหาประสิทธิภาพของการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 950 คน 9 กลุ่มเรียน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ณ เดือนมกราคม 2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 50

คน 1 กลุ่มเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดนิสัยรักการอ่านแบบมาตราประมาณค่าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบวัดนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ จำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 พฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน ด้านที่ 2 ความคิดที่มีต่อการอ่าน และด้านที่ 3 ความรู้สึกที่มีต่อการอ่าน โดยสังเคราะห์จากแบบวัดนิสัยรักการอ่านของวุฒิพงษ์ คำเนตร (2552) และแบบวัดนิสัยรักการอ่านของวรารณ จารุเมธีชน (2555) ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามหลักการของ Likert ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง นิสัยรักการอ่านมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง นิสัยรักการอ่านมาก

ระดับ 3 หมายถึง นิสัยรักการอ่านปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง นิสัยรักการอ่านน้อย

ระดับ 1 หมายถึง นิสัยรักการอ่านน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับควรปรับปรุง

3.3 เสนอแบบวัดนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อคำถาม

3.4 ปรับปรุงและแก้ไขแบบวัดนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.5 เสนอแบบวัดนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทรเกษม จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้น ที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 1 คน ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ในการถาม (Index of Item Objectives Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2564)

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจ ข้อคำถามนั้นว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นใช้โปรแกรมคำนวณคอมพิวเตอร์ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งผลจากการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญมิได้มีความเห็นให้ปรับปรุงแก้ไข

3.6 นำแบบวัดนิสัยรักการอ่านที่ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หรือความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า α ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามมีความเชื่อมั่นระดับสูง (อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2562) จากนั้นใช้โปรแกรมคำนวณคอมพิวเตอร์ ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของประเด็นคำถาม พบว่า ข้อคำถามมีค่าความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้ในการศึกษาได้และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้เท่ากับ 0.937

3.7 นำแบบวัดนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทรเกษม จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ที่ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญไปใช้วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำแบบวัดนิสัยรักการอ่านจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบก่อนเรียนและหลังเรียน ระยะเวลาห่างกัน 6 สัปดาห์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test dependent) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลการวัดนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ที่เก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

5.1 หาค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์คำนวณเพื่อทดสอบสมมติฐาน จากนั้นแปรผลค่าเฉลี่ยตามการจำแนกคะแนนเป็นระดับคุณภาพ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง นิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับควรปรับปรุง

5.2 หาค่า t-test แบบ dependent sample test โดยเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ โดยใช้โปรแกรมคำนวณคอมพิวเตอร์เพื่อทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ผลคะแนนจากแบบวัดนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

SRIPATUM
UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐานแบบ Pre-Experimental design มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 2) เพื่อศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ จึงได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ผลการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ระยะที่ 2 ผลการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

ระยะที่ 3 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติในการนำเสนอ ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย
\bar{X}	หมายถึง	มัชฌิมเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย (mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
t	หมายถึง	การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ประกอบด้วย one sample t-test และ Dependent t-test

โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละระยะดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ผลการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ผลการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ประกอบด้วย 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 1 การอ่านสารคดี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านบันเทิงคดี และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านกวีนิพนธ์ เวลาแผนละ 9 ชั่วโมง แบ่งเป็น ทฤษฎี 3 ชั่วโมง ปฏิบัติ 3 ชั่วโมง และเรียนรู้ด้วยตนเอง 3 ชั่วโมง ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 50 คน ที่เรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 กลุ่มเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม มีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านสารคดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการอ่านสารคดี (K)
2. เพื่อให้ นักศึกษาจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านสารคดี (P)
3. เพื่อให้ นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดี จนเกิดแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านสารคดีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (A)

ผลการเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอธิบายความรู้เกี่ยวกับการอ่านสารคดีได้
2. นักศึกษาสามารถจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านสารคดีได้
3. นักศึกษาสามารถสรุปคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดีจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้

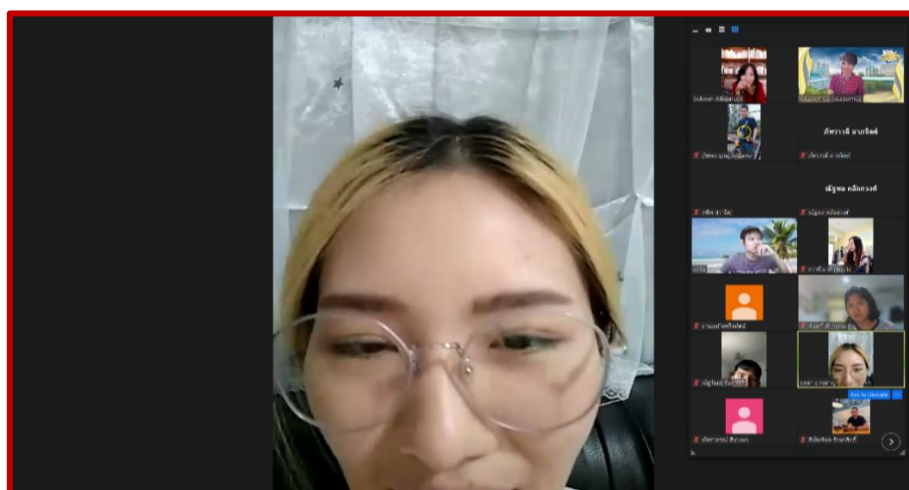
สารคดีเป็นงานเขียนที่มุ่งให้ความรู้ข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ ความคิดเห็นของผู้เขียนเป็นส่วนประกอบ และเมื่ออ่านแล้วต้องให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินด้วย ประเภทของสารคดี เช่น สารคดีท่องเที่ยว สารคดีเชิงข่าว สารคดีผู้หญิง สารคดีผู้ชาย สารคดีประวัติบุคคล สารคดีสัตว์ สารคดีอาหาร สารคดีประวัติศาสตร์ สารคดีศิลปวัฒนธรรม สารคดีการประดิษฐ์ สารคดีสุขภาพ ความงาม การออกกำลังกาย เป็นต้น องค์ประกอบของสารคดี ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป ภาพประกอบ การใช้ภาษา การสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจสร้างสรรค์ หลักการอ่านสารคดี ควรพิจารณาจากเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร ชื่อเรื่อง คำนำ เนื้อหา สรุป เป็นอย่างไร มีความเป็นเอกภาพหรือไม่ แยกแยะว่าเนื้อหาส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือหรือไม่ ข้อคิดเห็นสามารถเปิดโลกทัศน์ผู้อ่านอย่างไร ภาษาในการเขียนใช้ระดับใด ให้สุนทรียภาพทางภาษาอย่างไร ได้รับคุณค่าหรือประโยชน์ด้านใดจากการอ่านสารคดีบ้าง และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้

กิจกรรมการเรียนรู้

เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ โดยใช้โปรแกรม Zoom Meeting กิจกรรมการเรียนรู้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge)

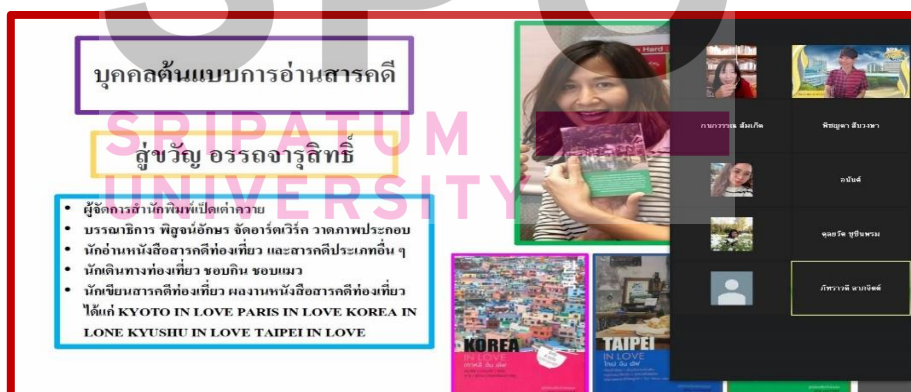
ผู้สอนเปิดประเด็นโดยการชักชวนให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิดผ่านสื่อ PowerPoint เช่น ชอบอ่านหรือไม่ อ่านอะไรกันมาบ้าง ประโยชน์ของการอ่านมีอะไรบ้าง สารคดีเป็นงานเขียนประเภทใด เคยอ่านสารคดีอะไรมาบ้าง ดังตัวอย่างภาพที่ 4.1

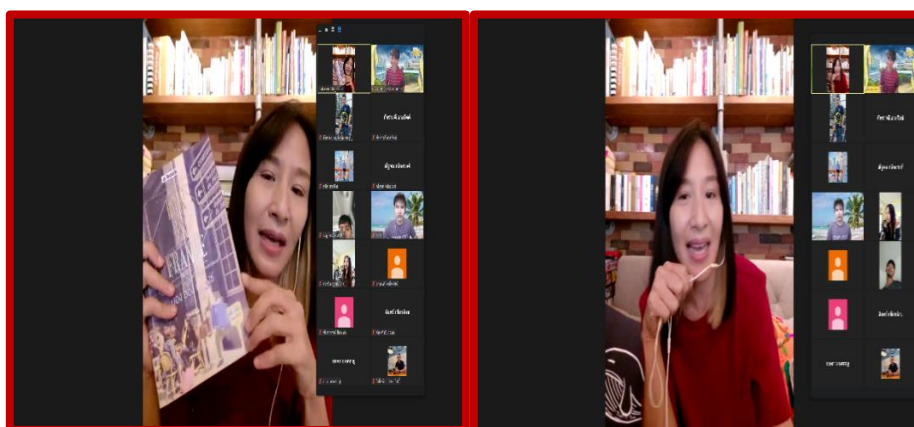
ภาพที่ 4.1 ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิด

ขั้นที่ 2 สร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom)

1. ผู้สอนใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านสารคดี บุคคลต้นแบบ ได้แก่ คุณสุชัชวัญ อรรถจารุสิทธิ์ นักอ่านสารคดีหลากหลายประเภท อาทิ สารคดีท่องเที่ยว สารคดีสัตว์ สารคดีอาหาร นักเขียนสารคดีท่องเที่ยว มีผลงานท่องเที่ยวชุด IN LOVE 5 เล่ม ได้แก่ Istanbul In Love, Kyushu In Love, Korea In Love, Kyoto In Love, Paris In Love และ Taipei In Love ผู้จัดการสำนักพิมพ์เปิดเต่าควาย บรรณาธิการหนังสือ จัดอาร์ตเวิร์ค และภาพประกอบ วิทยากรบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนสารคดีท่องเที่ยว
2. บุคคลต้นแบบเล่าประวัติชีวิต การมีนิสัยรักการอ่าน วิธีการอ่าน การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต โดยกระตุ้นแรงบันดาลใจในการอ่านให้ผู้เรียน ผ่านสื่อ PowerPoint และ Clip Video
3. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสัมภาษณ์ สนทนา และอภิปรายร่วมกับบุคคลต้นแบบในการอ่าน
4. ผู้สอนและบุคคลต้นแบบให้ความรู้เกี่ยวกับสารคดีและวิธีการอ่านสารคดี ผ่านสื่อ PowerPoint และเอกสารประกอบการสอน
5. ผู้สอนให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านแบบ SQ4R ผ่านสื่อ PowerPoint ดังตัวอย่างภาพที่ 4.2-4.3

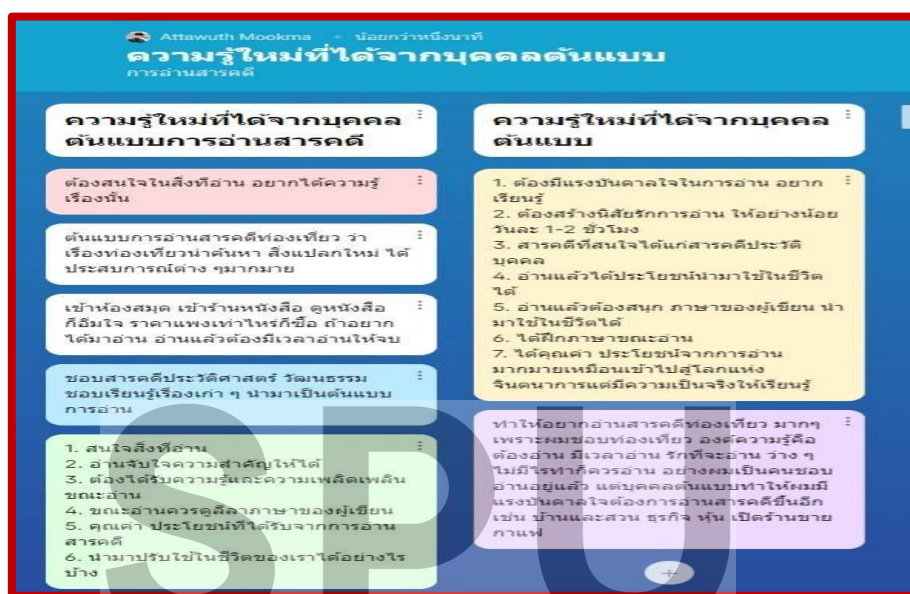
ภาพที่ 4.2 แนะนำบุคลิกต้นแบบการอ่านสารคดี

ภาพที่ 4.3 บุคคลต้นแบบบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านสารคดี

ขั้นที่ 3 ได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

ผู้เรียนสังเคราะห์ความรู้ใหม่ที่ได้จากบุคคลต้นแบบในด้านความรู้เกี่ยวกับการอ่านสารคดี วิธีการอ่านสารคดี และการอ่านแบบ SQ4R ผ่านโปรแกรม Padlet กระดานแสดงความคิดเห็น ดังตัวอย่างภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 ความรู้ใหม่ที่ได้จากบุคคลต้นแบบ

ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge)

1. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถ จากนั้นฝึกปฏิบัติการอ่านสารคดีตามที่ผู้สอนกำหนดให้จากแบบฝึกหัด ได้แก่เรื่อง 5 วิธี กิน “ข้าวเหนียวมะม่วง” ยังไงให้ไม่ “อ้วน”
2. ฝึกอ่านสารคดี โดยใช้วิธีการอ่านแบบ SQ4R มีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 Survey (S) อ่านเรื่องอย่างคร่าว ๆ แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกการอ่าน
 - 2.2 Question (Q) ช่วยกันตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยบันทึกไว้ในแบบบันทึกการอ่าน
 - 2.3 Read (R1) อ่านเรื่องอย่างละเอียดและค้นหาคำตอบของคำถามที่ได้ตั้งไว้
 - 2.4 Record (R2) บันทึกส่วนที่สำคัญและจำเป็นโดยเขียนข้อความอย่างกระชับรัดกุมตามความเข้าใจของผู้เรียน
 - 2.5 Recite (R3) สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามที่ตั้งไว้จากเรื่องที่อ่าน โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในคำตอบให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่
 - 2.6 Reflect (R4) วิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
3. ผู้สอนร่วมกับบุคคลต้นแบบร่วมกันซักถามผู้เรียนถึงประโยชน์ของเรื่องที่อ่านที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ดังตัวอย่างภาพที่ 4.5

แบบบันทึกการอ่าน SQ4R
เรื่อง 5 วิธี กินข้าวเหนียวม่วนอย่างไรให้อ้วน
กลุ่มอ่านหา

สมาชิก

1.		เลขที่ 5
2.		เลขที่ 8
3.		เลขที่ 14
4.		เลขที่ 22
5.		เลขที่ 40

คำชี้แจง ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มอ่านบทอ่านที่กำหนดให้ จากนั้นกรอกข้อมูลในช่องต่อไปนี้ให้ถูกต้องและสมบูรณ์

Survey (S)

- เป็นสารคดีอาหารและสุขภาพ
- มีชื่อเรื่อง คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป
- มีภาพประกอบชัดเจน
- เป็นเรื่องเกี่ยวกับการรับประทานข้าวเหนียวม่วนกับสุขภาพ

2

Question (Q)

- ตั้งชื่อเรื่องอย่างไร
- เกิดเรื่องลักษณะใด
- วัตถุประสงค์ของเรื่อง
- ความรู้คืออะไร
- การใช้ภาษาเป็นอย่างไร
- ความเห็นและข้อแนะนำเป็นอย่างไร
- ข้อคิดเห็นของผู้เขียนเป็นอย่างไร

Read (R1)

- ข้าวเหนียวม่วนเป็นอาหารหวานที่คนไทยและต่างชาติต่างชอบในรสชาติเป็นอย่างดี
- ม่วนอร่อยรสดีเหลือรสขม ข้างเหนียวเหน็นมี รสคื่น่ากะทิ และโรยด้วยถั่วเขียวซีกเพิ่ม ความกรุบกรอบและรับประทานได้อย่างอร่อยด้วย
- ถ้ารับประทานมากเกินไปอาจทำให้น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วได้
- 5 วิธี กิน "ข้าวเหนียวม่วน" อ้วนได้ไม่ "อ้วน" ได้แก่
 1. กินในปริมาณที่เหมาะสม
 2. เลือกกินม่วนมากกว่าข้าวเหนียว
 3. เลือกข้าวเหนียวคั้นมากกว่าข้าวเหนียวขาว
 4. อดกะทิ
 5. ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีโรคประจำตัว ควรระวัง เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคไขมันในเลือดสูง โรคเบาหวาน โรคน้ำหนักตัวเกิน
- ถ้ารับประทานมากเกินไป รับประทานแล้ว ต้องออกกำลังกายควบคู่กันไปด้วย

3

Record (R2)

5 วิธี กิน "ข้าวเหนียวม่วน" อ้วนได้ไม่ "อ้วน" ได้แก่

1. กินในปริมาณที่เหมาะสม สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง
2. เลือกกินม่วนมากกว่าข้าวเหนียว
3. เลือกข้าวเหนียวคั้นมากกว่าข้าวเหนียวขาว อาจทำได้อีกหลายรสในตู้แช่เย็นหรือแช่แข็ง
4. อดกะทิ ไม่ดื่มใส่กะทิมากจนเกินไปเพราะทำให้คอเลสเตอรอล
5. ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีโรคประจำตัว ควรระวัง เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคไขมันในเลือดสูง โรคเบาหวาน โรคน้ำหนักตัวเกิน

คนสุขภาพดีสามารถรับประทานม่วนอย่างพอเหมาะทำให้มีน้ำหนักตัวสูงชันอย่างรวดเร็วจนได้

- ถ้ารับประทานมากเกินไป รับประทานแล้ว ต้องออกกำลังกายควบคู่กันไปด้วย

Recite (R3)

- ข้าวเหนียวม่วนเป็นอาหารหวานที่คนไทยและต่างชาติต่างชอบในรสชาติเป็นอย่างดี
- ม่วนอร่อยรสดีเหลือรสขม ข้างเหนียวเหน็นมี รสคื่น่ากะทิ และโรยด้วยถั่วเขียวซีกเพิ่มความกรุบกรอบและรับประทานได้อย่างอร่อยด้วย
- ถ้ารับประทานมากเกินไปอาจทำให้น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วได้
- 5 วิธี กิน "ข้าวเหนียวม่วน" อ้วนได้ไม่ "อ้วน" ได้แก่
 1. กินในปริมาณที่เหมาะสม
 2. เลือกกินม่วนมากกว่าข้าวเหนียว
 3. เลือกข้าวเหนียวคั้นมากกว่าข้าวเหนียวขาว
 4. อดกะทิ
 5. ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีโรคประจำตัว ควรระวัง เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคไขมันในเลือดสูง โรคเบาหวาน โรคน้ำหนักตัวเกิน
- คนสุขภาพดีสามารถรับประทานม่วนอย่างพอเหมาะทำให้มีน้ำหนักตัวสูงชันอย่างรวดเร็วจนได้
- ถ้ารับประทานมากเกินไป รับประทานแล้ว ต้องออกกำลังกายควบคู่กันไปด้วย

4

ขั้นตอนการสะท้อน

- การตั้งชื่อเรื่อง 5 วิธี กินข้าวเหนียวม่วนอย่างไรให้อ้วน เป็นการตั้งชื่อเรื่องลักษณะของสิ่งผู้เขียน และนำไปปฏิบัติ และวิธีใช้การสังเกตเกี่ยวกับ
- เกิดเรื่องแบบชวนให้คิด ว่าถ้ากินข้าวเหนียวม่วนกับน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นตามม่วน จากนั้นก็ศึกษาให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้าวเหนียวม่วน
- จุดประสงค์ในการตั้งชื่อเรื่อง และนำไปปฏิบัติ และผลการสะท้อนถึงวิธีการรับประทานข้าวเหนียวม่วน ว่าควรออกกำลังกายไปด้วย การรับประทานมากเกินไปจนเกินไปโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ไขมันในเลือดสูง น้ำตาลในเลือดสูง
- ความรู้ที่ได้รับ ได้ความรู้เกี่ยวกับข้าวเหนียวม่วน รับประทานข้าวเหนียวม่วนอย่างไรให้อ้วน 5 วิธี ได้แก่ 1. กินในปริมาณที่เหมาะสม 2. เลือกกินม่วนมากกว่าข้าวเหนียว 3. เลือกข้าวเหนียวคั้นมากกว่าข้าวเหนียวขาว 4. อดกะทิ 5. ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีโรคประจำตัว ควรระวัง เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคน้ำหนักตัวเกิน
- ข้อคิดเห็นของผู้เขียนเป็นอย่างไร ควรกินเป็นครั้งคราว ไม่กินทุกวันเพราะจะทำให้ร่างกายไม่แข็งแรง
- ความเห็นและข้อแนะนำ ว่าให้ทราบถึงการรับประทานข้าวเหนียวม่วนที่ดีต้องควบคู่กันไปด้วย ได้ทราบว่ามีผลดีเกี่ยวกับสุขภาพ การรับประทานอาหารและสุขภาพแล้วคนผู้กินไป การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดี ทำให้ลดน้ำหนักตัวได้ดี เพื่อไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดี
- ข้อคิดเห็นของผู้เขียนเป็นอย่างไร ข้าวเหนียวม่วนเป็นอาหารที่อร่อย และมีระดับแคลอรีสูง น้ำตาลสูง จึงควรบริโภคพอประมาณ หากรับประทานมากเกินไปจนอ้วนแล้วเพิ่มอย่างรวดเร็ว ควรออกกำลังกายเป็นประจำและกินผลไม้แทนขนมหวานที่มีสุขภาพที่ดี

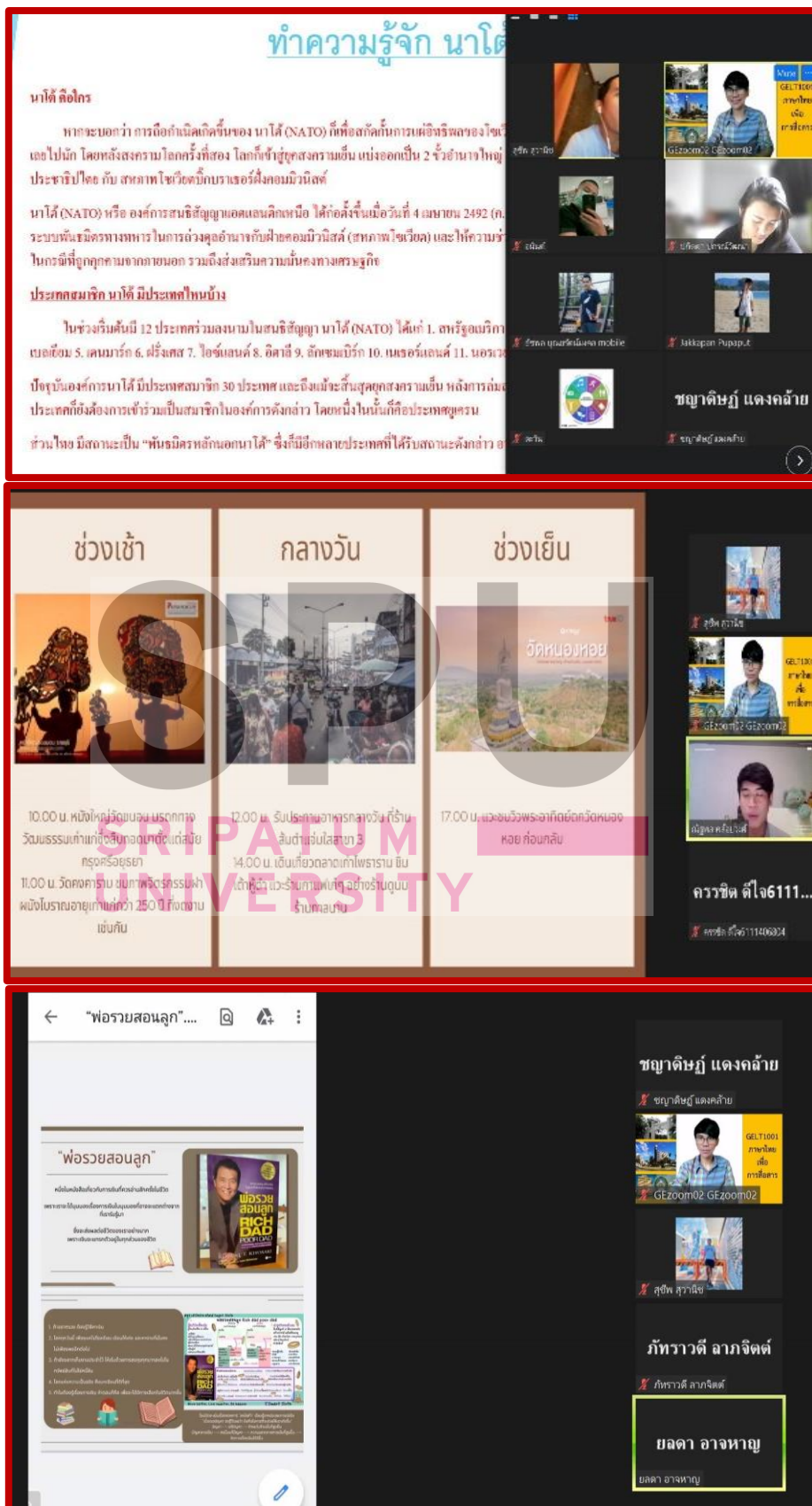
Reflect (R4)

- อ่านเข้าใจง่าย เขียนได้ตรงประเด็นชัดเจน บทความไม่ยาวทำให้ไม่เบื่อหน่ายและอ่าน
- ได้รับความรู้เกี่ยวกับการรับประทานข้าวเหนียวม่วน
- ทำให้วิธีรับประทานข้าวเหนียวม่วนอย่างถูกต้อง
- ทำให้รู้ถึงสุขภาพ การมีสุขภาพที่ดี
- เห็นด้วยกับความรูที่ได้รู้ การประกอบกับข้าวเหนียวม่วนของสมาชิกทุกคน

ภาพที่ 4.5 ตัวอย่างผลงานการฝึกอ่านสารคดีโดยใช้วิธีการอ่านแบบ SQ4R ของนักศึกษา

ขั้นที่ 5 กำกับตนเอง (Self-Direction)

1. ฝึกปฏิบัติกรอ่านสารคดีที่สนใจนอกชั้นเรียน โดยแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบคณะกรรมการกลุ่มละ 1 เรื่อง จากนั้นให้สรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์ตามขั้นตอนการอ่านสารคดี และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
2. ผู้เรียนค้นหาวิธีการอ่านสารคดีของตนเอง ว่ามีวิธีการอ่านสารคดีที่ขั้นตอน อย่างไร
3. ผู้เรียนสร้างแผนการอ่านของตนเอง
4. ผู้เรียนประเมินตนเองในด้านเป้าหมายการอ่าน ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน วิธีการแก้ไขปัญหาการอ่าน และความสำเร็จในการอ่าน
5. ผู้เรียนนำเสนอผลการอ่านอย่างสร้างสรรค์และอภิปรายร่วมกันในการเรียนครั้งต่อไป
6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา คุณค่า และความสำคัญของการอ่านสารคดี จนทำให้เกิดแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านสารคดีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังตัวอย่างภาพที่ 4.6-4.7

ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างการนำเสนอผลงานการอ่านสารคดีของนักศึกษา

แผนการอ่านสารคดี (งานเดี่ยว)				
ชื่อ-นามสกุล ██████████ เลขที่ 25 สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์				
วัน เวลา	เป้าหมายการอ่าน	ปัญหาและอุปสรรค การอ่าน	วิธีการแก้ไขปัญหา การอ่าน	ความสำเร็จใน การอ่าน
6 มีค. 65 / 21.00-22.00 น.	อ่านข่าว อ่านเรื่องท่องเที่ยว อ่านเรื่องกีฬา	ไม่มีสมาธิ ง่วงนอน	ฝึกสมาธิให้แน่น พยายาม ฟิน หรือ พักผ่อนให้เพียงพอ	อ่านเรื่องราวได้ครบ ตรงตามเป้าหมายและ เวลาที่กำหนด
7 มีค. 65 / 23.00-24.00 น.	อ่านเรื่องแมว อ่านเรื่องกีฬา อ่านเรื่องการเมือง	แฟนโทรศัพท์มาก คุยโทรศัพท์กับแฟน	คุยโทรศัพท์กับแฟน แล้วมาอ่านต่อ แต่ ทำให้อ่านได้น้อยลง	อ่านอ่านเรื่องราวได้ ครบตรงตามเป้าหมาย และเวลาที่กำหนด
8 มีค. 65 / 23.00-24.00 น.	อ่านเรื่องกีฬา อ่านเรื่องเกม อ่านเรื่องการเมือง	ไม่มีสมาธิ	ฝึกสมาธิให้แน่น	อ่านอ่านเรื่องราวได้ ครบตรงตามเป้าหมาย และเวลาที่กำหนด
9 มีค. 65 / 23.00-00.30 น.	อ่านเรื่องกีฬา อ่านข่าว อ่านธุรกิจ SME	อ่านไม่ค่อยเข้าใจ โดยเฉพาะเรื่องธุรกิจ	อ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง หรือเปลี่ยนไปอ่าน ของผู้เขียนคนอื่น	อ่านอ่านเรื่องราวได้ ครบตรงตามเป้าหมาย และเวลาที่กำหนด
10 มีค. 65 / 23.00-00.30 น.	อ่านเรื่องอาหาร อ่านเรื่องกีฬา อ่านเรื่องการศึกษา	-	-	อ่านอ่านเรื่องราวได้ ครบตรงตามเป้าหมาย และเวลาที่กำหนด
11 มีค. 65 / 23.00-00.30 น.	อ่านเรื่องกีฬา อ่านเรื่องท่องเที่ยว อ่านเรื่องการเรียนรู้ ผู้หญิง	ถูกรบกวนจาก Face book, Line	เปิดอ่าน Facebook Line หลังจาก ปฏิบัติกรอ่านเสร็จ แล้ว	อ่านอ่านเรื่องราวได้ ครบตรงตามเป้าหมาย และเวลาที่กำหนด

ภาพที่ 4.7 ตัวอย่างแผนการอ่านสารคดีของนักศึกษา

การวัดและการประเมินผลการอ่านสารคดี

ตารางที่ 4.1 การวัดและการประเมินผลการอ่านสารคดี

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและ ประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง ความรับผิดชอบ ภาระต่อหรือรุ่น การตรงต่อเวลา การมีคุณธรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ในระดับดี
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน (ชั้นที่ 4 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	สังเกตจากความรับผิดชอบในการทำงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความร่วมมือในการทำงานกระบวนการทำงาน การนำเสนอผลงานในชั้นเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
3. ผลงานการอ่าน (ขั้นที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	ความถูกต้องของเนื้อหาในการตอบคำถาม ความคิดสร้างสรรค์ ความเรียบร้อยของผลงาน การใช้ภาษา การตรงต่อเวลา	แบบประเมินผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีผลงานการอ่านในระดับดี
4. การนำเสนอผลงาน (ขั้นที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	การเตรียมความพร้อม เนื้อหาสาระ รูปแบบการนำเสนอ การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม การรักษาเวลา	แบบประเมินการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการนำเสนอผลงานในระดับดี
5. การตอบคำถาม (ขั้นที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	การถาม-ตอบ	แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน การได้รับแรงบันดาลใจในการอ่าน และการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นในระดับดี

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. เว็บไซต์ padlet กระดานแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม
2. สื่อ PowerPoint นำเสนอความรู้เกี่ยวกับการสอน
3. สื่อ clip video เกี่ยวกับการสอน
4. โปรแกรมวงล้อ wheel of names
5. แหล่งข้อมูลสารสนเทศในเว็บไซต์ และสื่อออนไลน์
6. เอกสารประกอบการสอน

แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านสารคดี (ดูเกณฑ์การให้คะแนนจากแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับเต็มในภาคผนวก)

ตารางที่ 4.2 แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านสารคดี

เลขที่	การสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (15 คะแนน)	การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน (15 คะแนน)	ผลงาน (15 คะแนน)	การนำเสนอผลงาน (15 คะแนน)	การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดี (5 คะแนน)	คะแนนรวม 65 คะแนน	ระดับ
1	13	13	14	14	4	58	ดีมาก
2	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
3	12	13	12	13	4	54	ดี
4	13	13	14	14	4	58	ดีมาก
5	11	11	12	13	4	51	ดี
6	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
7	11	12	13	14	4	54	ดี
8	12	13	12	13	4	54	ดี
9	11	12	13	14	4	54	ดี
10	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
11	11	11	12	13	4	51	ดี
12	14	14	11	12	4	55	ดีมาก
13	14	14	14	13	4	59	ดีมาก
14	13	13	14	14	4	58	ดีมาก
15	11	12	13	14	4	54	ดี
16	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
17	11	12	13	14	4	54	ดี
18	12	13	12	13	4	54	ดี
19	12	13	12	13	4	54	ดี
20	13	13	14	14	4	58	ดีมาก
21	11	11	12	13	4	51	ดี
22	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
23	11	11	12	13	4	51	ดี
24	11	11	12	13	4	51	ดี
25	13	13	14	14	4	58	ดีมาก
26	12	13	12	13	4	54	ดี
27	11	12	13	14	4	54	ดี
28	14	14	11	12	4	55	ดีมาก

เลขที่	การสังเกต พฤติกรรมการมี ส่วนร่วมใน ชั้นเรียน (15 คะแนน)	การสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มและ การนำเสนอผลงาน (15 คะแนน)	ผลงาน (15 คะแนน)	การนำเสนอ ผลงาน (15 คะแนน)	การเห็นคุณค่า และความสำคัญ ของการอ่าน สารคดี (5 คะแนน)	คะแนน รวม 65 คะแนน	ระดับ
29	13	12	14	14	4	57	ดีมาก
30	14	14	14	14	5	61	ดีมาก
31	14	14	14	14	5	61	ดีมาก
32	14	14	11	12	4	55	ดีมาก
33	15	14	15	14	5	63	ดีมาก
34	14	14	14	13	4	59	ดีมาก
35	14	14	14	13	4	59	ดีมาก
36	13	12	14	14	4	57	ดีมาก
37	14	14	14	14	5	61	ดีมาก
38	14	14	11	12	4	55	ดีมาก
39	14	14	14	14	5	61	ดีมาก
40	14	14	14	13	4	59	ดีมาก
41	14	14	14	13	4	59	ดีมาก
42	13	12	14	14	4	57	ดีมาก
43	14	14	14	14	5	61	ดีมาก
44	15	14	15	14	5	63	ดีมาก
45	14	14	11	12	4	55	ดีมาก
46	14	14	15	14	5	62	ดีมาก
47	13	12	14	14	4	57	ดีมาก
48	14	14	15	14	5	62	ดีมาก
49	13	13	15	14	5	60	ดีมาก
50	13	12	14	14	4	57	ดีมาก

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 55-65	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 44-54	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 33-43	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 33	ได้ระดับ	ปรับปรุง

การประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านสารคดี สรุปได้ดังนี้ นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 50 คน ทำคะแนน 55-65 ได้ระดับดีมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ทำคะแนน 44-54 ได้ระดับดี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 จึงเป็นไปตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ว่า นักศึกษาร้อยละ 80 ต้องผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป เพราะฉะนั้น นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปร้อยละ 100

2. ผลการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ และส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านบันเทิงคดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการอ่านบันเทิงคดี (K)
2. เพื่อให้ นักศึกษาจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านบันเทิงคดี (P)
3. เพื่อให้ นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันเทิงคดี จนเกิดแรงบันดาลใจ และมีนิสัยรักการอ่านบันเทิงคดีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (A)

ผลการเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอธิบายความรู้เกี่ยวกับการอ่านบันเทิงคดีได้
2. นักศึกษาสามารถจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านบันเทิงคดีได้
3. นักศึกษาสามารถสรุปคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันเทิงคดีจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้

บันเทิงคดีเป็นงานเขียนที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินสำเร็จอารมณ์เป็นสำคัญ พร้อมทั้งให้แง่คิด คติธรรม การเรียนรู้ชีวิตแก่ผู้อ่านด้วย ประเภทของบันเทิงคดี ได้แก่ นิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน บทละคร บทภาพยนตร์ บทเพลง เนื้อหาหลากหลายแนว เช่น รักสุข รักโศก พ่อแม่แม่งอน อิงประวัติศาสตร์ ย้อนยุค ผจญภัย บูล้างผลาญ ภูตผีปิศาจลึกลับเหนือธรรมชาติ ผู้ร้ายผู้ดี หสนิยาย เป็นต้น มีทั้งเรื่องขนาดสั้นและขนาดยาว เล่มเดียวจบ หลายเล่มจบ เป็นตอน ๆ องค์ประกอบของบันเทิงคดี ได้แก่ แนวคิด โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และบทสนทนา หลักการอ่านบันเทิงคดี ต้องพิจารณาดังนี้ เรื่องราวสาระสำคัญ การตั้งชื่อเรื่อง เปิดเรื่อง ความขัดแย้งหรือปมปัญหา ตัวละคร

ฉาก บทสนทนา การเล่าเรื่อง การดำเนินเรื่อง ปิดเรื่อง การใช้ภาษา กลวิธีการสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจ ความเป็นเอกภาพของเรื่อง ความสมเหตุสมผล คุณค่าของเรื่อง การเรียนรู้ชีวิต และการนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้

เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ โดยใช้โปรแกรม Zoom Meeting กิจกรรมการเรียนรู้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

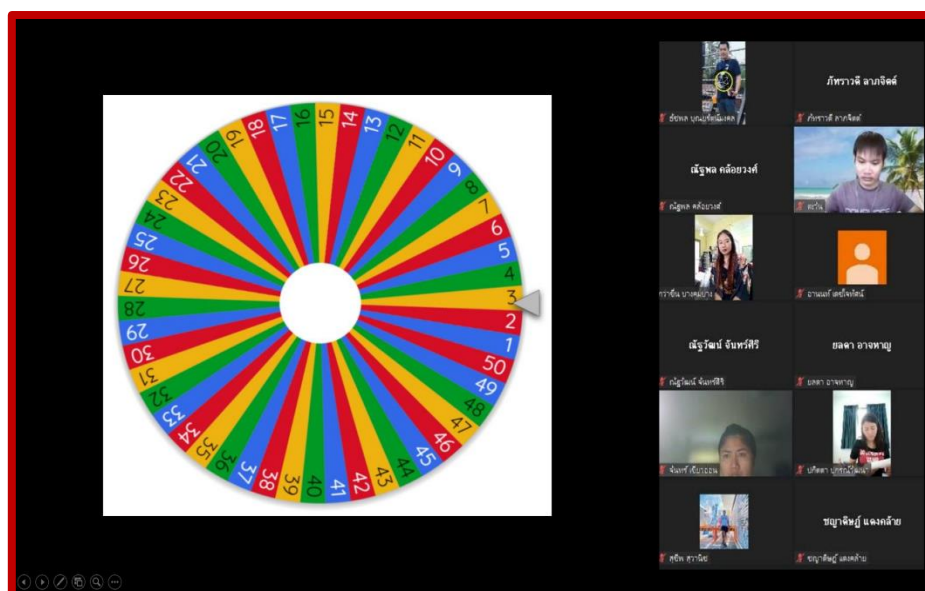
ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge)

1. ผู้สอนเปิดวิดีโอทัศนขนาดสั้นเพื่อกระตุ้นภาพจำเกี่ยวกับบันเทิงคดี ดังตัวอย่างภาพที่ 4.8

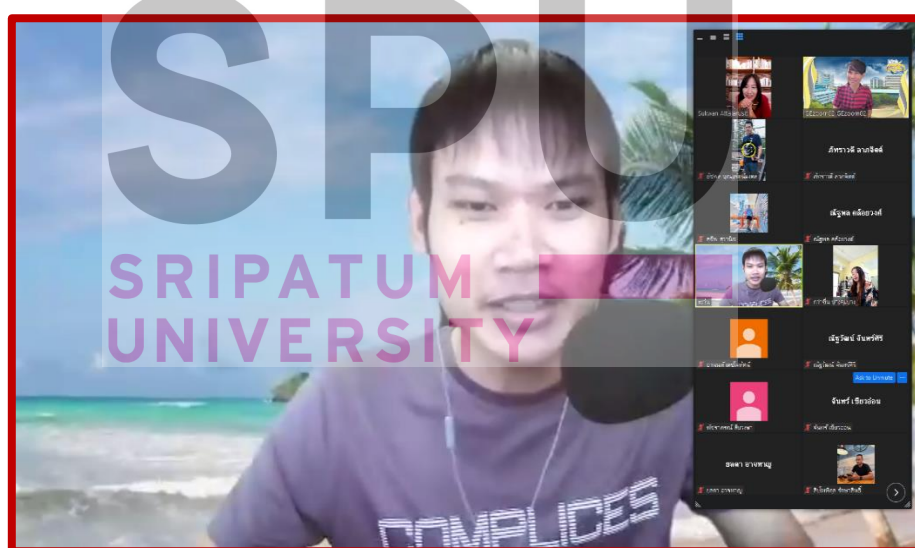

ภาพที่ 4.8 วิดีทัศน์ขนาดสั้นเกี่ยวกับบันเทิงคดี

2. ผู้สอนเปิดประเด็นชักชวนให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิด เช่น บันเทิงคดีคืออะไร เคยอ่านบันเทิงคดีหรือไม่ เคยอ่านบันเทิงคดีประเภทใด อ่านเรื่องอะไรมาบ้าง มีนักเขียนบันเทิงคดีในดวงใจหรือไม่ โดยใช้สื่อ PowerPoint และโปรแกรม wheel of names วงล้อสุ่มเรียกเลขที่นักศึกษา ดังตัวอย่างภาพที่ 4.9-4.10

ภาพที่ 4.9 วงล้อสุ่มเรียกเลขที่นักศึกษา

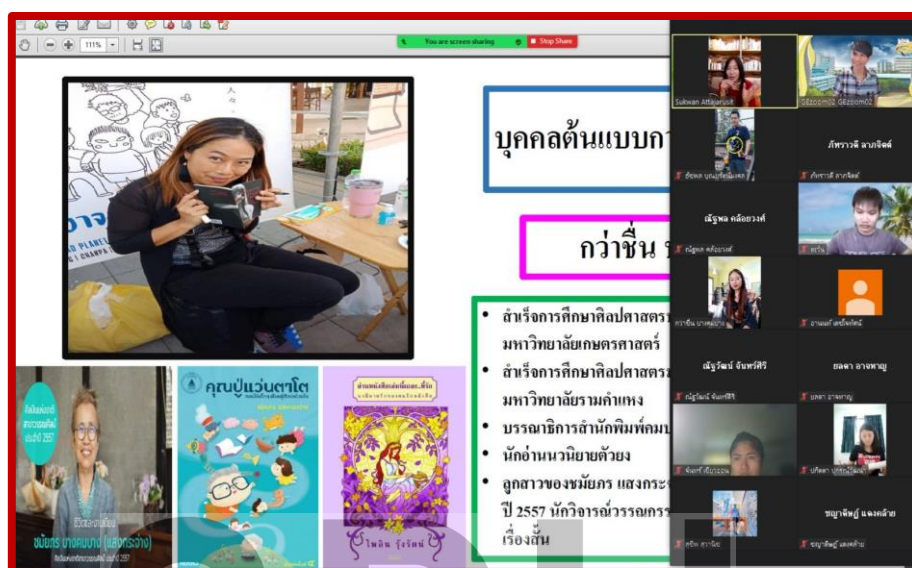

ภาพที่ 4.10 การตอบคำถามกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับบันฑิตคดี

ขั้นที่ 2 สร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom)

1. ผู้สอนใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านบันฑิตคดี ได้แก่ คุณกว่าซึน บางคมบาง นักอ่านนวนิยาย โดยเฉพาะนวนิยายของกฤษณา อโศกสิน ทมยันตี และแก้วเก้า นวนิยายแปล เขียนหนังสือบ้างบางโอกาส บรรณาธิการสำนักพิมพ์คมบาง ซึ่งเป็นสำนักพิมพ์ของครอบครัว พิสูจน์อักษรผลงานเขียนที่มารดา คือคุณชมัยภร แสงกระจ่าง ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2557 ประพันธ์ขึ้น จัดทำรูปเล่มและภาพประกอบ อีกทั้งเป็นวิทยากรรับ

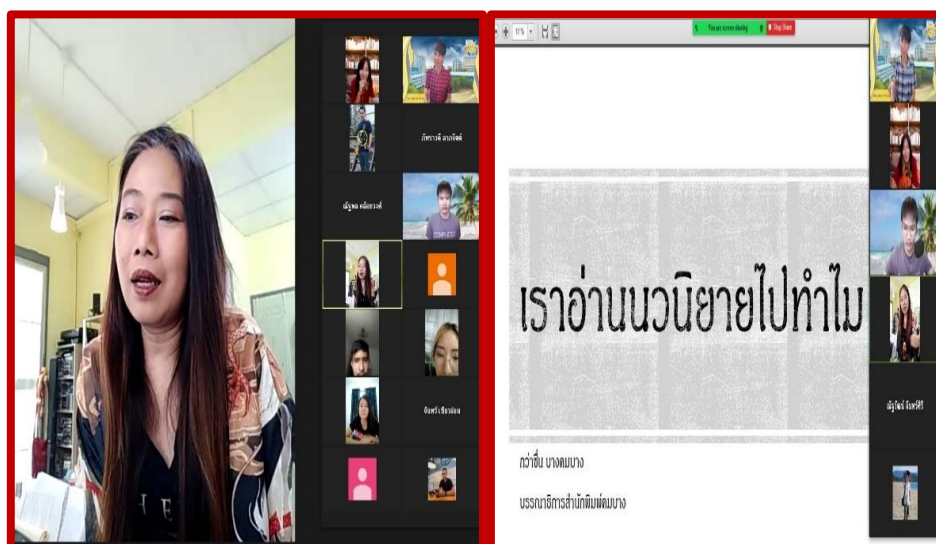
เชิญจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนนวนิยาย และการบรรณาธิการหนังสือ ดังตัวอย่างภาพที่ 4.11

ภาพที่ 4.11 แนะนำบุคคลต้นแบบการอ่านบันเทิงคดี

2. บุคคลต้นแบบเล่าประวัติชีวิต การมีนิสัยรักการอ่าน การอ่านกับการประสบความสำเร็จในชีวิต การสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน การสร้างนิสัยรักการอ่าน วิธีอ่านในแบบฉบับของบุคคลต้นแบบ ผ่านสื่อ PowerPoint และ Clip Vidio พร้อมการสัมภาษณ์จากผู้สอนและผู้เรียน และอภิปรายร่วมกัน

3. ผู้สอนร่วมกับบุคคลต้นแบบให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านบันเทิงคดีผ่านสื่อ PowerPoint และเอกสารประกอบการสอน ดังตัวอย่างภาพที่ 4.12

ภาพที่ 4.12 บุคคลต้นแบบบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านบันเทิงคดี

ขั้นที่ 3 ได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

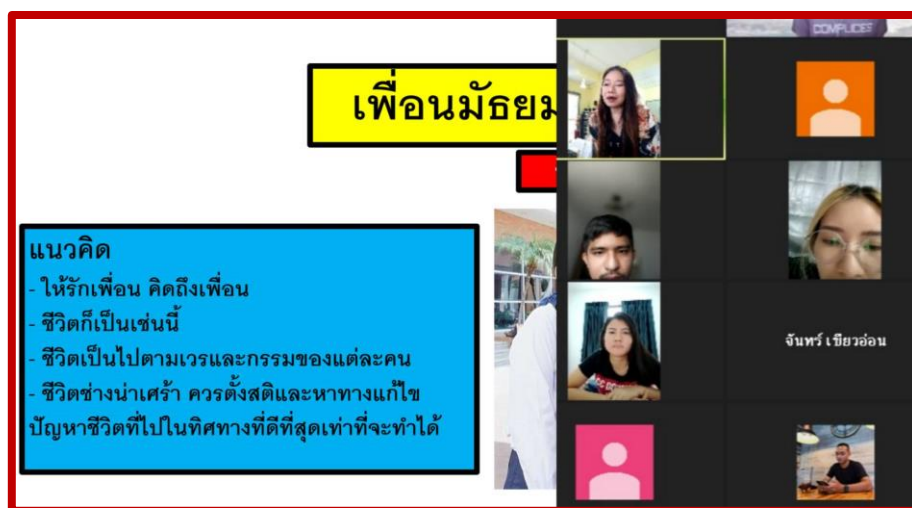
ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถ จากนั้นสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากบุคคลต้นแบบในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการอ่านบันทึกและวิธีการอ่านบันทึก โดยทำผ่านโปรแกรม Padlet และอภิปรายร่วมกัน ดังตัวอย่างภาพที่ 4.13

ภาพที่ 4.13 ความรู้ใหม่ที่ได้จากบุคคลต้นแบบการอ่านบันทึก

ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge)

1. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถ จากนั้นปฏิบัติการอ่านบันทึกและตอบคำถามตามโจทย์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ในแบบฝึกหัดการอ่านเรื่องสั้น “เพื่อนมัธยม” ของชัญวลี ศรีสุโข โดยมีบุคคลต้นแบบและผู้สอนเป็นผู้กำกับดูแล
2. ผู้เรียนนำเสนอผลงานการอ่านบันทึกหน้าชั้นเรียน โดยมีผู้สอนและบุคคลต้นแบบร่วมกันซักถาม ดังตัวอย่างภาพที่ 4.14

ภาพที่ 4.14 ตัวอย่างการนำเสนอผลงานการฝึกอ่านบันทึกของนักศึกษา

ขั้นที่ 5 กำกับตนเอง (Self-Direction)

1. ฝึกปฏิบัติการอ่านบันทึกคติที่สนใจนอกชั้นเรียน เป็นรายบุคคล คนละ 1 เรื่อง จากนั้นให้สรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์ตามขั้นตอนการอ่านบันทึกคติ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
2. ผู้เรียนค้นหาวิธีการอ่านบันทึกคติของตนเอง ว่ามีวิธีการอ่านบันทึกคติที่ขั้นตอน อย่างไร
3. ผู้เรียนสร้างแผนการอ่านบันทึกคติของตนเอง
4. ผู้เรียนประเมินตนเองในด้านเป้าหมายการอ่าน ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน วิธีการแก้ไขปัญหาการอ่าน และความสำเร็จในการอ่าน
5. การนำเสนอผลงานการอ่านอย่างสร้างสรรค์ เช่น นำเสนอผ่านสื่อ Tiktok, Clip Video, เล่าให้ฟังหน้าชั้นเรียนด้วยการตีบท, จัดรายการโทรทัศน์แนะนำหนังสือ, เล่นิทานก่อนนอน, การแสดงละครสั้น ฯลฯ และอภิปรายร่วมกันในการเรียนครั้งต่อไป
6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดในด้านเนื้อหา คุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึกคติ การได้รับแรงบันดาลใจ และการสร้างนิสัยรักการอ่าน โดยใช้แผนที่ความคิด ดังตัวอย่างภาพที่ 4.15-4.20

ภาพที่ 4.15 ตัวอย่างการนำเสนอผลงานการอ่านบันทึกคติของนักศึกษา

ชื่อ-นามสกุล ██████████ เลขที่ 50 สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

วิธีการอ่านบันทึกคดีของนักศึกษา

(งานเดี่ยว) หลังจากที่นักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการอ่านจากบุคคลต้นแบบแล้ว นักศึกษาสามารถคิดวิธีการอ่านขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับลักษณะการอ่านของนักศึกษาอย่างไร แบ่งเป็นกี่ขั้นตอน จงอธิบาย

วิธีการอ่านของข้าพเจ้า มีดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม ได้แก่ เตรียมตัว สภาพร่างกายต้องพร้อม เตรียมใจ จิตใจต้องพร้อม มีแรงบันดาลใจ มุ่งมั่น มีสมาธิ หาที่เงียบสงบอ่าน
2. ขั้นอ่าน ได้แก่ จับใจความสำคัญ การจดจำสิ่งที่อ่าน
3. ขั้นตั้งคำถาม ได้แก่ ตั้งคำถามจากสิ่งที่อ่าน ตั้งคำถามจากเรื่องราว ตั้งคำถามจากทฤษฎีการอ่านบันทึกคดี เช่น ชื่อเรื่อง เปิดเรื่อง ปิดเรื่อง ปมปัญหา คลายปม จุดสุดยอด แนวคิด นิสัยตัวละคร ฯลฯ
4. ขั้นหาคำตอบ ได้แก่ การตอบคำถามจากสิ่งที่ตั้งคำถาม
5. ขั้นสรุป ได้แก่ การสรุปความคิดรวบยอดจากสิ่งที่อ่าน คุณค่า ความสำคัญ ประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน การนำไปปรับใช้การดำเนินชีวิต

ภาพที่ 4.16 ตัวอย่างวิธีการอ่านบันทึกคดีของนักศึกษา

ชื่อ-นามสกุล ██████████ เลขที่ 29 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์

วัน เวลา	เป้าหมายการอ่าน	ปัญหาและอุปสรรคการอ่าน	วิธีการแก้ไขปัญหาการอ่าน	ความสำเร็จในการอ่าน
13 มีค. 65 / 23.00-24.00 น.	อ่านคำขวัญชายหัวเราะ 2-3 เรื่อง	ทำงานเล็กไม่เป็นเวลา	ต้องหาเวลาว่างหลังจากทำงานมาอ่าน	อ่านจบตามที่กำหนดไว้
14 มีค. 65 / 23.00-24.00 น.	อ่านนิทานอีสปเรื่องตอตก, หลานกับขนานโมไร้อย่างไร	ต้องการกิจเรื่องงานไม่มีสมาธิ	หาเวลาว่างสำหรับการอ่าน ตั้งสติดีก่อนอ่าน	อ่านจบตามที่กำหนดไว้
15 มีค. 65 / 23.00-24.00 น.	อ่านเรื่องสั้นเรื่องแก้วตาขวัญใจของใครหนอ	ไม่ค่อยมีเวลาอ่านเพราะต้องทำงาน	หาเวลาว่างจากการทำงานมาอ่าน	อ่านจบตามที่กำหนดไว้
16 มีค. 65 / เวลาว่างเมื่อใดก็จะหยิบขึ้นอ่านเมื่อนั้นตลอดวัน	อ่านนวนิยายเรื่องบุพเพสันนิวาสของรอมแพง หน้า 1-170	เวลาน้อย	ว่างเมื่อไหร่ก็หยิบนวนิยายขึ้นมาอ่าน	อ่านจบตามที่กำหนดไว้
17 มีค. 65 / เวลาว่างเมื่อใดก็จะหยิบขึ้นอ่านเมื่อนั้นตลอดวัน	อ่านนวนิยายเรื่องบุพเพสันนิวาสของรอมแพง หน้า 171-341	จริงจังนอน	นอนก่อน ตื่นแล้วอ่านต่อ	อ่านจบตามที่กำหนดไว้
18 มีค. 65 / เวลาว่างเมื่อใดก็จะหยิบขึ้นอ่านเมื่อนั้นตลอดวัน	อ่านนวนิยายเรื่องบุพเพสันนิวาสของรอมแพง หน้า 342-512	ติดเล่นเกม ทำให้เวลาอ่านน้อยลง	เล่นเกมให้เสร็จแล้วอ่านต่ออย่างจริงจัง	อ่านจบตามที่กำหนดไว้

ภาพที่ 4.17 ตัวอย่างแผนการอ่านบันทึกคดีของนักศึกษา

ภาพที่ 4.18 แผนที่ความคิดคุณค่าการอ่านบันทึกคดี

ภาพที่ 4.19 แผนที่ความคิดความสำคัญของการอ่านบ้านเท็งคดี

ภาพที่ 4.20 แผนที่ความคิดสรุปความคิดรวบยอด

การวัดและการประเมินผลการอ่านบ้านเท็งคดี

ตารางที่ 4.3 การวัดและการประเมินผลการอ่านบ้านเท็งคดี

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น การตรงต่อเวลา การมีคุณธรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ในระดับดี
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน (ชั้นที่ 4 ของ	สังเกตจาก ความรับผิดชอบในการทำงาน ยอมรับฟังความคิดเห็น	แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม และการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
กิจกรรมการเรียนรู้)	ของผู้อื่น ความร่วมมือในการทำงาน กระบวนการทำงาน การนำเสนอ ผลงานในชั้นเรียน		
3. ผลงานการอ่าน (ขั้นที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	ความถูกต้องของเนื้อหาใน การตอบคำถาม ความคิดสร้างสรรค์ ความเรียบร้อยของผลงาน การใช้ภาษา การตรงต่อเวลา	แบบประเมินผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีผลงานการอ่านในระดับดี
4. การนำเสนอผลงาน (ขั้นที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	การเตรียมความพร้อม เนื้อหาสาระ รูปแบบการนำเสนอ การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม การรักษาเวลา	แบบประเมินการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการนำเสนอผลงานในระดับดี
5. การตอบคำถาม (ขั้นที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	การถาม-ตอบ	แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน การได้รับแรงบันดาลใจในการอ่าน และการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นในระดับดี

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. สื่อ PowerPoint นำเสนอความรู้เกี่ยวกับการสอน
2. สื่อ Clip Video เกี่ยวกับการสอน
3. เว็บไซต์ Padlet กระดานแสดงความคิดเห็น
4. โปรแกรมวงล้อ wheel of names
5. แหล่งข้อมูลสารสนเทศในเว็บไซต์และสื่อออนไลน์
6. เอกสารประกอบการสอน
7. แผนที่ความคิด (Mind Mapping)

แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านบันทึก (ดูเกณฑ์การให้คะแนนจากแผนการจัดการ
เรียนรู้ฉบับเต็มในภาคผนวก)

ตารางที่ 4.4 แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านบันทึก

เลขที่	การสังเกต พฤติกรรมการมี ส่วนร่วมใน ชั้นเรียน (15 คะแนน)	การสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มและ การนำเสนอผลงาน (15 คะแนน)	ผลงาน (15 คะแนน)	การนำเสนอ ผลงาน (15 คะแนน)	การเห็นคุณค่า และความสำคัญ ของการอ่าน บันทึก (5 คะแนน)	คะแนน รวม 65 คะแนน	ระดับ
1	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
2	14	14	13	13	4	58	ดีมาก
3	12	12	13	13	3	53	ดี
4	14	14	13	13	4	58	ดีมาก
5	12	13	13	13	3	54	ดี
6	11	12	13	13	3	52	ดี
7	14	14	14	14	5	61	ดีมาก
8	14	14	13	13	4	58	ดีมาก
9	15	15	14	14	4	62	ดีมาก
10	15	15	14	14	5	63	ดีมาก
11	12	12	13	13	3	53	ดี
12	12	13	13	13	3	54	ดี
13	15	15	14	14	4	62	ดีมาก
14	14	14	14	14	5	61	ดีมาก
15	15	15	15	15	4	64	ดีมาก
16	11	12	13	12	3	51	ดี
17	12	12	13	13	3	53	ดี
18	14	13	15	14	3	59	ดีมาก
19	12	13	13	13	3	54	ดี
20	14	13	15	14	3	59	ดีมาก
21	14	14	14	14	5	61	ดีมาก
22	14	13	15	14	3	59	ดีมาก
23	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
24	14	14	14	14	5	61	ดีมาก
25	11	12	13	13	3	52	ดี
26	15	15	14	14	5	63	ดีมาก
27	15	15	14	14	4	62	ดีมาก
28	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
29	11	12	13	13	3	52	ดี

เลขที่	การสังเกต พฤติกรรมการมี ส่วนร่วมใน ชั้นเรียน (15 คะแนน)	การสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มและ การนำเสนอผลงาน (15 คะแนน)	ผลงาน (15 คะแนน)	การนำเสนอ ผลงาน (15 คะแนน)	การเห็นคุณค่า และความสำคัญ ของการอ่าน บันทึกคดี (5 คะแนน)	คะแนน รวม 65 คะแนน	ระดับ
30	15	15	15	15	5	65	ดีมาก
31	11	12	13	13	3	52	ดี
32	15	15	15	15	4	64	ดีมาก
33	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
34	11	12	13	12	3	51	ดี
35	12	13	13	13	3	54	ดี
36	12	12	13	13	3	53	ดี
37	11	12	13	13	3	52	ดี
38	11	12	13	12	3	51	ดี
39	14	14	14	14	4	60	ดีมาก
40	15	15	14	14	4	62	ดีมาก
41	15	15	14	14	4	62	ดีมาก
42	12	12	13	13	3	53	ดี
43	15	15	15	15	5	65	ดีมาก
44	14	14	13	13	4	58	ดีมาก
45	15	15	15	15	5	65	ดีมาก
46	12	13	13	13	3	54	ดี
47	14	14	13	13	4	58	ดีมาก
48	12	12	13	13	3	53	ดี
49	12	12	13	13	3	53	ดี
50	14	14	14	14	5	61	ดีมาก

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 55-65	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 44-54	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 33-43	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 33	ได้ระดับ	ปรับปรุง

การประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านบันทึกคดี สรุปได้ดังนี้ นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 50 คน ทำคะแนน 55-65 ได้ระดับดีมาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ทำคะแนน 44-54 ได้ระดับดี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40 จึงเป็นไปตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ว่า นักศึกษาร้อยละ 80 ต้องผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป เพราะฉะนั้น นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปร้อยละ 100

3. ผลการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ และส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านกวีนิพนธ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการอ่านกวีนิพนธ์ (K)
2. เพื่อให้ นักศึกษาจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านกวีนิพนธ์ (P)
3. เพื่อให้ นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์ จนเกิดแรงบันดาลใจ และมีนิสัยรักการอ่านกวีนิพนธ์อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (A)

ผลการเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอธิบายความรู้เกี่ยวกับการอ่านกวีนิพนธ์ได้
2. นักศึกษาสามารถจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านกวีนิพนธ์ได้
3. นักศึกษาสามารถสรุปคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์จากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้

กวีนิพนธ์เป็นงานเขียนที่แต่งขึ้นด้วยคำประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ที่ร้อยกรองตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ประเภทนั้น ๆ การใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหาร มีจังหวะจะโคน ก่อให้เกิดรสอารมณ์ความรู้สึกสะเทือนใจ ประเภทของกวีนิพนธ์ หากใช้ลีลาการแต่งเป็นเกณฑ์แบ่งเป็นแนวฉันทลักษณ์เดิมและแนวเสรี หากแบ่งตามเนื้อหาแบ่งได้เป็นแนวพาฝันและแนวเพื่อชีวิต หลักการอ่านกวีนิพนธ์ ควรพิจารณารูปแบบฉันทลักษณ์ เนื้อหาสาระ กลวิธีการแต่ง

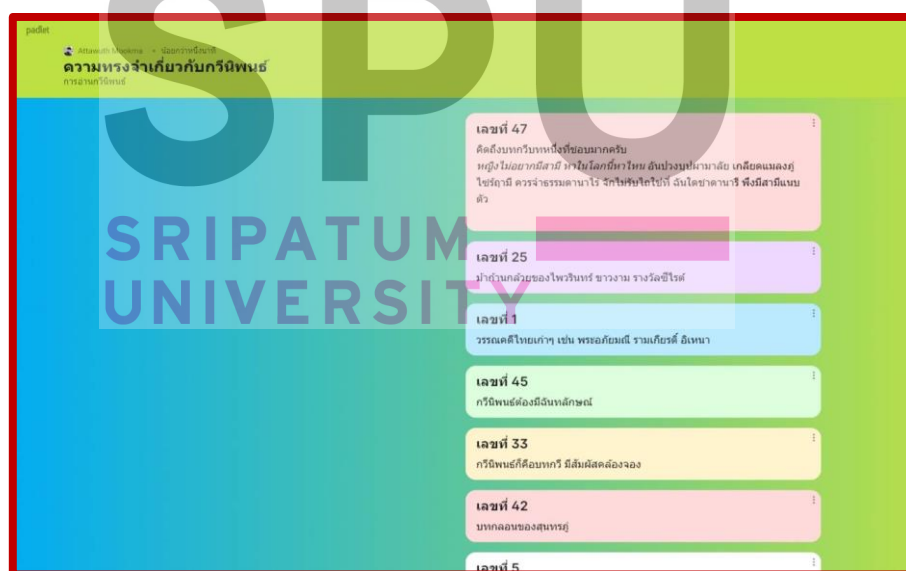
ได้แก่ การสรรคำ การเล่นสัมผัส สีลาจังหวะ โวหาร ภาพพจน์ สัญลักษณ์ จินตภาพ รสอารมณ์ความรู้สึกระของกวีนิพนธ์ และคุณค่าที่ได้จากกวีนิพนธ์ การนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้

เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ โดยใช้โปรแกรม Zoom Meeting กิจกรรมการเรียนรู้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge)

1. ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นความคิดผู้เรียนเพื่อทบทวนความรู้เดิมโดยการให้เขียนสิ่งใดก็ได้เท่าที่จำได้เกี่ยวกับกวีนิพนธ์หรือบทร้อยกรองไทย ลงในสื่อ Padlet ดังตัวอย่างภาพที่ 4.21
2. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายร่วมกัน

ภาพที่ 4.21 ความทรงจำเกี่ยวกับกวีนิพนธ์

ขั้นที่ 2 สร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom)

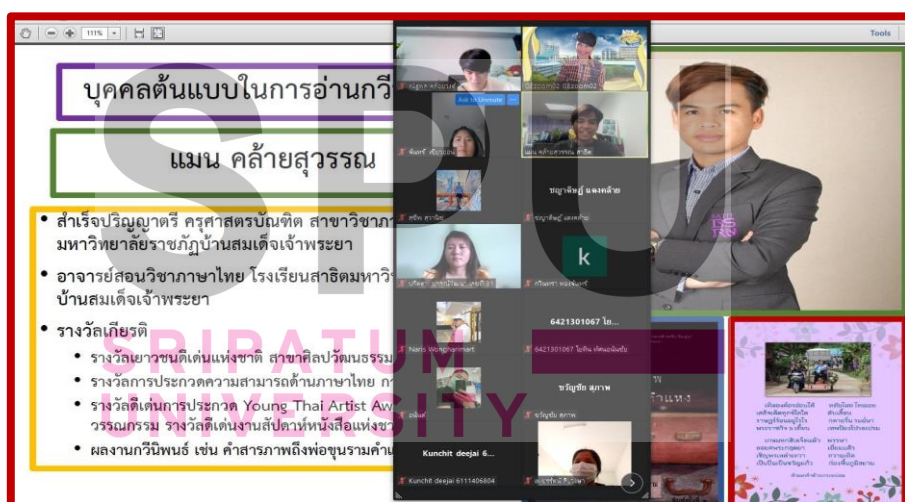
1. ผู้สอนใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน ได้แก่ คุณแมน คล้ายสุวรรณ อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นักอ่านกวีนิพนธ์ จนเป็นแรงบันดาลใจให้เขียนกวีนิพนธ์มากมาย อาทิ กวีนิพนธ์คำสารภาพถึงพ่อขุนรามคำแหง ได้รับรางวัลดีเด่นงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ 2560 ประเภทบทร้อยกรองสำหรับวัยรุ่น บทกวีนิพนธ์ฟังข่าว บทกวีนิพนธ์จดหมายเปิดผนึก บทกวีนิพนธ์ 84 พรรษาในหลวงของปวงชน อีกทั้งยังได้รับรางวัลเกียรติยศ เช่น นักศึกษารางวัลพระราชทานใน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รางวัลเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาศิลปวัฒนธรรม เนื่องในวันเยาวชนแห่งชาติ และยังมีรางวัลแห่งความภาคภูมิใจ เช่น รางวัลชนะเลิศโล่พระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในการแข่งขันกลอนสดครั้งที่ 26 “ได้ร่วมพระบารมี จักรีวงศ์” ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งสมควรค่าแก่การเป็นบุคคลต้นแบบการอ่านกวีนิพนธ์

2. บุคคลต้นแบบเล่าประวัติชีวิต การมีนิสัยรักการอ่าน วิธีการอ่าน การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต โดยกระตุ้นแรงบันดาลใจในการอ่าน และส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้ผู้เรียน ผ่านสื่อ PowerPoint และ Clip Video

3. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสัมภาษณ์ สนทนา และอภิปรายร่วมกับบุคคลต้นแบบในการอ่าน

4. ผู้สอนและบุคคลต้นแบบให้ความรู้และวิธีการอ่านกวีนิพนธ์ผ่านสื่อ PowerPoint, Clip Video และเอกสารประกอบการสอน ดังตัวอย่างภาพที่ 4.22-4.23

ภาพที่ 4.22 แนะนำบุคคลต้นแบบการอ่านกวีนิพนธ์

ภาพที่ 4.23 บุคคลต้นแบบบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านกวีนิพนธ์

ขั้นที่ 3 ได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

ผู้เรียนสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ในการอ่านกวีนิพนธ์จากบุคคลต้นแบบ โดยวิธีการพูดนำเสนอต่อเนื่อกันไม่ซ้ำประเด็นแบบจิ๊กซอว์ และสรุปเป็นแผนที่ความคิดร่วมกัน ดังตัวอย่างภาพที่ 4.24

ภาพที่ 4.24 แผนที่ความคิดเกี่ยวกับความรู้ใหม่ที่ได้จากบุคคลต้นแบบการอ่านกวีนิพนธ์

ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge)

1. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบอิสระความสามารถ จากนั้นอ่านบทกวีนิพนธ์ขนาดสั้น กลุ่มละ 1 เรื่อง และตอบคำถามจากเรื่องทีอ่านตามโจทย์กำหนดในแบบฝึกหัดกิจกรรมการอ่านในชั้นเรียน
2. อภิปรายร่วมกันว่ากวีนิพนธ์ที่อ่านสามารถนำไปปรับในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง ดังตัวอย่างภาพที่ 4.25

ภาพ·คำ ประจำวัน ๓๖๕
ชัชชัยกร แสงกระจ่าง
ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

กวีนิพนธ์ “รุ่งลงดิน” ของชัชชัยกร แสงกระจ่าง

- 1) บทกวีบทนี้แต่งด้วยคำประพันธ์ประเภท โคลง
- 2) เนื้อหาสาระเกี่ยวกับธรรมชาติที่อยู่สูงกับธรรมชาติที่อยู่ต่ำสามารถบรรจบกันได้เมื่อถึงเวลาอันควร เปรียบเหมือนมนุษย์ที่แตกต่างกันในด้านฐานะชาติตระกูลหรือฐานะในครอบครัวที่อาจประสบพบเจอกันได้ถ้าพร้อมใจขมิ้มจริง
- 3) การใช้ภาษาไพเราะงดงาม มีการเล่นคำซ้ำ เสมอเสมอ เพื่อเน้นย้ำถึงความจริงว่ารุ่งต้องอยู่ที่สูง ใช้ภาพพจน์บุคคลวัตในคำว่ารุ่งปรารถนาและดินอุบไม่ไร้ธรรมชาติมีกิริยาอาการเช่นมนุษย์ในบทสุดท้ายเล่นสัมผัสอักษร ส ได้แก่ สา คสาย สร้าง สื่อ สุด
- 4) รสอารมณ์ ได้สัมผัสธรรมชาติ รุ่ง ดิน ความรักของมนุษย์ที่ไม่ว่าจะมีสิ่งใดมาขวางกัน
- 5) ให้นวนคิดว่า คนเขาไม่ว่าสูงหรือต่ำก็สามารถพบกันได้ รักกันได้ หรือเป็นเพื่อนกันได้ ในเวลาที่เหมาะสม

รุ่งลงดิน
ภาพ วชิรชัย งามเกษมณี
คำ ชัชชัยกร แสงกระจ่าง
๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔

รุ่งมักต้องอยู่ฟ้า	เสมอเสมอ
แต่อาจมีที่ผลอ	ต่างบ้าง
เมื่อรุ่งปรารถนาเจอ	ดินอุบ
จึงสาดสายลงสร้าง	สื่อร้อยสุดใจ

กลุ่มอ่านแล้วช่วยอ่านแล้วรวย

ภาพที่ 4.25 ตัวอย่างผลงานการฝึกอ่านวิเคราะห์กวีนิพนธ์ของนักศึกษา

ขั้นที่ 5 กำกับตนเอง (Self-Direction)

1. ฝึกปฏิบัติการอ่านกวีนิพนธ์ที่สนใจนอกชั้นเรียน
2. ผู้เรียนค้นหาวิธีการอ่านกวีนิพนธ์ของตนเอง
3. ผู้เรียนสร้างแผนการอ่านกวีนิพนธ์ของตนเอง
4. การนำเสนอผลการอ่านอย่างสร้างสรรค์ด้วยวิธีการ Think-pair-share ในการเรียนครั้งต่อไป ด้วยการเรียกสุ่มเลขที่ด้วยโปรแกรม Wheel of names

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนอ่านกวีนิพนธ์ จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ และตีความหมายของกวีนิพนธ์

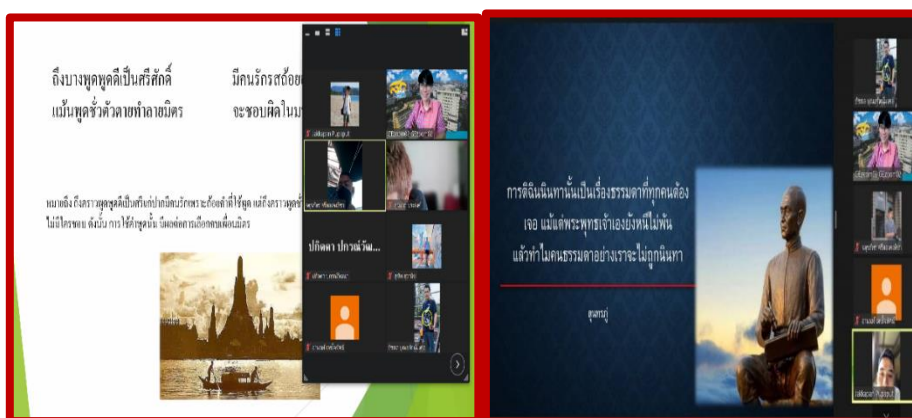
ขั้นที่ 2 จับคู่กับเพื่อนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการอ่านกวีนิพนธ์ แล้วเปรียบเทียบหลอมรวมความคิดว่าใครถูกต้องที่สุดร่วมกัน

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนแบ่งปันความรู้หน้าชั้นเรียน ว่าอ่านกวีนิพนธ์แล้วผลการอ่านเป็นอย่างไร โดยผู้สอนจะเขียนคำตอบในทัศนะของผู้สอนใน PowerPoint

5. ผู้สอนและผู้เรียนสรุปทบทวนร่วมกันด้วยการอภิปรายถาม-ตอบ ในด้านเนื้อหา คุณค่า และความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์ การได้รับแรงบันดาลใจในการอ่าน และการสร้างนิสัยรักการอ่าน ดังตัวอย่างภาพที่ 4.26-4.29

ภาพที่ 4.26 วงล้อสุ่มเรียกเลขที่นักศึกษา

ภาพที่ 4.27 ตัวอย่างการนำเสนอผลงานการอ่านกวีนิพนธ์ของนักศึกษา

วัน เวลา	เป้าหมายการอ่าน	ปัญหาและอุปสรรคการอ่าน	วิธีการแก้ไขปัญหการอ่าน	ความสำเร็จในการอ่าน
20 มี.ค. 66 เวลา 21.00-22.00 น.	อ่านบทสั้นในหนังสือเล่มเล็กที่เรียกว่าวิก	ดูบทความจากสื่อออนไลน์ จิตใจล้าลาแวอกยกแก่ณม	ตั้งใจกับอ่านก่อนสื่อออนไลน์ให้ขยลัง	อ่านสำเร็จตามเป้าหมาย
21 มี.ค. 66 เวลา 21.00-22.00 น.	อ่านวรรณกรรมวรรณคดี	อ่านไม่ค่อยเข้าใจ ศัพท์ยาก	อาศัยการเปิดพจนานุกรม	อ่านสำเร็จตามเป้าหมาย
22 มี.ค. 66 เวลา 21.00-22.00 น.	อ่านกวีนิพนธ์รางวัลซีไรต์ เรื่องมีกักกล้วย	อ่านไม่ค่อยเข้าใจ ต้องอ่านหลายรอบ ต้องอาศัยการตีความ	อ่านไม่เข้าใจพยายามแลกเปลี่ยนกับเพื่อน	อ่านสำเร็จตามเป้าหมาย
23 มี.ค. 66 เวลา 21.00-22.30 น.	อ่านกวีนิพนธ์รางวัลดีเด่นทางสถาปัตยกรรมหนังสือแห่งชาติ ประเด็นทบทวนหรือตรวจสอบรับ รวบเรื่องคำสารภาพเรื่องพ่อ ชูรวมคำแหง	รู้สึกน่าเบื่อ ตรงที่ต้องอ่านแล้วตีความ ต้องคิดหลายรอบ คิดหลายครั้งว่ากวีต้องการสื่ออะไร	อ่านช้าหลาย ๆ ครั้ง แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน	อ่านสำเร็จตามเป้าหมาย
24 มี.ค. 66 เวลา 21.00-22.30 น.	อ่านบทกลอนหรือของวิเศษในเพลงคนรักกลอน กลอนรัก คุณ	ไม่มีปัญหาเพราะอ่านเข้าใจง่าย	-	อ่านสำเร็จตามเป้าหมาย
25 มี.ค. 66 เวลา 21.00-22.30 น.	อ่านกวีนิพนธ์กวีอิสระกวีอิสระ ในข้อความภาพทางสื่อออนไลน์	ไม่เข้าใจศัพท์บางคำ	อาศัยการเปิดพจนานุกรม	อ่านสำเร็จตามเป้าหมาย

ภาพที่ 4.28 ตัวอย่างแผนการอ่านกวีนิพนธ์ของนักศึกษา

ชื่อ-นามสกุล [redacted] เลขที่ 30
สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ คณะวิทยาการจัดการ

วิธีการอ่านกวีนิพนธ์

(งานเดี่ยว) หลังจากที่นักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการอ่านจากบุคคลต้นแบบแล้ว นักศึกษาสามารถคิดวิธีการอ่านขั้นใหม่ที่สอดคล้องกับลักษณะการอ่านของนักศึกษาอย่างไร แบ่งเป็นกี่ขั้นตอน จงอธิบาย

วิธีการอ่านกวีนิพนธ์ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ชื่นชอบเข้าใจเนื้อความ เป็นการทำความเข้าใจว่าบทกวีมีเนื้อหากล่าวถึงอะไร แปลคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ
2. ชื่นชอบในครุศาสตร์และศิลปะ ความงามความหมายแฝง ซ่อนเร้น หรือการเปรียบเทียบต้องอาศัยการวิเคราะห์และตีความให้เข้าใจ
3. ชื่นชอบอุปมาอุปไมยที่ความหมายภาพพจน์ สัญลักษณ์ ต่าง ๆ แนวคิด การสะท้อนภาพสังคม
4. ชื่นชอบสรุป สรุปภาพรวมว่าบทกวีหมายถึงอะไร ต้องการสื่อเสนออะไร ให้แก่เรื่องอะไร ความคิดรวบยอดเป็นอย่างไร
5. ชื่นนำไปใช้ วิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นต่อบทกวี การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง ให้คุณค่าและสาระประโยชน์ด้านใด

ภาพที่ 4.29 ตัวอย่างวิธีการอ่านกวีนิพนธ์ของนักศึกษา

การวัดและการประเมินผลการอ่านกวีนิพนธ์

ตารางที่ 4.5 การวัดและการประเมินผลการอ่านกวีนิพนธ์

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น การตรงต่อเวลา การมีคุณธรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ในระดับดี

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และการนำเสนอผลงาน (ขั้นที่ 4 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	สังเกตจาก ความรับผิดชอบในการทำงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความร่วมมือในการทำงาน กระบวนการทำงาน การนำเสนอผลงานในชั้นเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี
3. ผลงานการอ่าน (ขั้นที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	ความถูกต้องของเนื้อหาในการตอบคำถาม ความคิดสร้างสรรค์ ความเรียบร้อยของผลงาน การใช้ภาษา การตรงต่อเวลา	แบบประเมินผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีผลงานการอ่านในระดับดี
4. การนำเสนอผลงาน (ขั้นที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	การเตรียมความพร้อม เนื้อหาสาระ รูปแบบการนำเสนอ การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม การรักษาเวลา	แบบประเมินการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการนำเสนอผลงานในระดับดี
5. การตอบคำถาม (ขั้นที่ 5 ของกิจกรรมการเรียนรู้)	การถาม-ตอบ	แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นในระดับดี

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. สื่อ PowerPoint นำเสนอความรู้เกี่ยวกับการสอน
2. สื่อ Clip Video เกี่ยวกับการสอน
3. เว็บไซต์ Padlet กระดานแสดงความคิดเห็น
4. โปรแกรมวงล้อ wheel of names
5. แหล่งข้อมูลสารสนเทศในเว็บไซต์ และสื่อออนไลน์
6. เอกสารประกอบการสอน
7. แผนที่ความคิด (Mind Mapping)

แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านกวีนิพนธ์ (ดูเกณฑ์การให้คะแนนจากแผนการจัดการ
เรียนรู้ฉบับในภาคผนวก)

ตารางที่ 4.6 แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านกวีนิพนธ์

เลขที่	การสังเกต พฤติกรรมการมี ส่วนร่วมใน ชั้นเรียน (15 คะแนน)	การสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มและ การนำเสนอผลงาน (15 คะแนน)	ผลงาน (15 คะแนน)	การนำเสนอ ผลงาน (15 คะแนน)	การเห็นคุณค่า และความสำคัญ ของการอ่าน กวีนิพนธ์ (5 คะแนน)	คะแนน รวม 65 คะแนน	ระดับ
1	13	14	15	14	4	60	ดีมาก
2	14	14	15	14	5	62	ดีมาก
3	12	13	13	13	3	54	ดี
4	14	15	15	15	5	64	ดีมาก
5	14	14	15	13	5	61	ดีมาก
6	14	14	15	14	5	62	ดีมาก
7	13	13	14	13	4	57	ดีมาก
8	14	14	15	13	5	61	ดีมาก
9	14	14	14	13	4	59	ดีมาก
10	13	13	13	13	3	55	ดีมาก
11	14	14	15	13	5	61	ดีมาก
12	14	14	15	14	5	62	ดีมาก
13	14	14	15	13	5	61	ดีมาก
14	13	13	13	13	3	55	ดีมาก
15	12	12	13	13	3	53	ดี
16	13	14	15	14	4	60	ดีมาก
17	13	14	14	13	4	58	ดีมาก
18	14	14	15	13	5	61	ดีมาก
19	12	12	13	13	4	54	ดี
20	14	14	15	13	5	61	ดีมาก
21	13	13	13	13	3	55	ดีมาก
22	11	12	13	13	4	53	ดี
23	13	13	13	13	4	56	ดีมาก
24	13	14	15	14	4	60	ดีมาก
25	13	14	14	13	4	58	ดีมาก
26	14	14	15	14	5	62	ดีมาก
27	14	15	15	14	5	63	ดีมาก
28	12	12	13	13	4	54	ดี

เลขที่	การสังเกต พฤติกรรมการมี ส่วนร่วมใน ชั้นเรียน (15 คะแนน)	การสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มและ การนำเสนอผลงาน (15 คะแนน)	ผลงาน (15 คะแนน)	การนำเสนอ ผลงาน (15 คะแนน)	การเห็นคุณค่า และความสำคัญ ของการอ่าน กวีนิพนธ์ (5 คะแนน)	คะแนน รวม 65 คะแนน	ระดับ
29	14	15	15	14	5	63	ดีมาก
30	13	13	13	13	4	56	ดีมาก
31	14	15	15	15	5	64	ดีมาก
32	13	14	15	14	4	60	ดีมาก
33	13	14	15	14	4	60	ดีมาก
34	12	12	13	13	4	54	ดี
35	14	15	15	15	5	64	ดีมาก
36	13	13	13	13	3	55	ดีมาก
37	14	15	15	15	5	64	ดีมาก
38	12	13	13	13	3	54	ดี
39	13	13	13	13	4	56	ดีมาก
40	14	14	14	13	4	59	ดีมาก
41	13	13	13	13	4	56	ดีมาก
42	14	14	14	13	4	59	ดีมาก
43	11	12	13	13	4	53	ดี
44	14	14	14	13	4	59	ดีมาก
45	13	13	13	13	4	56	ดีมาก
46	13	13	13	13	3	55	ดีมาก
47	11	12	13	13	4	53	ดี
48	13	14	14	13	4	58	ดีมาก
49	12	13	13	13	3	54	ดี
50	14	15	15	14	5	63	ดีมาก

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 55-65	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 44-54	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 33-43	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 33	ได้ระดับ	ปรับปรุง

การประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านกวีนิพนธ์ สรุปได้ดังนี้ นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 50 คน ทำคะแนน 55-65 ได้ระดับดีมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ทำคะแนน 44-54 ได้ระดับดี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20 จึงเป็นไปตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ว่า นักศึกษาร้อยละ 80 ต้องผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป เพราะฉะนั้น นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปร้อยละ 100

สรุปการวัดและการประเมินผลผู้เรียน

ผู้วิจัยได้สรุปการวัดและประเมินผลผู้เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน ดังนี้

ตารางที่ 4.7 สรุปการวัดและประเมินผลผู้เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ระดับผลการประเมิน								นศ.ร้อยละ 80 ต้องผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป	
	ดีมาก		ดี		พอใช้		ปรับปรุง		ผ่าน	ไม่ผ่าน
	จำนวนนศ.	ร้อยละ	จำนวนนศ.	ร้อยละ	จำนวนนศ.	ร้อยละ	จำนวนนศ.	ร้อยละ		
1. การอ่านสารคดี	35	70	15	30	-	-	-	-	✓	
2. การอ่านบันเทิงคดี	30	60	20	40	-	-	-	-	✓	
3. การอ่านกวีนิพนธ์	20	80	10	20	-	-	-	-	✓	

ระยะที่ 2 ผลการศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

ผลการวิเคราะห์การวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีดังต่อไปนี้

1. การวัดพื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่าน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ประสบการณ์ทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน ด้านที่ 2 กิจกรรมทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน และด้านที่ 3 ความรู้สึกทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน

2. การวัดแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 บุคคลต้นแบบทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการอ่าน และด้านที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบกับการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน

ทั้งนี้ เมื่อเทียบเกณฑ์แล้วต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 วิเคราะห์โดยการทดสอบค่า t แบบ One Sample t-test มีรายละเอียดดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ด้านพื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่าน รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ผลการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ด้านพื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่าน

รายการ	N	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig
ด้านที่ 1 ประสบการณ์ทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน	50	4.05 (81%)	0.44	ดี	16.78*	0.00
ด้านที่ 2 กิจกรรมทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน	50	4.02 (80.4%)	0.48	ดี	15.12*	0.00
ด้านที่ 3 ความรู้สึกทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน	50	4.47 (89.4%)	0.31	ดี	33.62*	0.00
รวม 3 ด้าน	50	4.18 (83.6%)	0.31	ดี	27.10*	0.00

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีพื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่าน โดยเทียบเกณฑ์แล้วต้องอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป หรือสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 วิเคราะห์โดยการทดสอบค่า t แบบ One Sample t-test นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีด้านที่ 1 ประสบการณ์ทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 คิดเป็นร้อยละ 81 ด้านที่ 2 กิจกรรมทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 คิดเป็นร้อยละ 80.40 และด้านที่ 3 ความรู้สึกทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.47 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 คิดเป็นร้อยละ 89.40 สรุปภาพรวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 คิดเป็นร้อยละ 83.60 แสดงว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่านทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

2. การทดสอบสมมติฐานการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ด้านการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ผลการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ด้านการวัดแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

รายการ	N	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig
ด้านที่ 1 บุคคลต้นแบบทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการอ่าน	50	4.49 (89.8%)	0.49	ดี	21.66*	0.00
ด้านที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบกับการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน	50	4.68 (93.6%)	0.47	ดีมาก	25.21*	0.00
รวม 2 ด้าน	50	4.58 (91.6%)	0.44	ดีมาก	25.69*	0.00

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ โดยการเทียบเกณฑ์แล้วต้องอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป หรือสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 วิเคราะห์โดยการทดสอบค่า t แบบ One Sample t-test นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีด้านที่ 1 บุคคลต้นแบบทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการอ่าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 คิดเป็นร้อยละ 89.80 และด้านที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบกับการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 คิดเป็นร้อยละ 93.60 สรุปภาพรวมทั้ง 2 ด้าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 คิดเป็นร้อยละ 91.60 แสดงว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

ระยะที่ 3 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน 2) ด้านความคิดที่มีต่อการอ่าน 3) ด้านความรู้สึที่มีต่อการอ่าน โดยการทดสอบสมมติฐานหาค่า t-test แบบ dependent sample test ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

1. การทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig
ทดสอบก่อนเรียน	50	2.57	0.50	ปานกลาง	26.41*	0.00
ทดสอบหลังเรียน	50	4.45	0.24	ดี		
ค่าความแตกต่าง	-	1.88	0.26	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.45 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้น โดยมีค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.88 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 เมื่อทดสอบค่า t แบบ dependent sample test ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่านเพิ่มขึ้น โดยมีค่า t เท่ากับ 26.41 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านความคิดที่มีต่อการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านความคิดที่มีต่อการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig
ทดสอบก่อนเรียน	50	3.50	0.72	ปานกลาง	14.76*	0.00
ทดสอบหลังเรียน	50	5.00	0.00	ดีมาก		
ค่าความแตกต่าง	-	1.50	0.72	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านความคิดที่มีต่อการอ่าน ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้น โดยมีค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 เมื่อทดสอบค่า t แบบ dependent sample test ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาด้านความคิดที่มีต่อการอ่านเพิ่มขึ้น โดยมีค่า t เท่ากับ 14.76 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านความรู้สึกรักที่มีต่อการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านความรู้สึกรักที่มีต่อการอ่าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig
ทดสอบก่อนเรียน	50	2.97	0.58	ปานกลาง	17.06*	0.00
ทดสอบหลังเรียน	50	4.52	0.26	ดีมาก		
ค่าความแตกต่าง	-	1.55	0.32	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ด้านความรู้สึกที่มีต่อการอ่าน ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ย 2.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ย 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้น โดยมีค่าความแตกต่างเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 เมื่อทดสอบค่า t แบบ dependent sample test ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาด้านความรู้สึกที่มีต่อการอ่านเพิ่มขึ้น โดยมีค่า t เท่ากับ 17.06 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. สรุปการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ทั้ง 3 ด้าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 สรุปผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ทั้ง 3 ด้าน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t	Sig
ทดสอบก่อนเรียน	50	2.90	0.49	ปานกลาง	24.47*	0.00
ทดสอบหลังเรียน	50	4.61	0.16	ดีมาก		
ค่าความแตกต่าง	-	1.71	0.33	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน ด้านความคิดที่มีต่อการอ่าน และด้านความรู้สึกที่มีต่อการอ่าน ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16 ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้น โดยมีค่าความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.71 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 เมื่อทดสอบค่า t แบบ dependent sample test ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสัยรักการอ่านโดยรวมของนักศึกษาเพิ่มขึ้น โดยมีค่า t เท่ากับ 24.47 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ดังนี้ 1) เพื่อออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 2) เพื่อศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักศึกษาจำนวน 50 คน 1 กลุ่มเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ 2) แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน และ 3) แบบวัดนิสัยรักการอ่าน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐานแบบ Pre-Experimental Design มีแบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียว สอบก่อนและสอบหลัง (The One Group Pretest-Posttest Design) ดำเนินการทดลองโดยการทดสอบวัดนิสัยรักการอ่านก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพแล้ว เมื่อดำเนินการทดลองครบ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 21 ชั่วโมงแล้ว จึงทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยทดสอบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านและทดสอบวัดนิสัยรักการอ่าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวัดแรงบันดาลใจในการอ่านใช้การทดสอบค่า t-test แบบ one sample group เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ส่วนการวัดนิสัยรักการอ่าน นำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้การทดสอบค่า t-test แบบ dependent sample test แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยสังเคราะห์มาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์และการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge) เป็นขั้นที่ตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนโดยใช้คำถามหรือกิจกรรมกระตุ้นปัญญาเดิมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ สร้างความสนใจความเข้าใจในการทบทวนความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานตามที่เคยศึกษามาแล้วหรือมีประสบการณ์มาแล้ว

2) ขั้นสร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom) เป็นเทคนิคสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นมีพลังในการพยายามหาความรู้ใหม่ สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความตื่นเต้น ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้รู้จักกับบุคคลต้นแบบ แนวปฏิบัติที่ดี สมควรนำมาเป็นแบบอย่างในชีวิตกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจทำให้การเรียนสนุก สร้างบรรยากาศให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งปัน เกิดความหลงใหลในศาสตร์และวิชาที่เรียน

3) ขั้นได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge) เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษารวบรวมความรู้แล้วบันทึกข้อมูล สรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ด้วยตนเอง จนเกิดความรู้ใหม่

4) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาทั้งหมดและความรู้ใหม่ที่ได้นำมาใช้ พร้อมนำความรู้ไปฝึกปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ประโยชน์ที่ได้จากสิ่งที่เรียน และการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาและปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

5) ขั้นกำกับตนเอง (Self-Direction) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำวิธีการ ความรู้ ไปใช้ศึกษาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ การนำวิธีการ ความรู้ ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในแบบของตนเอง ประเมินความรู้ ความคิด แล้วปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนา เพิ่มคุณค่าของความรู้เพื่อสร้างค่านิยมในการเรียนรู้ของตนเองอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอน ไปสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 3 แผน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านสารคดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านบันเทิงคดี และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านกวีนิพนธ์ ซึ่งแต่ละแผนได้ออกแบบให้มีจุดเด่นและมีความแตกต่างกันบางกิจกรรม เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่หลากหลายและทำทลายความสามารถของผู้เรียน จุดเด่นของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านสารคดี มีการนำเทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อฝึกให้นักศึกษาปฏิบัติการอ่านสารคดีให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น จุดเด่นของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านบันเทิงคดี มีการให้นักศึกษาฝึกนำเสนอผลงานการอ่านบันเทิงคดีอย่างสร้างสรรค์ เช่น นำเสนอผ่านสื่อ TikTok, Clip Video, เล่าให้ฟังหน้าชั้นเรียนด้วยการตีบท, จัดรายการโทรทัศน์แนะนำหนังสือ, เล่นนิทานก่อนนอน, การแสดงละครสั้น ฯลฯ และอภิปรายร่วมกัน จุดเด่นของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านกวีนิพนธ์ มีการฝึกให้ผู้เรียนพูดนำเสนอผลงานต่อเนื่องไม่ซ้ำประเด็นกันแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) และสรุปเป็นแผนที่ความคิด (Mind Map) ร่วมกัน อีกทั้งยังมีการให้นำเสนอผลการอ่านอย่างสร้างสรรค์ด้วยวิธีการ Think-pair-share ซึ่งเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดอีกด้วย

การใช้บุคคลต้นแบบในการอ่านถือว่าเป็น “หัวใจสำคัญ” ของการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ เพราะบุคคลต้นแบบเป็นบุคคลสำคัญที่ทำหน้าที่ดำเนินการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับผู้สอน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านและสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่ นักศึกษา บุคคลต้นแบบที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่างมีคุณสมบัติครบถ้วนของการเป็นบุคคลต้นแบบที่ดี กล่าวคือ เป็นผู้มีมีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญเรื่องการอ่านและเป็นที่รู้จักในแวดวงหนังสือ มีผลงานการเขียนตีพิมพ์เผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง ประสบความสำเร็จในชีวิตระดับหนึ่ง มีหน้าที่การงานที่ดี และเป็นคนดี ดังนี้ 1) บุคคลต้นแบบการอ่านสารคดี ได้แก่ คุณสุขวัญ อรรถจารุสิทธิ์ นักอ่านสารคดีท่องเที่ยว สารคดีอาหาร สารคดีสัตว์ นักเขียนสารคดีท่องเที่ยวชุด In Love 5 เล่ม ผู้จัดการสำนักพิมพ์เปิดเต้าควาย บรรณาธิการหนังสือ พิสูจน์อักษร ออกแบบรูปภาพ และจัดอาร์ตเวิร์ค รวมถึงการเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนสารคดีท่องเที่ยวอีกด้วย 2) บุคคลต้นแบบการอ่านบันเทิงคดี ได้แก่ คุณกว่าซิ่น บางคมบาง บุตรสาวคนโตของคุณชัมย์ภร บางคมบาง (แสงกระจ่าง) ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2557 นักอ่านนวนิยายไทยและนวนิยายแปล ผู้จัดการสำนักพิมพ์คมบาง บรรณาธิการ พิสูจน์อักษร ออกผลงานการเขียนบ้างบางโอกาส ได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการบรรณาธิการหนังสือ การอ่านนวนิยาย และการวิจารณ์วรรณกรรมอย่างต่อเนื่อง 3) บุคคลต้นแบบการอ่านกวีนิพนธ์ ได้แก่ คุณแมน คล้ายสุวรรณ อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ฝ่ายมัธยม นักอ่านกวีนิพนธ์ นักเขียนกวีนิพนธ์ เช่น รวมบทร้อยกรองคำสารภาพถึงพ่อขุนรามคำแหง ได้รับรางวัลดีเด่นงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2560 ประเภทบทร้อยกรองสำหรับวัยรุ่น อีกทั้งยังได้รับรางวัลเกียรติยศมากมาย เช่น รางวัลเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาศิลปวัฒนธรรม เนื่องในวันเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2557 นักศึกษารางวัลพระราชทานในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช ปี พ.ศ. 2559 เป็นต้น ซึ่งแต่ละคน

ได้ทำหน้าที่บุคคลต้นแบบในการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่ นักศึกษาได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

ในด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน แต่ละแผนมี คะแนนรวม 65 คะแนน แบ่งเป็น การสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน 15 คะแนน การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน 15 คะแนน ผลงาน 15 คะแนน การนำเสนอ ผลงาน 15 คะแนน การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน การนำไปใช้ การสร้างแรงบันดาลใจ และการสร้างนิสัยรักการอ่าน 5 คะแนน นักศึกษาร้อยละ 80 ต้องผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านสารคดี สรุปได้ว่า นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 50 คน ทำคะแนนผ่านเกณฑ์ระดับดีมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ทำคะแนนผ่านเกณฑ์ระดับดี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 จึงกล่าวได้ว่า นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปร้อยละ 100

2) การประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านบันเทิงคดี สรุปได้ว่า นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 50 คน ทำคะแนนผ่านเกณฑ์ระดับดีมาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ทำคะแนนผ่านเกณฑ์ ระดับดี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40 จึงกล่าวได้ว่า นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป ร้อยละ 100

3) การประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านกวีนิพนธ์ สรุปได้ว่า นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 50 คน ทำคะแนนผ่านเกณฑ์ระดับดีมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ทำคะแนนผ่านเกณฑ์ระดับ ดี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20 จึงกล่าวได้ว่า นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปร้อยละ 100

กล่าวโดยสรุป นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์กิจกรรมการอ่าน โดยสามารถทำคะแนนผ่านเกณฑ์ ระดับดีขึ้นไปทุกแผนการจัดการเรียนรู้

2. การศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราช ภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ทั้ง 2 ด้าน คือ พื้นฐานแรงบันดาลใจใน การอ่านและแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ โดยเทียบเกณฑ์แล้ว ต้องมีแรงบันดาลใจในการอ่านระดับปานกลางขึ้นไป หรือสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 วิเคราะห์การทดสอบ ค่า t แบบ One Sample t-test แล้ว สรุปได้ดังนี้

2.1 พื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษา ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ประสพการณ์ทำ ให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน 2) กิจกรรมทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน และ 3) ความรู้สึกทำให้มี แรงบันดาลใจในการอ่าน สรุปได้ว่า นักศึกษามีพื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บุคคลต้นแบบอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 แรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ 1) บุคคลต้นแบบทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการอ่าน และ 2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบกับการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน สรุปได้ว่า นักศึกษามีแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ สรุปได้ว่า นิสัยรักการอ่านของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน วิเคราะห์การทดสอบค่า t แบบ dependent sample test จากการทดสอบการวัดนิสัยรักการอ่าน ทั้ง 3 ด้าน พบว่า

3.1 นิสัยรักการอ่านด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบมีคะแนนเพิ่มขึ้น และเมื่อทดสอบค่า t ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสัยรักการอ่านด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่านของนักศึกษาเพิ่มขึ้น โดยมีค่า t เท่ากับ 26.41 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นิสัยรักการอ่านด้านความคิดที่มีต่อการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบมีคะแนนเพิ่มขึ้น และเมื่อทดสอบค่า t ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสัยรักการอ่านด้านความคิดที่มีต่อการอ่านของนักศึกษาเพิ่มขึ้น โดยมีค่า t เท่ากับ 14.76 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นิสัยรักการอ่านด้านความรู้สึกที่มีต่อการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบมีคะแนนเพิ่มขึ้น และเมื่อทดสอบค่า t ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสัยรักการอ่านด้านความรู้สึกที่มีต่อการอ่านของนักศึกษาเพิ่มขึ้น โดยมีค่า t เท่ากับ 17.06 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ ผลสรุปนิสัยรักการอ่าน ทั้ง 3 ด้าน คือพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน ความคิดที่มีต่อการอ่าน และความรู้สึกที่มีต่อการอ่าน จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบมีคะแนนเพิ่มขึ้น และเมื่อทดสอบค่า t ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสัยรักการอ่านโดยรวมของนักศึกษาเพิ่มขึ้น โดยมีค่า t เท่ากับ 24.47 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้ประสบความสำเร็จแก่ผู้เรียน กล่าวคือ สามารถใช้แก้ไขปัญหาการอ่านได้จริง ดังนี้

ประการแรก ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยสังเกตได้จากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาทุกคนที่ทำคะแนนผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกให้กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ เน้นภาคทฤษฎีและฝึกภาคปฏิบัติอย่างสร้างความสนใจและเข้มข้น ได้แก่ การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านวิเคราะห์ ตีความ และวิพากษ์วิจารณ์ ตลอดจนไปสู่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากงานเขียน 3 ประเภท ได้แก่ สารคดี บันเทิงคดี และกวีนิพนธ์ บทอ่านไม่ยาวมาก และเป็นประโยชน์เหมาะสมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและรักการอ่าน มีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ อย่างท้าทายความสามารถของผู้เรียน โดยกระตุ้นให้มีบุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในชีวิต ที่สำคัญฝึกให้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยตนเอง กำกับตนเอง เลือกอ่านสิ่งที่สนใจ ฝึกให้จัดทำผลงานการอ่านทั้งแบบเดี่ยวและแบบร่วมมือในลักษณะกลุ่มสัมพันธ์ พร้อมทั้งนำเสนอผลงานการอ่านอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อการเรียนออนไลน์เข้ามาช่วยสร้างความตื่นตัว น่าสนใจ และเกิดความสุขสนุกในการเรียน ตลอดจนนำความรู้และทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพอย่างเกิดประโยชน์ได้ จึงทำให้นักศึกษาสนใจพัฒนาตนเองด้านการอ่านอย่างจริงจัง ขยันหมั่นเพียร กระตือรือร้น จัดแบ่งเวลา จึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกกิจกรรมผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปทุกคน หลักการจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินรอยตามการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ดังที่ทิสนา แคมมณี (2555) กล่าวถึง การนำแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า ผู้เรียนจะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้อย่างตื่นตัว (active) ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดกระทำกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่าง ๆ และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเอง โดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบริบทจริง ซึ่งไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนจะต้องออกไปยังสถานที่จริงเสมอไป แต่อาจจัดเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ โดยผู้เรียนสามารถจัดกระทำ ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ ทดลอง ลองผิดลองถูกกับสิ่งนั้น ๆ จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจขึ้น อีกทั้งครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศทาง

สังคมจริยธรรม (sociomoral) ให้เกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งทางสังคมถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้ เพราะลำพังกิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายที่ครูจัดให้หรือผู้เรียนแสวงหามาเพื่อการเรียนรู้ไม่เป็นการเพียงพอ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและบุคคลอื่น ๆ จะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนกว้างขึ้น ซบซ้อนขึ้น และหลากหลายขึ้น ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยผู้เรียนจะนำตนเองและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญขวัญ วจนพงศ์สถาพร (2561) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี” เทิดศักดิ์ เป็ดทอง (2561) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้” แพรไหม คำดวง (2562) ศึกษาเรื่อง “การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร” ซึ่งศึกษาในทิศทางเดียวกันโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มาแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้แล้วประสบความสำเร็จ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อีกทั้งผู้เรียนมีความพึงพอใจหรือมีความคิดเห็นต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ประการที่สอง การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบมีกระบวนการออกแบบได้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ก่อนดำเนินการสร้างการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 อายุอยู่ในช่วง 18-20 ปี ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เรียนเบื้องต้นถึงความต้องการในรูปแบบการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนหนึ่งให้ความเห็นว่าต้องการ Idol ในการอ่าน หรือบุคคลตัวอย่างเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน ผู้วิจัยจึงเกิดประกายความคิดที่จะนำบุคคลต้นแบบมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึก ให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการอ่านมากขึ้น จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการค้นคว้าหาข้อมูลยังไม่พบว่ามีนักวิจัยคนใดสร้างวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลอย่างเป็นระบบมาก่อน แต่อาจมีสอดแทรกการใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ไว้ในขั้นตอนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้อยู่บ้างเท่านั้น เช่น พลอยไพลิน วิริยะเอกกุล (2563) มีแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในขั้นนำ ได้ใช้บุคคลต้นแบบคือ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เจ้าฟ้าพันก้ออ่าน เพื่อให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านอย่างเช่นพระองค์ผ่านการบอกเล่าเรื่องราวการเป็นเจ้าฟ้าพันก้ออ่านด้วยสื่อ YouTube เป็นต้น เมื่อผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่เรียนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้น สนใจใฝ่ศึกษา สัมภาษณ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลต้นแบบอย่างสนุกสนาน ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความตื่นตัว อีกทั้งบุคคลต้นแบบที่เชิญมาก็อยู่ในช่วงวัยหนุ่มสาวสามารถเข้าถึงความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การใช้บุคคลต้นแบบในการจัดการเรียนรู้ได้ออกแบบเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเลียนแบบพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึจากบุคคลต้นแบบในการอ่านได้แล้วจึงสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการอ่านที่เป็นแบบฉบับของตนเอง จึงประสบความสำเร็จในการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สอดรับกับคำกล่าวที่ว่า “บุคคลต้นแบบ” หรือ Role Model คือ คนที่เรายึดเป็นแบบอย่าง คนที่มีบุคลิก มีวิสัยทัศน์ คนที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้เราได้ หรือแบบอย่างในทางไม่ดีที่เราควรหลีกเลี่ยง ไม่ว่าจะใครก็สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีได้ คนที่มีความสามารถ ไม่ว่าจะจะเป็นนักกีฬา นักร้อง นักเขียนคนดัง คนที่เราชื่นชมและทำตาม คนที่มีแบบอย่างที่ดีในเรื่องการกินอาหาร การออกกำลังกาย การอ่าน การสื่อสาร หรือเรื่องอื่น ๆ ที่เด็กหรือคนที่ต้องการพัฒนาตัวเองควรจะเรียนรู้ ส่วนประโยชน์ของการมีต้นแบบที่ดี เช่น ความสำเร็จของบุคคลต้นแบบ แนวคิด แนวทางการแก้ปัญหาของเขา จะทำให้เรามองโลกในแงุ่มใหม่ ๆ ช่วยให้เราเข้าใจปัญหาและแก้ไขได้ เราจะได้นิสัยที่ดีจากบุคคลต้นแบบ เช่น นิสัยรักการอ่าน ความพยายาม ความมั่นใจ ความหลงใหล ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (<https://www.nicetofit.com>) อีกทั้งการใช้บุคคลต้นแบบในการจัดการเรียนรู้สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาให้มีแรงบันดาลใจ และนิสัยรักการอ่านขึ้นได้ โดยสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือในชั้นเรียน การสร้างสรรค์ผลงาน การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์ กิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งนักศึกษามีความรับผิดชอบ ตรงเวลา เอาใจใส่ และที่สำคัญอ่านจบตามเวลาที่กำหนด การใช้บุคคลต้นแบบสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียนไปในทิศทางที่ดีขึ้นได้ สอดรับกับงานวิจัยของไพบูลย์ กุลพิมาย (2557) ศึกษาเรื่อง “โปรแกรมส่งเสริมทัศนสุขภาพโดยบุคคลต้นแบบต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การป้องกันโรคฟันผุของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่าบุคคลต้นแบบสามารถโน้มน้าวปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความคิดความรู้สึของผู้เรียนให้เข้าใจการป้องกันโรคฟันผุ และสามารถนำไปโปรแกรมส่งเสริมทัศนสุขภาพไปประยุกต์ใช้ได้ และ สอดรับกับงานวิจัยของ ราศรี สวอินทร์ และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจจากครูต้นแบบเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาวิชาชีพครูในสามจังหวัดชายแดนใต้” ผลการวิจัยสรุปว่า ครูต้นแบบสามารถสร้างแรงบันดาลใจและปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษามีความเป็นครูโดยสมบูรณ์ อีกทั้งยังเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อกระตุ้นเตือนนักศึกษาพัฒนาตนเองในวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการวิจัยพบว่า แรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

หรือมีแรงบันดาลใจในการอ่านอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

ประการแรก การใช้บุคคลต้นแบบในการจัดการเรียนรู้มีผลต่อการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นไปตามหลักแนวคิดที่ว่า การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ประการหนึ่งคือการมีบุคคลต้นแบบที่ดี ดังความว่า “การใช้บุคคลต้นแบบสร้างแรงบันดาลใจ ความเชื่อและศรัทธาจะเป็นพลังกระตุ้นต่อมความต้องการให้แสดงออกถึงพฤติกรรมการปฏิบัติตนเองให้เหมือนกับคนไอดอล โดยส่วนมากแล้วถึงจะไม่มีใครเลียนแบบใครได้ 100 % แต่เราสามารถนำแนวทางของคนอื่นมาประยุกต์ใช้เป็นวิธีการเป็นแนวทางการปฏิบัติของตัวเองได้” (<https://besterlife.com>) อีกทั้งยังสอดคล้องกับเทคนิค 8 ข้อ สร้างแรงบันดาลใจที่สามารถเปลี่ยนให้ประสบความสำเร็จได้ และ 1 ใน 8 ข้อนั้นคือ การหาบุคคลต้นแบบ ดังความว่า “ลองหาแบบอย่างหรือบุคคลตัวอย่างที่เราชื่นชอบมาเป็นแรงบันดาลใจของเรา โดยเราอาจชื่นชมบุคคลเหล่านั้นจากการกระทำ แนวคิด หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลเหล่านั้นได้ถ่ายทอดออกมา เราสามารถเลือกบุคคลเหล่านั้นมาเป็นแรงบันดาลใจของเราได้ ถือเป็นกาให้กำลังใจตัวเองอีกทางหนึ่ง” (<https://women.trueid.net>) และสอดคล้องกับคำกล่าวของวรชัย วิญญูพรโคตร พรศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรัชย์ เทียนขาว (2562) กล่าวถึงการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนประการหนึ่งว่า “การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้รู้จักกับบุคคลที่เป็นต้นแบบ แนวปฏิบัติที่ดี (Inspire by Introducing Them to Heroes) ทั้งในอดีตและปัจจุบัน” นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ไม่ว่าจะใช้วิธีใดก็สามารถประสบความสำเร็จแก่ผู้เรียนได้ทั้งสิ้น ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของชนัดต์ พูนเดช (2562) ศึกษาเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนสอนเพื่อน” วรชัย วิญญูพรโคตร พรศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรัชย์ เทียนขาว (2562) ศึกษาเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมคิดของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา” อนุชา กอนพวง (2562) ศึกษาเรื่อง “การเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนิสิตปริญญาตรีด้วยโครงการ Zero Projects from Passions to Mission” ซึ่งผลการสรุปไปในทิศทางเดียวกันคือ ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้สูงขึ้น สามารถจุดประกายความคิดให้ผู้เรียนสร้างผลงานเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนมากขึ้น

ประการที่สอง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 ขั้นที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์และการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Review) 2) ขั้นสร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge) 3) ขั้นได้ความรู้ใหม่ (New) 4) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply) และ 5) ขั้นกำกับตนเอง (Self-Direction) ซึ่งแต่ละขั้นตอนได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นแรงบันดาลใจในการอ่านให้แก่ผู้เรียนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้บุคคลต้นแบบมาจัดการเรียนรู้ การใช้วิธีการถาม-ตอบ การดูสื่อวีดิทัศน์ขนาดสั้น การสรุปความรู้ด้วยแผนที่ความคิด การนำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์ด้วยการเล่านิทาน การใช้ TikTok การใช้ Clip Video

การถ่ายทอดความรู้แบบจิ๊กซอว์ การร่วมมือกันทำงานคู่ด้วยวิธี Think pair Share การแสดงความคิดเห็นในสื่อกระดานความคิด Padlet การฝึกทักษะการอ่านในชั้นเรียนตามที่คุณสอนกำหนด และการให้เลือกอ่านในสิ่งที่ตนเองสนใจ การสังเคราะห์ความรู้ใหม่ที่ได้และนำไปประยุกต์ใช้ความรู้ให้เห็นคุณค่าด้วยการแสดงออกที่แตกต่างกัน จากนั้นนำไปศึกษาและสร้างผลงานการอ่านด้วยตนเอง อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการอ่าน มีความพร้อมความศรัทธาที่จะอ่าน และเกิดนิสัยรักการอ่านตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของวรชัย วิภูอุปโภคตร พรศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรัชย์ เทียนขาว (2562) ที่กล่าวว่า การสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน ผู้สอนจะสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนได้อย่างไรนั้น ต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนด้วยสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง ทั้งความสนใจของผู้เรียน บริบทสังคม กรอบสาระรายวิชา และผลลัพธ์ของผู้เรียน โดยการมุ่งเน้นลักษณะเฉพาะของบุคคลเป็นสำคัญ เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เกิดการร่วมคิดร่วมทำ ส่งเสริมความคิด สร้างความท้าทายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เกิดความมั่นใจและความสนุกสนานในการเรียน ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับต่อเนื้อเรื่องและเหมาะสม การเน้นผู้เรียนแบบบุคคลและแบบกลุ่มสัมพันธ์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชนันต์ พูนเดช (2562) ศึกษาเรื่อง “การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนสอนเพื่อน” สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมและกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นหนึ่งในกลยุทธ์การเรียนรู้เชิงรุกที่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน พัฒนาความสามารถของตนเอง และสร้างความผูกพันในการเรียนได้ ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนสอนเพื่อน กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความผูกพันในการเรียนอยู่ในระดับมาก การรับรู้ความสามารถในการเรียนเป็นปัจจัยด้านจิตพิสัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ความพยายาม ความผูกพัน และความคงทนในการเรียนของผู้เรียน

3. ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

ประการแรก การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ สามารถส่งเสริมทักษะการอ่านให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านสูงขึ้นได้ เพราะผ่านกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านจากบุคคลต้นแบบมาแล้ว ผู้เรียนจึงเกิดแรงบันดาลใจ มีความเชื่อความศรัทธา ตระหนักถึงความสำคัญ และมีทัศนคติที่ดีก็ย่อมจะพัฒนาตนเองให้มีนิสัยรักการอ่านมากขึ้นได้ ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบการจัดการเรียนรู้อย่างสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างพฤติกรรมการอ่าน ดังที่ ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548) กล่าวว่า ความมีนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนนั้นสามารถสร้างให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ ถึงแม้ว่าผู้เรียนเอง

ไม่มีนิสัยรักการอ่านในตอนแรก โดยวิธีการในการสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนนั้นสามารถทำได้ โดยการเน้นที่กิจกรรมการอ่าน และกิจกรรมเสริมการอ่านที่หลากหลายท้าทายความสามารถของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากอ่าน อยากติดตามเรื่องที่อ่าน เกิดความพยายามที่จะอ่านให้จบ และมีปฏิสัมพันธ์การอ่านหลังจากการอ่านด้วย อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิมงคล (2552) ศึกษาเรื่อง “การจัดกิจกรรมตามแนวคิดการสร้างความรู้ นิยมเพื่อส่งเสริมทักษะและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ที่กล่าวไว้ว่า การที่นักเรียนจะเกิดพฤติกรรมการอ่านนั้น จะเริ่มจากนักเรียนต้องมีความเชื่อเสียก่อนว่าการอ่านเป็นสิ่งที่ดี นักเรียนจะได้รับสิ่งที่ดีจากการอ่าน ดังนั้น การกำหนดรายละเอียดในกิจกรรมที่นำไปใช้สำหรับนักเรียนจึงไม่ควรเริ่มต้นด้วยการอ่านจากหนังสือ แต่ควรเริ่มต้นจากการสร้างความสนใจในการอ่านก่อน และกิจกรรมที่กำหนดก็ควรสร้างความสุข สนุกสนาน มากกว่าสร้างความกดดันหรือเคร่งเครียด เมื่อนักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนานก็จะสนใจว่าต่อไปจะมีกิจกรรมอะไรที่เกี่ยวข้องกันอีกบ้าง แล้วจึงค่อย ๆ ให้นักเรียนได้สัมผัสหนังสือไปทีละน้อย โดยนักเรียนต้องมีอิสระในการเลือกอ่านได้อย่างเต็มที่ เพราะมนุษย์นั้นมีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้จากความสนใจของตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทำให้ประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองนักเรียนมีทักษะการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และนิสัยรักการอ่านสูงขึ้น ในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมการอ่าน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะและนิสัยรักการอ่านทั้ง 7 ครั้ง อยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนได้ให้ความเห็นด้วยกับกิจกรรมการอ่านในระดับที่ดีมาก จึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมตามแนวคิดการสร้างความรู้ นิยมสามารถสร้างเสริมทักษะการอ่านและนิสัยรักการอ่านให้สูงขึ้นได้

ประการที่สอง การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม จึงส่งผลให้นักศึกษามีนิสัยรักการอ่านสูงขึ้นได้ ในภาคทฤษฎี มีบุคคลต้นแบบและผู้สอนร่วมกันถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวิธีการอ่าน หลักการอ่าน ความสำคัญของการอ่าน การอ่านเพื่อพัฒนาชีวิต การอ่านเพื่อความสำเร็จ การสร้างแรงบันดาลใจ และการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ภาคปฏิบัติ เน้นการนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการตอบคำถามจากการอ่าน โดยฝึกให้อ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ ตีความ และวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่อ่าน ฝึกให้คิด วิเคราะห์ แยกแยะ มีวิจารณ์ญาณในการอ่าน อีกทั้งยังให้ผู้เรียนเลือกที่จะอ่านสิ่งที่สนใจด้วยตนเอง มีการบันทึกการอ่านในรอบสัปดาห์ การสร้างผลงานการอ่าน และการนำเสนอผลงานการอ่าน หน้าชั้นเรียน จะสร้างความภูมิใจให้กับผู้เรียน พร้อมทั้งชักชวนให้ผู้อื่นมาอ่านด้วยได้ กิจกรรมส่งเสริมการอ่านเหล่านี้ย่อมทำให้ผู้เรียนสนใจในการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยธิดา รอดชุง (2562) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน” ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม มีประโยชน์ มีความถูกต้อง และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ตาม

แนวคิดในการจัดกิจกรรมที่สังเคราะห์ขึ้นสามารถทำให้นักเรียนมีคะแนนการวัดนิสัยรักการอ่านที่เพิ่มขึ้นและมีคะแนนการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในระดับดีมาก กิจกรรมที่นักเรียนชอบคือ กิจกรรมเส้นทางนักอ่านและกิจกรรมนิทานสำราญใจ และมีประสิทธิผลการใช้ กิจกรรมในด้านความเป็นประโยชน์และด้านความเหมาะสมของกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของอริสา พานิชกุล (2560) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” และวรรณภา ภูดวงจิตร (2561) ศึกษาเรื่อง “การส่งเสริมกิจกรรมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนบ้านหนองแสง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาพสินธุ์ เขต 2” ผลการวิจัยสรุปในทิศทางเดียวกันคือ การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านต้องเน้นฝึกให้นักเรียนมีความสุขในการอ่าน กิจกรรมรักการอ่านที่เหมาะสมกับช่วงวัยจะช่วยบ่มเพาะให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างลึกซึ้งแตกฉาน โดยจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกเป็นกิจวัตร การสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ และใช้หลักการมีส่วนร่วมจากนักเรียน ครู ผู้ปกครองและชุมชน จึงส่งผลให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้คือ ได้การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม 2) ขั้นสร้างความท้าทายในชั้นเรียน 3) ขั้นได้ความรู้ใหม่ 4) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ และ 5) ขั้นกำกับตนเอง เป็นการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านและการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่ นักศึกษา การได้เห็นความสำคัญและตระหนักในคุณค่าของการอ่าน การได้รับแบบอย่างการอ่านที่ดีจากบุคคลต้นแบบ การได้เลือกบทอ่านที่สนใจด้วยตนเอง การอ่านอย่างคน “อ่านเป็น” อันประกอบด้วย การอ่านจับใจความ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ การอ่านวิจารณ์ และการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการอ่านให้เป็นแบบฉบับของตนเองโดยผ่านการเลียนแบบจากบุคคลต้นแบบและการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม การสะสมประสบการณ์อ่าน การนำเสนอผลงานการอ่านอย่างสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในการอ่าน และเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกในการอ่านที่ดีขึ้น ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบสามารถใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาได้อย่างสัมฤทธิ์ผล อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและทรงพลังในการสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการอ่านได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การเลือกบทอ่าน ผู้สอนควรเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับอายุ เพศ วัย ของ ผู้เรียน เป็นบทอ่านที่ผู้เรียนให้ความสนใจและเป็นเรื่องใกล้ตัว สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และไม่ควรมีความยาวมากเกินไปเพราะอาจสร้างความเบื่อหน่ายและท้อในการอ่าน และที่สำคัญควรมีกิจกรรมให้ผู้เรียนเลือกอ่านตามความสนใจจะได้สร้างความสุขในการอ่านมากกว่าสร้างความกดดันหรือเคร่งเครียด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น

1.2 บุคคลต้นแบบในการอ่านกับการสร้างความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ บุคคลต้นแบบในการอ่านที่นำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ผู้สอนต้องเตรียมความพร้อม ชักจูง ระบุวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม และ การใช้สื่อให้บุคคลต้นแบบรับทราบและเข้าใจตรงกันตั้งแต่เบื้องต้น เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ หากไม่สร้างความเข้าใจให้กระจ่างอาจทำให้การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ไม่ตรงประเด็นและไม่ราบรื่น

1.3 การนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบไปประยุกต์ใช้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ บุคคลต้นแบบให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีต้นแบบ ในการอ่านโดยสร้างแรงบันดาลใจและการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติกรอ่านเนื้อหา หลากหลาย การคิดวิเคราะห์ การตีความ และการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน สามารถนำการ อ่านไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตท่ามกลางกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้อย่างมี วิจารณญาณ ดังนั้น ผู้สอนวิชาภาษาไทยหรือสาขาวิชาอื่นหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝัง นิสัยรักการอ่าน ควรมีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบนี้ไปออกแบบการเรียนการสอน โดยปรับใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนต่อไป

1.4 การใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องบริหารจัดการเรื่องเวลาไม่ควรให้นานกว่า ที่กำหนดในแผน โดยเฉพาะกิจกรรมการนำเสนอประวัติชีวิต ประสบการณ์ และผลงานของบุคคล ต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้ผู้เรียน ผู้สอนกับบุคคลต้นแบบต้อง สร้างความเข้าใจร่วมกันในการกำหนดขอบข่ายเนื้อหา การนำเสนอ และการสอน โดยกำหนดเวลาให้ ชัดเจนว่า กิจกรรมบุคคลต้นแบบมีเวลากี่ชั่วโมง เพิ่ม-ลดเวลาไม่ควรเกินกึ่งนาที หากใช้เวลาเกิน กำหนดไปมาก จะส่งผลให้การปฏิบัติกิจกรรมอื่นล่าช้าติดขัดตามไปด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การสร้างแรงบันดาลใจเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้แก่ผู้เรียนมีหลากหลายวิธี ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยด้วยวิธีอื่นบ้าง เช่น การสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านด้วยเทคนิค Micro learning การสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านด้วยการดูละคร ภาพยนตร์ บทเพลง หรือสื่อการ แสดงต่าง ๆ การสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านด้วยตัวของผู้เรียนเอง การสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านด้วยวิธีเพื่อนสอนเพื่อน การสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านโดยใช้เทคโนโลยีสื่อออนไลน์ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอื่น ๆ เช่น เปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ4R หรือ SQ5R การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค Micro learning การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการแสดง การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นต้น

2.3 การวิจัยครั้งนี้เลือกเนื้อหาบทอ่านจากงานเขียนประเภทสารคดี บันเทิงคดี และกวีนิพนธ์ซึ่งเป็นไปตามขอบเขตการเรียนรู้ในคำอธิบายรายวิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการพัฒนาทักษะการอ่านเนื้อหาเฉพาะประเภทอย่างเด่นชัด เช่น ข่าว โฆษณา นวนิยาย เรื่องสั้น นิทาน บทความในนิตยสาร บทกลอนรัก ของวัยรุ่น ข้อความทางเฟซบุ๊ก เป็นต้น เพื่อจะทำให้ทราบว่า ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและเข้าถึงสารประเภทนั้นมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

2.4 ควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียน หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

2.5 ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ไปใช้ส่งเสริมการฝึกทักษะทางภาษาไทยทักษะอื่นบ้าง เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการดู ทักษะการพูด หรือทักษะการเขียน

บรรณานุกรม

- กรกนก ยงค์โกชน. (2561). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์วิชาประวัติศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขากะลาวิทยาคม. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมวิชาการ. (2559). การอ่านของนักเรียนและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- กรมวิชาการ. (2543). เทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด : การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (2560). โครงการคัดเลือกบุคคลต้นตามคุณธรรม 9 ประการ ตามพระราชดำริแสดงความจงรักภักดีและถวายความอาลัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในปีพุทธศักราช 2560. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <http://www.culture.go.th>
- กรรณิการ์ หาญพิทักษ์. (2559). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อ มโนทัศน์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่องรูปสามเหลี่ยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงคมนาคม. (2562). คนต้นแบบคมนาคม. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://www.mot.go.th>
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2560). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กันตินันท์ การะพัตร. (2564). สภาพและปัญหาการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของโรงเรียน สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- การสร้างแรงจูงใจในพริบตา the fast motivation. (2559). วิธีสร้างแรงบันดาลใจในการเรียน. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564, <https://www.facebook.com/groups/the fast motivation>.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2564). ได้ดีเพราะการอ่าน. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://kriengsak.com/node/2021>.

- เกวลิน ปวบุญสิริวงศ์. (2562). “การวิเคราะห์งานเขียนเรื่องบุคคลต้นแบบของผู้เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา” วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์. 36 (กันยายน-ธันวาคม 2562), 3 : 231-256.
- จรัสกร เล็กตระกูล. (2553). การศึกษาความสามารถอ่านค่าและความสนใจในการอ่านของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจากการใช้ชุดพัฒนาทักษะการอ่าน. ปรินญาณินพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิรพรรณ คงเคารพธรรม. (2553). การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเรื่องเศษส่วนย่อยโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิซิม. วิทยานิพนธ์ปรินญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2561). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- จุฬารัตน์ อินทร์อุดม. (2561). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม. วิทยานิพนธ์ปรินญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- เจริญขวัญ โรจนพงศ์สถาพร. (2561). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอน สตรัคติวิสต์ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning) เพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี. ทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปี 2561 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2560). การอ่านและส่งเสริมการอ่าน : Reading and Reading Promotion. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- ชนัดต์ พูนเดช. (2562). การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนสอนเพื่อน. วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์. (บรรณาธิการ). หนังสือประมวลบทความในการประชุมวิชาการ (Proceedings) ครั้งที่ 14 ประจำปี 2562 การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของ ผู้เรียนเพื่อสังคมที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ร่วมกับ สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย. 50-56.

- ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิด : ทฤษฎีและการนำไปใช้. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวุฒิ ศรีสุโข. (2554). รวมเรื่องสั้นเรื่องแม่ข้างเตียง. กรุงเทพฯ : Woman publisher.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). การจัดการเรียนรู้แนวใหม่. นนทบุรี : สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชุติวรรณ เจริญสุข. (2553). ปัจจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ.
- ณัฐดา คำมุกชิก. (2558). การพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนคณะ
ชั้นระดับประถมศึกษาโดยประยุกต์ใช้แนวคิดสมมูลภาษาและทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิง
สังคมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชายุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ณัฐกานต์ ประจัญบาน และปรกรณ์ ประจัญบาน. (2564). “การพัฒนาแบบวัดและเกณฑ์การประเมิน
กระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน :
การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์กลุ่มแฝง” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 23
(กรกฎาคม-กันยายน 2564), 3 : 411-424.
- ดวงใจ แหงกระโทก. (2557). การสร้างความรู้ของผู้เรียนที่เรียนด้วยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้
มัลติมีเดียตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 รายงานการศึกษานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดวงเพชร สมศรี. (2559). “ระบบการทำงานของบุคคลต้นแบบเชิงพุทธบูรณาการ.” บัณฑิตศึกษา
ปริทรรศน์. 12 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2559), 2 : 174-184.
- ทัศนีย์ เทิดธนากาญจน์. (2546). อิทธิพลของบุคคลต้นแบบที่มีต่อพฤติกรรมการเลียนแบบและ
ความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกันสูงและต่ำกับวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณา ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิฏฐิภัทรา สุดแก้ว. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎี
คอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายทางสังคมออนไลน์เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น. ปรินิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

- ทิศนา แคมมณี. (2544). **กระบวนการเรียนรู้ : ความหมาย แนวทางการพัฒนา และปัญหาข้อใจ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานสนับสนุนกองทุนวิจัย.
- ทิศนา แคมมณี. (2555). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทิดศักดิ์ เป็ดทอง. (2561). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ RM3S ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธนศักดิ์ เมืองเจริญ. (2554). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติบางกอกพัฒนา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีระพันธ์ ชนาพรณ. (2562). **การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยโครงการฉายหนัง**. วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์. (บรรณาธิการ). **หนังสือประมวลบทความในการประชุมวิชาการ (Proceedings) ครั้งที่ 14 ประจำปี 2562 การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อสังคมที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ร่วมกับสมาคมเครือข่ายการพัฒนามหาวิทยาลัยอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย. 69-76.
- นริศรา ชยธวัช. (2563). **การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2558). **เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดนิสัยรักการอ่าน**. นนทบุรี : สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปานรวี ынยุทธวิชัย. (2556). **การอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมและพัฒนาการอ่านการเขียนแห่งประเทศไทย.
- ปิยธิดา วงศ์ประสิทธิ์. (2558). **การประเมินโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของโรงเรียนนาบ่อคาวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41**. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

- ปิยธิดา รอดซุง. (2561). “การพัฒนากิจกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. 12 (มกราคม-มิถุนายน 2561), 1 : 163-176.
- ปิยธิดา รอดซุง. (2562). การพัฒนากิจกรรมการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม.
- พรพิมล มณีรัตน์. (2556). การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- พลอยไพลิน วิริยะเอกกุล. (2563). แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท23101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอิสลามวิทยาลัย.
- พัชรี บอนคำ. (2560). แรงแบบตาลใจ ความมหัศจรรย์ของพลังชีวิต. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564, <https://www.thaihealth.or.th/Content/39805-“แรงแบบตาลใจ”%20ความมหัศจรรย์ของพลังชีวิต.html>.
- พิชิต ฤทธิจรรณ. (2564). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2550). ทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิศมัย ขวาไชยวี. (2553). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิศมัย ดวงพิมาย. (2560). การส่งเสริมการอ่านของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์มหาวิทยาลัยสุรนารีบัณฑิตย์.
- แพรวไหม คำดวง. (2562). การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ไพบุลย์ กุลพิมาย. (2557). **โปรแกรมส่งเสริมทัศนสุขภาพโดยบุคคลต้นแบบต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมป้องกันการโรคฟันผุของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สาธาณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพรวลัย อ่อนชาติ. (2556). **ผลของโปรแกรมส่งเสริมสมรรถนะตนเองโดยบุคคลต้นแบบต่อการปรับเปลี่ยนทัศนสุขภาพของผู้ป่วยความดันโลหิตสูง ตาบลงของหัวข้าง อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการระบบสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภาวิณี ภาพันธ์. (2562). “การสร้างคุณค่าและความหมายใหม่ของบุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตเชิงพุทธ.” **บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์**. 15 (มกราคม-เมษายน 2562), 1 : 55-66.
- ภูเบศร์ สมุทรจักร. (2552). “Inspiration พลังแห่งลมหายใจไฟในการทำงาน”. **Productivity World**. (มีนาคม-เมษายน 2552), 20-23.
- มคอ. 3 วิชา GELT1001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. (2565) กรุงเทพฯ : สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- มนตรี คงเจริญ. (2561). **การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษาด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุษภัก์บัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561**. (2562). นนทบุรี : บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. นครปฐม : ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มูลนิธิสัมมาชีพ. (2561). **โครงการบุคคลต้นแบบสัมมาชีพ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://www.right-livelihoods.org/บุคคลต้นแบบสัมมาชีพ>.
- แมนมาส ขวลิต. (2543). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- รชฎาพร ธีรารรรณ. (2555). **การศึกษาพฤติกรรมการอ่าน วิธีการอ่านและปัญหาการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**. งานวิจัยทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ราตรี สวอินทร์ และคณะ. (2562). **รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแรงบันดาลใจจากครุต้นแบบเพื่อพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องของนักศึกษาวิชาชีพระุในสามจังหวัดชายแดนใต้**. งบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2561 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ลาวัญญ์ สังขพันธ์านนท์ และคณะ. (2555). **การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต**. พิมพ์ครั้งที่ 14.

มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ลินจง จันทรวราทิพย์. (2559). **การอ่านเพื่อชีวิต**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : ภาควิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

วรชัย วิฑูพรโคตร ศิริมา บุรณะพันธ์ และสุรชัย เทียนขาว. (2562). การสร้างแรงบันดาลใจในการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมคิดของผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา.

วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์. (บรรณาธิการ). **หนังสือประมวลบทความในการประชุมวิชาการ (Proceedings) ครั้งที่ 14 ประจำปี 2562 การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของ**

ผู้เรียนเพื่อสังคมที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ร่วมกับสมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย.

26-36.

วรรณภา ภูดวงจิตร์. (2561). **การส่งเสริมกิจกรรมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับปฐมวัย**

โรงเรียนบ้านหนองแซง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วราภรณ์ สามโกเศศ. (2562). **Global Change 5**. กรุงเทพฯ : บุ๊คสเคป.

วราภรณ์ จารุเมธีชน. (2555). **บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา**

เขต 25 จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วาริน เขียวกลาง. (2557). **การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร**

และครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

วิทยากร เชียงกุล. (2552). “ประเทศที่ประชาชนไม่ชอบอ่านหนังสือไม่มีทางจะไปสู้ใครเขาได้.”

บรรณศาสตร์ มศว. 2 (ปีการศึกษา 2552), 1-7.

วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์. (บรรณาธิการ). (2562). **หนังสือประมวลบทความในการประชุมวิชาการ**

(Proceedings) ครั้งที่ 14 ประจำปี 2562 การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของ

ผู้เรียนเพื่อสังคมที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ร่วมกับสมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย.

- วีรยุทธ์ ปู่เพ็ง. (2557). การดำเนินงานการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของโรงเรียนสีชมพูศึกษา สังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- วุฒิพงษ์ คำเนตร. (2552). การจัดกิจกรรมตามแนวคิดการสร้างความรู้นิยมเพื่อส่งเสริมทักษะและ
นิสัยรักการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- ศักดิ์เกียรติ ไกร ปัญญาวัตร. (2548). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการ
อ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเองและตามความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2559). “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่าน
ภาษาไทย หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช
- ศิริพร ศรีสุวรรณ. (2557). การศึกษาความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา
ปริญญาบัณฑิตที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริอร อินทร์ตลาดชุม. (2555). “การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน.” วารสารวิชาการ. 5 (พฤศจิกายน
2555), 11 : 11-13.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2553). คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : นวสาส์นการพิมพ์.
- สมจิต หนูพิชัย. (2551). ผลการใช้วิธีสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิซึ่มร่วมกับเทคนิคการ
อภิปรายกลุ่มแบบโตะกลมต่อทักษะกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และความพึง
พอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนไทย เล่มที่ ๓๗ . (2555). ศิลปินแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม
2565, <https://www.saranukromthai.or.th>.
- สาโรจน์ ปาสาทิกา. (2555). คุณประโยชน์ที่ผู้ฝึกสร้างแรงบันดาลใจให้กับตัวเองพึงจะได้รับ. สืบค้น
เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2564, <https://www.gotoknow.org/posts/332885>.
- สุปราณี สายช่วย. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-6
โรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย การบริหารจัดการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแบบบูรณา
การวังหิน 1 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

สุทธญาณ์ บุญเต็ม และพรทิพย์ เย็นจะบก. (2563). “การสื่อสารเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง (Life Coach) ผ่านสื่อสังคมออนไลน์.” **งานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต**. 1 พฤษภาคม 2563. 769-778.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). เอกสารแนวทางการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนรู้การสอนตามเจตนารมณ์กระทรวงศึกษาธิการ “2549 ปีแห่งการปฏิรูปการเรียนรู้การสอน” **แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน**. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). **กระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้โดยพ่อแม่ผ่านกระบวนการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2562). **แนวทางจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

สุรงค์ ไคว้ตระกูล. (2554). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณา ตั้งที่ชะรักษ์. (2556). **การอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : แผนกตำราและคำสอนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

องค์การบริหารส่วนตำบลช่อผกา อำเภอขานี จังหวัดบุรีรัมย์. (2560). **โครงการยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคลต้นแบบด้านคุณธรรมและจริยธรรม ประจำปีงบประมาณ 2560**. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <http://www.chaophaka.go.th>

อนุชา กอนพวง. (2562). การเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของนิสิตปริญญาตรีด้วยโครงการ Zero Projects from Passions to Mission. วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์. (บรรณาธิการ).

หนังสือประมวลบทความในการประชุมวิชาการ (Proceedings) ครั้งที่ 14 ประจำปี 2562 การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อสังคมที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาร่วมกับสมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพ อาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย. 37-49.

อนุชา โสมาบุตร. (2556). **ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์**. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2565, <https://teacherweekly.wordpress.com/2013/09/25/constructivist-theory/#more-27>.

อรรณวุฒิ มุขมา. (2562). “ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาไทยสำหรับครู.” ใน **ภาษาไทยสำหรับครู**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

- อรรณวุฒิ มุขมา. (2564). “การอ่านวิเคราะห์สาร วิจัยสาร และวิจารณ์สาร” ใน ภาษาไทยเพื่อการ
สื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัท ทริปเพิ้ล กรุ๊ป จำกัด. หน้า 91-94.
- อรอุมา กงไกรราช. (2559). กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียน
โรงเรียนเวียงแหงวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อริสา พานิชกุล. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อัมพร ม้าคนอง. (2546). **คณิตศาสตร์การสอนและการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาทิตยา เผ่าพงษ์คล้าย. (2553). **นิสัยรักการอ่าน สภาพแวดล้อมทางการอ่านที่โรงเรียนและที่บ้าน
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในเขต
กรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. (2562). การวิจัยทางการศึกษา : แนวคิดและการประยุกต์ใช้. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Asok Dabot. (2565). **ชีวิตเหมือนละครดูเพียงหนึ่งตอนอย่าด่วนสรุป**. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มีนาคม
2565, <https://www.facebook.com/ร้อยอักษร-กลอนกวี-199259203487715>.
- Bass, B.M. and Avolio, B.I. (1994). **Transformational Leadership Development**. Pola
Alto, California : Consulting Psychologists Press.
- Begg, A. (1991). “Assessment and Constructivism,” **New Zealand Mathematics
Magazine**. 28(2) : 14-20.
- Bloom, Benjamin S., et al. (1971). **Hand book on Formative and Summative
Evaluation of Student Learning**. New York : Mc Graw-Hill Book Company.
- Katrina Schwartz. (2013). **How to Help Kids Find Their Aspirations**. แปลโดย ภรณ์
ภูริสิทธิ์. (2558). **วิธีช่วยให้เด็กค้นพบแรงบันดาลใจของตัวเอง**. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม
2564, <http://helendoronrama9.com/แรงบันดาลใจ>.

- Kendell M. Rucker. (2020). **Reading Habits and Multimedia Preferences of Generation Z High School Students when Reading for Pleasure Versus Reading for School.** The Degree Doctor of Education School of Education in Piedmont College.
- Louise Williams, Sarah Nixon, Claire Hennessy, Elizabeth Mahon and Gill Adams. (2016). “Inspiring to inspire: Developing teaching in higher education” **Cogent Education.** 3 : 1154259. 1-12.
- Mary Elizabeth Fassetta. (2011). **Faculty Utilization of Role Modeling to Teachcaring Behaviors to Baccalaureate Nursing Students.** The Degree of Doctor of Education in Teachers College, Columbia University.
- Mehmet Fatih Ayaz and Hanifi Sekerci. (2015). **The Effects of the Constructivist Learning Approach on Student’s Academic Achievement: A Meta-Analysis Study.** TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology–October 14 : 4. 143-156.
- PleasehealthBooks. (2563). 5 วิธี กิน “ข้าวเหนียวมะม่วง” ยังไงให้ไม่ “อ้วน. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2565, <https://www.facebook.com/PleasehealthBooks>.
- The Coach.in.th. (2563). คนต้นแบบ role model. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://www.facebook.com/TheCoachinth>.
- Thrash, T. M., & Elliot, A. J. (2003). “Inspiration as a psychological construct.” **Journal of Personality and Social Psychology,** 84(4), 871-889.
- www.americandictionary.com. (2019). **role model.** สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://www.americandictionary.com/role model>.
- www.bedterlife.com. (2564). **วิธีสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) เพื่อสร้างความสำเร็จให้ชีวิต.** สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2565, <https://besterlife.com/แรงบันดาลใจ>.
- www.dictionary.cambridge.org. (1975). **role model.** สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://www.dictionary.cambridge.org/role model>.
- www.dictionary.com. (2019). **role model.** สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://www.dictionary.com/role model>.
- www.mixmagazine.in.th. (2558). **ขมัยกร แสงกระจ่าง.** สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://www.mixmagazine.in.th/00002023>.

- www.nicetofit.com. (2564). **บุคคลต้นแบบ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://www.nicetofit.com/บุคคลต้นแบบ>.
- www.op.mahidol.ac.th. (2563). **แบบประเมินความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนรายวิชา**. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2565, <http://op.mahidol.ac.th/evaluation/sections-63>.
- www.ptschool.thai.ac.th. (2565). **แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูโรงเรียนพัทลุง**. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2565, <https://ptschool.thai.ac.th/ptschool/uploadsfiles>.
- www.today.line.me.th. (2560). **ยิ่งอ่านยิ่งได้ 5 ตารานักอ่าน ลงมือจรดปลายปากกา ขึ้นแท่นนักเขียน Best Seller**. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://today.line.me/th/v2/article/yQJo36>.
- www.th.gadget-info.com. (2562). **ความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2565, <https://th.gadget-info.com/difference-between-motivation>.
- www.th.natapa.org. (2562). **ความแตกต่างระหว่างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2565, <https://th.natapa.org/difference-between-inspiration-and-motivation-3636>.
- www.vph.vet.ku.ac.th. (2564). **t-test การทดสอบค่าที**. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2565, <http://vph.vet.ku.ac.th/vphvetku/images/education/Biostat57/tTestText57.pdf>
- www.vocabulary.com. (2015). **role model**. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565, <https://www.vocabulary.com/role model>.
- www.women.trueid.net. (2562). **เทคนิค 8 ข้อ สร้างแรงบันดาลใจที่สามารถเปลี่ยนให้ประสบความสำเร็จ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2565, <https://women.trueid.net/detail/rGynn0oAW8P>.

ภาคผนวก

SPU

SRIPATUM
UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” มีดังต่อไปนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา

วุฒิการศึกษา	Doctoral of Education (Administrative and Policy Studies) University of Pittsburgh, U.S.A.
ตำแหน่ง	คณบดีคณะศิลปศาสตร์
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล เอกวรางกูร

วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและการประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
สถานที่ทำงาน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

3. นายวิทยา พุ่มยิ้ม

วุฒิการศึกษา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ตำแหน่ง	ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

ที่ มศป.0108/428/002

19 พฤษภาคม 2565

BANGKHEN

2410/2
PHAHOLYOTHIN RD.,
JATUJAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS

79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3690-9
FAX. 0 3874 3700
www.east.spu.ac.th

KHON KAEN

182/12 MOO 4,
SRICHAN RD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHON KAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรารณ ไทยมา

ด้วย นายอรรถวุฒิ มุขมา รหัสนักศึกษา 64500530 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” (Learning Management by Using Role Models to Inspire and Promote Reading Habits of First Year Undergraduate Students, Chandrakasem Rajabhat University) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ใคร่ขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรารณ ไทยมา คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นผู้ช่วยวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยขอ อนุญาตมอบหมายให้ นายอรรถวุฒิ มุขมา หมายเลขโทรศัพท์ 081 551 9619 ติดต่อนัดหมายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

รองอธิการบดี และคณบดี

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

โทรศัพท์ 02-5791111 ต่อ 3070

ที่ มศป.0108/428

23 พฤษภาคม 2565

BANGKHEN2410/2
PHAHOLYOTHIN RD.,
JATUJAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th**CHONBURI CAMPUS**79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3690-9
FAX. 0 3874 3700
www.east.spu.ac.th**KHONKAEN**182/12 MOO 4,
SRICHANRD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHONKAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล เอกวางกูร

ด้วย นายอรรณพ मुखมา รหัสนักศึกษา 64500530 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” (Learning Management by Using Role Models to Inspire and Promote Reading Habits of First Year Undergraduate Students, Chandrakasem Rajabhat University) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ใคร่ขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล เอกวางกูร รองคณบดีฝ่ายวิชาการและบริการวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยขออนุญาตมอบหมายให้ นายอรรณพ मुखมา หมายเลขโทรศัพท์ 081-5519619 ติดต่อนัดหมาย และให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกครั้ง

SRIPATUM
UNIVERSITY

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

รองอธิการบดี และคณบดี

คณบดีคณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 3070

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

BANGKHEN

2410/2
PHAHOLYOTHIN RD.,
JATUJAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS

79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3690-9
FAX. 0 3874 3700
www.east.spu.ac.th

KHON KAEN

182/12 MOO 4,
SRICHAN RD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHON KAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

ที่ มศป.0108/428/003

19 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน นายวิทยา พุ่มยิ้ม

ด้วย นายอรรถวุฒิ มุขมา รหัสนักศึกษา 64500530 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม” (Learning Management by Using Role Models to Inspire and Promote Reading Habits of First Year Undergraduate Students, Chandrakasem Rajabhat University) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สินจินดาวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ใคร่ขอเรียนเชิญ นายวิทยา พุ่มยิ้ม ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือในงานวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยขออนุญาตมอบหมายให้นายอรรถวุฒิ มุขมา หมายเลขโทรศัพท์ 081 551 9619 ติดต่อนัดหมายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

**SRIPATUM
UNIVERSITY**

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

รองอธิการบดี และคณบดี

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

โทรศัพท์ 02-5791111 ต่อ 3070

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน แบบวัดนิสัยรักการอ่าน

**แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและ
ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1**

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านสารคดี

เวลา 9 ชั่วโมง (ทฤษฎี 3 ชั่วโมง ปฏิบัติ 3 ชั่วโมง เรียนรู้ด้วยตนเอง 3 ชั่วโมง)

ผู้สอน นายอรรถวุฒิ มุขมา ร่วมกับบุคคลต้นแบบด้านการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการอ่านสารคดี (K)
2. เพื่อให้ นักศึกษาจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านสารคดี (P)
3. เพื่อให้ นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดี จนเกิดแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านสารคดีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (A)

ผลการเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอธิบายความรู้เกี่ยวกับการอ่านสารคดีได้
2. นักศึกษาสามารถจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านสารคดีได้
3. นักศึกษาสามารถสรุปคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดี จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้

สารคดีเป็นงานเขียนที่มุ่งให้ความรู้ข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ ความคิดเห็นของผู้เขียนเป็นส่วนประกอบ และเมื่ออ่านแล้วต้องให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินด้วย ประเภทของสารคดี เช่น สารคดีท่องเที่ยว สารคดีเชิงข่าว สารคดีผู้หญิง สารคดีผู้ชาย สารคดีประวัติบุคคล สารคดีสัตว์ สารคดีอาหาร สารคดีประวัติศาสตร์ สารคดีศิลปวัฒนธรรม สารคดีการประดิษฐ์ สารคดีสุขภาพ ความงาม การออกกำลังกาย เป็นต้น องค์ประกอบของสารคดี ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง คำนำ เนื้อเรื่อง สรุปภาพประกอบ การใช้ภาษา การสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจสร้างสรรค์ หลักการอ่านสารคดี ควรพิจารณาจากเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร ชื่อเรื่อง คำนำ เนื้อหา สรุป เป็นอย่างไร มีความเป็นเอกภาพหรือไม่ แยกแยะว่าเนื้อหาส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือหรือไม่ ข้อคิดเห็น

สามารถเปิดโลกทัศน์ผู้อ่านอย่างไร ภาษาในการเขียนใช้ระดับใด ให้สุนทรียภาพทางภาษาอย่างไร ได้รับคุณค่าหรือประโยชน์ด้านใดจากการอ่านสารคดีบ้าง และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge)

ผู้สอนเปิดประเด็นโดยการซักชวนให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิด เช่น ชอบอ่านหรือไม่ อ่านอะไรกันมาบ้าง ประโยชน์ของการอ่านมีอะไรบ้าง สารคดีเป็นงานเขียนประเภทใด เคยอ่านสารคดีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 สร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom)

1. ผู้สอนใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน
2. บุคคลต้นแบบเล่าประวัติชีวิต การมีนิสัยรักการอ่าน วิธีการอ่าน การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต โดยกระตุ้นแรงบันดาลใจในการอ่านให้ผู้เรียน
3. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสัมภาษณ์ สนทนา และอภิปรายร่วมกับบุคคลต้นแบบในการอ่าน
4. ผู้สอนและบุคคลต้นแบบให้ความรู้และวิธีการอ่านสารคดี
5. ผู้สอนให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านแบบ SQ4R

ขั้นที่ 3 ได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

ผู้เรียนสังเคราะห์ความรู้ใหม่ที่ได้จากบุคคลต้นแบบในด้านความรู้เกี่ยวกับสารคดี การอ่านสารคดี และการอ่านแบบ SQ4R ผ่านโปรแกรม Padlet

ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge)

1. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถ จากนั้นฝึกปฏิบัติการอ่านสารคดีตามผู้สอนกำหนดให้
2. ฝึกอ่านสารคดี โดยใช้วิธีการอ่านแบบ SQ4R มีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 Survey (S) อ่านเรื่องอย่างคร่าว ๆ แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกการอ่าน
 - 2.2 Question (Q) ช่วยกันตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยบันทึกไว้ในแบบบันทึกการอ่าน
 - 2.3 Read (R1) อ่านเรื่องอย่างละเอียดและค้นหาคำตอบของคำถามที่ได้ตั้งไว้
 - 2.4 Record (R2) บันทึกส่วนที่สำคัญและจำเป็นโดยเขียนข้อความอย่างกระชับรัดกุมตามความเข้าใจของผู้เรียน
 - 2.5 Recite (R3) สรุปใจความสำคัญและตอบคำถามที่ตั้งไว้จากเรื่องที่อ่าน โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในคำตอบให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่
 - 2.6 Reflect (R4) วิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

3. ผู้สอนร่วมกับบุคคลต้นแบบร่วมกันซักถามผู้เรียนถึงประโยชน์ของเรื่องที้อ่านที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 5 กำกับตนเอง (Self-Direction)

1. ฝึกปฏิบัติการอ่านสารคดีที่สนใจนอกชั้นเรียน โดยแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถ กลุ่มละ 1 เรื่อง จากนั้นให้สรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์ตามขั้นตอนการอ่านสารคดี และแสดงความคิดเห็น/คุณค่าจากเรื่องที้อ่าน

2. ผู้เรียนค้นหาวิธีการอ่านสารคดีของตนเอง ว่ามีวิธีการอ่านสารคดีที่ขั้นตอน อย่างไร

3. ผู้เรียนสร้างแผนการอ่านของตนเอง

4. ผู้เรียนประเมินตนเองในด้านเป้าหมายการอ่าน ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน วิธีการแก้ไขปัญหาการอ่าน ความสำเร็จในการอ่าน

5. ผู้เรียนนำเสนอผลการอ่านอย่างสร้างสรรค์และอภิปรายร่วมกันในการเรียนครั้งต่อไป

6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา คุณค่า และความสำคัญของการอ่านสารคดี จนทำให้เกิดแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านสารคดีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น การตรงต่อเวลา การมีคุณธรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ในระดับดี
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน	สังเกตจากความรับผิดชอบในการทำงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความร่วมมือในการทำงาน กระบวนการทำงาน การนำเสนอผลงานในชั้นเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี
3. ผลงานการอ่าน	ความถูกต้องของเนื้อหาในการตอบคำถาม ความคิดสร้างสรรค์ ความเรียบร้อยของผลงาน การใช้ภาษา การตรงต่อเวลา	แบบประเมินผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีผลงานการอ่านในระดับดี
4. การนำเสนอผลงาน	การเตรียมความพร้อมเนื้อหาสาระ รูปแบบการนำเสนอ การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม การรักษาเวลา	แบบประเมินการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการนำเสนอผลงานในระดับดี
5. การตอบคำถาม	การถาม-ตอบ	แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นในระดับดี

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
			3	2	1
1		กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง			
		ความรับผิดชอบ			
		ความกระตือรือร้น			
		การตรงต่อเวลา			
		การมีคุณธรรม			
2		กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง			
		ความรับผิดชอบ			
		ความกระตือรือร้น			
		การตรงต่อเวลา			
		การมีคุณธรรม			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในชั้นเรียน

หัวข้อและเกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง	กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และถูกต้อง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามทุกประเด็น นำความรู้ไปต่อยอดได้	กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และถูกต้อง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามบางประเด็น นำความรู้ไปต่อยอดได้บางครั้ง	ไม่ค่อยกล้าแสดงออกและไม่ค่อยร่วมมือในการตอบคำถาม ไม่ค่อยนำความรู้ไปต่อยอด
2. ความรับผิดชอบ	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายทุกงานทุกหน้าที่	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายบางงานบางหน้าที่	ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย
3. ความกระตือรือร้น	มีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนตลอดเวลา	มีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน แต่ขาดความสนใจในบางครั้ง	ไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
4. การตรงต่อเวลา	เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลา	เข้าชั้นเรียนช้ากว่า 10 นาที	ไม่เข้าชั้นเรียน
5. การมีคุณธรรม	มีกระบวนการคิดถูกต้องตามทำนองคลองธรรม มีทัศนคติเชิงบวกช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน ไม่ทุจริตในการทำกิจกรรม	มีกระบวนการคิดถูกต้องตามทำนองคลองธรรมบางครั้ง มีทัศนคติเชิงบวก บางครั้ง ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน แต่ทุจริตในการทำกิจกรรมบางครั้ง	ไม่ค่อยมีกระบวนการคิดถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ไม่ค่อยมีทัศนคติเชิงบวก ไม่ค่อยช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน ทุจริตในการทำกิจกรรมบางครั้ง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงานของผู้เรียน โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

กลุ่มที่

สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.
5.

ลำดับที่	พฤติกรรมที่สังเกต	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	ความรับผิดชอบในการทำงาน			
2	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น			
3	ความร่วมมือในการทำงาน			
4	กระบวนการทำงาน			
5	การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ความรับผิดชอบในการทำงาน	ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถและพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองทุกครั้ง ผลงานมีคุณภาพ	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นบางครั้ง ไม่แก้ปัญหาด้วยตนเอง แต่คุณภาพผลงานค่อนข้างดี	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย งานเสร็จล่าช้า ผลงานพอใช้
2. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ร่วมแสดงและยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป็นอย่างดี	ร่วมแสดงและยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป็นบางครั้ง	ไม่ร่วมแสดงและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม
3. ความร่วมมือในการทำงาน	ให้ความร่วมมือและทำงานกับสมาชิกในกลุ่มอย่างเต็มใจทุกครั้ง	ให้ความร่วมมือและแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง	หลีกเลี่ยงและไม่ร่วมมือไม่แสดงความคิดเห็น
4. กระบวนการทำงาน	มีการวางแผนและปฏิบัติตามขั้นตอน	มีการวางแผนแต่ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน	ไม่มีการวางแผนการปฏิบัติงาน ไม่เป็นระบบ
5. การนำเสนอผลงานในชั้นเรียน	ผลงานถูกต้องชัดเจน ครบทุกประเด็น สื่อสารได้ใจความสมบูรณ์ บุคลิกภาพและน้ำเสียงดี มีความมั่นใจในตนเองดี	ผลงานถูกเป็นบางส่วน สื่อสารได้ใจความสมบูรณ์ บุคลิกภาพและน้ำเสียงดี มีความมั่นใจในตนเองดี	ผลงานผิดเป็นส่วนใหญ่ สื่อสารไม่ได้ใจความ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบประเมินผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินผลงานของผู้เรียนโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
			3	2	1
1		ความถูกต้องของเนื้อหา			
		ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			
		ความมีระเบียบเรียบร้อย			
		การใช้ภาษา			
		การตรงต่อเวลา			
2		ความถูกต้องของเนื้อหา			
		ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			
		ความมีระเบียบเรียบร้อย			
		การใช้ภาษา			
		การตรงต่อเวลา			

SRIPATUM
UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินผลงาน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

ผลงาน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	มีเนื้อหาสาระสำคัญของการตอบคำถามครบถ้วน สื่อความหมายชัดเจน	มีเนื้อหาสาระสำคัญของการตอบคำถามครบถ้วนบ้าง ไม่ครบถ้วนบ้าง สื่อความหมายชัดเจนบ้างและไม่ชัดเจนบ้าง	มีเนื้อหาสาระสำคัญของการตอบคำถามไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วน
2. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แปลกใหม่	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ระดับธรรมดาไม่แปลกใหม่	ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เลียนแบบผลงานผู้อื่น ไม่มีลักษณะเฉพาะตัว
3. ความมีระเบียบเรียบร้อย	ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม ทำงานได้ครบทุกข้อทุกประเด็น	ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามอยู่บ้าง แต่ทำงานยังไม่ครบทุกประเด็น	ผลงานไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม ทำงานไม่ครบทุกประเด็น
4. การใช้ภาษา	มีการใช้ภาษาถูกต้อง การสะกดคำถูกต้อง ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ ลำดับความดี อ่านเข้าใจง่าย	มีการใช้ภาษา การสะกดคำ ถูกต้องบ้าง ผิดบ้าง ภาษาไม่ค่อยสร้างสรรค์ ลำดับความพอใช้ได้ อ่านเข้าใจ	การใช้ภาษาและการสะกดคำไม่ถูกต้อง เขียนผิดมาก ภาษาไม่สร้างสรรค์ ลำดับความไม่ดี อ่านไม่ค่อยเข้าใจ
5. การตรงต่อเวลา	ส่งงานในชั้นเรียน ตรงตามเวลาที่กำหนด	ส่งงานในชั้นเรียน แต่ล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนด	ไม่ส่งงานในชั้นเรียน แต่ขอเลื่อนเวลาไปส่งงานวันอื่น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เรียนโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

กลุ่มที่

สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.
5.

ลำดับที่	การนำเสนอผลงาน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	การเตรียมความพร้อม			
2	เนื้อหาสาระ			
3	รูปแบบการนำเสนอ			
4	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม			
5	การรักษาเวลา			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

การนำเสนอผลงาน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. การเตรียมความพร้อม	มีการจัดเตรียมสถานที่ สื่อ/อุปกรณ์ไว้อย่าง พร้อมเพียง	มีสื่อ/อุปกรณ์พร้อม ขาดการจัดเตรียม สถานที่	สื่อ/อุปกรณ์ไม่ เพียงพอ ขาดการ จัดเตรียมสถานที่
2. เนื้อหาสาระ	สาระสำคัญครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์	สาระสำคัญไม่ครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์	สาระสำคัญไม่ครบ ไม่ตรงตาม จุดประสงค์
3. รูปแบบการนำเสนอ	มีรูปแบบการนำเสนอ ที่เหมาะสม ใช้เทคนิค แปลกใหม่ มีสื่อและใช้ เทคโนโลยีประกอบการ นำเสนอ	ใช้เทคนิคแปลกใหม่ มี สื่อและใช้เทคโนโลยี ประกอบการนำเสนอ	เทคนิคการนำเสนอ ไม่เหมาะสม ไม่ น่าสนใจ
4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกใน กลุ่ม	สมาชิกทุกคนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในกิจกรรม กลุ่ม	สมาชิกส่วนใหญ่มี บทบาทและมีส่วนร่วม ในกิจกรรมกลุ่ม	สมาชิกส่วนน้อยมี บทบาทและมีส่วน ร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
5. การรักษาเวลา	ดำเนินกิจกรรมได้ตาม เวลาที่กำหนด	ดำเนินกิจกรรมเร็วกว่า เวลาที่กำหนด	ดำเนินกิจกรรมช้า กว่าเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดี

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดีของนักศึกษา โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	การถาม-ตอบ					สรุปการประเมิน	
		5	4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน

SRIPATUM
UNIVERSITY

แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดี

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

ผู้สอนให้คะแนนโดยพิจารณาการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา ตามระดับคะแนน 5 4 3 2 1 ที่ตรงความคิดเห็นของผู้สอนมากที่สุด

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดี	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดีอย่างถูกต้อง ชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านสารคดีอย่างสม่ำเสมอ ยินดีที่จะศึกษา	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดีอย่างถูกต้อง ชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านสารคดีอย่างสม่ำเสมอ ยินดีที่จะศึกษา	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดีอย่างถูกต้องแต่ไม่ค่อยชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านสารคดีเป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษา	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดีไม่ค่อยถูกต้อง ชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านสารคดีเป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษา	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านสารคดีไม่ถูกต้อง ชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านสารคดีเป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษา
งานเขียนสารคดีเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน	งานเขียนสารคดีเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง คนในสังคม มีความชื่นชม และภูมิใจในสิ่งที่ปฏิบัติ	งานเขียนสารคดีเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน มีความเต็มใจที่จะปรับปรุงการปฏิบัติให้ดีขึ้น	งานเขียนสารคดีเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และปฏิบัติเพื่อผู้อื่น มีความเต็มใจที่จะปรับปรุงการปฏิบัติให้ดีขึ้น	งานเขียนสารคดีเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เป็นบางครั้ง อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และปฏิบัติเพื่อผู้อื่น	งานเขียนสารคดีเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เป็นบางครั้ง อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 5	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 4	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 3	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 3	ได้ระดับ	ปรับปรุง

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. เว็บไซต์ padlet กระดานแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม
2. สื่อ PowerPoint นำเสนอความรู้เกี่ยวกับการสอน
3. สื่อ Clip Video เกี่ยวกับการสอน
4. โปรแกรมวงล้อ wheel of names
5. แหล่งข้อมูลสารสนเทศในเว็บไซต์ และสื่อออนไลน์
6. เอกสารประกอบการสอน

เอกสารประกอบการสอน

การอ่านสารคดี

อรรณวุฒิ มุขมา¹

ความหมายของสารคดี

สารคดี หมายถึง งานเขียนที่มีเนื้อหามุ่งให้ความรู้หรือข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ ส่วนข้อคิดเห็นของผู้เขียนเป็นส่วนประกอบ รวมทั้งให้ความเพลิดเพลินในการอ่านด้วย แต่สารคดีไม่ใช่ตำราวิชาการ บทความ บางตำราจัดเป็นประเภทหนึ่งของสารคดี บทความเป็นงานเขียนที่มุ่งเน้นการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนสำคัญ ความรู้ข้อเท็จจริงเป็นส่วนประกอบ มักเผยแพร่ในนิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ หรือสื่อออนไลน์ มักเขียนขนาดสั้น แต่สารคดีมักรวมเล่มเขียนขนาดยาว

แนวทางการอ่านสารคดี

งานเขียนประเภทสารคดีมีแนวทางการอ่าน ดังนี้

1. ประเภทสารคดี สามารถแบ่งตามลักษณะเนื้อหาได้ดังนี้

1.1 สารคดีท่องเที่ยว เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

1.2 สารคดีประวัติบุคคล เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติบุคคลสำคัญ

1.3 สารคดีสุขภาพ ความงาม และการออกกำลังกาย เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการมีสุขภาพที่ดี การดูแลสุขภาพ การปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ศัลยกรรมตกแต่งใบหน้ารูปร่าง ชีวิตอาหารการกิน การออกกำลังกาย

1.4 สารคดีเชิงประวัติศาสตร์ เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต

1.5 สารคดีเชิงข่าว นำข่าวมาทำเป็นเรื่องราว เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข่าว

1.6 สารคดีเด็ก เพื่อให้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับเด็ก พัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย

1.7 สารคดีสตรี เพื่อให้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับผู้หญิง บทบาทหน้าที่ ความเป็นผู้นำ

ความเป็นแม่ การดูแลสุขภาพของเรือนร่าง รสนิยมการแต่งกาย

1.8 สารคดีอาหาร เพื่อให้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับวิธีทำอาหาร แนะนำร้านอาหาร

¹ อรรณวุฒิ มุขมา. (2564). “การอ่านวิเคราะห์สาร วจนสาร และวิจารณ์สาร” ใน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัท ทริปเพิล กรุ๊ป จำกัด. หน้า 91-94.

1.9 สารคดีการประดิษฐ์ เพื่อให้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับการประดิษฐ์การฝีมือ เช่น การจัดดอกไม้ การเย็บปักถักร้อย ของที่ระลึก

1.10 สารคดีธรรมชาติ เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการดำเนินชีวิต การแก้ไขปัญหาชีวิต การทำให้ชีวิตมีความสุข การสั่งสอนอบรมให้เป็นคนดีมีศีลธรรมในจิตใจ โดยใช้หลักพุทธธรรมชี้นำชีวิต

2. จุดมุ่งหมายของผู้เขียน พิจารณาว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร ผู้เขียนต้องการสื่อความคิดสำคัญอะไรให้ผู้อ่านทราบ

3. องค์ประกอบของสารคดี ซึ่งประกอบด้วย

3.1 การตั้งชื่อเรื่อง พิจารณาว่าตั้งชื่อเรื่องลักษณะใด เช่น ตั้งชื่อเรื่องโดยมุ่งตรงเข้าสู่เรื่อง ตั้งชื่อตามความสำคัญของเรื่อง ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้คำถาม ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้คำสัมผัสคล้องจอง ตั้งชื่อเรื่องโดยยกคำประพันธ์ ภาษิต คำพังเพย บทเพลง หรือคำพูดเก่า ๆ ตั้งชื่อเรื่องแบบใช้คำขัดแย้งกัน ตั้งชื่อเรื่องตามสถานที่สำคัญของเรื่อง ตั้งชื่อเรื่องเป็นนามธรรม ตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจ เป็นต้น

3.2 คำนำหรือเปิดเรื่อง พิจารณาว่าผู้เขียนเปิดเรื่องลักษณะใด การเขียนคำนำมีหลายวิธี เช่น คำนำที่ให้คำจำกัดความ คำนำด้วยข่าว เหตุการณ์ ปัญหาที่คนกำลังสนใจ คำนำที่ตั้งเป็นคำถาม คำนำด้วยสุภาษิต คำคม บทกวี บทเพลง คำขวัญ คำพูดของบุคคลที่มีชื่อเสียง คำนำด้วยข้อความที่ขัดแย้งกัน คำนำที่เป็นข้อความชวนให้คิด คำนำด้วยการบอกจุดประสงค์ของเขียน คำนำด้วยการกล่าวถึงความเป็นมาของเรื่อง คำนำโดยมุ่งตรงเข้าสู่เรื่อง เป็นต้น

3.3 เนื้อเรื่อง พิจารณาว่าสาระสำคัญของเรื่องเป็นอย่างไร การเรียงลำดับของเนื้อหาเป็นอย่างไร เป็นเอกภาพหรือไม่ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของผู้เขียนว่าเป็นอย่างไร ความรู้ข้อเท็จจริงหนักแน่นน่าเชื่อถือหรือไม่ ข้อคิดเห็นทำให้เปิดโลกทัศน์กว้างขวางยิ่งขึ้นหรือไม่ เป็นประโยชน์สร้างสรรค์หรือไม่อย่างไร

3.4 สรุปหรือปิดเรื่อง พิจารณาว่าผู้เขียนปิดเรื่องลักษณะใด การสรุปมีหลายวิธี เช่น สรุปด้วยการเน้นย้ำแนวคิดสำคัญ สรุปด้วยการโน้มน้าวใจให้ปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สรุปด้วยการตอบคำถาม (ในกรณีคำนำเป็นคำถาม) สรุปด้วยการเล่นศัพท์ ใช้คำคล้องจอง บทกวี คำคม สุภาษิต บทเพลง คำขวัญ สรุปด้วยการกระทบใจชวนให้คิด เป็นต้น

4. การใช้ภาษา เช่น ระดับภาษา ผู้เขียนใช้ภาษาระดับใดในการนำเสนอเรื่องราว ได้แก่ ภาษาระดับปาก ภาษาระดับกึ่งแบบแผน หรือภาษาระดับแบบแผน โวหารการเขียน ผู้เขียนใช้โวหารการเขียนประเภทใด เพราะอะไรถึงใช้โวหารประเภทนั้น ได้แก่ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหาร และอุปมาโวหาร ภาษาที่ใช้เข้าใจยากหรือง่ายอย่างไร

กิจกรรมการอ่านในชั้นเรียน (งานกลุ่ม)

คำสั่ง จงอ่านสารคดีต่อไปนี้โดยใช้วิธีการอ่านแบบ SQ4R

5 วิธี กิน “ข้าวเหนียวมะม่วง” ยังไงให้ไม่ “อ้วน”

ใครอยากกินข้าวเหนียวมะม่วงช่วงนี้ก็ระวังว่าความอร่อยจะมาพร้อมกับน้ำหนักกันด้วย

“ข้าวเหนียวมะม่วง” อาหารหวานของไทยที่ชาวต่างชาติที่ได้มาเยือนเมืองไทยต้องได้ลองชิมและติดใจกันไปทุกราย แม้ว่าจะเป็นส่วนผสมที่ค่อนข้างแปลกเมื่อแรกเห็น การกินข้าวกับผลไม้ว่าแปลกแล้ว ยังมีน้ำกะทิราดเพิ่มความหอมมัน พร้อมถั่วเขียวซีกโรยเพิ่มความกรุบกรอบ ไม่น่าเชื่อว่าสิ่งนี้คืออาหารหวาน แต่เมื่อได้ลองชิมก็จะพบว่าข้าวเหนียวมะม่วงเป็นอาหารหวานที่คนทุกเพศทุกวัยต่างติดใจในรสชาติกันมาอย่างช้านาน

อย่างไรก็ตาม การกินข้าวเหนียวมะม่วงบ่อย ๆ เพราะติดใจในรสชาติหวานหอมมันอาจส่งผลเสียต่อสุขภาพได้ ด้วยปริมาณพลังงานมหาศาลจากเจ้าของหวานสุดอร่อยจานนี้ ที่มาจากทุกองค์ประกอบของมันนั่นเอง ดังนั้นเราควรกินข้าวเหนียวมะม่วงอย่างไรให้อร่อยได้แบบไม่รู้สึกลดน้ำหนักหรือเปลอเรอจนแปบเดียวน้ำหนักขึ้นมาอีกกิโลฯ อย่างไม่รู้ตัว

5 วิธี กิน "ข้าวเหนียวมะม่วง" ยังไงให้ไม่ "อ้วน"

1. กินในปริมาณที่เหมาะสม

ข้าวเหนียวมะม่วงเป็นอาหารหวานที่ให้พลังงานสูง ดังนั้นหากคิดจะกินคนเดียว 1 จาน ควรกินในปริมาณพอเหมาะ 4-5 คำหลังมื้ออาหาร หรือกินแทนข้าวมือนั้นทั้งมื้อไปเลย

2. เลือกกินมะม่วงมากกว่าข้าวเหนียว

ปริมาณที่เหมาะสมที่สามารถกินข้าวเหนียวมะม่วงได้โดยไม่อ้วน คือเลือกกินมะม่วงไม่เกินครึ่งลูกกลาง หรือ 1 ลูกเล็กเท่านั้น และควรเลือกกินมะม่วงมากกว่าข้าวเหนียว กินข้าวเหนียวให้น้อยที่สุด เพราะมะม่วงให้พลังงานน้อยกว่าข้าวเหนียว

3. เลือกข้าวเหนียวดำมากกว่าข้าวเหนียวขาว

เป็นที่ทราบกันดีว่าข้าวดำคือข้าวที่ยังไม่ขัดสี จึงเต็มไปด้วยกากใยอาหารและสารอาหารที่ดีต่อร่างกายมากมาย ดังนั้นหากเลือกประเภทของข้าวเหนียวได้ ควรเลือกกินเป็นข้าวเหนียวดำมากกว่าข้าวเหนียวขาว

4. ลดกะทิ

กะทิ กว่า 93% เป็นไขมันอิ่มตัว การรับประทานกะทิมาก ๆ อาจเพิ่มความเสี่ยงไขมันอุดตันหลอดเลือด รวมถึงอ้วนขึ้นได้ ดังนั้นควรรับประทานแต่พอเหมาะ หรือหากลด/เลี่ยงได้ก็ควร

5. ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีโรคประจำตัว ควรระวัง

ผู้สูงอายุและผู้ที่มีโรคประจำตัวที่เกี่ยวกับภาวะน้ำตาล ไขมันในเลือดสูง ความดันโลหิตสูง และโรคเบาหวาน ควรระมัดระวังในการรับประทาน ไม่รับประทานข้าวเหนียวมะม่วงมากเกินไป หรือบ่อยจนเกินไป สำหรับคนที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ดี ไม่ควรกินมากกว่า 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ อาจเสี่ยงน้ำหนักขึ้นได้

นอกจากนี้ สำหรับการกินมะม่วง จริง ๆ แล้วมะม่วงดิบจะมีปริมาณน้ำตาลน้อยกว่ามะม่วงสุก แต่มะม่วงดิบก็มีแป้งที่ทำให้อ้วนหากกินในปริมาณมากด้วยเช่นกัน และไม่ควรมองข้ามกับพริกเกลือหรือเครื่องจิ้มต่างๆ เพราะมีน้ำตาลสูงด้วย

หลังกินข้าวเหนียวมะม่วง รวมถึงอาหารพลังงานสูงหลาย ๆ เมนู ควรออกกำลังกายและควบคุมพลังงานในมื้ออาหารถัดไปให้สมดุล เพื่อไม่ให้ในวันนั้น ๆ ได้รับพลังงานจากอาหารมากเกินไปจนเป็น ลดความเสี่ยงโรคและน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นโดยไม่รู้ตัวได้

Question (Q)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Read (R1)

Record (R2)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมการอ่านนอกชั้นเรียน (งานกลุ่ม)

แบบการเรียนรู้การอ่านด้วยตนเอง

(การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ชั้นที่ 5 การกำกับตนเอง)

อ่านสารคดีนอกเวลา

1. อ่านสารคดีเรื่อง.....ผู้แต่ง.....
2. ประเภทสารคดี.....
3. สารระสำคัญของเรื่อง.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
4. การตั้งชื่อเรื่อง.....
5. คำนำ.....
6. ความรู้ที่ได้.....
.....
.....
.....
.....
7. การแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน.....
.....
.....
.....
8. สรุป.....

แบบประเมินผลผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านสารคดี

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	การสังเกต พฤติกรรม มีส่วนร่วมใน ชั้นเรียน (15 คะแนน)	การสังเกต พฤติกรรม การทำงาน กลุ่ม และการ นำเสนอ ผลงาน (15 คะแนน)	ผลงาน (15 คะแนน)	การนำเสนอ ผลงาน (15 คะแนน)	การเห็นคุณค่า และความสำคัญ ของการอ่าน สารคดี (5 คะแนน)	คะแนน รวม 65 คะแนน	ระดับ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 55-65	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 44-54	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 33-43	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 33	ได้ระดับ	ปรับปรุง

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

...../...../.....

**แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและ
ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1**

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านบันเทิงคดี

เวลา 9 ชั่วโมง (ทฤษฎี 3 ชั่วโมง ปฏิบัติ 3 ชั่วโมง เรียนรู้ด้วยตนเอง 3 ชั่วโมง)

ผู้สอน นายอรรถวุฒิ มุขมา ร่วมกับบุคคลต้นแบบด้านการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการอ่านบันเทิงคดี (K)
2. เพื่อให้ นักศึกษาจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน
บันเทิงคดี (P)
3. เพื่อให้ นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันเทิงคดี จนเกิดแรงบันดาลใจ
และมีนิสัยรักการอ่านบันเทิงคดีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (A)

ผลการเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอธิบายความรู้เกี่ยวกับการอ่านบันเทิงคดีได้
2. นักศึกษาสามารถจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน
บันเทิงคดีได้
3. นักศึกษาสามารถสรุปคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันเทิงคดีจากการจัดการเรียนรู้
โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้

บันเทิงคดีเป็นงานเขียนที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินสำเร็จอารมณ์เป็นสำคัญ พร้อมทั้งให้แง่คิด
คติธรรม การเรียนรู้ชีวิตแก่ผู้อ่านด้วย ประเภทของบันเทิงคดี ได้แก่ นิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน
บทละคร บทภาพยนตร์ บทเพลง เนื้อหาหลากหลายแนว เช่น รักสุข รักโศก พ่อแม่แม่งอน
อิงประวัติศาสตร์ ย้อนยุค ผจญภัย บูล้างผลาญ ภูตผีปีศาจลึกลับเหนือธรรมชาติ ผู้ร้ายผู้ดี หัสนิยาย
 เป็นต้น มีทั้งเรื่องขนาดสั้นและขนาดยาว เล่มเดี่ยวจบ หลายเล่มจบ เป็นตอน ๆ องค์ประกอบของ
บันเทิงคดี ได้แก่ แนวคิด โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และบทสนทนา หลักการอ่านบันเทิงคดี ต้อง
พิจารณา ดังนี้ เรื่องราวสาระสำคัญ การตั้งชื่อเรื่อง เปิดเรื่อง ความขัดแย้งหรือปมปัญหา ตัวละคร ฉาก

บทสนทนา การเล่าเรื่อง การดำเนินเรื่อง ปิดเรื่อง การใช้ภาษา กลวิธีการสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจ
ความเป็นเอกภาพของเรื่อง ความสมเหตุสมผล คุณค่าของเรื่อง การเรียนรู้ชีวิต และการนำไปปรับใช้
ในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge)

1. ผู้สอนเปิดวิดีโอทัศน์ขนาดสั้นเพื่อกระตุ้นภาพจำเกี่ยวกับบันเทิงคดี
2. ผู้สอนเปิดประเด็นซักชวนให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิด เช่น
บันเทิงคดีคืออะไร เคยอ่านบันเทิงคดีหรือไม่ เคยอ่านบันเทิงคดีประเภทใด เรื่องอะไรมาบ้าง มี
นักเขียนบันเทิงคดีในดวงใจหรือไม่

ขั้นที่ 2 สร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom)

1. ผู้สอนใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านบันเทิงคดี
2. บุคคลต้นแบบเล่าประวัติชีวิต การมีนิสัยรักการอ่าน การอ่านกับการประสบความสำเร็จใน
ชีวิต การสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน การสร้างนิสัยรักการอ่าน วิธีอ่านในแบบฉบับของบุคคล
ต้นแบบ พร้อมการสัมภาษณ์จากผู้สอนและผู้เรียน และอภิปรายร่วมกัน
3. ผู้สอนร่วมกับบุคคลต้นแบบให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านบันเทิงคดี

ขั้นที่ 3 ได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถ และสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จาก
บุคคลต้นแบบในด้านความรู้เกี่ยวกับบันเทิงคดีและการอ่านบันเทิงคดี โดยทำผ่านโปรแกรม Padlet
จากนั้นอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge)

1. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถ จากนั้นปฏิบัติการอ่านบันเทิงคดีตาม
โจทย์ที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยมีบุคคลต้นแบบและผู้สอนเป็นผู้กำกับดูแล
2. ผู้เรียนนำเสนอผลงานการอ่านบันเทิงคดีหน้าชั้นเรียน โดยมีผู้สอนและบุคคลต้นแบบ
ร่วมกันซักถาม

ขั้นที่ 5 กำกับตนเอง (Self-Direction)

1. ฝึกปฏิบัติการอ่านบันเทิงคดีที่สนใจนอกชั้นเรียน เป็นรายบุคคล คนละ 1 เรื่อง จากนั้นให้
สรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์ตามขั้นตอนการอ่านบันเทิงคดี และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
2. ผู้เรียนค้นหาวิธีการอ่านบันเทิงคดีของตนเอง ว่ามีวิธีการอ่านกี่ขั้นตอน อย่างไร
3. ผู้เรียนสร้างแผนการอ่านบันเทิงคดีของตนเอง

4. ผู้เรียนประเมินตนเองในด้านเป้าหมายการอ่าน ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน วิธีการแก้ไขปัญหาการอ่าน ความสำเร็จในการอ่าน

5. การนำเสนอผลการอ่านอย่างสร้างสรรค์ เช่น นำเสนอผ่านสื่อ Tiktok, Clip Video, เล่าให้ฟังหน้าชั้นเรียนด้วยการตีบท, จัดรายการโทรทัศน์แนะนำหนังสือ, เล่านิทานก่อนนอน, การแสดงละครสั้น ฯลฯ และอภิปรายร่วมกันในการเรียนครั้งต่อไป

6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความคิดรวบยอดในด้านเนื้อหา คุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันเทิงคดี การได้รับแรงบันดาลใจ และการสร้างนิสัยรักการอ่าน โดยใช้แผนที่ความคิด

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น การตรงต่อเวลา การมีคุณธรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ในระดับดี
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน	สั่ง ้ ก ่ ต จ าก ค ว าม รับผิดชอบในการทำงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความร่วมมือในการทำงาน กระบวนการทำงาน การนำเสนอผลงานในชั้นเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี
3. ผลงานการอ่าน	ความถูกต้องของเนื้อหา ในการตอบคำถาม ความคิดสร้างสรรค์ ความเรียบร้อยของผลงาน การใช้ภาษาการตรงต่อเวลา	แบบประเมินผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีผลงานการอ่านในระดับดี
4. การนำเสนอผลงาน	การเตรียมความพร้อมเนื้อหาสาระ รูปแบบการนำเสนอ การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม การรักษาเวลา	แบบประเมินการนำเสนอผลงาน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการนำเสนอผลงานในระดับดี
5. การตอบคำถาม	การถาม-ตอบ	แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน	นักศึกษาร้อยละ 80 มีการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นในระดับดี

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
			3	2	1
1		กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง			
		ความรับผิดชอบ			
		ความกระตือรือร้น			
		การตรงต่อเวลา			
		การมีคุณธรรม			
2		กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง			
		ความรับผิดชอบ			
		ความกระตือรือร้น			
		การตรงต่อเวลา			
		การมีคุณธรรม			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

หัวข้อและเกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง	กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และถูกต้อง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามทุกประเด็น นำความรู้ไปต่อยอดได้	กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และถูกต้อง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามบางประเด็น นำความรู้ไปต่อยอดได้บางครั้ง	ไม่ค่อยกล้าแสดงออกและไม่ค่อยร่วมมือในการตอบคำถาม ไม่ค่อยนำความรู้ไปต่อยอด
2. ความรับผิดชอบ	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายทุกงานทุกหน้าที่	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายบางงานบางหน้าที่	ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย
3. ความกระตือรือร้น	มีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนตลอดเวลา	มีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน แต่ขาดความสนใจในบางครั้ง	ไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
4. การตรงต่อเวลา	เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลา	เข้าชั้นเรียนช้ากว่า 10 นาที	ไม่เข้าชั้นเรียน
5. การมีคุณธรรม	มีกระบวนการคิดถูกต้องตามทำนองคลองธรรม มีทัศนคติเชิงบวกช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน ไม่ทุจริตในการทำกิจกรรม	มีกระบวนการคิดถูกต้องตามทำนองคลองธรรมบางครั้ง มีทัศนคติเชิงบวก บางครั้งช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน แต่ทุจริตในการทำกิจกรรมบางครั้ง	ไม่ค่อยมีกระบวนการคิดถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ไม่ค่อยมีทัศนคติเชิงบวก ไม่ค่อยช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน ทุจริตในการทำกิจกรรมบางครั้ง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงานของผู้เรียน โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

กลุ่มที่

สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.
5.

ลำดับที่	พฤติกรรมที่สังเกต	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	ความรับผิดชอบในการทำงาน			
2	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น			
3	ความร่วมมือในการทำงาน			
4	กระบวนการทำงาน			
5	การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ความรับผิดชอบในการทำงาน	ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถและพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองทุกครั้ง ผลงานมีคุณภาพ	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นบางครั้ง ไม่แก้ปัญหาด้วยตนเอง แต่คุณภาพผลงานค่อนข้างดี	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย งานเสร็จล่าช้า ผลงานพอใช้
2. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ร่วมแสดงและยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป็นอย่างดี	ร่วมแสดงและยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป็นบางครั้ง	ไม่ร่วมแสดงและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม
3. ความร่วมมือในการทำงาน	ให้ความร่วมมือและทำงานกับสมาชิกในกลุ่มอย่างเต็มใจทุกครั้ง	ให้ความร่วมมือและแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง	หลีกเลี่ยงและไม่ร่วมมือไม่แสดงความคิดเห็น
4. กระบวนการทำงาน	มีการวางแผนและปฏิบัติตามขั้นตอน	มีการวางแผนแต่ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน	ไม่มีการวางแผนการปฏิบัติงาน ไม่เป็นระบบ
5. การนำเสนอผลงานในชั้นเรียน	ผลงานถูกต้องชัดเจน ครบทุกประเด็น สื่อสารได้ใจความสมบูรณ์ บุคลิกภาพและน้ำเสียงดีมีความมั่นใจในตนเองดี	ผลงานถูกเป็นบางส่วน สื่อสารได้ใจความสมบูรณ์ บุคลิกภาพและน้ำเสียงดี มีความมั่นใจในตนเองดี	ผลงานผิดเป็นส่วนใหญ่ สื่อสารส่วนมาก สื่อสารไม่ได้ใจความ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบประเมินผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินผลงานของผู้เรียนโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
			3	2	1
1		ความถูกต้องของเนื้อหา			
		ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			
		ความมีระเบียบเรียบร้อย			
		การใช้ภาษา			
		การตรงต่อเวลา			
2		ความถูกต้องของเนื้อหา			
		ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			
		ความมีระเบียบเรียบร้อย			
		การใช้ภาษา			
		การตรงต่อเวลา			

SRIPATUM
UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินผลงาน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

ผลงาน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	มีเนื้อหาสาระสำคัญของการตอบคำถามครบถ้วน สื่อความหมายชัดเจน	มีเนื้อหาสาระสำคัญของการตอบคำถามครบถ้วนบ้าง ไม่ครบถ้วนบ้าง สื่อความหมายชัดเจนบ้างและไม่ชัดเจนบ้าง	มีเนื้อหาสาระสำคัญของการตอบคำถามไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วน
2. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แปลกใหม่	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ระดับธรรมดาไม่แปลกใหม่	ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เลียนแบบผลงานผู้อื่น ไม่มีลักษณะเฉพาะตัว
3. ความมีระเบียบเรียบร้อย	ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม ทำงานได้ครบทุกข้อทุกประเด็น	ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามอยู่บ้าง แต่ทำงานยังไม่ครบทุกประเด็น	ผลงานไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม ทำงานไม่ครบทุกประเด็น
4. การใช้ภาษา	มีการใช้ภาษาถูกต้อง การสะกดคำถูกต้อง ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ ลำดับความดี อ่านเข้าใจง่าย	มีการใช้ภาษา การสะกดคำ ถูกต้องบ้าง ผิดบ้าง ภาษาไม่ค่อยสร้างสรรค์ ลำดับความพอใช้ได้ อ่านเข้าใจ	การใช้ภาษาและการสะกดคำไม่ถูกต้อง เขียนผิดมาก ภาษาไม่สร้างสรรค์ ลำดับความไม่ดี อ่านไม่ค่อยเข้าใจ
5. การตรงต่อเวลา	ส่งงานในชั้นเรียน ตรงตามเวลาที่กำหนด	ส่งงานในชั้นเรียน แต่ล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนด	ไม่ส่งงานในชั้นเรียน แต่ขอเลื่อนเวลาไปส่งงานวันอื่น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เรียนโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

กลุ่มที่

สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.
5.

ลำดับที่	การนำเสนอผลงาน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	การเตรียมความพร้อม			
2	เนื้อหาสาระ			
3	รูปแบบการนำเสนอ			
4	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม			
5	การรักษาเวลา			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

การนำเสนอผลงาน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. การเตรียมความพร้อม	มีการจัดเตรียมสถานที่ สื่อ/อุปกรณ์ไว้อย่าง พร้อมเพียง	มีสื่อ/อุปกรณ์พร้อม ขาดการจัดเตรียม สถานที่	สื่อ/อุปกรณ์ไม่ เพียงพอ ขาดการ จัดเตรียมสถานที่
2. เนื้อหาสาระ	สาระสำคัญครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์	สาระสำคัญไม่ครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์	สาระสำคัญไม่ครบ ไม่ตรงตาม จุดประสงค์
3. รูปแบบการนำเสนอ	มีรูปแบบการนำเสนอ ที่เหมาะสม ใช้เทคนิค แปลกใหม่ มีสื่อและใช้ เทคโนโลยีประกอบการ นำเสนอ	ใช้เทคนิคแปลกใหม่ มี สื่อและใช้เทคโนโลยี ประกอบการนำเสนอ	เทคนิคการนำเสนอ ไม่เหมาะสม ไม่ น่าสนใจ
4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกใน กลุ่ม	สมาชิกทุกคนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในกิจกรรม กลุ่ม	สมาชิกส่วนใหญ่มี บทบาทและมีส่วนร่วม ในกิจกรรมกลุ่ม	สมาชิกส่วนน้อยมี บทบาทและมีส่วน ร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
5. การรักษาเวลา	ดำเนินกิจกรรมได้ตาม เวลาที่กำหนด	ดำเนินกิจกรรมเร็วกว่า เวลาที่กำหนด	ดำเนินกิจกรรมช้า กว่าเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึกดี

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึกดีของนักศึกษา โดย
ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	การถาม-ตอบ					สรุปการประเมิน	
		5	4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน

SRIPATUM
UNIVERSITY

แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึก

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

ผู้สอนให้คะแนนโดยพิจารณาการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา ตามระดับคะแนน 5 4 3 2 1 ที่ตรงความคิดเห็นของผู้สอนมากที่สุด

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน					
	5	4	3	2	1	
การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึก	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึกเป็นอย่างดี มีแรงบันดาลใจในการอ่านบันทึก คดีอย่างสม่ำเสมอ ยินดีที่จะศึกษางานเขียนบันทึกดี เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง คนในสังคม มีความชื่นชม และภูมิใจในสิ่งที่ปฏิบัติ	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึก คดีอย่างถูกต้อง มีแรงบันดาลใจในการอ่านบันทึก คดีอย่างสม่ำเสมอ ยินดีที่จะศึกษางานเขียนบันทึกดี เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน มีความเต็มใจที่จะปรับปรุงการปฏิบัติให้ดีขึ้น	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึก คดีอย่างถูกต้อง แต่ไม่ค่อยมีแรงบันดาลใจในการอ่านบันทึก คดีเป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษางานเขียนบันทึกดีเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และปฏิบัติเพื่อผู้อื่น มีความเต็มใจที่จะปรับปรุงการปฏิบัติให้ดีขึ้น	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึก คดีไม่ค่อยถูกต้องชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านบันทึก คดีเป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษางานเขียนบันทึกดี เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นบางครั้ง อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และปฏิบัติเพื่อผู้อื่น	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึก คดีไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านบันทึก คดีเป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษางานเขียนบันทึกดี เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เป็นบางครั้ง อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และปฏิบัติเพื่อผู้อื่น	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านบันทึก คดีไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านบันทึก คดีเป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษางานเขียนบันทึกดี เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เป็นบางครั้ง อันเป็นประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 5	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 4	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 3	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 3	ได้ระดับ	ปรับปรุง

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. เว็บไซต์ padlet กระดานแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม
2. สื่อ PowerPoint นำเสนอความรู้เกี่ยวกับการสอน
3. สื่อ Clip Video เกี่ยวกับการสอน
4. โปรแกรมวงล้อ wheel of names
5. แหล่งข้อมูลสารสนเทศในเว็บไซต์ และสื่อออนไลน์
6. เอกสารประกอบการสอน
7. แผนที่ความคิด (Mind Map)

เอกสารประกอบการสอน

การอ่านบันเทิงคดี

อรรณภูมิ มุขมา*

ความหมายของบันเทิงคดี

บันเทิงคดี หมายถึง งานเขียนที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินบันเทิงใจแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ เช่น นิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน บทละคร บทภาพยนตร์ บทเพลง เป็นต้น

องค์ประกอบของบันเทิงคดี

บันเทิงคดีมีหลักการวิเคราะห์แนวเดียวกัน เพราะมีองค์ประกอบและกลวิธีของการสร้างงานเหมือนกัน อันประกอบด้วย แนวคิด โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา การเล่าเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการตั้งชื่อเรื่อง

1. แนวคิด หมายถึง ความคิดสำคัญที่ปรากฏในเรื่องที่ผู้เขียนต้องการเสนอหรือสื่อสารออกมาโดยผ่านตัวเรื่องหรือพฤติกรรมของตัวละคร แนวคิดของเรื่องจะปรากฏสม่ำเสมอในขณะที่เรื่องดำเนินไปตั้งแต่ต้นจนถึงปลายเรื่อง และเป็นสิ่งที่จะเชื่อมโยงเรื่องราวทั้งหมดเข้าด้วยกัน จึงมีส่วนต่อการกำหนดโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา และส่วนประกอบอื่น ๆ ภายในเรื่องด้วย

2. โครงเรื่อง หมายถึง เคาโครงของเหตุการณ์หรือของพฤติกรรมต่าง ๆ ในเรื่องที่เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นจนจบ ภายในโครงเรื่องจะประกอบด้วยโครงเรื่องใหญ่และโครงเรื่องย่อย การเปิดเรื่อง ความขัดแย้งหรือปมปัญหา จุดสุดยอดของเรื่อง การคลายปม การปิดเรื่อง และเหตุบังเอิญ

2.1 การเปิดเรื่อง หมายถึง การเริ่มต้นเรื่อง ถือกันว่ามีสำคัญมาก เพราะเป็นตอนที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจใคร่รู้ต้องการติดตามอ่านเรื่องราวในตอนต่อไป ผู้แต่งแต่ละคนจะคิดหากลวิธีต่าง ๆ มาใช้ในตอนเปิดเรื่อง เพื่อให้เรื่องน่าสนใจและชวนติดตามอ่าน วิธีที่นิยมใช้เปิดเรื่อง ได้แก่ 1) เปิดเรื่องด้วยการพรรณนาหรือบรรยายฉาก บรรยากาศ ตัวละคร ความรู้สึกของตัวละคร หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่ง 2) เปิดเรื่องด้วยนาฏการหรือการกระทำที่น่าสนใจของ

* อรรณภูมิ มุขมา. (2564). “การอ่านวิเคราะห์สาร วิจัยสาร และวิจารณ์สาร” ใน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัท ทริปเพิ้ล กรุ๊ป จำกัด. หน้า 87-90.

ตัวละคร 3) เปิดเรื่องด้วยบทสนทนา 4) เปิดด้วยการใช้สุภาษิตคำคม คำพังเพย บทกวี บทเพลง หรือข้อความที่คมคายชวนคิดชวนให้ฉงนสนเท่ห์

2.2 ความขัดแย้งหรือปมปัญหา หมายถึง ปัญหาที่ทำให้ผู้อ่านสงสัยและต้องการจะติดตาม เพื่อจะได้ทราบคำตอบในตอนท้ายเรื่องว่าเป็นอย่างไร ความขัดแย้งหรือปมปัญหาก็คือการผูกปมของเรื่องให้เกิดขึ้นกับตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่อง เพื่อให้เกิดการต่อสู้ระหว่างสองฝ่ายขึ้นไป แบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้ 1) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ คือ ความขัดแย้งระหว่างคนสองคน 2) ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สภาพธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว น้ำท่วม หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมและโชคชะตาของมนุษย์ เช่น กฎระเบียบประเพณี ความเป็นอยู่ภายในครอบครัว หรือกลุ่มคน 3) ความขัดแย้งภายในตนเอง ความขัดแย้งภายในใจมนุษย์ เช่น การต่อสู้ระหว่างอำนาจฝ่ายสูงและอำนาจฝ่ายต่ำ ความสับสนวุ่นวายในใจ

2.3 จุดสุดยอดของเรื่อง หมายถึง เรื่องราวที่เป็นปมปัญหาได้ทวีความเข้มข้นจนถึงขีดสุด

2.4 การคลายปม หมายถึง ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เขียนผูกไว้เริ่มคลี่คลายลง

2.5 เหตุบังเอิญ ภายในโครงเรื่องจะประกอบด้วยรายละเอียดของเหตุการณ์หลายเหตุการณ์ ผู้เขียนจะสร้างและเรียงลำดับเหตุการณ์ให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสมจริงและโอกาสที่อาจจะเกิดเหตุการณ์ในชีวิตจริงด้วย ถ้าผู้เขียนขาดความชำนาญในการวางรายละเอียดเหตุการณ์ต่าง ๆ จะทำให้เหตุการณ์นั้นไม่สมจริง ซึ่งเรียกว่า เหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญ หากนวนิยายเรื่องใดมีเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญมาก ๆ จะทำให้โครงเรื่องดูย่ำแย่

2.6 การปิดเรื่อง หมายถึง การจบเรื่องซึ่งเป็นช่วงที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นตอนที่ประเมินผลว่าผู้อ่านมีความประทับใจต่อเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด การปิดเรื่องอาจทำได้หลายวิธี ดังนี้ 1) ปิดเรื่องแบบหักมุมจบ หรือพลิกความคาดหมายของผู้อ่าน 2) ปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรม จบด้วยความเศร้า ผิดหวัง สูญเสีย ตาย ความล้มเหลวในชีวิต 3) ปิดเรื่องแบบสุขนาฏกรรม จบด้วยความสุขความสำเร็จสมหวังของตัวละคร 4) ปิดเรื่องแบบสมจริงในชีวิต ให้แนวคิดแก่ผู้อ่าน คือทิ้งปัญหาไว้ให้ผู้อ่านคิดหาคำตอบเอาเอง เพราะในชีวิตมีปัญหาหลายอย่างที่ไม่สามารถแก้ปัญหาคำตอบให้แก่ปัญหานั้นได้

3. ตัวละคร หมายถึง บุคคลที่ผู้แต่งกำหนดหรือสมมุติขึ้นในวรรณกรรมประเภทเรื่องเล่า ตัวละครเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับเรื่องเล่าทุกประเภท เพราะถ้าไม่มีตัวละครก็ไม่มีเรื่อง นอกจากนี้ตัวละครยังเป็นจุดดึงดูดความสนใจและความประทับใจของผู้อ่านมากกว่าส่วนประกอบอื่น ๆ ประเภทของตัวละคร แบ่งได้ดังนี้

3.1 แบ่งตามบทบาท ได้แก่ ตัวละครเอก ตัวละครรอง และตัวละครประกอบ

3.2 แบ่งตามลักษณะนิสัยและพัฒนาการ ได้แก่ 1) ตัวละครหลายลักษณะหรือตัวละครซับซ้อนหรือตัวละครพลวัต คือ ตัวละครมีบทบาทไม่คงที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยและ

พฤติกรรม เช่น ตอนเริ่มต้นเรื่องเป็นคนดี สุดท้ายกลายเป็นคนเลว 2) ตัวละครน้อยลักษณะหรือตัวละครไม่ซับซ้อนหรือตัวละครสถิต คือ ตัวละครมีบทบาทคงที่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยและพฤติกรรม เช่น เริ่มเรื่องเป็นคนดีอย่างไร สุดท้ายก็เป็นคนดีเช่นเดิม

4. การเล่าเรื่อง หมายถึง วิธีการที่นำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ เพื่อให้รู้ว่าใครเป็นคนเล่าเรื่อง ในบันเทิงคดีมีการใช้ผู้เล่าเรื่องหลากหลายวิธี แต่ที่นิยมใช้กันมากได้แก่

4.1 บุรุษที่หนึ่งซึ่งเป็นตัวละครเอกเป็นผู้เล่า คือ ตัวละครเอกเล่าเรื่องราวของตนเอง โดยใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งว่า ผม ดิฉัน ข้าพเจ้า

4.2 บุรุษที่หนึ่งซึ่งเป็นตัวละครรองเป็นผู้เล่า คือ ตัวละครรองอยู่ร่วมในเหตุการณ์ใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งว่า “ผม ดิฉัน ข้าพเจ้า ฯลฯ” เล่าเรื่องของตัวละครเอก

4.3 ผู้ประพันธ์ในฐานะผู้รู้แจ้งเห็นจริงเป็นผู้เล่า คือ ผู้ประพันธ์บรรยายเหตุการณ์ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมของตัวละครทุกตัว แต่จะไม่ปรากฏตัวผู้เล่าในเรื่อง

5. การดำเนินเรื่อง การดำเนินเรื่อง หมายถึง วิธีการที่ผู้เขียนจะนำเสนอเรื่องราวของนวนิยายเรื่องนั้น ๆ ต่อผู้อ่านตามขั้นตอนต่าง ๆ ไปตั้งแต่ต้นจนกระทั่งจบเรื่อง การดำเนินเรื่องในนวนิยายปรากฏได้ 3 ลักษณะ คือ

5.1 ดำเนินเรื่องตามลำดับปฏิทิน คือ ดำเนินเรื่องไปตามลำดับกาลเวลาหรือตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลัง เรียงลำดับต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ

5.2 ดำเนินเรื่องแบบย้อนต้นหรือย้อนกลับ คือ ดำเนินเรื่องโดยเล่าย้อนไปมาระหว่างอดีตและปัจจุบัน อาจเริ่มเรื่องด้วยเหตุการณ์ตอนหนึ่งแล้วเล่าย้อนไปในอดีต

5.3 ดำเนินเรื่องแบบเล่าเหตุการณ์และสถานที่สลับกันไปมา คือ การดำเนินเรื่องโดยกล่าวถึงเหตุการณ์สองเหตุการณ์หรือหลายเหตุการณ์ก็ได้ ดำเนินเรื่องไปในเวลาเดียวกัน ผู้อ่านจะเห็นภาพเหตุการณ์สลับกันไปมาตลอด

6. ฉาก หมายถึง สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นในเรื่อง รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในนวนิยายที่เลียนแบบชีวิตจริง ผู้แต่งจำเป็นต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่และสภาพแวดล้อมเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตามว่าเรื่องนั้นเกิดขึ้นจริง ในนวนิยายบางเรื่องผู้แต่งพยายามทำให้สถานที่หรือฉากในเรื่องเป็นโลกจำลอง ดังเช่น เรือเดินสมุทรหรือเกาะร้างที่ตัวละครกลุ่มหนึ่งต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ร่วมกัน เรือหรือเกาะนั้นจะเป็นโลกจำลองที่บรรจุสถานการณ์และวิกฤตการณ์ที่คนเราอาจเผชิญในโลกจริง ๆ ทั้งนี้ก็เป็นลีลาการเขียนของผู้แต่งที่จะทำให้เรื่องเข้มข้นยิ่งขึ้น

ฉากในบันเทิงคดี บางเหตุการณ์ไม่ได้มีไว้เพียงเพื่อให้เห็นภาพฉากเพียงอย่างเดียว ฉากอาจทำหน้าที่ต่าง ๆ ให้เนื้อเรื่องมีความกระชับยิ่งขึ้น เช่น ฉากบอกความอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร ฉากมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของตัวละคร ฉากเหมาะสมกับฐานะความเป็นอยู่ของตัวละคร เป็นต้น

7. บทสนทนา บทสนทนา หมายถึง บทพูดของตัวละคร ใครพูดกับใคร ใครเป็นผู้พูด บทสนทนาที่ดีต้องสมจริงเป็นธรรมชาติ เหมาะสมกับวัย บุคลิกนิสัย อาชีพ และฐานะของตัวละคร ผู้เขียนอาจใช้บทสนทนาช่วยดำเนินเรื่องได้หลายลักษณะ เช่น บทสนทนาช่วยย่อเรื่องให้สั้นลง บทสนทนาช่วยบอกลักษณะนิสัยของตัวละคร บทสนทนาช่วยบรรยายฉากและบรรยากาศของเรื่อง บทสนทนาเสนอแนวคิดคติต่าง ๆ เป็นต้น

8. การตั้งชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องเป็นส่วนแรกของเรื่องที่จะเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน เพราะผู้อ่านย่อมอดที่จะอ่านเรื่องราวซึ่งมีชื่อที่ดึงดูดใจไม่ได้ ดังนั้นผู้เขียนจึงจำเป็นต้องพิถีพิถันเลือกสรรถ้อยคำที่จะใช้เป็นชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องที่ดีย่อมมีส่วนช่วยให้เรื่องนั้นประสบความสำเร็จได้มาก กลวิธีการตั้งชื่อเรื่องมีหลายวิธี ดังนี้

8.1 ตั้งชื่อตามความสำคัญของเรื่อง เช่น พื้นความหลัง เกร็ดจากอดีต การจลาจลในรัสเซีย

8.2 ตั้งชื่อโดยยกคำประพันธ์ ภาษิต พังเพย บทเพลง หรือคำพูดเก่า ๆ เช่น แพนฉันทน์ กวีฤกษ์แห่งสยาม มะพร้าวต้นดก

8.3 ตั้งชื่อเรื่องแบบใช้คำขัดแย้งกัน เช่น ชัยชนะของคนแพ้ รำพึงดัง ๆ ธิบทำซ่า ๆ

8.4 ตั้งชื่อตามตัวเอกของเรื่อง เช่น ปริศนา จินตปาตี ตาวิบุหงา รัตนาวดี

8.5 ตั้งชื่อเรื่องตามสถานที่สำคัญในเรื่อง เช่น โรมในอดีต ปักกิ่งนครแห่งความหลัง

8.6 ตั้งชื่อเรื่องเป็นนามธรรม เช่น บรรารณา ความดี ความรัก

8.7 ตั้งชื่อเรื่องเป็นคำถาม เช่น คุณจะถนอมผิวหน้าอย่างไร คนดีวัดกันด้วยอะไร

8.8 ตั้งชื่อเรื่องแบบเร้าความสนใจ 1) ตั้งชื่อโดยพลิกแพลงการใช้ถ้อยคำแปลกใหม่ให้สะดุดตา สะดุดใจผู้อ่าน ซึ่งบางครั้งเป็นภาษาที่มีได้มีใช้ในภาษาทางการก็ถือว่าไม่ผิด เช่น กอปตูเองผ่าซากตายยย หวดปักคึก 2) ตั้งชื่อโดยเล่นคำ เล่นสัมผัส เช่น สนทนาพาที พสุธาที่ซำรัก ดินสอขอเขียน

8.9 ตั้งชื่อเรื่องโดยการเปรียบเทียบ เช่น แก้อีขาวในห้องแดง รักเร่ เร่ร้างรัก เลื่อมสลบลาย

หลักการอ่านบันเทิงคดี

บันเทิงคดีมีหลักการอ่าน ดังนี้

1. สาระสำคัญของเรื่องเป็นอย่างไร มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร
2. แนวคิดสำคัญของเรื่องเป็นอย่างไร ให้ข้อคิดคติธรรมสอนใจอย่างไร
3. ตัวละครมีนิสัยและพฤติกรรมอย่างไร เหตุใดตัวละครมีนิสัยเช่นนั้น
4. ฉาก (สถานที่และเวลา) ทำหน้าที่อะไร สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องอย่างไร มีบทบาทกับตัวละครอย่างไร

5. ตัวละครขัดแย้งกันอย่างไร ปมปัญหาผูกพันมาอย่างไร ผูกพันมาก็ปม คลายปมไปอย่างไร คลายปมทุกจุดหรือไม่อย่างไร
6. ใครเป็นผู้เล่าเรื่อง กลวิธีการเล่าเรื่องเช่นนี้ดีหรือไม่ สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ดำเนินไปหรือไม่ อย่างไร
7. เรื่องดำเนินไปอย่างไร เรื่องดำเนินไปเช่นนี้ส่งผลต่อเรื่องราวอย่างไร
8. การเปิดเรื่องและปิดเรื่องเป็นอย่างไร น่าสนใจหรือไม่ จบเรื่องได้สมเหตุสมผลหรือไม่ อย่างไร
9. การตั้งชื่อเรื่องมีลักษณะอย่างไร ความน่าสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่
10. เรื่องราวสร้างขึ้นอย่างเป็นเอกภาพหรือไม่ ตอนต้น ตอนกลาง ตอนจบร้อยเรียงกันอย่างไร เป็นเอกภาพ สมเหตุสมผลหรือไม่ อย่างไร
10. เรื่องราวสร้างขึ้นโดยใช้กลวิธีสร้างสรรค์หรือไม่ อย่างไร
11. การใช้ภาษาเป็นอย่างไร อ่านเข้าใจยาก/ง่ายอย่างไร การสร้างรสอารมณ์เป็นอย่างไร อ่านแล้วสนุกเพลิดเพลินหรือไม่
12. คุณค่าที่ได้รับจากเรื่อง การเรียนรู้ชีวิต และการนำไปปรับในชีวิตประจำวันได้อย่างไร
13. ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีอย่างไร ถ้าเรื่องดี ต้องให้เหตุผลได้ว่าดีอย่างไร ถ้าการเสนอเรื่องไม่ดี ต้องให้เหตุผลได้ว่า ไม่ดีอย่างไร แล้วในความคิดของผู้อ่านต้องการให้เนื้อเรื่องเป็นอย่างไรถึงจะสอดคล้องกับความคิดอารมณ์ของผู้อ่าน

กิจกรรมการอ่านในชั้นเรียน (งานกลุ่ม)

คำสั่ง จงอ่านบันทึกคดีต่อไปนี้

เพื่อนมัธยม

ชญวลี ศรีสุโข*

ฝนต้นวันสันตฤกษ์มาอย่างไม่ลืมหุ้มตามตั้งแต่หัวค่ำ เสียงกิ้งก๊ากไม้ซัดสาย เขี่ยบนหลังคาบ้าน เหมือนเสียงคนร้องคราง พาฉันลุกขึ้นไปดูอย่างหวาดวิตก มองผ่านระเบียงเบื้องหน้าผืนฟ้าดำทะมึน มีแสงสว่างสีขาววิ่งไปเป็นทางยาว เสียงกัมปนาทแตกก้องดังเปรี้ยงๆ เม็ดฝนกระหน่ำ อย่างไม่มีวี่แววจะหยุด

เสียงน้ำเดือดออกจากท่อระบายน้ำในห้องน้ำชั้นล่าง ดัง บรีดบรีอ บ้านเช่าที่ฉันอาศัยอยู่ที่นี่ ระบบระบายน้ำไม่ค่อยดี ฝนตกหนักทีไร ห้องน้ำห้องส้วมมักจะใช้การไม่ได้ พอฝนหยุดตกสองสาม ชั่วโมง ทุกอย่างก็จะสุ่ปกติ

แต่คราวนี้ไม่ใช่เช่นนั้น กว่าฉันจะลงไปชั้นล่าง น้ำก็ไหลเข้ามาเต็มห้อง ที่ใช้เป็นห้องสารพัดประโยชน์ ดูทีวี อ่านหนังสือ รับแขก กินข้าว

รีบยกข้าวของขึ้นบนโต๊ะเก้าอี้จนหมด ปนพื้มพ้ำ ขึ้นไปนั่งเซ็งบนโต๊ะกินข้าว แล้วฉันก็เห็นอะไรบางอย่างสะท้อนแสงไฟอยู่ใต้น้ำ ยงโย่งหยกเก็บขึ้นมามาก เป็นภาพเก่าแก่ถึงสามสิบปีที่ผ่านมา ฉันและเพื่อนผู้หญิงที่สนิทกันสมัยมัธยมศึกษาปีที่สาม เจ็ดคน กอดคอกัน บางคนยิ้มจนตาหยี บางคนมีเขางอกออกมา บางคนแลบลิ้นยาว

ภาพเลื่อนไป...นึกเห็นโรงเรียนบ้านนอก น้ำฝนที่ไร ลูกยางจากต้นยางยักษ์หน้าโรงเรียนควงพลิว ปลิวโปรยมาเป็นสาย พวกเราเรียกมันว่า ฮ. (เฮลิคอปเตอร์) น้อย ป้ายด้านหน้าเขียนว่า “โรงเรียนมัธยมสารภี รั้บรองวิทยฐานะ โดยกระทรวงศึกษาธิการ รั้บนักเรียนชั้น ป.5 จนถึง ม.3”

กลับมามองภาพอีกครั้ง ดวงจันทร์ คนผมสั้น แต่ใบหู ดวงตาหวานกลมโต หันมาหาฉัน ยิ้มกว้าง

ดวงจันทร์เป็นลูกกำพร้า หน้าตาสวยจึงมีคนเก็บมาเลี้ยง เธอไม่ปิดบังใคร ว่าเธออยากเป็นผู้ชาย ตอนนั้นเธอพยายามถ่ายทอดความคิดนี้ให้ฉัน

“ไปแอบดูครูสุมิตรา อาบน้ำเถอะ” เธอชวนฉัน ตอนนั้นฉันเอง ก็ยังแยกไม่ออกว่า ตนเองจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายดี ความกลัวครูทำให้ลังเลใจ

* ชญวลี ศรีสุโข. (2554). รวมเรื่องสั้นเรื่องแม่ข้างเตียง. กรุงเทพฯ : Woman publisher. หน้า 38-45.

“จะดีหรือ เดี่ยวครุฑรู้ ครุฑตีตาย” ฉันทอบ แต่ก็ตามดวงจันทร์ไปเที่ยวบ้านครุฑหลายครั้ง ไปที่ไรก็ไม่เคยเจอว่าครุฑอยู่ในห้องน้ำ ไปถึง ครุฑมักจะยกขนมนมเนยมาเลี้ยงอย่างใจดี ว่าก็ว่าเถอะ ครุฑคงไม่นึกระแวง ว่าดวงจันทร์จะมาชอบ ก็เธอตัวเท่าเมี่ยง ขณะครุฑตัวสูงใหญ่ ครั้งที่สิบนอกจากครุฑสุเมตตรา ไม่ได้อยู่ในห้องน้ำแล้ว ครุฑยังนั่งคุยกับแฟนที่ในห้องรับแขก เล่นเอาดวงจันทร์อหึกหัก ไม่ชวนฉันไปบ้านครุฑอีกเลย

ภายหลังดวงจันทร์ สอบเข้าสถาบันราชภัฏ จบออกมาเป็นครูพลະ และครองตัวโสด จนถึงปัจจุบัน

บัวไหล คนยืนข้างดวงจันทร์ หันมายิ้มน้อยๆ ...

บัวไหลเป็นคนเรียบร้อย ไม่พูดมาก ไม่ขัดคอใคร ทุกอาทิตย์ ฉันขี่จักรยานไปหาเธอ บ้านเธออยู่ใกล้ที่ทำการชลประทาน หนทางเป็นดินลูกรัง ตัดผ่านทุ่งนาทุ่งไร่ไปทีไร มักจะชวนกันไปนั่งที่คันคลองชลประทาน สมัยนั้น การไถ่นั่งจ้องมองผิวน้ำเงิบๆ ท่ามกลางสายลมเย็น เห็นดวงอาทิตย์คล้อยบ่ายสุกใส แกว่งไปมาตามระลอกคลื่นเมื่อลมไล่นั้น เป็นความสุขที่ฉันยังจำได้ดี

เสาร์วันหนึ่ง ฉันไปหาบัวไหลไม่เจอ ถามแม่ของเธอ ที่นอนป่วยอยู่บนแคร่ใต้ถุนบ้าน จึงรู้ว่าบัวไหลไปขอน้ำนมแม่ลูกอ่อน ในหมู่บ้าน มาให้แม่

แม่ของเธอชี้ให้ดูแผล ซึ่งพุงเป็นตุ่มพอง บางตุ่มก็แตกเห็นเป็นเนื้อสีแดง พาดเป็นแนวยาว ตั้งแต่ชายโครงข้างขวา อ้อมมาที่หลัง แม่บอกตามความเชื่อว่า

“ปวดแสบปวดร้อน จนไข้ขึ้น ถ้าแผลมันมาจรดกัน แม่ต้องตายแน่ๆ”

“บัวไหล ต้องไปเอาน้ำนมเจ็ดบ้าน มาให้แม่ทา รักษาแบบแผนโบราณ ถ้าไม่หาย เธอต้องไปเอาน้ำนมจากถ้ำ คือน้ำที่หยดจากหินงอกหินย้อย มาผสม กว่าแม่ของเธอจะหาย บัวไหลก็ขาดโรงเรียนเป็นเดือน

ตอนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ก่อนจากกัน บัวไหลกับฉัน ผิงดินสอสองแท่ง ซึ่งเราใช้และเหลาจนสั้นที่สุด ไว้หน้าโรงเรียน ปักธงกระดาษสีขาว และบอกกันว่า

“อีกสี่สิบปี เราจะมาพบกันที่นี่ และจุดมันขึ้นมาดู”

นอกจากไม่ได้มาชุดแล้ว ฉันก็ยังไม่เคยเจอ บัวไหลอีกเลย หลังจากจบมาได้ข่าวว่าเธอไปเป็นครูอยู่บนดอยห่างไกล

กานดาที่กอดคอบัวไหล ชูมือสองข้าง หันมายิ้มให้ฉัน จนเห็นลักยิ้มส่องแก้มบุ่ม

กานดานี้มีความเป็นมา ที่แปลก เธอเสมือนญาติของฉัน ด้วยน้ำชายของฉัน ลักลอบได้เสียกับแม่ของเธอที่กลางทุ่ง ขณะคนทั้งสอง ยังเป็นวัยรุ่น แม่ของเธอตั้งท้องเธอมาโดยที่น้ำขาของฉันไม่ได้รับผิดชอบอะไร โชคดีที่เธอมีพ่อเลี้ยงที่ใจดี ขยันทำมาหากิน และรักเธอเหมือนลูกแท้ๆ

กานดาขี่จักรยานมาโรงเรียนแต่เช้าตรู่ทุกเช้า เธอเป็นคนแรกที่มาถึงห้องก่อนใคร ก่อนถึงโรงเรียนของเรานั้นมีวัดใหญ่วันหนึ่ง ภิกษุหนุ่มรูปหนึ่ง เฝ้ารอคอย สบตาเธออยู่ที่มุมกำแพงวัดข้าง

ถนน...ขอให้ได้เห็นหน้าวันละครึ่งก็ยั้งดี ท่านบอกกานดาเช่นนั้น ท่านหลงรักเธอตั้งแต่เธอเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคอยช่วยส่งเธอเรียน นี่เป็นความลับที่ฉันและเธอรู้อันสองคน

ฉันไม่เคยคุยกับใครเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย เกรงว่าเป็นบาป กานดาเอง ก็ระมัดระวังตนเรื่องจึงปิดเงียบ จนเธอเรียนจบมหาวิทยาลัย และพระท่านลาสิกขาบทสมณเพศ

ตอนนี้กานดาอาจารย์ปริญญาโทแต่งงานกับอดีตพระรูปนั้นซึ่งเรียนจบจนเป็นด็อกเตอร์ มีลูกสองคน กำลังเรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย

พี่สมศรีที่กอดคอกานดา หันมาสบตาฉัน และซบหน้าตา

พี่สมศรีอายุมากแล้ว ตอนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คนอื่นๆ อายุ 14-15 พี่สมศรีอายุเกือบ 20 เธอจึงเรียกตนเองว่าพี่ เธอมีใบหน้าที่เศร้า ไม่ค่อยปรากฏรอยยิ้มพริ้มเพร่าเพื่อนัก

เรื่องของพี่สมศรีนั้นเป็นเรื่องน่าเศร้าในหมู่พวกเรา เธอเล่าว่า เธอถูกพี่ชายแท้ๆ ช่มชืด ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ไม่กล้าเล่าให้พ่อแม่ซึ่งป่วยอดแอดพิง กลัวท่านจะเสียใจ พี่ชายคนนั้นดูและซีหึงมาก บางวันพี่สมศรีมีรอยแผลตามตัว ปากเจ่อ ตาเขียว ร้องไห้มาโรงเรียน พวกเราเองก็ไม่รู้จะช่วยอย่างไร

ตอนกลางวันพวกเรามักนั่งล้อมวงกินข้าวด้วยกัน พี่สมศรีท้ออกากหมูมาทุกวัน เพราะพี่ชายของพี่เจียวน้ำมันหมูขาย สมัยสามสิบปีก่อน ไม่มีน้ำมันพืชเป็นขวดขายเหมือนเดี๋ยวนี้นี้ ชาวบ้านจะเอามันหมู มาเจียว ให้ได้น้ำมัน ใส่ไปแบ่งขายในตลาด ถูกละบาทสองบาท พี่สมศรีชอบเล่าอะไรที่ฉันรู้สึกแปลกๆ เช่นเรื่องเดินผ่านไร่เวลาหิว ก็เด็ดแตงกวา มะระขึ้นก ฟักทองอ่อน ยอดตำลึง ชะอม ลูกตำลึง ถั่วพิกยาว มากินเล่นๆ จนอิมท้องได้ แตงกวานั้นฉันพอเข้าใจ ส่วนผักอย่างอื่น ฉันว่าคงกินยาก ถ้าไม่มีน้ำพริกให้จิ้ม

พี่สมศรีมีเพื่อนสนิท เป็นหัวหน้าชั้นของเราชื่อนายทอง นายทองนี้อายุมากพอๆ กับพี่สมศรี เพราะเขาไปวชมานาน พอเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นชั้นสุดท้ายของโรงเรียน พี่กับนายทองหนีตามกันไป และไม่มีใครได้ข่าวคราวอีกเลย

ยุพาคนที่กอดคอพี่สมศรี หันมาโบกมือให้ฉัน

ยุพาเป็นสาวสวยหน้าใส เป็นลูกโลก เธอจึงมีความสามารถพิเศษทั้งร้องและรำ วิชาร้องเพลงนั้น ไม่มีใครกินเธอขาดได้ และเมื่อโรงเรียนมีงานคราใด ยุพาจะเป็นคนนำ รำอวยพร รำศรีนวล รำเทียน รำสารพัด

ยุพามีปมด้อยมากๆ อยู่อย่างหนึ่ง คือเธอเป็นโรคตัวขาว ซึ่งเป็นที่ขาสองข้างของเธอเท่านั้นเวลารำเธอก็นุ่งผ้าถุง หรือกระโปรงยาวปกปิดไปได้ แต่มาโรงเรียนที่ไร กระโปรงนักเรียนคลุมไม่หมด แม้เธอจะดึงถุงเท้าขึ้นมาถึงน่อง ทำให้เธออาย ไม่ค่อยพูดคุยกับใคร นอกเหนือจากเพื่อนในกลุ่ม

ยุพาเรียนไม่จบ เธอลาออกจากโรงเรียน เมื่อเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ไปได้เทอมเดียวเพื่อนๆ ลือว่าเธอออกหัก เธอบอกฉันว่า จะไปเป็นนางเอกโลก ต่อมาฉันก็ไม่ได้ข่าวคราวเธออีกเลย

ช่อนกลืนคนที่กอดคอยุพานั่นเอง ที่เขาลือว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกหักของยุพา

ช่อนกลืนเป็นลูกช่างตัดผม เธอเป็นคนหน้าตาน่ารัก และเป็นคนแรกคนเดียวของห้อง ที่ประกาศชัดเจนว่ามีแฟนเป็นตัวตน สมัยนั้นใครมีแฟนเป็นเรื่องน่าอายมาก ไม่กล้าบอกใคร แฟนของช่อนกลืนชื่อนายสัญญา เรียนชั้นเดียวกันแต่อยู่คนละห้อง น้าตาหล่อมมาก ว่ากันว่ามีแต่คนหลงรัก รวมทั้งยุพาด้วย ขนาดฉันทอง ยังแอบจ้องมองทุกครั้ง ที่นายสัญญา เดินผ่านเขาเป็นลูกครูในโรงเรียน จึงดูโก้ เก๋ เท่ มากกว่าหนุ่มใด

เลิกเรียนทุกวันนายสัญญาจะมารอช่อนกลืนที่ตึงบันได ดูเขาทั้งสองรักกันมากจริงๆ เป็นที่อิจฉาทาร้อนของเพื่อนๆ ยิ่งนัก เวลามีสานอะไร เขาทั้งสองก็คางกันไปอย่างไม่อายเพื่อนๆ เลย

ตอนนั้น หนึ่ง puppy love รักของวัยรุ่นกำลังโด่งดัง ใครๆ ไปดูหนังเรื่องนี้ ก็จะบอกว่า น่าจะให้ทั้งคู่แต่งงาน

ตอนฉันทองออกจากโรงเรียน คู่นี้ก็ยังคงรักกันดีอยู่ แต่ไม่รู้เลิกกันเมื่อไหร่ ตอนนี้ทั้งคู่ต่างมีสามีภรรยา มีลูกเต้า จนเป็นตา ยาย ไปเรียบร้อยแล้ว

อาลัยคนกอดคอช่อนกลืนและกอดคอฉันทองมาสบตาฉันทอง

อาลัยเป็นสาวที่หน้าตาเหมือนแขก จมูกโด่ง หน้ามีสันมีเหลี่ยมคล้ายนางแบบ เธอเป็นคนไม่พูดมาก ฉันทองดูสิบ เธอพูดหนึ่ง ประมาณนั้น

อาลัยเหมือนคนไม่มีทุกข์ร้อนอันใด อยู่ในห้องเรียน ก็เหมือนไม่อยู่ในห้อง เพราะเธออยู่อย่างเงียบ มีทุกข์ที่ไร ฉันทองปล่อยให้เธอฟัง เธอจะพยักหน้ารับ ตาโศกเชื่อม มองอย่างเห็นใจ เธอเรียนเก่ง สอบได้คะแนนดี เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม เธอไปเรียนต่อวิทยาลัยครูที่ปัจจุบันเรียกสถาบันราชภัฏ ตามค่านิยมคนเรียนเก่งสมัยนั้น ไม่กี่ปี ฉันทองได้ข่าวว่าเธอเบื่อชีวิต และผูกคอตาย ในขณะที่เรียนไม่จบ

ฝนหยุดตกแล้ว เสียงเม็ดฝนที่ค้างต้นไม้ยังหล่นลงเปาะเปาะ น้ำในห้องเริ่มไหลออกไป ฉันทองรูปในมือที่เริ่มบวม น้ำ หน้าเพื่อนแต่ละคนในรูปรวมทั้งฉันทอง พร่าเลือน

เมื่อเติบโตขึ้น ใจหนึ่งฉันทองรู้สึก ว่า ชีวิตคนเรานั้นเป็นสิ่งชั่วคราว ไม่มีอะไรจริงถาวร แต่ขณะเดียวกัน ใจก็รู้สึก ว่า ชีวิตของผู้คนที่เกิดมาบนโลกเป็นอมตะ

ชั่วคราว...คือสภาพของกายผู้คนที่ปรากฏบนโลก แต่เป็นอมตะ คือสภาพของผู้คนในความคิด...หลายครั้งฉันทองรู้สึก ว่า...ใครได้จากฉันทอง...หรือเปลี่ยนสภาพไป...ไม่ว่าจะนานเท่าไร トラบไตที่ลมหายใจและความนึกคิดยังไม่เลือนหาย...ฉันทองสามารถพบพวกเขาได้เสมอ

โจทย์คำถาม

เรื่องสั้นเรื่อง “เพื่อนมัธยม” ของชัญวลี ศรีสุโข

1. สาระสำคัญของเรื่องเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร
2. การเปิดเรื่องเปิดด้วยลักษณะใด เป็นอย่างไร น่าสนใจหรือไม่
3. ใครเป็นผู้เล่าเรื่อง การเล่าเรื่องลักษณะนี้ดีหรือไม่อย่างไร
4. การดำเนินเรื่องเป็นอย่างไร
5. ตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร ตัวละครให้เรียนรู้ชีวิตว่าเป็นอย่างไร
6. ปมปัญหาและความขัดแย้งเป็นอย่างไร คลายปมไปอย่างไร ปมปัญหาคลายปมทุกจุดหรือไม่อย่างไร
7. ฉากใช้ที่ไหนบ้าง แต่ละฉากให้ทราบถึงอะไร ฉากสำคัญกับเรื่องราวในเรื่องอย่างไร
8. ได้แนวคิดอะไรบ้าง เรื่องนี้สอนหรือเตือนใจอะไร
9. การปิดเรื่องเป็นอย่างไร ปิดดีหรือไม่
10. เรื่องนี้เขียนสร้างสรรค์หรือไม่ อย่างไร
11. ตั้งชื่อเรื่องตั้งลักษณะใดสอดคล้องเป็นเอกภาพกับเนื้อหาหรือไม่
12. การใช้ภาษาเป็นอย่างไร อ่านเข้าใจยาก/ง่ายอย่างไร อ่านแล้วสนุกหรือไม่ ได้รับรสอารมณ์ใดบ้าง
13. เรื่องนี้สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร
14. เรื่องนี้มีจุดบกพร่องอย่างไร หากแก้ไขเรื่องราวได้จะแก้ไขตอนใด ให้เป็นอย่างไร
15. เรื่องนี้ควรเพิ่มเติมจุดใดหรือไม่ เพื่อให้เรื่องราวสนุกเข้มข้น และจบลงอย่างสมบูรณ์และสมเหตุสมผล

กิจกรรมการอ่านนอกชั้นเรียน (งานเดี่ยว)

แบบการเรียนรู้การอ่านด้วยตนเอง

(การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ชั้นที่ 5 การกำกับตนเอง)

อ่านบันทึกคดีนอกเวลา

1. อ่านบันทึกคดีเรื่อง.....ผู้แต่ง.....
2. บันทึกคดีประเภท.....
3. สารสำคัญของเรื่อง.....
.....
.....
4. แนวคิด.....
5. การเปิดเรื่อง.....
6. การเล่าเรื่อง.....
7. การดำเนินเรื่อง.....
8. ลักษณะนิสัยตัวละคร.....
.....
.....
.....
9. ความขัดแย้ง ปมปัญหาและการคลายปม.....
.....
.....
.....
.....

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

...../...../.....

**แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและ
ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านกวีนิพนธ์
เวลา 9 ชั่วโมง (ทฤษฎี 3 ชั่วโมง ปฏิบัติ 3 ชั่วโมง เรียนรู้ด้วยตนเอง 3 ชั่วโมง)
ผู้สอน นายอรรถวุฒิ มุขมา ร่วมกับบุคคลต้นแบบด้านการอ่าน**

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการอ่านกวีนิพนธ์ (K)
2. เพื่อให้ นักศึกษาจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านกวีนิพนธ์ (P)
3. เพื่อให้ นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์ จนสามารถเกิดแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านกวีนิพนธ์อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (A)

ผลการเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอธิบายความรู้เกี่ยวกับการอ่านกวีนิพนธ์ได้
2. นักศึกษาสามารถจับใจความ วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการอ่านกวีนิพนธ์ได้
3. นักศึกษาสามารถสรุปคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและมีนิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตได้

เนื้อหาสาระการเรียนรู้

กวีนิพนธ์เป็นงานเขียนที่แต่งขึ้นด้วยคำประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ที่ร้อยกรองตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ประเภทนั้น ๆ การใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหาร มีจังหวะจะโคน ก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกสะเทือนใจ ประเภทของกวีนิพนธ์ หากใช้ลีลาการแต่งเป็นเกณฑ์ แบ่งเป็นแนวฉันทลักษณ์เดิมและแนวเสรี หากแบ่งตามเนื้อหาแบ่งได้เป็นแนวพาฝันและแนวเพื่อชีวิต หลักการอ่านกวีนิพนธ์ ควรพิจารณารูปแบบฉันทลักษณ์ เนื้อหาสาระ กลวิธีการแต่ง ได้แก่ การสรรคำ การเล่นสัมผัส ลีลาจังหวะ โวหาร ภาพพจน์ สัญลักษณ์ จินตภาพ รสอารมณ์ความรู้ สาระของกวี

นิพนธ์ และคุณค่าที่ได้จากกวีนิพนธ์ การนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที้อ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม (Review Previous Knowledge)

1. ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นความคิดผู้เรียนเพื่อทบทวนความรู้เดิมโดยการให้เขียนสิ่งใดก็ได้เท่าที่จำได้เกี่ยวกับกวีนิพนธ์หรือบทร้อยกรองไทย ลงในสื่อ Padlet
2. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 2 สร้างความท้าทายในชั้นเรียน (Challenge in the Classroom)

1. ผู้สอนใช้บุคคลต้นแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน
2. บุคคลต้นแบบเล่าประวัติชีวิต การมีนิสัยรักการอ่าน วิธีการอ่าน การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต โดยกระตุ้นแรงบันดาลใจในการอ่านและการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้แก่ผู้เรียน
3. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสัมภาษณ์ สนทนา และอภิปรายร่วมกับบุคคลต้นแบบในการอ่าน
4. ผู้สอนและบุคคลต้นแบบให้ความรู้และวิธีการอ่านกวีนิพนธ์

ขั้นที่ 3 ได้ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

ผู้เรียนสังเคราะห์ห้วงค์ความรู้ใหม่ในการอ่านกวีนิพนธ์จากบุคคลต้นแบบ โดยวิธีการพุดนำเสนอต่อเนื่อกันไม่ซ้ำประเด็นแบบจิ๊กซอว์ และสรุปเป็นแผนที่ความคิดร่วมกัน

ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Apply Knowledge)

1. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 5 คน แบบละความสามารถ จากนั้นอ่านบทกวีนิพนธ์ขนาดสั้น กลุ่มละ 1 เรื่อง และตอบคำถามจากเรื่องที้อ่าน
2. อภิปรายร่วมกันว่ากวีนิพนธ์ที้อ่านสามารถนำไปปรับในชีวิตประจำวันอย่างไรได้บ้าง

ขั้นที่ 5 กำกับตนเอง (Self-Direction)

1. ฝึกปฏิบัติการอ่านกวีนิพนธ์ที่สนใจนอกชั้นเรียน
2. ผู้เรียนค้นหาวิธีการอ่านกวีนิพนธ์ของตนเอง
3. ผู้เรียนสร้างแผนการอ่านกวีนิพนธ์ของตนเอง
4. การนำเสนอผลการอ่านอย่างสร้างสรรค์ด้วยวิธีการ Think-pair-share ในการเรียนครั้งต่อไป

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนอ่านกวีนิพนธ์และจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ และตีความหมายของกวีนิพนธ์

ขั้นที่ 2 จับคู่กับเพื่อนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการอ่านกวีนิพนธ์ แล้วเปรียบเทียบหลอมรวมความคิดว่าใครถูกต้องที่สุดร่วมกัน

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนแบ่งปันความรู้หน้าชั้นเรียน ว่าอ่านกวีนิพนธ์แล้วผลการอ่านเป็นอย่างไร โดยผู้สอนจะเขียนคำตอบในทัศนะของผู้สอนใน PowerPoint

5. ผู้สอนและผู้เรียนสรุปบทเรียนร่วมกัน ในด้านเนื้อหา คุณค่าและความสำคัญของการอ่าน กวีนิพนธ์ การได้รับแรงบันดาลใจในการอ่าน และการสร้างนิสัยรักการอ่าน

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น การตรงต่อเวลา การมีคุณธรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	นักเรียนร้อยละ 80 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ในระดับดี
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน	สังเกตจากความรับผิดชอบในการทำงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความร่วมมือในการทำงาน กระบวนการทำงาน การนำเสนอผลงานในชั้นเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน	นักเรียนร้อยละ 80 มีการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับดี
3. ผลงานการอ่าน	ความถูกต้องของเนื้อหาในการตอบคำถาม ความคิดสร้างสรรค์ ความเรียบร้อยของผลงาน การใช้ภาษาการตรงต่อเวลา	แบบประเมินผลงาน	นักเรียนร้อยละ 80 มีผลงานการอ่านในระดับดี
4. การนำเสนอผลงาน	การเตรียมความพร้อมเนื้อหาสาระ รูปแบบการนำเสนอ การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม การรักษาเวลา	แบบประเมินการนำเสนอผลงาน	นักเรียนร้อยละ 80 มีการนำเสนอผลงานในระดับดี
5. การตอบคำถาม	การถาม-ตอบ	แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน	นักเรียนร้อยละ 80 มีการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นในระดับดี

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนแล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
			3	2	1
1		กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง			
		ความรับผิดชอบ			
		ความกระตือรือร้น			
		การตรงต่อเวลา			
		การมีคุณธรรม			
2		กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง			
		ความรับผิดชอบ			
		ความกระตือรือร้น			
		การตรงต่อเวลา			
		การมีคุณธรรม			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

หัวข้อและเกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์และถูกต้อง	กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และถูกต้อง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามทุกประเด็น นำความรู้ไปต่อยอดได้	กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และถูกต้อง ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามบางประเด็น นำความรู้ไปต่อยอดได้บางครั้ง	ไม่ค่อยกล้าแสดงออกและไม่ค่อยร่วมมือในการตอบคำถาม ไม่ค่อยนำความรู้ไปต่อยอด
2. ความรับผิดชอบ	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายทุกงานทุกหน้าที่	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายบางงานบางหน้าที่	ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย
3. ความกระตือรือร้น	มีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนตลอดเวลา	มีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน แต่ขาดความสนใจในบางครั้ง	ไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
4. การตรงต่อเวลา	เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลา	เข้าชั้นเรียนช้ากว่า 10 นาที	ไม่เข้าชั้นเรียน
5. การมีคุณธรรม	มีกระบวนการคิดถูกต้องตามทำนองคลองธรรม มีทัศนคติเชิงบวกช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน ไม่ทุจริตในการทำกิจกรรม	มีกระบวนการคิดถูกต้องตามทำนองคลองธรรมบางครั้ง มีทัศนคติเชิงบวก บางครั้งช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน แต่ทุจริตในการทำกิจกรรมบางครั้ง	ไม่ค่อยมีกระบวนการคิดถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ไม่ค่อยมีทัศนคติเชิงบวก ไม่ค่อยช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน ทุจริตในการทำกิจกรรมบางครั้ง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงานของผู้เรียน โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

กลุ่มที่

สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.
5.

ลำดับที่	พฤติกรรมที่สังเกต	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	ความรับผิดชอบในการทำงาน			
2	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น			
3	ความร่วมมือในการทำงาน			
4	กระบวนการทำงาน			
5	การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงาน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

พฤติกรรมที่สังเกต	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ความรับผิดชอบในการทำงาน	ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถและพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองทุกครั้ง ผลงานมีคุณภาพ	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นบางครั้ง ไม่แก้ปัญหาด้วยตนเอง แต่คุณภาพผลงานค่อนข้างดี	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย งานเสร็จล่าช้า ผลงานพอใช้
2. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ร่วมแสดงและยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป็นอย่างดี	ร่วมแสดงและยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป็นบางครั้ง	ไม่ร่วมแสดงและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม
3. ความร่วมมือในการทำงาน	ให้ความร่วมมือและทำงานกับสมาชิกในกลุ่มอย่างเต็มใจทุกครั้ง	ให้ความร่วมมือและแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง	หลีกเลี่ยงและไม่ร่วมมือไม่แสดงความคิดเห็น
4. กระบวนการทำงาน	มีการวางแผนและปฏิบัติตามขั้นตอน	มีการวางแผนแต่ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน	ไม่มีการวางแผนการปฏิบัติงาน ไม่เป็นระบบ
5. การนำเสนอผลงานในชั้นเรียน	ผลงานถูกต้องชัดเจน ครบทุกประเด็น สื่อสารได้ใจความสมบูรณ์ บุคลิกภาพและน้ำเสียงดีมีความมั่นใจในตนเองดี	ผลงานถูกเป็นบางส่วน สื่อสารได้ใจความสมบูรณ์ บุคลิกภาพและน้ำเสียงดี มีความมั่นใจในตนเองดี	ผลงานผิดเป็นส่วนใหญ่ สื่อสารไม่ได้ใจความ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบประเมินผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินผลงานของผู้เรียนโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
			3	2	1
1		ความถูกต้องของเนื้อหา			
		ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			
		ความมีระเบียบเรียบร้อย			
		การใช้ภาษา			
		การตรงต่อเวลา			
2		ความถูกต้องของเนื้อหา			
		ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			
		ความมีระเบียบเรียบร้อย			
		การใช้ภาษา			
		การตรงต่อเวลา			

SRIPATUM
UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินผลงาน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

ผลงาน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	มีเนื้อหาสาระสำคัญของการตอบคำถามครบถ้วน สื่อความหมายชัดเจน	มีเนื้อหาสาระสำคัญของการตอบคำถามครบถ้วนบ้าง ไม่ครบถ้วนบ้าง สื่อความหมายชัดเจนบ้างและไม่ชัดเจนบ้าง	มีเนื้อหาสาระสำคัญของการตอบคำถามไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วน
2. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แปลกใหม่	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ระดับธรรมดาไม่แปลกใหม่	ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เลียนแบบผลงานผู้อื่น ไม่มีลักษณะเฉพาะตัว
3. ความมีระเบียบเรียบร้อย	ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม ทำงานได้ครบทุกข้อทุกประเด็น	ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามอยู่บ้าง แต่ทำงานยังไม่ครบทุกประเด็น	ผลงานไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม ทำงานไม่ครบทุกประเด็น
4. การใช้ภาษา	มีการใช้ภาษาถูกต้อง การสะกดคำถูกต้อง ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ ลำดับความดี อ่านเข้าใจง่าย	มีการใช้ภาษา การสะกดคำ ถูกต้องบ้าง ผิดบ้าง ภาษาไม่ค่อยสร้างสรรค์ ลำดับความพอใช้ได้ อ่านเข้าใจ	การใช้ภาษาและการสะกดคำไม่ถูกต้อง เขียนผิดมาก ภาษาไม่สร้างสรรค์ ลำดับความไม่ดี อ่านไม่ค่อยเข้าใจ
5. การตรงต่อเวลา	ส่งงานในชั้นเรียน ตรงตามเวลาที่กำหนด	ส่งงานในชั้นเรียน แต่ล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนด	ไม่ส่งงานในชั้นเรียน แต่ขอเลื่อนเวลาไปส่งงานวันอื่น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการนำเสนอผลงานของผู้เรียนโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

กลุ่มที่

สมาชิกในกลุ่ม

1.
2.
3.
4.
5.

ลำดับที่	การนำเสนอผลงาน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	การเตรียมความพร้อม			
2	เนื้อหาสาระ			
3	รูปแบบการนำเสนอ			
4	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม			
5	การรักษาเวลา			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

การนำเสนอผลงาน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. การเตรียมความพร้อม	มีการจัดเตรียมสถานที่ สื่อ/อุปกรณ์ไว้อย่าง พร้อมเพียง	มีสื่อ/อุปกรณ์พร้อม ขาดการจัดเตรียม สถานที่	สื่อ/อุปกรณ์ไม่ เพียงพอ ขาดการ จัดเตรียมสถานที่
2. เนื้อหาสาระ	สาระสำคัญครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์	สาระสำคัญไม่ครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์	สาระสำคัญไม่ครบ ไม่ตรงตาม จุดประสงค์
3. รูปแบบการนำเสนอ	มีรูปแบบการนำเสนอ ที่เหมาะสม ใช้เทคนิค แปลกใหม่ มีสื่อและใช้ เทคโนโลยีประกอบการ นำเสนอ	ใช้เทคนิคแปลกใหม่ มี สื่อและใช้เทคโนโลยี ประกอบการนำเสนอ	เทคนิคการนำเสนอ ไม่เหมาะสม ไม่ น่าสนใจ
4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกใน กลุ่ม	สมาชิกทุกคนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในกิจกรรม กลุ่ม	สมาชิกส่วนใหญ่มี บทบาทและมีส่วนร่วม ในกิจกรรมกลุ่ม	สมาชิกส่วนน้อยมี บทบาทและมีส่วน ร่วมในกิจกรรมกลุ่ม
5. การรักษาเวลา	ดำเนินกิจกรรมได้ตาม เวลาที่กำหนด	ดำเนินกิจกรรมเร็วกว่า เวลาที่กำหนด	ดำเนินกิจกรรมช้า กว่าเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 14-15	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 11-13	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 8-10	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 8	ได้ระดับ	ปรับปรุง

แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์ของนักศึกษา โดย
ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	การถาม-ตอบ					สรุปการประเมิน	
		5	4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน

SRIPATUM
UNIVERSITY

แบบประเมินการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์

หัวข้อและเกณฑ์การประเมิน

ผู้สอนให้คะแนนโดยพิจารณาการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา ตามระดับ

คะแนน 5 4 3 2 1 ที่ตรงความคิดเห็นของผู้สอนมากที่สุด

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์อย่างถูกต้องชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านกวีนิพนธ์อย่างสม่ำเสมอ ยินดีที่จะศึกษางานเขียนกวีนิพนธ์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง คนในสังคม มีความชื่นชม และภูมิใจในสิ่งปฏิบัติ	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์อย่างถูกต้องชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านกวีนิพนธ์อย่างสม่ำเสมอ ยินดีที่จะศึกษางานเขียนกวีนิพนธ์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน มีความเต็มใจที่จะปรับปรุงการปฏิบัติให้ดีขึ้น	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์อย่างถูกต้องชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านกวีนิพนธ์เป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษางานเขียนกวีนิพนธ์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันเป็นประโยชน์ และปฏิบัติเพื่อผู้อื่น มีความเต็มใจที่จะปรับปรุงการปฏิบัติให้ดีขึ้น	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์ไม่ค่อยถูกต้องชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านกวีนิพนธ์เป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษางานเขียนกวีนิพนธ์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านเป็นบางครั้ง อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และปฏิบัติเพื่อผู้อื่น	บอกคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์ไม่ถูกต้องชัดเจน มีแรงบันดาลใจในการอ่านกวีนิพนธ์เป็นบางครั้ง ยินดีที่จะศึกษางานเขียนกวีนิพนธ์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านเป็นบางครั้ง อันเป็นประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 5	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 4	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 3	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 3	ได้ระดับ	ปรับปรุง

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. สื่อ PowerPoint นำเสนอความรู้เกี่ยวกับการสอน
2. สื่อ Clip Video เกี่ยวกับการสอน
3. เว็บไซต์ Padlet กระดานแสดงความคิดเห็น
4. โปรแกรมวงล้อ wheel of names
5. แหล่งข้อมูลสารสนเทศในเว็บไซต์ และสื่อออนไลน์
6. เอกสารประกอบการสอน
7. แผนที่ความคิด (Mind Mapping)

เอกสารประกอบการสอน

การอ่านกวีนิพนธ์

อรรณภูมิ มุขมา*

ความหมายของกวีนิพนธ์

กวีนิพนธ์หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าร้อยกรอง หมายถึง คำประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่ายที่ร้อยกรองตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ประเภทนั้น ๆ การใช้คำ สำนวน ซึ่งสะท้อนอารมณ์ ก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น รัก เศร้า ขบขัน ชิงชัง ว่าเหว่ ฯลฯ ตามลีลาและศิลปะการประพันธ์

ประเภทของกวีนิพนธ์

การแบ่งประเภทของกวีนิพนธ์แบ่งได้หลายแบบ โดยทั่วไปนิยมแบ่งประเภทกวีนิพนธ์โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

1. ใช้ลีลาการแต่งกวีนิพนธ์เป็นเกณฑ์ แบ่งได้เป็น 2 แนว คือ แนวฉันทลักษณ์เดิมกับแนวเสรี
 - 1.1 แนวฉันทลักษณ์เดิม คือ กวีนิพนธ์ที่ผู้แต่งยึดรูปแบบและลักษณะบังคับของกวีนิพนธ์ประเภทต่าง ๆ อย่างเคร่งครัดและนิยมแต่งบทร้อยกรองให้เป็นเรื่องเล่าขนาดยาว
 - 1.2 แนวเสรี คือ กวีนิพนธ์ที่ผู้แต่งนิยมแหวกออกไปจากแนววงล้อมของฉันทลักษณ์เดิมหรืออาจมีแนวของฉันทลักษณ์เดิมอยู่บ้าง แต่ดัดแปลงให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ และมีความคล่องตัวในการแต่งมากยิ่งขึ้น เพื่อให้กวีนิพนธ์นั้น ๆ สามารถเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้แต่งได้อย่างเสรี แบ่งออก 3 ประเภท คือ
 - 1) กวีนิพนธ์ประเภทประยุกต์ฉันทลักษณ์ ได้แก่บทกวีนิพนธ์ที่ไม่มีแบบแผนทางฉันทลักษณ์ที่แน่นอนเหมือนกวีนิพนธ์แบบแผนแต่เดิมโดยผู้แต่งคิดเปลี่ยนแปลงจำนวนคำในแต่ละวรรค จำนวนวรรคในแต่ละบทและแบบแผนการสัมผัส เสียใหม่ให้ต่างไปจากของเดิม
 - 2) กวีนิพนธ์ประเภทกลอนเปล่า ได้แก่ ร้อยกรองที่มีการประสมประสานลักษณะของร้อยแก้วเข้ากับร้อยกรอง มีสัมผัสบ้างบางจุด จำนวนคำไม่สม่ำเสมอในแต่ละวรรค

* อรรณภูมิ มุขมา. (2564). “การอ่านวิเคราะห์สาร วิจัยสาร และวิจารณ์สาร” ใน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัท ทริปปี้ล กรุ๊ป จำกัด. หน้า 94-95.

3) กวีนิพนธ์ประเภทวรรณรูป ได้แก่ ร้อยกรองที่มีการประสานศิลปะการวาดภาพเข้ากับศิลปะการประพันธ์

2. ใช้เนื้อหาของกวีนิพนธ์เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แนวพาฝันและแนวเพื่อชีวิต

2.1 แนวพาฝัน คือ บทร้อยกรองที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องความรู้สึกส่วนตัวของผู้แต่ง อาจเป็นเรื่องของความรักทั้งสมหวังและผิดหวัง เรื่องความสวยงามของธรรมชาติ หรือเป็นสวดก็ว่าได้

2.2 แนวเพื่อชีวิต คือ บทร้อยกรองที่มีเนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ในสังคม ไม่ใช่เป็นประโยชน์ส่วนบุคคล บทร้อยกรองแนวนี้มักจะทำหน้าที่สะท้อนภาพของสังคม หรือชักชวนผู้อ่านให้เข้ามามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้นกว่าเดิม

หลักการอ่านกวีนิพนธ์

การอ่านกวีนิพนธ์มีหลักการอ่านดังนี้

1. **รูปแบบฉันทลักษณ์** รูปแบบฉันทลักษณ์เป็นประเภทใด เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย หรือเป็นบทกวีแบบไร้ฉันทลักษณ์ ไม่เคร่งครัดรูปแบบก็ได้

2. **เนื้อหาสาระ** บทกวีที่ดีจะต้องมีเนื้อหาสาระที่แสดงความรู้สึกนึกคิดที่มีคุณค่าแก่ชีวิตและสังคม บางบทให้ความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ในด้านต่าง ๆ เช่น อารมณ์เศร้า เศียดแค้น ฯลฯ บางบทให้คติธรรมเตือนใจ บางเรื่องมีองค์ประกอบคล้ายนิยาย ควรพิจารณาว่ากวีให้ความคิดอะไร และมีเนื้อหาสาระของเรื่องเป็นอย่างไร

3. **กลวิธีการแต่ง** พิจารณาจากการใช้ภาษาในบทกวี เช่น การเลือกสรรคำ การเล่นสัมผัส ความหมายแฝงและการตีความ ความหมาย ลีลาจังหวะ โวหาร ภาพพจน์ สัญลักษณ์ จินตภาพ ก่อให้เกิดความซาบซึ้งตีความได้กับการอ่านกวีนิพนธ์มาน้อยเพียงใด

4. **รสของกวีนิพนธ์** หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นแก่ผู้อ่าน เมื่อถ้อยคำสำนวนและเรื่องราวในกวีนิพนธ์มากระทบอารมณ์ อันอาจให้เกิดความรู้สึกทางด้านต่าง ๆ เช่น รสรัก ขบขัน โกรธ ตื่นเต้น ฯลฯ

5. **แนวคิด** พิจารณาว่าผู้เขียนต้องการให้แนวคิดอะไรให้แก่ผู้อ่าน

6. **คุณค่า** พิจารณาว่าบทกวีให้คุณค่าประการใด สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

กิจกรรมการอ่านในชั้นเรียน (งานกลุ่ม)

- คำสั่ง** 1. ให้นักเรียนเข้าเฟซบุ๊กชื่อว่า ร้อยอักษรกลอนกวี หรือเฟซบุ๊กชื่อว่า Chamaiporn Bangkombang
2. เลือกอ่านบทกวีบทใดก็ได้ของ Asok Dabot หรือของ Chamaiporn Bangkombang ในภาพคำประจำวัน ที่ประทับใจที่สุด จำนวน 1 เรื่อง เช่น

ชีวิตเหมือนละครดูเพียงหนึ่งตอนอย่าด่วนสรุป

ชีวิตก็เหมือนหนัง	ละครดังทางทีวี
เรื่องยาวเป็นซีรีส์	ฉายทีวีมีหลายตอน
หลากหลายมากมายมี	ก็บางทีมีออกย้อน
สุขโศกตลกเลื่อน	บางช่วงตอนเล่ห์ลวงพราง
เข้มข้นบู๊ล้างผลาญ	รักร้ายรานคร่ำครวญคราง
หลายตอนไม่ซ้ำอย่าง	บทสรุปมีหักมุม
ดราม่าคนดูเดา	นั่งจับเจ้าเฝ้าจนกลุ้ม
สุดที่จะเดาสู้ม	พระเอกดับนางเอกตาย
หรือว่าจะสมหวัง	ฤพลาดพลังพวกผู้ร้าย
แฮปปี้หรือเดียวตาย	ตอนสุดท้ายถึงรู้กัน
ดูละครดูให้จบ	ดูให้ครบทุกตอนนั้น
อย่าด่วนสรุปพลัน	เหมือนชีวิตพินิจยาว

Asok Dabot

30 มีนาคม 2565 เวลา 10.21 นาที

3. อ่านบทกวีแล้วจงตอบคำถามต่อไปนี้

- 1) บทกวีบทนี้แต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทใด
- 2) เนื้อหาสาระเกี่ยวกับอะไร
- 3) การใช้ภาษาเป็นอย่างไร รวมถึงการสัมผัสคล้องจอง จำนวนคำ จังหวะ ความงามของภาษา ความไพเราะขณะอ่าน
- 4) รสอารมณ์แก่ผู้อ่านเป็นอย่างไร
- 5) ให้แนวคิดอะไรบ้าง
- 6) คุณค่าที่ได้รับและการนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต
- 7) แสดงความคิดเห็นว่า คิดอย่างไร รู้สึกอย่างไร ดีหรือไม่ดีอย่างไร กับบทกวีบทนี้

SPU
SRIPATUM UNIVERSITY

กิจกรรมการอ่านนอกชั้นเรียน (งานกลุ่ม)

แบบการเรียนรู้การอ่านด้วยตนเอง

(การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ชั้นที่ 5 การกำกับตนเอง)

อ่านกวีนิพนธ์นอกเวลา

1. อ่านกวีนิพนธ์เรื่อง.....ผู้แต่ง.....
2. ประเภทกวีนิพนธ์.....
3. เนื้อหาสาระของเรื่อง.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
4. การใช้ภาษา การสัมผัสคล้องจอง จำนวนคำ จังหวะ ความงามของภาษา ความไพเราะขณะอ่าน
โวหาร ภาพพจน์ สัญลักษณ์ จินตภาพ ฯลฯ
5. รสอารมณ์.....
.....
.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. แนวคิด.....

.....

.....

.....

7. คุณค่าของบทกวี.....

.....

.....

.....

8. การนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต.....

.....

.....

.....

.....

9. วิพากษ์วิจารณ์/แสดงความคิดเห็นต่อบทกวี.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินผลผู้เรียนกิจกรรมการอ่านกวีนิพนธ์

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	การสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (15 คะแนน)	การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน กลุ่มและ การนำเสนอผลงาน (15 คะแนน)	ผลงาน (15 คะแนน)	การนำเสนอผลงาน (15 คะแนน)	การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่านกวีนิพนธ์ (5 คะแนน)	คะแนนรวม 65 คะแนน	ระดับ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 55-65	ได้ระดับ	ดีมาก
คะแนน 44-54	ได้ระดับ	ดี
คะแนน 33-43	ได้ระดับ	พอใช้
คะแนนต่ำกว่า 33	ได้ระดับ	ปรับปรุง

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

...../...../.....

แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

2. จงอ่านข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างท้ายข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาเพียงช่องเดียว

3. แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบวัดพื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่าน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ประสบการณ์ทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน ด้านที่ 2 กิจกรรมทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน และด้านที่ 3 ความรู้สึกทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน

ตอนที่ 3 แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 บุคคลต้นแบบกับการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน และด้านที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบกับการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน นักศึกษาต้องทำห้ครบทุกด้านทุกตอน

4. คำว่า “อ่าน” ในที่นี้ครอบคลุมทั้งการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์

5. เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ หมายถึงดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยมาก

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- น้อยกว่า 18 ปี 18 ปี 19 ปี
 20 ปี 21 ปี มากกว่า 21 ปี

3. คณะ

- เกษตรและชีวภาพ วิทยาศาสตร์
 วิทยาการจัดการ ศึกษาศาสตร์
 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยการแพทย์ทางเลือก

4. เกรดเฉลี่ยสะสม

- ต่ำกว่า 2.00 2.01-2.50 2.51-3.00
 3.01-3.50 3.51-4.00

5. สิ่งใดที่ทำให้นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจในการอ่านมากที่สุด

- ตัวนักศึกษาเอง ผู้ปกครองหรือครูอาจารย์
 เพื่อน นักแสดง ศิลปิน บุคคลที่มีชื่อเสียง
 ฟังบทเพลง ดุรายการโทรทัศน์
 ดู/ฟังข่าว โฆษณา ดูสื่อออนไลน์ เช่น YouTube Tiktok
 การอ่านสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์ อื่น ๆ ระบุ

ตอนที่ 2 แบบวัดพื้นฐานแรงบันดาลใจในการอ่าน

ข้อ	แรงบันดาลใจในการอ่าน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ประสบการณ์ทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน						
1	ข้าพเจ้ามีประสบการณ์สอบตกหรือสอบได้คะแนนไม่ดี จึงทำให้ตั้งใจอ่านเพื่อให้ผลการสอบครั้งต่อไปดีขึ้น					
2	ข้าพเจ้ามีประสบการณ์โดยได้รู้จักบุคคลที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน จึงเป็นเป้าหมายในการอ่าน เพื่อจะได้มีผลการเรียนดีที่จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิตต่อไป					
3	ข้าพเจ้ามีประสบการณ์โดยเห็นเพื่อนที่เคยเรียนอ่อนแล้วกลับเป็นคนเรียนดี จึงทำให้ตนเองขยันอ่านมากขึ้น					
4	ข้าพเจ้ามีประสบการณ์โดยเคยถูกตำหนิจากบุคคลรอบข้างว่าเป็นคนไม่รักการอ่าน จึงให้อ่านไม่คล่อง เรียนไม่เก่ง จึงส่งผลให้พยายามในการอ่านมากขึ้น					
5	ข้าพเจ้ามีประสบการณ์โดยการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการอ่าน เช่น การประกวดอ่านร้อยแก้ว การประกวดอ่านทำนองเสนาะ การประกวดเล่านิทาน โครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ฯลฯ จึงส่งผลให้รักการอ่านมากขึ้น					
6	ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ผิดหวังเรื่องใดเรื่องหนึ่งในชีวิต เช่น ออกหักเพื่อนสนิทเลิกคบ คนในครอบครัวเสียชีวิต ฯลฯ จึงคิดหาวิธีที่จะทำให้จิตใจสงบไม่ฟุ้งซ่าน ด้วยการเลือกที่จะอ่าน การได้อ่านได้อยู่กับตนเอง เรียนรู้ตนเอง อีกทั้งได้แง่คิดดี ๆ จากการอ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต					
7	ข้าพเจ้ามีประสบการณ์จากครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่เป็นคนรักการอ่าน ที่บ้านมีหนังสือจำนวนมากที่บิดามารดาซื้อเก็บสะสมไว้ จึงทำให้ตนเองอ่านหนังสือและอ่านต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน					
ด้านที่ 2 กิจกรรมทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน						
8	ข้าพเจ้าต้องทำกิจกรรมที่ชื่นชอบก่อน แล้วจึงจะสามารถอ่านได้ เช่น รับประทานอาหารที่ถูกต้อง ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม เล่นสื่อ					

ข้อ	แรงบันดาลใจในการอ่าน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	โซเซียลมีเดีย ดูรูปภาพ อ่านเรื่องราว ติดตามชีวิตบุคคลที่ชื่นชอบ ออกกำลังกาย ท่องเที่ยว ฯลฯ					
9	ข้าพเจ้าต้องมีความรัก จึงจะทำให้ต้องการอ่าน					
10	ข้าพเจ้าต้องเข้าเรียนวิชานั้น ๆ ก่อน จึงจะสนใจในการอ่าน					
11	ข้าพเจ้าต้องขอกำลังใจจากบุคคลรอบข้างก่อน จึงจะสามารถ ผลักดันให้อ่านได้					
12	ข้าพเจ้าต้องให้บุคคลรอบข้างว่ากล่าวตักเตือนก่อน เช่น หากไม่อ่าน ตอนนี้อ่านสอบตก หากไม่อ่านต่อไปก็ไม่มีความรู้ไปประกอบอาชีพ ฯลฯ จึงจะมีแรงผลักดันให้อ่าน					
13	ข้าพเจ้าต้องให้เพื่อนชวนเข้าห้องสมุด เมื่อเห็นเพื่อนอ่านหนังสือ และเห็นหนังสือจำนวนมากในห้องสมุด จึงจะทำให้ต้องการอ่าน หนังสือตามเพื่อน					
14	ข้าพเจ้าต้องเขียนโน้ตติดไว้ที่ผนังบ้านหรือเขียนไดอารี่ เพื่อเตือน ความจำว่าจะอ่านอะไร อ่านเพื่ออะไร มีเป้าหมายอย่างไร จึงจะมี แรงขับเคลื่อนในการอ่าน					
ด้านที่ 3 ความรู้สึกทำให้มีแรงบันดาลใจในการอ่าน						
15	ข้าพเจ้ารู้สึกมีแรงผลักดันในการอ่านเมื่อคนรอบข้างมาให้กำลังใจ					
16	ข้าพเจ้ารู้สึกมีแรงผลักดันในการอ่านเมื่อเห็นคนทั่วไปอ่านหนังสือ ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น บนรถไฟ ภัตตาคาร ร้านกาแฟ ที่นั่งสำหรับลูกค้าใน ห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะ ห้องสมุด ฯลฯ					
17	ข้าพเจ้ารู้สึกมีแรงผลักดันในการอ่านเมื่อเห็นเพื่อนเรียนได้คะแนนดี และได้รับรางวัล					
18	ข้าพเจ้ารู้สึกมีแรงผลักดันในการอ่านเมื่อเห็นบุคคลที่ชื่นชอบรักการ อ่าน					
19	ข้าพเจ้ารู้สึกมีแรงผลักดันในการอ่านเมื่อเห็นสภาพครอบครัวของตน ยากจนและเห็นเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา					

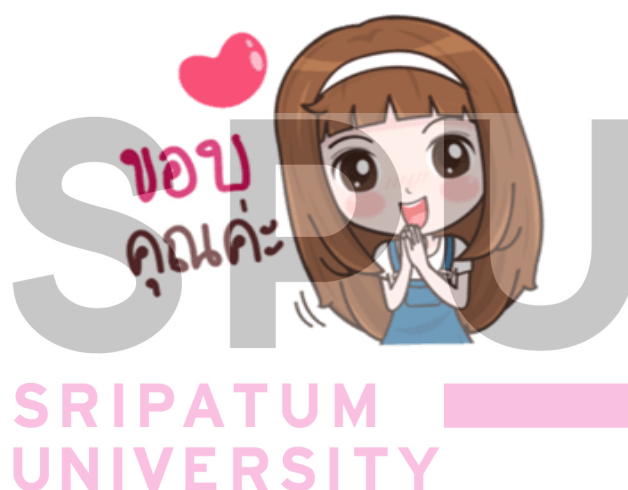
ข้อ	แรงบันดาลใจในการอ่าน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
20	ข้าพเจ้ารู้สึกมีแรงผลักดันในการอ่านเมื่อต้องมีการสอบ เช่น สอบเลื่อนระดับการศึกษา สอบเข้าศึกษาต่อ สอบแข่งขันเข้าทำงาน ฯลฯ					

ตอนที่ 3 แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ

ข้อ	แรงบันดาลใจในการอ่าน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 บุคคลต้นแบบกับการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน						
1	ชื่อเสียงและบุคลิกภาพของบุคคลต้นแบบทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงขับเคลื่อนในการอ่านตั้งแต่แรกเห็น					
2	บุคคลต้นแบบทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงขับเคลื่อนด้วยการเลียนแบบพฤติกรรมรักการอ่านเหมือนเขา					
3	บุคคลต้นแบบทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงขับเคลื่อนโดยต้องการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการอ่านมากขึ้น เช่น ประกวดการอ่านร้อยแก้ว ประกวดการอ่านทำนองเสนาะ ประกวดการเล่านิทาน โครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ฯลฯ					
4	บุคคลต้นแบบทำให้ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์บางอย่างเกี่ยวกับการอ่าน จึงเป็นแรงผลักดันในการอ่าน					
5	บุคคลต้นแบบทำให้ข้าพเจ้ารู้วิธีการสร้างแรงขับเคลื่อนในการอ่านด้วยตนเอง					
6	บุคคลต้นแบบถ่ายทอดเรื่องราวอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงขับเคลื่อนในการอ่าน					
7	บุคคลต้นแบบใช้เทคนิควิธีการนำเสนอเพื่อให้เกิดความสนใจและติดตาม ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงขับเคลื่อนในการอ่าน					
8	บุคคลต้นแบบทำให้ข้าพเจ้าเห็นความสำคัญ ประโยชน์ หรือคุณค่าของการอ่าน จนก่อให้เกิดแรงขับเคลื่อนในการอ่านอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ	แรงบันดาลใจในการอ่าน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
9	บุคคลต้นแบบทำให้ข้าพเจ้าเกิดการเรียนรู้ใหม่ เปิดโลกทัศน์ใหม่ และนำไปต่อยอด จนทำให้เกิดแรงขับเคลื่อนในการอ่าน					
10	บุคคลต้นแบบสามารถสร้างแรงผลักดัน จนทำให้ข้าพเจ้ามีพฤติกรรมการอ่านเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น					
ด้านที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบกับการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่าน						
11	เนื้อหาที่นำมาใช้สอนและบทอ่านต่าง ๆ มีความสำคัญ น่าสนใจ และสามารถประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงผลักดันในการอ่านมากขึ้น					
12	การจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขและเกิดแรงผลักดันในการอ่านมากขึ้น					
13	บุคคลต้นแบบและผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อันทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงผลักดันในการอ่านมากขึ้น					
14	เอกสารประกอบการเรียนและสื่อการสอนมีความเหมาะสมน่าสนใจ สามารถจูงใจให้ข้าพเจ้าต้องการอ่านมากขึ้น					
15	การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน ทำให้กระตุ้น การอ่านของข้าพเจ้ามากขึ้น					
16	กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจ ทำให้จูงใจข้าพเจ้าต้องการอ่านมากขึ้น					
17	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม/ทีม ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงผลักดันในการอ่านมากขึ้น					
18	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จัก วิพากษ์วิจารณ์ คิดวิเคราะห์ ชักถาม ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงผลักดัน ในการอ่านมากขึ้น					
19	ผู้สอนร่วมกับบุคคลต้นแบบใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ทำงานกลุ่ม ทำงานเดี่ยว จับคู่ ค้นคว้าจากสื่อออนไลน์ ให้มีการ					

ข้อ	แรงบันดาลใจในการอ่าน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	นำเสนอผลงานอย่างสร้างสรรค์ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงผลักดันในการอ่านมากขึ้น					
20	ผู้เรียนทราบเกณฑ์การประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้ล่วงหน้า การวัดและการประเมินผลมีหลักเกณฑ์ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเหมาะสมและเที่ยงตรง ผลคะแนนที่ได้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความภูมิใจ จนทำให้เกิดแรงผลักดันในการอ่านมากขึ้น					

แบบวัดนิสัยรักการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบวัดนิสัยรักการอ่านนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษานิสัยรักการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ
2. จงอ่านข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างท้ายข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาเพียงช่องเดียว
3. แบบวัดนิสัยรักการอ่านประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา
 - ตอนที่ 2 แบบวัดนิสัยรักการอ่าน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน ด้านความคิดที่มีต่อการอ่าน และด้านความรู้สึกที่มีต่อการอ่าน นักศึกษาต้องทำให้ครบทุกด้านทุกตอน
4. คำว่า “อ่าน” ในที่นี้ครอบคลุมทั้งการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์
5. เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ หมายถึงดังนี้
 - ระดับ 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
 - ระดับ 4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
 - ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
 - ระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
 - ระดับ 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

1. เพศ

- เพศชาย เพศหญิง

2. อายุ

- น้อยกว่า 18 ปี 18 ปี 19 ปี
 20 ปี 21 ปี มากกว่า 21 ปี

3. คณะ

- เกษตรและชีวภาพ วิทยาศาสตร์
 วิทยาการจัดการ ศึกษาศาสตร์
 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยการแพทย์ทางเลือก

4. เกรดเฉลี่ยสะสม

- ต่ำกว่า 2.00 2.00-2.50 2.51-3.00
 3.01-3.50 3.51-4.00

5. ระยะเวลาในการอ่านต่อวัน

- น้อยกว่าครึ่งชั่วโมง 1-2 ชั่วโมง 3-4 ชั่วโมง
 4-5 ชั่วโมง มากกว่า 5 ชั่วโมง

ตอนที่ 2 แบบวัดนิสัยรักการอ่าน

ข้อ	การวัดนิสัยรักการอ่าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 พฤติกรรมที่มีต่อการอ่าน						
1	ข้าพเจ้าหมั่นศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีการอ่านจากแหล่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อยู่เสมอ					
2	ข้าพเจ้าสามารถอ่านได้ทุกเรื่องราวไม่จำกัดเฉพาะเรื่องที่สนใจเท่านั้น					
3	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในการอ่านอยู่เป็นประจำ					
4	ข้าพเจ้ามักยืมหนังสือจากห้องสมุดไปอ่าน					
5	ข้าพเจ้าอ่านครั้งละนาน ๆ โดยไม่รู้สึกลำบาก					
6	ข้าพเจ้าอ่านบทกวีเพิ่มเติมหลังจากอาจารย์สอนทุกครั้ง					
7	ข้าพเจ้าอ่านทุกครั้งเมื่อว่างจากกิจกรรมต่าง ๆ					
8	ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารที่สนใจด้วยการอ่านจากแหล่งข้อมูลที่มี					
9	ข้าพเจ้าต้องได้รับแรงกระตุ้นจากบุคคลรอบข้างถึงจะอ่านได้					
10	ข้าพเจ้าต้องเกิดแรงจูงใจถึงจะอ่านได้					
11	ข้าพเจ้าต้องกรบุคคลที่ชื่นชอบมาเป็นต้นแบบในการอ่าน					
12	ข้าพเจ้าค้นคว้าข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์เพื่อหาคำตอบเมื่อเกิดความสงสัย					
13	ข้าพเจ้ามักเข้าร้านหนังสือทุกครั้งเมื่อไปห้างสรรพสินค้า					
14	ข้าพเจ้าอ่านแล้วมักไปเล่าให้คนในครอบครัวหรือเพื่อนสนิทฟัง หรือเขียนสรุปและวิพากษ์วิจารณ์ลงสื่อสังคมออนไลน์					
15	ข้าพเจ้ามักซื้อหนังสือ หรือ download e-book มาอ่านเสมอ					
16	ข้าพเจ้ามักเข้าห้องสมุดไปอ่านหนังสือในช่วงเวลาไม่มีเรียน					
17	ข้าพเจ้ามักเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านเสมอ					
18	ข้าพเจ้าอ่านเกี่ยวกับวิชาที่เรียนเฉพาะช่วงที่ต้องสอบเท่านั้น					
19	ข้าพเจ้าเก็บรักษาหนังสือที่มีอยู่ที่บ้านเป็นอย่างดี ห่อปก จัดเก็บไว้ในตู้หรือชั้นวางอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย					

ข้อ	การวัดนิสัยรักการอ่าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
20	ข้าพเจ้ามักอ่านเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ บุคคลที่ชื่นชอบมักอ่านอะไร ข้าพเจ้าก็มักอ่านแบบนั้น					
ด้านที่ 2 ความคิดที่มีต่อการอ่าน						
21	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นเสมือนกุญแจดอกสำคัญในการไขความรู้ ความคิด					
22	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านทำให้เป็นคนเก่งและฉลาดขึ้นได้					
23	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดีของการเรียนในทุกวิชา					
24	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นแนวทางในการสร้างความรู้ได้ทุกด้าน					
25	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น					
26	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นกิจกรรมที่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา					
27	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นกระจกสะท้อนภาพความเป็นไปของสังคม					
28	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นแนวทางในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต					
29	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นแนวทางสู่ความสำเร็จของชีวิต					
30	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านเป็นการฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์					
ด้านที่ 3 ความรู้สึกที่มีต่อการอ่าน						
31	ข้าพเจ้ามีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน					
32	ข้าพเจ้าชอบอ่านเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว					
33	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและมีความสุขที่ได้อ่าน					
34	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่มีผู้ให้หนังสือเป็นรางวัล					
35	ข้าพเจ้ารู้สึกต้องการอ่านมากขึ้นกว่าเดิม					
36	ข้าพเจ้าเห็นคุณค่าของการอ่านมากกว่าแต่ก่อน					
37	ข้าพเจ้าตั้งใจเสมอถ้าผู้ปกครองหรือเพื่อนพาไปร้านหนังสือเพื่อซื้อหนังสือ					
38	ข้าพเจ้าชอบอ่านเกี่ยวกับเรื่องท่องเที่ยว กีฬา การออกกำลังกาย สุขภาพ อาหาร ดุดวง สิ่งประดิษฐ์ การเรียนรู้คน ประวัติศาสตร์					

ข้อ	การวัดนิสัยรักการอ่าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	แพ��ั้น ฐรูกิจ ดารานักแสดง บุคคลที่มีชื่อเสียง โฆษณา ตลอดจน ข่าวสารบ้านเมืองประจำวัน					
39	ข้าพเจ้าชอบอ่านเรื่องบันเทิงเริงรมย์ นิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน ละคร ภาพยนตร์ บทเพลง					
40	ข้าพเจ้าชอบอ่านบทร้อยกรอง/กวีนิพนธ์ แคปชั่น คำคม ข้อความใช้ ภาษาสวยงาม					

ภาคผนวก ค

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน แบบวัดนิสัยรักการอ่าน

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน

ข้อ	รายการประเมิน	(\bar{X})	S.D.	แปลความหมาย
1	แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ประสงค์ประสงค์ การวิจัยที่กำหนดไว้	5.00	0	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
2	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนตามที่กำหนด	5.00	0	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
3	การเขียนสาระสำคัญหรือประเด็นต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ มีความถูกต้อง ครอบคลุม และชัดเจน	5.00	0	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	5.00	0	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
5	จุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ สื่อการ เรียนรู้ มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน	5.00	0	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเหมาะสม มีความหลากหลาย สามารถปฏิบัติได้จริง และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.67	0.50	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับขั้นของผู้เรียน	4.89	0.33	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปให้ผู้เรียน สร้างสรรค์ชิ้นงานได้	4.89	0.33	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
9	การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการอ่านและ มีนิสัยรักการอ่านได้	4.78	0.44	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
10	สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความหลากหลาย เหมาะสม และการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	4.89	0.33	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
11	การวัดและประเมินผลมีเครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้วัดได้ตรงตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	4.89	0.33	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
12	แผนการจัดการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุม และ นำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้	4.89	0.33	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด
รวม		4.90	0.15	มีความสอดคล้อง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	ความหมาย	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	ความหมาย
	1	2	3					1	2	3			
ตอนที่ 1							18	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	19	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	20	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	ตอนที่ 3						
4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ตอนที่ 2							3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	6	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	7	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	8	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	9	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	10	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	11	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	12	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	13	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	14	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	15	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	16	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	17	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	18	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	19	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง	20	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงบันดาลใจในการอ่าน

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	50	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	50	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.930	40

SRIPATUM
UNIVERSITY

ผลการวิเคราะห์ระดับแรงบันดาลใจในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ
ค่า t-test แบบ one sample group ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
total1.1	50	4.0534	.44367	.06274
total1.2	50	4.0232	.47840	.06766
total1.3	50	4.4700	.30911	.04372
total1	50	4.1826	.30856	.04364
total2.1	50	4.4880	.48556	.06867
total2.2	50	4.6800	.47121	.06664
total2	50	4.5840	.43594	.06165

One-Sample Test

Test Value = 3

	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
total1.1	16.789	49	.000	1.05340	.9273	1.1795
total1.2	15.123	49	.000	1.02320	.8872	1.1592
total1.3	33.627	49	.000	1.47000	1.3822	1.5578
total1	27.101	49	.000	1.18260	1.0949	1.2703
total2.1	21.669	49	.000	1.48800	1.3500	1.6260
total2.2	25.210	49	.000	1.68000	1.5461	1.8139
total2	25.693	49	.000	1.58400	1.4601	1.7079

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดนิสัยรักการอ่าน

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	50	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	50	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.937	40

SRIPATUM UNIVERSITY

ผลการวิเคราะห์นัยรักการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ
จันทระ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บุคคลต้นแบบ
ค่า t-test แบบ dependent sample test ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pretotal1.1	2.5670	50	.49863	.07052
	posttotal1.1	4.4540	50	.23922	.03383
Pair 2	pretotal1.2	3.5020	50	.71756	.10148
	posttotal1.2	5.0000	50	.00000	.00000
Pair 3	pretotal1.3	2.9720	50	.57500	.08132
	posttotal1.3	4.5200	50	.25714	.03637
Pair 4	pretotal	2.9044	50	.49472	.06996
	posttotal	4.6100	50	.16394	.02319

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	pretotal1.1 & posttotal1.1	50	.213	.138
Pair 2	pretotal1.2 & posttotal1.2	50	.	.
Pair 3	pretotal1.3 & posttotal1.3	50	-.050	.730
Pair 4	pretotal & posttotal	50	.177	.218

Paired Samples Test

		Mean	Std. Deviation	Paired Differences		t	df	Sig. (2-tailed)	
				Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Mean				Lower
Pair 1	pretotal1.1 - posttotal1.1	-1.88700	.50506	.07143	-2.03054	-1.74346	-26.419	49	.000
Pair 2	pretotal1.2 - posttotal1.2	-1.49800	.71756	.10148	-1.70193	-1.29407	-14.762	49	.000
Pair 3	pretotal1.3 - posttotal1.3	-1.54800	.64150	.09072	-1.73031	-1.36569	-17.063	49	.000
Pair 4	pretotal - posttotal	-1.70560	.49281	.06969	-1.84565	-1.56555	-24.473	49	.000

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายอรรณวุฒิ มุขมา
วันเดือนปีเกิด	5 พฤศจิกายน 2518
สถานที่เกิด	เมืองเก่าย่านนางเลิ้ง กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	416/98 ซอยลาดพร้าว 87 ถนนลาดพร้าว แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
วิชาที่เชี่ยวชาญ	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาษาไทยสำหรับครู วิทยวรรณกรรม วรรณกรรมปัจจุบัน วรรณกรรมวิจารณ์ วรรณกรรมไทยเพื่อการท่องเที่ยว
ประวัติการศึกษา	<p>ปีการศึกษา 2545 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย สายวรรณคดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ปริญญาโทใบที่ 1)</p> <p>ปีการศึกษา 2564 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม (ปริญญาโทใบที่ 2)</p>